

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLING AUTHOR

TESSA BAILEY

Maalesef Senin ki

Sesi bir Netflix.com
kadar taze ve
çağdaş hissettiriyor

Birinci Bölüm

Keskin , aleti her şeyi mahvetmişti.

Yedinci sınıfta, futbol pantolonlarıyla tüm okulun önünde dikilirken bir moral mitinginde ereksiyon olmuştu. Sınıf arkadaşları, öğretmenlerinin yanında ona açıkça Woody diyemedikleri için ona Tom Hanks demişlerdi. Tüm lise boyunca takılıp kaldı. Bugüne kadar, Oyuncak Hikayesi'nden bahsedildiğinde ürperdi .

Sezgilerine güven oğlum.

Donanma komutanı babası ona hep bunu söylemişti. Aslında, tavsiye amacıyla söylediği hemen hemen tek şey buydu. Diğer her şey doğrudan bir emir oluştuyordu. Sorun şu ki, August biraz daha fazla eğitime ihtiyaç duyuyordu. Mümkünse bir diyagram. İlk denemede doğruyu yapan bir adam değildi. Muhtemelen "bağırsaklarını" aletiyle karıştırmasının nedeni buydu.

Yani, babasının tavsiyesini dile getirmişti. . .

Sikine güven oğlum.

August, söz konusu uzantıyı ayarlamaktan vazgeçmek için önündeki şarap kadehini düzeltti. Bardak, jüri heyetine taşınmasından saniyeler sonra gümüş bir tepsinin üzerine oturdu. Şu anda, kendini beğenmiş üç elitist, başka bir yerel şarap tüccarı tarafından Buketler ve Yeni Başlayanlar yarışmasına katılan bir Cabernet teklifini yudumluyordu. Şarap züppelerinden oluşan kalabalık Napa Valley, özellikle bir yargıcın eleştirisini duymak için katlanır sandalyelerinde öne doğru eğildi.

Natalie Vos.

Efsanevi bir şarap üreticisinin kızı.

Vos Vineyard'ın varisi ve lanet olası akıl sağılığında dört bir yanından bela.

August onun dolgun dudaklarının camın kenarına konmasını izledi. Bugün bir tür yemyeşil erik rengine boyanmışlardı. Deri bir eteğin içine giydiğı ipek bluzla uyumluydular ve Tanrı'ya yemin etti ki, o derinin ezilmesini avuçlarında hissediyordu. Ayak parmaklarında sivri uçlu yüksek topuklu ayakkabıları çıkarmak için parmak uçlarının çıplak bacaklarını aşağı indirdiğini hissedebiliyordu. İlk kez değil - hayır, ilk seferden inanılmaz derecede uzak- Natalie Vos'u yatağa atma şansını sabote ettiğı için zihinsel olarak kendini kışına tekmeledi. Artık ona tehlikeli madde giysisiyle dokunamazdı ve bunu ona defalarca anlatmıştı.

Bu yarışmayı kazanma şansı pek iyiye işaret değildi.

Sadece o ve Natalie Vos düşman oldukları için değil, aynı zamanda şarabı koca terli eşek taşaklarını emdiği için. Herkes biliyordu. Kahretsin, August bunu biliyordu. Ancak ona seslenen tek kişi, kararını izleyicilere sunmaya hazırlanıyordu.

“Renk biraz açıksa zengin. Önünde tütün notaları. Narenciye ağızda kalan tat. Asidik doğru yön değıştirme, ama. .” Şarabı güneşe tuttu ve camdan inceledi. “Genel olarak çok keyifli. İki yıllık bir şarap imalathanesi için takdire şayan.”

Seyircilerden uğultu ve golf alkışları.

Şarap üreticisi jüri üyelerine teşekkür etti. Kadehini alırken Natalie'ye gerçekten eğildi ve August hayatını kurtarmak için gözlerini devirmeyi engelleyemedi. Ne yazık ki, Natalie aksiyonu yakaladı ve mükemmel bir kara kaşını kaldırarak, sıradan birini çağırın bir prenses gibi, August'a yargılama masasındaki sırasını işaret etti - ve bu onların rollerine bir T'ye uymuyor muydu?

August ayı, şarabın önemini o kadar şişirip hiciv gibi hissettiren bu zengin kuş beyinlilere gümüş bir tepsi içinde şarap taşıyan bir

cumartesi öğleden sonra bu güneşli beş yıldızlı tesis ve spa avlusuna ait değildi. Sofistike bir yere ait değildi St. Helena. Bırakın toprağı işleyip sıfırdan kendi şarap markasını yapmak için yetiştirmek şöyle dursun, bakkaldaki en iyi üzüm salkımını seçmek için bile biçilmiş kaftan değildi.

Denedim Sammy.

Gerçekten denemişti. Bu yarışmanın on bin dolarlık büyük ödülü vardı ve bu para, August'un operasyonu ayakta tutmak için son umuduydu. Bir şans daha verilirse, fermantasyon sürecinde daha pratik olacaktır. "Ayarla ve unut"un şarapla bir boka yaramadığını zor yoldan öğrenmişti. Bozulmayı önlemek için sürekli tatma, düzeltme ve yeniden dengeleme gerekiyordu. Kendini kanıtlaması için bir sezon daha verilirse daha iyisini yapabilir.

Bunun için paraya ihtiyacı vardı. Ve bu yarışmayı kazanmaktansa Natalie'yi kovma şansı daha yüksekti, yani hiç şansı yoktu - çünkü, evet. Şarabı parça parça patladı. Bırakın onu kazanan ilan etmeyi, üç saniyeliğine damak tadında dinlenmesine izin verseler bile şanslı sayılırdı. Ama August acı sonu deneyecekti, bu yüzden asla arkasına bakmayacak ve bu ikinci el rüyayı hayata geçirmek için daha fazlasını yapıp yapamayacağını merak etmeyecekti.

August uzun adımlarla yargıcın masasına gitti ve rakiplerinden çok daha az törenle Natalie'nin önüne şarap bardaklarını koydu , burnunu çekti ve kollarını kavuşturarak geri çekildi. Küçümseme, şimdiye kadar gördüğü en sinir bozucu derecede güzel iki göz biçiminde ona baktı. Daha koyu kahverengi halkalı bir çeşit altın rengi viski. O gözlerdeki ifadenin beni yatağa götür babadan lütfen zehir iç'e dönüştüğü anı hâlâ hatırlayabiliyordu .

Cadı.

Ancak bu onun alanıydı. Hayır bu. 1,80 boyunda ve bir Donanma SEAL'i olarak geçmiş hayatındaki savaşlar için hâlâ bilenmiş bir

vücuduyla, bu panoramaya bir fırın satışındaki Rambo kadar iyi uyuyordu. Katılımcılardan yarışma için giymeleri istenen gömlek bedene uymadığı için kot pantolonunun arka cebinden asmıştı. Belki jüri tükürdüğünde şarabı temizlemek için kullanabilirdi.

"August Cates of Zelnick Cellar," dedi Natalie usulca, jüri arkadaşlarına şarap bardaklarını uzatırken. Dışarıdan, her zamanki gibi soğukkanlı görünüyordu, soğukkanlı New York tavrı tam teşhirdeydi, ama kendini bir bardakta çamura varan bir şeyi içmeye hazırlarken nefesinin daha hızlı çıktığını görebiliyordu. Üç jüri üyesi arasında neyin geleceğini bilen tek kişi Natalie'ydi çünkü daha önce onun şarabını tatmıştı ve hemen iblis çişine benzetmişti. O fırsat, Prenses Vos'la çarşafı terletmek için tek ve tek şansını mahvettiği gece olarak da biliniyordu.

O talihsiz akşamdan beri, ilişkileri çekişmeli olmaktan başka bir şey değildi. Grapevine Way'de veya yerel bir şarap etkinliğinde birbirlerini görürlerse, o orta parmağıyla kaşını kaşımdan hoşlanırken, August genellikle sabah dokuzdan beri kaç kadeh şarap içtiğini SORARDI .

Teorik olarak ondan nefret ediyordu. Birbirlerinden nefret ettiler.

gerçekten yapıyor gibi görünmüyordu . Tüm yol boyunca değil.

Ve her şey, August'un gençken içgüdülerini aletiyle karıştırmasına kadar gitti.

Sikine güven oğlum gibi .

Ve anatomisinin o kısmı pekala Natalie Vos ile evli olabilir. Evli ve altı çocuk babası ve The Sound of Music à la perdelerden yapılmış uyumlu oyun kıyafetleri giyen Viyana kırsalında yaşıyor . August'un tüm kararları alt kattaki beynine kalmış olsaydı, ilk tartışmalarının olduğu gece özür diler ve ona duvardan duvara orgazm yaşatmak için bir iğne daha isterdi. Ama artık çok geçti. Onun kendisine yönelttiği nefrete karşılık vermekten başka çaresi yoktu, çünkü üst kattaki beyni, ilişkilerinin neden bir geceden öteye geçmediğini çok iyi biliyordu.

Natalie Vos'un kulaklarından fıskıran - paradan bahsetmiyorum bile - ayrıcalığı ve cilası vardı.

Otuz beş yaşında olan August, parmaksız bir pandomimciden daha simsiyahtı.

Hayatı boyunca biriktirdiği tüm birikimini, hiçbir deneyimi veya rehberliği olmaksızın bir şarap imalathanesi açmaya harcamıştı ve bu yarışmayı kaybetmek Zelnick Cellar için ölümcül bir darbe olacaktı.

August'un göğsü sedyeye bağlanmış gibi sıkıştı ama varisle göz temasını kesmeyi reddetti. Boğazının altında giderek artan ağrı, yüzünde görülebiliyor olmalıydı çünkü Natalie'nin kendini beğenmiş ifadesi yavaşça eridi ve Natalie ona kaşlarını çattı. Eğildi ve sadece onun kulaklarına fısıldadı, "Sana neler oluyor? Burada olmak için WrestleMania'yı özleyorsun musun yoksa başka bir şey mi?"

"Kendi cenazem için WrestleMania'yı kaçırmazdım." Homurdandı. "Şarabı tadın, küflü çöplerle karşılaştırın ve bitirin prenses."

"Aslında, bunun gibi bir şey olarak emredecektim. . . fare banyo suyu." Titreyen parmaklarıyla ona işaret etti. "Cidden, naber? Her zamankinden daha fazla pislik enerjin var."

Tenis beyazı giymiş ya da muhtemelen kamyonundan daha pahalıya mal olan spor kıyafetleri giymiş sıra sıra bekleyen seyircilere bakarak içini çekti. "Belki de Aktarım'ın bir bölümünde kapana kısıldığım içindir ." Kanalı değiştirme zamanı. Başka seçeneği olduğundan değil. "Elinden gelenin en iyisini yap, Natalie."

Şarabına burnunu buruşturdu. "Ama sen zaten en kötüsü olmakta çok iyisin."

August bir kahkaha attı. "En keskin dişlere ödül vermemeleri çok kötü. Eşsiz olurdun."

"Beni bir vampirle mi kıyaslıyorsun? Çünkü berbat olan senin şarabın .

"Genellikle yaptığın gibi, tadına bakmadan bütün bardağı bitir."

Saklamadan önce gözlerinde parıldayan o acı mıydı?

Kesinlikle değil. "Sen bir-" diye söze başladı.

"Başlamaya hazır mısınız, Bayan Vos?" diye sordu diğer jüri üyelerinden biri, Wine Enthusiast dergisi için yazan, ellili yaşlarında gümüş saçlı bir adam .

"E-evet. Hazır." Kendini silkeledi ve geri çekildi, dengesini yeniden sağladı ve parmaklarını August'un en yeni Cabernet'sinin bulunduğu şarap kadehinin gövdesinde gezdirdi. Bardağı saat yönünde çevirip buketi içine çekmek için burnuna kaldırırken kaşlarının arasında bir oluk kaldı. Diğer yargıçlar şimdiden öksürmeye başlamış, şaşkınlıkla birbirlerine bakıyorlardı. Yanlışlıkla sirke servis edilmiş miydi?

Sağlanan gümüş kovalara neredeyse tandem olarak tükürdüler.

Ancak Natalie, mümkün olduğu kadar uzun süre beklemeye kararlı görünüyordu.

Yüzü kıpkırmızı oldu, gözlerinde yaşlar birikmeye başladı.

Ama şok edici bir şekilde, kırlangıç boğazından aşağı indi ve ardından nefes nefese kaldı.

"Korkarım . . . diye söze başladı yargıçlardan biri, gözle görülür bir telaşla. Kalabalık, August'un arkasından fısıldadı. "Korkarım, işleminiz sırasında bir şeyler çok ters gitmiş olmalı."

"Evet . . ." Diğer yargıç bileğinin arkasından güldü. "Ya da bir adım tamamen atlandı."

Arkasındaki insanlar kıkırdadı ve Natalie'nin dikkati o yöne kaydı. Bir şey söylemek için ağzını açtı ve tekrar kapattı. Normalde dizlerini kesmekte tereddüt etmezdi, peki bu da neydi? Acımak? Bu anı mı seçmişti ? Bu an, buradan biraz gururlu bir şekilde çıkıp gitmesi, ona yumuşak davranması gerektiğinde?

Hayır. sahip olmamak.

Yumruklarını indirmek için bu şımarık, güven fonu veletine ihtiyacı yoktu. Çatışma sırasında, bu bakımlı bahçedeki insanların en çılgın rüyalarında bile anlayamadıkları boklar görmüştü. Uçaklardan zifiri karanlık gökyüzüne atlamıştı. Çölde haftalarca katıksız bir inatla yaşadı. Hâlâ dün yaşanmış gibi hissettiren kayıplar.

Ve yine de doğru dürüst şarap bile yapamıyorsun.

Sam'i yüzüstü bırakmıştı.

Tekrar.

Bu zengin kızın, bugünden sonra muhtemelen bir daha hiç görmeyeceği bu insanların önünde onu sert bir şekilde yargılamasından daha fazla acı veren bir gerçek. Aslında, Natalie'nin fikrini ne kadar az önemseydiğini ona gösterebilmesi için çekici bir an önce bırakması gerekiyordu. Canını acıtması gereken, arkadaşının hayalinin asla gerçekleşmemesiydi. Onun kararı değil.

August ellerini yargılama masasına dayadı ve öne doğru eğildi, siyah saçlı güzel rüya avcısından başka bir şey görmedi ve onun cüretkarlığı karşısında onun altın rengi gözlerinin kocaman açılmasını izledi. "Rüşvet beklemiyorsun, değil mi? Vos gibi bir soyadıyla olmaz." Ona göz kırptı ve sesini alçaltmasını yalnızca Natalie duyana kadar eğildi. "Farklı bir rüşvet beklemiyorsan, prenses, çünkü bu ayarlanabilir."

Yüzüne şarap fırlattı.

İkinci defa.

Dürüst olmak gerekirse, onu suçlayamazdı bile.

Başarısızlığına saldırıyordu ve Natalie uygun bir hedefti. Ama özür dileyecek değildi. Ne işe yarayacak? Ondan zaten nefret ediyordu ve o da bu duyguyu güçlendirmenin bir yolunu bulmuştu. Natalie'ye yapılan hakareti telafi etmek için yapabileceği en iyi şey şehri terk etmektir ve yapmayı planladığı da tam olarak buydu. Ona başka seçenek sunulmamıştı.

August, saat beş yönündeki gölgesinden şarap damlayarak masadan itti, kolunun yeniyle nemli yüzünü sildi ve göğsünün ortasına ölü bir diken gibi saplanmış bir şekilde çimlerin üzerinden otoparka koştu. Arkasından tanıdık bir ses seslendiğinde neredeyse kamyonuna gidiyordu. Natalie. Söylediği saçmalıklardan sonra onu gerçekten takip mi ediyordu ?

"Beklemek!"

Arkasını dönüp kafasına doğrultulmuş on iki kalibrelik bir pompalı tüfek bulmayı bekleyen August çizmeli topuklarının üzerinde döndü ve muhteşem cadı yaklaşırken ihtiyatla izledi. Neden hızlı bir şekilde ona doğru hareket etmek ve onu bir öpücükle yakalamak gibi saçma bir dürtü duyuyordu? Eğer denerse kahrolası çenesini kıracaktı, ama Tanrı yardımcısı olsun, aleti/bağırsakları yapılacak doğru şeyin bu olduğunda ısrar ediyordu. "Evet? Yüzüme fırlatmak istediğin başka bir şey var mı?"

"Yumruğum. Diğerlerinin yanı sıra daha keskin nesneler. Ancak . . ." Doğru sözcükleri arar gibi bir tavırla omzunu silkti. Bak, biz arkadaş değiliz, August. anladım Takılacağımız gece şarabına hakaret ettim ve o zamandan beri bana kızılıyorsun, ama orada ne dedin? Soyadımı ima etmek beni üstün mü kılıyor? Yanılıyorsun." Bir adım daha yaklaştı, topukları çimden ayrıldı ve otoparkın asfaltını buldu. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun .

Kıkırdadı. "Devam et, bana acını ve ıstırabını anlat, zengin kız."

Ona boşuk bir iç çekti. "Acı çektiğimi söylemedim. Ama senin de inandığın gibi, soyadımı tam olarak kullanmadım. Sadece birkaç aydır St. Helena'dayım. Soyadı Vos, New York'ta hiçbir şey ifade etmiyor."

August kamyonunun kaportasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Bahse girerim yanında gelen para öyledir."

August'a bir bakış attı. Gerçekten karanlıkta olduğunu düşündüren ve bundan hoşlanmadığı bir şey. Bu kadın hakkında yanlış olma ihtimalinden hoşlanmamıştı. Esas olarak artık eylemlerini değiştirmek için çok geç olduğu için. Natalie Vos ile farklı ne yapabileceğini her zaman merak etmesi gerekirdi. Ama en azından Sam için elinden gelenin en iyisini yaptığını bilerek hayatının bu aşamasından uzaklaşabilirdi. Sahip olduğu tek şey buydu.

"Beni hiç tanımak istedin mi? Yoksa sadece mıydı? ." Dikkati bir anda fermuarına kaydı, sonra uzaklaştı ama bu, onun heyecanlanmamaya çalıştığı o ortaokul moral mitingine geri dönmüş gibi hissetmesine yetmişti. "Sadece seks hakkında mı?"

Ne demesi gerekiyordu?

Onu o aptal Wine Down Napa etkinliğinde odanın karşısında gördüğünü ve uçan bir bebek tarafından göğsüne bir ok atıldığını hissettiğini mi? Avuçlarının o gece ilk kez bir kadın yüzünden terlemiş olduğunu mu? Bir elinde piknik sepeti, diğer elinde akustik gitarla o Viyana kırsalında çoktan bulunmuştu. Tanrım, o çok güzel, ilginç ve çok komikti. Hayatı boyunca neredeydi?

Oh, ama sonra bir şekilde her şey boka sardı. gururunun önüne geçmesine izin verirdi. . . Ne? Şarabını sözlü olarak onaylamadığını çenesine alıp ilerleseydi ne olurdu? Ya bunu en iyi arkadaşının özelemlerini onaylamamakla bir tutmasaydı? Şimdi bu saçmalıkları merak etmenin bir anlamı var mıydı?

HAYIR.

Sermayesi bitmişti. Şaraphane tam anlamıyla bir felaketti. Helena'nın maskarasıydı ve en iyi arkadaşının adını kendisiyle birlikte çamura sürüklemişti.

Gitme zamanı, adamım.

Ah, Natalie. Bir elini göğsüne vurdu. "Açıkçası, çocuklarımız perdeli giysiler içinde oynayıp uyum sağlarken, sizi Viyana'da bir dağın tepesinde döndürmek istedim. bilmiyor muydun?"

Birkaç kez gözlerini kırptırdı ve çimlere geri adım atarken ifadesi düzleşti. August, ona uzanmasını engellemek için ellerini yumruk yapmak zorunda kaldı.

"Pekala," dedi, sesi biraz paslı geliyordu. kahretsın . " Sound of Music referanslarınız ve şarap farelerinin sıcacık yuvasıyla evinizde güzel bir akşam geçirin . Umarım onlara yaşanabilir bir ücret ödüyorsunuzdur."

"Artık benim evim olmayacak." Arkalarında hâlâ tüm hızıyla devam eden etkinliğe elini uzattı, jüri üyeleri seyircilerle fotoğraf çekti, gümüş tepsilerde daha çok şarap servis ediliyordu. "Bu yarışma benim içindi. Devam ediyorum."

Sanki şaka yapıyormuş gibi güldü, o sadece arkasına baktığında biraz ayıldı. "Vay. Biraz yapıcı eleştiriyi gerçekten kaldıramıyorsun, değil mi?"

August alay etti. "Öyle miydi? Yapıcı?"

"SEAL'lerin sert olması gerektiğini sanıyordum. Şarap yapımının seni alt etmesine izin mi veriyorsun?"

"Bu kasabadaki bazı insanlar gibi dipsiz bir banka hesabım yok. Net değilse, senden bahsediyorum."

Nedense bu onu güldürdü. Bir süre sessizlik oldu, sonra, "Beni anladın, August. Tebrikler." Yüksek topuğunun ucu üzerinde döndü ve o deri eteği dünyanın en acımasız ayrılık çekiminde bir yandan diğer yana hareket ettirerek rüzgarla uzaklaştı. Omzunun üzerinden, "Sıradaki yeriniz olan kasabaya başsağlığı diliyorum," diye seslendi. "Özellikle kadınlara."

"İğrenç tavrını bırakıp benimle eve gelseydin böyle demezdin." Nedense ters yönde attığı her adım, Midesinin daha şiddetli bir şekilde yalpalamasına neden oluyordu. "Çok geç değil, Natalie."

Yürümeyi bıraktı ve nefesini tuttu, şu ana kadar onu gerçekten ne kadar çok istediğinin tam olarak farkında değildi. Hatta belki gerekli. Kanının devam eden akışı onun tepkisine bağlı gibiydi. "Haklısın, çok geç değil," dedi, dönüp dudağını çiğnedi, gözleri adamın boğazına bir lokma saplayacak kadar savunmasızdı. Ona bir daha asla kötü davranmayacağım. "Artık çok geç," diye bitirdi serçe parmağını sallayarak, ifadesi savunmasızdan kibirliye döndü. "Cehenneme git, August Cates."

Midesi dibe vurdu ve onu cevap veremeyecek kadar yorgun bıraktı. "Cehennem, öyle mi? Eski durma yerleriniz, değil mi?"

"Evet!" Arkasını dönme zahmetine bile girmede. "Annenle orada tanıştım. Senin şarabını içmektense cehennemde yaşamayı tercih edeceğini söyledi."

Kadın işitme mesafesinin dışına çıkarken göğüs kafesinde bir manivela döndü. Başlamış olan olay müziği üzerinden onu duyamayacak kadar uzaktı. Dokunmak için kesinlikle çok uzaktı, öyleyse neden parmakları onun tenini kaşınıyordu? Natalie ile şansı artık sıfırın altındaydı. Tıpkı bir şarap tüccarı olarak başarılı olma şansı gibi. Kaçana son uzun bir bakış atan August küfretti, kamyonuna bindi ve bir şeyi yarım bırakmanın güçlü hissini görmezden gelerek park yerinden fırladı.

İkinci Bölüm

Natalie karanlıkta körlemesine ses makinesindeki düğmeyi aradı, yağmur ve kurbağa senfonisini maksimum seviyeye çıkardı. Julian ve Hallie sessiz olmaya çalıştılar. Gerçekten yaptılar. Ama yatak yayları sabahın dördünde tek bir nedenle gıcırıyor - ve gıcırdadı. Natalie yüzünü bir yastıkla örttü ve Devlet Başkentleri Yöntemi dediği yöntemi uygulayarak çarşafına geri döndü. Natalie, erkek kardeşi ve yeni kız arkadaşının paylaştığı misafirhanede koridorda sevişmeye karar verdiğinde, eyalet başkentlerini adlandırarak bu rahatsız edici görüntüden kaçındı.

Montgomery, Juneau, Phoenix . . .

Gıcık gıcır gıcır.

O kadardı.

Natalie yatakta doğrulup uyku maskesini çıkardı ve şarabın baş dönmesinin bir an dağılmasını sağladı. Daha fazla bahane yok. Mermiyi ısırap annesiyle konuşma zamanı gelmişti. Napa'dan defolup gitme zamanı gelmişti. Yaralarını çok uzun süredir sarıyordu ve Julian'ın hayatının aşkını bulduğu için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar mutlu olsa da buna surround sesle tanık olmasına gerek yoktu.

Örtüleri attı ve ayağa kalktı, kalçasını komodine çarptı ve boş bir şarap kadehini devirdi. Dördünden biri - sanki sorunlarından kaçmak adına bir züppeye dönüştüğüne dair bir işarete daha ihtiyacı varmış gibi.

Hayat durma noktasına gelmişti.

Arka yatak odasının penceresinden dışarı baktığında büyüdüğü ve şu anda annesi Corinne'in yaşadığı ana evi görebiliyordu. Sabah gideceği yer orasıydı. Annesinden para istemek binlerce yaban arısı gibi sokacaktı ama başka seçeneği yoktu? New York'a dönüp kendi yatırım şirketini açacaksa sermayeye ihtiyacı vardı.

Annesi işini kolaylaştırmayacaktı. Hayır, muhtemelen şu anda, Natalie'nin kendini küçük düşürmenin eşiğinde olduğunu hissetmiş, tüm şıklığını giymiş, kükreyen bir ateşin önünde bekliyordu. Elbette, Natalie St. Helena'ya döndüğünden beri biraz daha yumuşak anlar yaşamışlardı, ama görünürde, o her zaman Corinne için Utanç kaynağı olacaktı.

Natalie göz maskesini hüzünlü, boş şarap kadehi dörtlüsü yönüne fırlattı ve en-suite banyoya girdi. Konuşmayı erken bitirsek iyi olur, değil mi? Bu şekilde Corinne, Natalie'nin teklifine hayır derse, en azından bütün günü debelenip durmuş olacaktı. Ve bu Napa'ydı, yani yuvarlanmak çok moda olabilirdi. Bir şarap tadımı bulur ve katılan herkesi cezbederdi. Bir milyara mal olan çılgınca büyük bir ticaret hatası nedeniyle finans şirketinin ortağı olarak istifa etmesinin istendiğinden haberi olmayan insanlar.

Onunla mihrapta buluşamayacak kadar utanan nişanlısı tarafından kaldırılma atıldığını da bilmeyeceklerdi.

New York'ta mı? İstenmeyen adam.

Helena'da mı? telif hakkı.

Snort. Natalie pijamasını çıkardı ve sıcak duş spreyinin altına girdi. Ve ağabeyinin bunu yapmasının istenmeyen bir görüntü oluşturduğunu düşündüyse de, dün öğleden sonra tüm görkemiyle August Cates'in hatırasında bunun hiçbir yeri yoktu.

Bu kasabadaki bazı insanlar gibi dipsiz bir banka hesabım yok.

Keşke.

Natalie'nin şikayet edecek bir şeyi yoktu. Tanrı aşkına, bir bağın içinde güzel bir misafirhanede yaşıyordu. Ama bir aydan fazla bir süredir birikimleriyle geçiniyordu ve kalan meblağla bir şirket kurmak şöyle dursun, zar zor limonata standı açabiliyordu. Ayrıcalığı

vardı, ancak finansal özgürlük bir meydan okumaydı. Umarım bu sabah üstesinden gelebilirdi. Tek maliyeti onun gururuydu.

August Cates'in hemen St. Helena'dan ayrılmayı planlamasının, onun da aniden ayrılma aciliyetiyle hiçbir ilgisi yoktu. Hiçbir şey. O koca, beceriksiz soytarı ve onun kararlarının onun hayatı üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Peki neden midesindeki çukur? Dün şarabını değerlendirmek için masaya yaklaştığından beri oradaydı. Adamın omzunda Denver büyüklüğünde bir çip vardı, ama her zaman bir çeşit . . . gözlerindeki yumuşaklık. Her şeyi gördüğümü söyleyen rahat, gözlemci bir nitelik . Her şeyi halledebilirim.

Ama dün kayıptı.

Ve Natalie'yi ne kadar fırlattığını hazırlıksız yakaladı.

Teslim olmuş görünüyordu. Kapalı.

Şimdi, sisli banyo aynasının önünde saçını kuruturken, karnındaki deliğin daha da genişlemiyormuş gibi davranamazdı. August nereye gidecekti? Şarap yapımı masadan kalktığına göre şimdi ne yapacaktı?

August Cates kimdi ?

Bir yanı -asla yüksek sesle itiraf etmeyeceği bir yanı- eninde sonunda öğrenip öğrenemeyeceğini merak etmişti. Zayıf bir anda. Ya da tesadüfen.

Bunu dört gözle mi bekliyordu?

Natalie ani bir hareketle kurutucuyu kapattı, fırçayı son bir kez uzun, siyah saçlarının arasından geçirdi ve banyodan çıkıp dolabına yöneldi. Kolsuz siyah bir süveter ve deri makosen ayakkabılar giydi, bir parça ten rengi ruj ve birkaç altın küpe ekledi. Bitirdiğinde, misafir odası penceresinden ana evin ışıklarının açık olduğunu gördü ve gerginliğini atmak için uzun bir nefes aldı.

Corinne'in söyleyebileceği en kötü şey hayır, diye hatırlattı Natalie mis kokulu bağıın yanından geçen patikadan yukarı çıkarken. Güneş henüz yükselmemişti ama en çıplak altın çemberi St. Helena Dağı'nın çevresini çiziyordu. Üzümlerin uyandığını ve yukarıdan gelen sıcaklık vaadine doğru döndüğünü neredeyse hissedebiliyordu. Bir yanı burayı gerçekten seviyordu. Yapmamak imkansızdı. Bereketli toprağın kokusu, gelenek, büyü, karmaşık süreç. Binlerce yıl önce, bazı çalışkan -ve muhtemelen sıkılmış- insanlar kış için yerin altına üzüm suyu şişeleri gömmüşler ve şarabı icat etmişlerdi, bu da Natalie'nin teorisini kanıtlıyordu: nerede sarhoş olma arzusu varsa, kahretsin, bir yolu vardır.

Ana eve çıkan veranda basamaklarının dibinde durdu. Çocukluğunu geçirdiği evin her köşesinden eski dünya büyüğü sızıyordu. Her pencerenin altındaki çiçek kutularının üzerine dökülen yeşillikler, sallanan sandalyeler insanları oturmaya ve rahatlamaya teşvik ediyor ve havuzun su armatürünün damlaması, evin arkasında olmasına rağmen evin önünden duyulabiliyordu. Şaraphane ziyaretçilerinin bayılmasını asla başaramayan muhteşem bir malikane. Yer inanılmazdı. Ama konukevini, doğumundan üniversiteye kadar yaşadığı malikaneden daha çok seviyordu. Ve şu anda temsil ettiği tek şey önlerindeki engeldi.

Bir dakika sonra kapıyı çaldı ve diğer taraftan yaklaşan ayak seslerini duydu. Gözetleme deliği karardı, kilit döndü ve sonra Corinne'e baktı.

"Cidden?" Natalie içini çekti, heybetli annesine bir kez daha baktı, düzleştirilmiş siyah-gri saçlarını ve mükemmel duruşunu özümsemi. Kırıksıklıkları bile ustacaydı, yüzüne ancak davetle konmasına izin veriliyordu. "Sabahın beşinde tamamen giyindin mi?"

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim," diye yanıtladı Corinne hiç duraksamadan.

"Doğru," dedi Natalie, davetsizce eve girerken. "Ama ben burada yaşamıyorum. Bornozun bile var mı?"

Buraya pijama konusunu konuşmaya mı geldin?

"Hayır. Eğlendir beni."

Corinne kapıyı sıkıca kapattı, ardından kilitledi. "Elbette bir sabahlığım var. Normalde en az yediye kadar takıyor olurdum ama bu sabah sanal toplantılarım var." Alışılmadık bir hareketle annesi, hemen bastırılmadan önce bir gülümsemenin arasından geçmesine izin verdi. "Kardeşin, bizi Kaliforniya kıyılarındaki birçok düğün mekanının resmi şarabı yapacak bir anlaşma yaptı. İşleri bizim için tersine çevirmeye gerçekten yardımcı oluyor."

"Evet o." Natalie, erkek kardeşiyle gurur duymadan edemedi. Ne de olsa, bu yerle ilgili kendi yükünün üstesinden gelmiş ve diğer tarafa çok daha iyi durumda inmişti. Ancak aynı zamanda, Natalie göğsünden geçen özlemi de görmezden gelemedi. Tanrım, bir kez olsun, Corinne'in Julian hakkında konuştuğu gibi, birinin onun hakkında konuşmasını çok isterdi. Sanki hayati önem taşıyormuş gibi. Değerli. İstenen ve ihtiyaç duyulan. "O sert profesör sesiyle konuşurken ona hayır demek zor. İnsanları yedinci sınıfa geri götürüyor."

"Ne yapıyorsa işe yarıyor." Corinne omuzlarını dikleştirdi ve fuayeye doğru ilerledi, Natalie'ye ondan önce yaşam alanına ve sağda, başıboş üzüm bağına ve ötesindeki dağlara bakması için işaret etti. Natalie'nin çocukluğundan beri orada olan ve neredeyse hiç kullanılmayan sert kanepenin karşılıklı uçlarına oturdular. Voses toplanmadı.

Hareket etmeye devam ettiler.

Bu yüzden, aile geleneği adına Natalie, Corinne'e döndü ve ellerini dizinin üzerinde kavuşturdu. "Anne." Finans sektörünün birinci aşamasından öğrendiği bir şey varsa, o da para isterken bir kişinin

gözlerinin içine bakmaktı ve bunu şimdi yaptı. "Kabul edeceğinizi biliyorum - benim için New York'a dönme zamanım geldi. Önceki analistlerimden biri olan Claudia ile temasa geçtim ve yeni şirketime katılmayı kabul etti. Küçük olacağız, daha çok butik bir firma olacağız ama ikimizin de istikrarlı büyümeyi kolaylaştıracak kadar bağlantısı var. Birkaç akıllı oyunla—"

"Vay." Corinne başparmağı ve işaret parmağıyla çenesini çerçeveledi. "Şarap alemlerinin arasında önemli telefon görüşmeleri yapıyorsun. Hiç bir fikrim yoktu."

Clang. Zırhta bir çınlama.

Tamam aşkım.

Bunu beklemişti ve buna hazırlıklıydı. Sadece devam et.

Natalie, kalbinin şu anda ne kadar hızlı attığını gizlemek için yüz hatlarını sakın tuttu. Neden nabızı atmadan milyon dolarlık alım satımlar yapabiliyorken, Corinne'den gelen tek bir sözle bir gökdelenin kenarından serçe parmağının yanında sallanıp elbisesinin altından soğuk terler fışkırıyor olabilirdi?

Ebeveynler. Dostum , çocuklarını gerçekten mahvettiler.

Natalie sakince, "Evet, aramalar yapıyorum," diye yanıtladı. Şarap alemlerini reddetmedi, çünkü evet. Bunu kesinlikle yapmıştı. "Claudia şu anda bir yatırımcı ayarlamaya çalışıyor, ama akli başında biri bize para vermeden önce, yeni bir işletme adı kaydetmemiz gerekecek. Ne kadar hafif olursa olsun, yatırım oyununda bir ofise ve biraz cilde ihtiyacımız var. Canlandırıcı bir nefes alma konusunda kendini belli etmemeye çalıştı. "Sonuç olarak, sermayeye ihtiyacım var."

Annesinden en ufak bir tepki bile yok. Her ikisi de bu konuşmanın ufukta olduğunun farkında olmalarına rağmen, bunun geldiğini görmüş ve canı yanmıştı.

Biraz para biriktirmişsindir , " dedi, gri-siyah kaşını incelikle saç çizgisine doğru kaldırdı. "Çok kazançlı bir yatırım fonunun ortağıydın."

"Evet. Ben ... idim. Maalesef insanların paralarını finansörlere emanet edebilmeleri için sürdürülmesi gereken belli bir yaşam tarzı var."

"Bu, imkanlarının üzerinde yaşadığını söylemenin süslü bir yolu."

"Belki. Evet." Aman Tanrım, sinirini yatıştırmak düşündüğünden daha zor olacaktı. Corinne bu konuşma için kilitli ve yüklü gelmişti. "Ancak aşırılık gereklidir. Partiler, tasarımcı kıyafetleri, tatiller ve müşterilerle pahalı golf turları. Morrison ve benim Park Avenue'da bir dairemiz vardı. Düğün salonumuz için geri ödemesiz bir depozito ödediğimizden bahsetmiyorum bile."

Son kısım yandı. Tabii ki oldu.

Onu sevdiğini iddia eden bir adam tarafından terk edilmişti.

Ama nedense, Morrison'ın yüzü gerçekleşmedi. Hayır, onun yerine August'u gördü. Tribeca Çatısında altı rakamlı bir depozito için ne diyeceğini merak ettim. Düğün konukları arasında çok yersiz görünürdü. Muhtemelen kot pantolon, şapka ve solmuş gri lacivert tişörtle gelirdi. Eski sevgilisini de bir bilek güreşi maçında ezerdi. Bu neden devam edecek kadar iyi hissetmesini sağladı?

"Kısacası, evet, biraz param var. Eğer sadece New York'a dönecek olsaydım, bir daire bulabilir ve birkaç ay rahat yaşayabilirdim. Ama benim yapmak istediğim bu değil." Kan dolaşımındaki adrenalin iyi hissettirmişti. Uzun zaman olmuştu. Ya da belki de uğruna çalıştığı her şeyin yasını tutmak için yanarken, yanlışlıkla hırsını da uyuşturmuştu. Tam şimdi, şu anda, onu geri almıştı. Cam ofisinden sıra sıra analistlere tepeden bakan ve kahvaltıda rakiplerinin toplarını yemelerini talep eden kadındı. "Her zamankinden daha iyi

dönmek istiyorum. Eski meslektaşlarımın bir hata yaptıklarını fark etmelerini istiyorum. . "

Corinne, "Yüzlerine sürmek istiyorsun," dedi.

Belki biraz, diye itiraf etti Natalie. "Büyük bir hata yapmış olabilirim ama biliyorum ki, Üçüncü Morrison Talbot benim yerime o kötü kararı vermiş olsaydı, bahaneler uydurulurdu. Muhtemelen risk alan biri olduğu için terfi alırdı. Gizlice buluşup beni devirmek için oy kullandılar. Ortaklarım. nişanlım . " Yaşadığı şoku anımsamak için gözlerini kısa bir süre kapadı. İhanet. "Benim yerimde olsaydın anne, geri dönüp kendini kanıtlamak için bir şans isterdin."

Corinne birkaç kez ona baktı. "Belki yapardım."

Natalie bir nefes verdi.

Corinne, "Maalesef, sana borç verecek param yok," diye devam etti, yüzü biraz daha renklendi. "Bildığınız gibi bağın karlılığı düşüyor. Kardeşinin beklenmedik yardımıyla durumu tersine çeviriyoruz ama yeniden karanlığa dönmemiz yıllar alabilir. Sahip olduğum tek şey bu ev, Natalie.

"Güven fonum," dedi Natalie sert bir şekilde, onu açığa çıkarmaya zorlayarak. "Güven fonumun serbest bırakılmasını istiyorum."

"Benim, zaman değişti," dedi Corinne gülerek. "Cornell'den mezun olduğunda tören sonrası yemeğinde ne dedin? Yaşadığın sürece bizden bir kuruş bile almayacak mısın?"

"Artık otuz yaşındayım. Lütfen yirmi iki yaşımdayken söylediğim bir şeyi yüzüme atma."

Corinne içini çekti ve ellerini kucağında kavuşturdu. Güven fonunun şartlarını gayet iyi biliyorsun, Natalie. Baban İtalya'da araba yarışıyor ve yarı yaşındaki kadınlarla bir aptal gibi ortalıkta dolaşıyor

olabilir, ama güvenin dilini ortaya koydu ve banka söz konusu olduğunda, kontrol hâlâ onda."

Natalie ayağa fırladı. "Bu sözleşmedeki dil arkaik. Bu gün ve yaşta nasıl yasal olabilir? Yapabileceğin bir şey olmalı."

Annesi bir nefesin dışarı sızmasına izin verdi. "Doğal olarak sana katılıyorum. Ama babanın üstünü imzalaması gerekecek."

" O adama yaltaklanmayacağım . Bizi ekip yokmuşuz gibi davrandıktan sonra olmaz. Dört yıl önceki yangından sonra hasar kontrolü yapmak için seni terk ettiğinde değil."

Corinne'in dikkati, güneşin yolunda ışık saçan bağa çevrildi. "Umursadığının farkında değildim."

"Elbette umursuyorum. Benden gitmemi istedin . "

Ah lütfen. New York'un kudretli fare yarışına geri dönmek istediğini bundan daha net ifade edemezdin," diye alay etti annesi.

Belli ki yangından sonraki o dönemi çok farklı hatırlıyorlardı. Helena'ya son gelişinin anlambilimine girmenin artık ona bir faydası olmayacaktı. "Bu konuda hemfikir olmadığımız konusunda anlaşmamız gerekecek."

Corinne tartışmaya hazır görünüyordu, ancak gözle görülür şekilde rotasını değiştirdi. "Ellerim bağlı, Natalie. Güvenin şartları taşınmaz. Paranın serbest kalması için alıcının kazançlı bir işte çalışması ve evli olması gerekir. Kulağa modern Kaliforniya'dan değil, Regency England'dan bir şey gibi geldiğinin farkındayım ama baban eski usul bir İtalyan. Ebeveynlerinin evliliği ayarlandı. Onun için çekici. Bu bir gelenek."

"Bu cinsiyetçi."

"Normalde kabul ederdim ama Julian'ın güveninin şartları aynı. Sözleşme açıklandığında, babanın aklında büyük bir vizyon vardı. Sen

ve Julian, gelişen ailelerinizle birlikte şarap imalathanesini devralacaksınız. Torunlar her yerde. Başarı." Yok işareti yaptı. "İkiniz de aile işine katılma niyeti olmadan ayrıldığınız zaman, bu onun içinde bir şeyleri kırdı. Yangın bardağı taşıran son damla oldu. Onun için mazeret üretmiyorum, sadece sana farklı bir bakış açısı vermeye çalışıyorum.

Natalie kendini tekrar kanepeye bıraktı ve bir bakışla annesine yalvardı. "Lütfen, yapabileceğimiz bir şey olmalı. Sonsuza kadar burada kalamam."

"Ah, senin aile evinde kalmanın sürgün gibi hissettirdiği için çok üzgünüm."

"Her sabah Julian ve Hallie'nin seks seslerini koridorda bastırmaya çalışıp başarısız olmalarının sesleriyle uyanmaya çalışıyorsun."

"Aman Tanrım."

"Evet. Bazen evde olmadığımı düşündüklerinde Allah'ın oğlunu da çağırıyorlar."

Corinne gözlerini devirerek ayağa kalktı ve ön pencereye doğru yürüdü. "Babanın alelacele ayrılışının yerel arkadaşlarının ve ortaklarının sadakatini zedeleyeceğini düşünürsün, ama seni temin ederim öyle olmadı. Onu hala bir kaide üzerinde tutuyorlar ve buna Ingram Meyer de dahil.

"DSÖ?"

"Ingram Meyer, babanın eski bir arkadaşı. Helena Credit Union'da kredi memuru ama daha da önemlisi, o senin ve Julian'ın vakıf fonlarının mütevellisi. İnan bana, babanın talimatlarını harfiyen yerine getirecektir."

Natalie'nin çenesi yere değiyor olmalıydı. "Adını hiç duymadığım ya da tanışmadığım bir adam geleceğimi ellerinde mi tutuyor?"

"Özür dilerim, Natalie. Sonuç olarak bu. . . Şartları değiştirmesi için babanı ikna etmedikçe yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Senden bunu yapmanı istemezdim." Natalie içini çekti. "Nasıl gittikten sonra değil."

Corinne bir an sessiz kaldı. "Teşekkür ederim."

O kadardı. Konuşmanın sonu. Söylenecek başka bir şey yoktu. Şu anda, Natalie kazançlı bir şekilde çalışmaktan en uzak şeydi. Ve evli olmaktan daha da uzak. Ataerkillik yine kazanır. Kuyruğunu bacaklarının arasına alıp New York'a dönmek ve bir zamanlar rakip dediği firmalardan birinde alt düzey bir pozisyon istemek zorunda kalacaktı. Alçakgönüllülüğünü bir kaşıkla yerlerdi ve o da... . katlanmak. Kendi işini kurmak için yeterli parayı bir araya toplamak muhtemelen on yıl alacaktı ama o bunu yapacaktı. Bunu kendi başına yapacaktı.

"Tamam aşkım." Boyun eğmiş, içi boş Natalie titreyen bacaklarının üzerinde durdu ve elbisesinin eteğini düzeltti. "Bu sabahki toplantılarınızda iyi şanslar."

Natalie evden çıkarken Corinne hiçbir şey söylemedi, kapıyı arkasından kapattı ve çenesi yukarıda olacak şekilde merdivenlerden indi. Bu sabah kasabaya gidecek, saçını ve tırnaklarını yaptıracaktı. En azından New York'a döndüğünde iyi görünebilirdi, değil mi?

Ama o balayayı aldıktan sonra dönüşte her şey değişti - ve cehennemden gelen garip bir çocuk tekerlemesi gibi, bir kedi, bir fare içeriyordu. . . ve bir SEAL.

Üçüncü Bölüm

Ön kapıyı kapatmalıydı.

Şimdi kahrolası kedi gitmişti. Paketlemenin ilk aşamalarını protesto etmek için kümesi uçurmuştu. Çok ön hazırlık. Sadece dolaptan

bavulu çıkarmış ve yatağının üzerinde açmıştı. Menace onu kokladıktan, içine tırmandıktan ve valizinin etrafında birkaç tur attıktan sonra sessizce mutfığa gitmişti. August, onun paketleme faaliyetlerine aldırış edemeyeceğini düşündü ama kediler hakkındaki temel kuralı unuttu.

Değişim eşittir saldırı. Ve intikamlarında rahat davrandılar.

Şimdi burada, feci şaraphanesi ile yol arasındaki patikada koşuyor, sağır bir kediye sesleniyordu. Nasıl bu hale gelmişti?

Tehdit evden hiç ayrılmadı. August bunu ilk elden biliyordu çünkü bir gün birdenbire ortaya çıkıp onu yeni bakıcısı ilan ettikten sonra, onun tüylü kıcını tekrar dışarı çıkmaya ikna etmek için iki hafta uğraşmıştı. Görünüşe göre toparlanmayı denemeliydi.

"Tehdit," diye gürlledi, ellerini ağzına götürdü. Belki de sesinin havadaki titreşimlerini duyabilirdi? "Yuvaladığım için seni burada bırakacağımı mı sanıyorsun? Geçen hafta veterinerlere sekiz yüz dolar harcadığımı hatırlatmana gerek var mı ? Bu uzun vadeli bir bok. Kedilerin diş eti iltihabına yakalanabileceğini bile bilmiyordum."

Sessizlik.

Açıkça.

Alışılmadık arkadaşı ara sıra miyavladı, ama bu genellikle gecenin bir yarısı, anlayamadığı bir sebep olmadan oluyordu. Kendini her zaman bir köpek insanı olarak görmüştür. Hayır, o bir köpek insanıydı . Sadece bu kediye sevdi .

Ünlü son sözler.

Yolun ilerisinde, turuncu bir parıltı vardı. İşte orada.

August yürüyüşünün hızını artırdı ve yola ne kadar yakın olduklarını fark edince biraz gerginleşmeye başladı. Ve yaklaşan bir

aracın belirgin gürültüsünü fark ettiğinde, omurgası boyunca ter fışkırarak koşmaya başladı.

"Tehdit," diye havladı, valizi çıkardığı için kendine küfrederek. Birkaç ay önce, onun çöp kutusunu çamaşırhaneye taşımıştı ve o üç gün boyunca yemek yemeyi bırakmıştı. Anlaşılan dersini almamıştı. Köpekler böyle saçma sapan davranmazlardı ama onun köpeği yoktu. Araba çarpmasına iki saniye kala sağır bir kedisi vardı. Çok hızlı hareket ediyordu ve zamanında yetişemeyecekti. Belki sürücü onu görür ve yavaşlar? Tehdit, yüksek sesle ağlamak için parlak turuncuydu.

Yoldaki lastiklerin gıcirtısıyla August'un ağzı kurudu ve bir an sonra ağaçların arasından geçti. . .

Huysuz kedisini, mavi bir hatchback'in ön tamponundan beş santim uzakta, onun sırtına yuvarlanmış halde bulmak için. Ölümle burun buruna gelmesi hiç umurunda değil. Pembe burnu ve ayak parmakları yüzünden insanların hayatlarını mahveden ve bundan paçayı sıyıran başka bir gün. Inanılmaz.

August, kedi alıp şoföre ekstra uyanık olduğu için teşekkür edebilmek için yola çıkmaya başladı, ama boğuk bir çığlık onu olduğu yerde durdurdu.

Natalie?

Daha önce onun bu sesi çıkardığını hiç duymamıştı -hayır, rüyaları sayılmazdı- ama August arabanın sürücüsünün onun olduğunu anında anladı. Sonuç olarak, vücudu yüksek alarm durumuna geçti. Dün gece savurup dönmekten, sevmediği bu kadını düşünmeden duramadığı için kendi kendine küfretmekten ve aynı zamanda onu öylece dikizde bırakmakla ilgili tuhaf bir şekilde çelişmekten gelen türden bir tetiktelik. Onu bir daha görmeyi beklemiyordu ama işte oradaydı.

Kedisini kaldırıp bir özür telaşı içinde hayvanı göğsüne yaslıyor, burnunu sürtüyor ve çenesini kaşıyor. O şaşkın şaşkın seyrederken, kedi Natalie'nin kollarına tamamen yaslandı ve baş aşağı konumundan gözlerini ona kilitledi. Mülâyim ifadesiyle ona başka seçenekleri olduğunu kesin bir şekilde söylemek. Ve günün yanlış saatinde dişlerini fırçalamak gibi başka bir yanlış hareket yaparsa bu seçeneklerin peşine düşülürdü.

Natalie'ye orada durduğunu bilmesini sağlamalıydı. Sağ.

Ama kadına arkadan hayranlıkla bakmak için birkaç saniye ayırmaktan zarar gelmezdi. Kahretsin, en sevdiği eğlenceydi. Bacaklarını, özellikle de giydiği elbisenin içinde fark ediyordu. Baldırlarını esnetmeye yetecek kadar yüksek olan sivri uçlu ayakkabılar. Tatlı Tanrım, o bacaklar sonsuza kadar devam etti. Ölüm döşeğindeyken, son pişmanlığı onları kalçalarına yapışık hissetme şansını kaybetmek olacaktı. Yaklaştığında etrafta çırpınıyor, ardından final için onu tekrar sarıyor.

Natalie, kediye bir bebek gibi sallayarak, "Zavallı bebek," diye mırıldandı. "Seni korkutmak istemedim. Sahibin nerede?" diye mırıldandı.

August, "Tam burada, prenses," diye seslendi. Natalie döndü ve o yutkundu. Lanet etmek. Her zaman ateşli görünüyordu ama bugün onda çok özel bir şey vardı. "Gözlerinde bir sürü siyah şey var."

Onu görünce tüm vücudu bir nevi sönüktü. İnsan biçiminde tam bir hiddet. "Göz kalemi, mağara adamı."

"Neden bu kadar çok giyiyorsun?"

Omzunu aşağı yukarı sallıyordu. "Belki bir randevum vardı."

Kaba bir şekilde, yemek borusu kendini bir düğüm şeklinde bağladı. "Kiminle?"

Tanrım, onun bir randevu fikrinden nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyordu. . . herhangi bir şey. Çıkmıyor olmaları, ister istemez başka biriyle çıkabileceği anlamına gelmiyordu. Çünkü bu mantıksız falan değildi, değil mi?

Sanki hayvanı uyutmaya çalışıyormuş gibi kediyle birlikte sallandı. Kimseyle çıkmadım, diye mırıldandı. "Vakıf almaya gittim ve sonunda bir sandalyede makyajlandım."

Rahatlığını sakladı. "Yüksek limitli kredi kartının bir mil öteden geldiğini gördüler."

Parlak bir gülümseme. "Senin dışarıda tüylü bir mamut falan sopayla sopayla vurman gerekmiyor mu?"

August gülümsedi. "Toplanmam gerekirdi ama kedim kaçtı."

Natalie, biçimli kalçasını öne çıkarmak için duruşunu ayarladı. "Bunun senin kedin olduğuna inanmamı mı bekliyorsun? O senin evcil hayvanın mı ?

Daha doğrusu, ben onun evcil hayvanıyım.

Hayvanı inceledi, kaldırdı ve yaklaştırdı. "Neden tasma yok?"

"Bak, hangi kedilerin boyunlarına tasma taktığını bilmiyorum ama Tehdit" -parmağını hayvanın yönüne doğru dürttü- " onlardan biri değil. Muhtemelen bir saatliğine bundan hoşlanıyormuş gibi davranırdı ve sonra uyandığımda banyo aynamda kanla yazılmış, pati iziyle imzalanmış bir ölüm tehdidi bulurdum.

Natalie'nin dudakları biraz sıçradı mı yoksa bu bir temenni miydi?

Çünkü evet, kadının harika bir gülümsemesi vardı. Birçoğunu yakından görmüştü. Tadını almıştı . O gecenin üzerinden aylar geçmişti ve bir daha asla tadamayacağını bilmek hiç de kolay olmamıştı. En azından St. Helena'da onunla karşılaşmaya devam ettiği sürece. Natalie için yüklediği bu çekicilik tam bir orospu

çocuğuydu. Siki bir kez daha her şeyi mahvetti ve şu anda kaçışını mahvediyordu. Daha az pislik olsaydı neler olabileceğini unutmak için yola koyulmalı, eşyalarını toplamalıydı . Ya da daha az şımarık bir velet olsaydı.

"Vay canına. Sadece osuruk ve bayat bira kokusundan kaçmaya çalışıyordun, değil mi kıymetlim? Natalie kediye mırıldanarak bebek konuşmasını kalınlaştırdı.

"Eğer kedimi bana karşı kıskırtmaya çalışıyorsan, o geminin yelken açtığından oldukça eminim."

"Senden nefret mi ediyor?" Natalie bir an için şaşırılmış göründü ama hemen geri adım attı. "Demek istediğim . . . senden nefret ediyor Açıkça."

"Dakikadan dakikaya. Neyin geleceğini asla bilmiyorum."

"Bu sefer onu ne kızdırdı?"

Cevap vermeden önce neden tereddüt etti? İpucu yok. "Paketleme. Bavulumu çıkardım ve o bir ölüm görevine çıktı."

Yüz ifadesi donup kalmış gibiydi. Muhtemelen ona tekrar pes eden biri dememek için kendini tutuyordu. "Ah." Birkaç saniye geçti, sonra kediyi teslim etmek niyetiyle ona doğru ilerledi. Pekala, yapmak istediğim son şey senin Napa'dan uzun süredir gecikmiş çıkışını geciktirmek. Geri dönmene izin vereceğim."

August'un gülümsemesi kırılıyordu. "Asla arkana bakmamak için sabırsızlanıyorum."

"Şarap tanrıları kesinlikle bu gün seviniyor."

"Şarap tanrıları senin ailen olduğu için bilirsin."

"Lütfen. Şarap tanrıları değiller." Natalie, kediyi uzattığı kollarının arasına almaya yeltendi ama kedinin pençeleri, elbisesinin siyah

süveter malzemesine saplanmıştı. Tekrar denedi. Şanssız. Tehdit peşini bırakmıyordu. "Ah! Pençelerini incitmek istemiyorum."

Bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Beni cezalandırıyor."

"En az sevdiğin kişiye iltimas gösteriyor. Bu kedinin şeytani tarafını abartmadığınızı düşünmeye başlıyorum."

Natalie Vos en az sevdiği kişi olmaktan çok uzaktı ama bunu kendine sakladı. Aslında, bu kadar yakından bakıldığında, onun dumanlı çiçek kokusu beynine saplanıyor, ona karşı olan hislerini en başta unutmamasına neden oluyordu. Bu kadar güzel ve yumuşak görünümlü, kendisinden bir canavar gibi hissetmeye başlayacak kadar kısa olan bir kadına kim kin besleyebilirdi? En azından, "Bana yardım edecek misin? Ya da kıllı parmakların yerde durup öylece öylece durmak mı?"

"Özür dilerim prenses. İnsanların sana yardım etmek için aniden dikkatlerini çekmelerine alışkınsın."

"Kes sesini August . Bugün değil."

Endişe içeri girdi ve tuttu. "Neden? Bugün ne oldu?"

O cevap veremedi, bir araba yola yaklaştı ve Natalie'nin hala Vos Üzüm Bağı'na giden şeritte rölantide olan aracının etrafından dolandı. Tabii ki Menace yaklaşmakta olan trafiği duymadı, bu yüzden beklenmedik hareketi göz ucuyla yakalayınca gerildi ve pençelerini Natalie'nin göğsüne sapladı.

Natalie acı içinde bağırdı.

August, savaştan beri görmediği bir paniğe kapıldı, boğazı midesine indiği için yutkunamadı.

Tanrım, prenses. Tamam aşkım." Elleri işe yaramaz nesnelerdi, kedinin patilerine uzanıp çekiştiriyor ama bir şekilde durumu daha da

kötüleştiriyordu. "Ben bir köpek insanıyım. Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum."

"Onu sakinleştir." Kedi daha sıkı sarılınca Natalie'nin nefesi kesildi. "Onu sakinleştir."

"Zor işitiyor. Ve onu sevmek gerçekten ruh haline dayalı bir aktivite. Bazen hoşuna gider, bazen şeytanın eline geçer. Durumu daha da kötüleştirmek istemiyorum."

"Hadi ama, buna bayılıyorsun."

" Bundan hoşlanmıyorum , Natalie." Pençelerin Natalie'nin vücuduna saplanmasına artık dayanamayarak kediyi üzerinden çekti, ne yazık ki bu sırada elbisesini yırttı ve köprücük kemiğinin altında birkaç kanayan sıyrık ortaya çıktı. "İsa."

Yaralara baktı ve yüzünü buruşturdu. "Bu iyi."

"İyi değil." Gözünü her kırpışında pençe izlerini görerek arabasına doğru fırladı. "Hareket etme."

"Bana emir verme."

August, Natalie'nin arabasının kapısını hızla açarken bir hırıltının - evet, hırıltı- Tehdit'in bir kolun altına sıkıştırıldığını görmezden geldi. Yükseklik farkı sayesinde koltuğu tamamen geriye kaydırana kadar direksiyon simidine sıkıştı. Kadının kokusunun havayı nasıl etkilediğini fark etmemeye çalışarak aracı çalıştırdı ve omzuna çekti. O alışveriş poşetlerinde ne vardı? İçindekiler kağıt mendile sarılmıştı, bu da satın aldığı şeylerin süslü olması gerektiği anlamına geliyordu. Elbette öyleydiler.

Öyleyse neden onun arabası en temel kiralık araçtı?

Bir Mercedes ya da onun kadar lüks bir şeye parası yetmez miydi?

Kendi işine bakmasını ve elindeki göreve odaklanmasını söyleyen August, kontaktan anahtarları çıkardı, havayı son bir kez kokladı ve dışarı çıktı.

"Ne yapıyorsun?" Natalie kollarını yırtık elbisesinin üzerinden kavuşturarak bilmek istedi. "Eve gitmem gerek."

"O yaraların üzerine bir şey koyana kadar olmaz." Tıslayan kediyle onun yanından geçti. "Hadi gidelim."

"Mümkün değil. Anahtarlarımı geri ver."

"Olmuyor."

Seninle birlikte ormandan geçip evinize gelmemi mi bekliyorsunuz? Beni bir kalp atışında Salem cadı mahkemelerine aday gösterecek bir adamla yalnız mı?

Bu, August'u kısa sürdü. Kaşlarını çatarak, Natalie'nin hâlâ yolun başında tereddüt ettiği yere bakmak için döndü. "Benimle yalnız kalmaktan mı korkuyorsun?"

Cevap vermedi. Aslında, cevabı bilmiyor gibiydi .

Aralarındaki iğneleyici sözler ne olursa olsun, August bu kararsızlıktan rahatsızdı. Natalie, üzerindeki o sıyrıkları görmek beni kesinlikle öldürüyor. Bale kariyerine devam etmektense seni kendim işaretlerdim.

Ağzı kapandı. Birkaç kez gözlerini kırptırdı ve ileri fırlayarak yolda onun yanından geçti. "Kedi insanların bu kadar dramatik olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandı.

"Sadece bütünlükleri söz konusu olduğunda," diye karşı çıktı onu takip ederek.

"Üzgünüm. Senin zekanı sorgulamaya devam edeceğim."

"Teşekkür ederim."

Omuzları biraz sarsıldı. Kahkaha ile? Yüzünü bile göremezken neden şimdi ? "Tek umudum, yaraları iyileştirmede şarap yapmaktan daha iyi olman."

"Ağrı kesici kullanmadan toz fırtınasında kendime dikiş attığımı düşünürsek - iki kez - senin pisi kedi tırmıklarını yamamaya hazırım diyebilirim."

Adımları sendelediğinde tatmin olduğundan değil, bundan memnundu. . . Pekala, bu kadının onu üzümleri nasıl mayalayacağını bilmediği için aciz ve talihsiz görmesinden bıkmıştı. Bu aşamada Natalie'nin onu yetenekli olarak algılaması önemli miydi? Hayır. Gitmek üzereydi. Yine de ondan bu onayı istemekten kendini alamıyordu. Hak ettiğinden fazla.

Sessizce eve doğru yürüdüler. Kırmızı kiremit çatılı ve dış cephesi bej sıvalı, küçük, California tarzı iki yatak odalı bir yerdi. Geçici evi, yakın mesafede iki ahır olan mülkün kenarında oturuyordu. Birini yetersiz katılımlı tadımlar için, diğerini üretim ve fıçı depolama için kullanıyordu. Her tarafa güneşe doğru uzanan güzel kokulu üzüm sıraları yayılmıştı. Mülke ilk kez adım attığını, Sam'in kulağına bunun mükemmel olduğunu fısıldadığını duyduğunu hâlâ hatırlıyordu. Ve öyleydi. Çölde geçirdiği o sayısız gün boyunca asla hayal bile edemeyeceği canlı bir cennet parçası. Ancak bağın düzgün çalışmasını sağlamak için gereken süreç için biçilmiş kaftan değildi.

Evine girmeyi bekleyen kadın bunu herkesten daha iyi biliyordu.

Anahtarını kilide soktu ve bakışları buluştu, göbeğine inen bir lastik demirinin ağırlığını tuttular. Onu eve götürmek böyle bir şey olurdu. Onu ele geçirmek. Bu kahrolası kasabayı sallayacaklardı.

"Sadece tıbbi müdahale için buradayım," dedi, sesinde şüpheli bir çizik vardı.

"Benden tek istediğın şeyin bu olduğının gayet iyi farkındayım."

"İyi."

"Ama yara bandına ihtiyacı olan biri için ağzıma oldukça yakından bakıyorsun." Kapıyı iterek açtı. "Belirtmekten zarar gelmez."

Dördüncü Bölüm

Natali bir karmaşa bekliyordu. Pizza kutuları, kirli spor kıyafetleri ve bira şişeleri. Belki birkaç şüpheli doku. Ama August'un küçük evinin zeminini yiyebilirdi. O kadar temizdi. Baharatlar bir kesme tahtasının önündeki mutfak tezgahına dizilmişti. Mutfak ve oturma odası birbirine bağlıydı ve alan küçüktü, bu nedenle tek mobilyası televizyona doğru açılı bir kral boy rahat koltuktu. Bir kilim ve üzerinde battaniye bulunan bir sepetle sahneyi davetkar bir hale getirmeyi başarmıştı. Oldu . . . Güzel.

Aslında, bir misafir odasının şarap kadehi mezarlığını bir milyon mil geride bıraktı.

"Duvarıma katlanmış sayfalar olmaması beni hayal kırıklığına uğrattı mı?"

"Eminim farelerle birlikte dolaplarda saklanmışlardır," dedi neşeyle, kedinin evin arkasına doğru bir üstünlük havasıyla zıplamasını izleyerek.

August onun yüzüne bakmak için etrafında döndü ve gür bir kahkaha attı. "Kendine bak. Şok oldun. Gerçekten bir kardeşlik evinde yaşamamı bekliyordun, değil mi?" Yatak odalarına giden kısa koridordaki tek kapının arkasındaki banyoya girdi, diye tahmin etti. Işığı yaktı ve ona kendisini küçük odaya kadar takip etmesini işaret etti. O yöne doğru yürümeye başladı ama bu kadar büyük bir adamla bu kadar küçük bir alana sıkıştırılıp sıkıştırılmadığından emin olamayarak eşikte duraksadı. Yargılayıcı ve kaba olmasına ve ondaki mutlak en kötü yanı görmesine rağmen, çekici görünmekten kendini

alamadığı bir adamdı. "Bir toz fırtınasında kendine gerçekten iki kez dikiş mi attın?"

August, ecza dolabını karıştırırken duraksadı. Bir şişe ispiroto tutan eli makyaj masasına düştü. "Evet."

"Nerede?"

Kalçasını lavaboya dayayarak hafifçe döndü. "Neden? Kraliyet yuhalamanı düzeltmek için beni uygun bulmadan önce el işimi yargılamak mı istiyorsun?"

Hayır. Dokunacak kadar yakın duracakları anı geciktirmeye çalışıyordu, çünkü bir aydan fazla hakaret ve alaydan sonra bile onunla yatmanın faziletlerini tartışmaya başladığı noktaya kadar beynini karıştırdı. "Kimlik belgesi istemek iyi bir uygulamadır."

"Bu kimlik bilgileri uyluğumun iç kısmında yüksek olsa bile mi?"

"Bunların her ikisi de?"

"Onlardan biri." Arkasını döndü ve bir tanesi gururla donanma amblemini taşıyan kollarının aksine, mürekkebi olmayan, fazlasıyla kaslı sırtını ortaya çıkaran tişörtünü yukarı kaldırdı. Sağ omzu büzülmüş, acı verici görünen bir yarayla ikiye ayrıldığında dövme fark edeceğinden değil. "İşte diğeri. En iyi çalışmam değil ama o zamanlar bir aynam yoktu."

"Evet." Yutmaya çalıştı. Yapamam. Tanrım, o bir insan buldozeriydi. Onunla yatakta sevgili hayatı için dayanması gerekecekti. Kulağa korkunç geliyordu. Sadece korkunç. "Aynalardan uzak durman senin için en iyisi."

Homurdanarak gömleğini düşürdü. "Bana bir merdiven gibi tırmanmaya hazır değilmişsin gibi davranma, prenses."

Yalan tespit edilmedi. Ancak o zamandı. Bu şimdiydi. "Ağzını açmak zorunda olman çok yazık, değil mi?"

August dilini dolgun alt dudağında gezdirdi. "Ağzımı severdin."

Teni güneş sıcaklığındaydı. "Bunu bitirebilir miyiz yoksa kan kaybından ölmemi mi umuyorsun?"

Bir kalp atışı aralığında, ifadesi kibirden endişeye dönüştü. "Üzgünüm. Buraya gel."

Özür onu hazırlıksız yakaladı. Öyle ki yalpalayarak banyoya girdi, hiçbir şey yapamayacak kadar sersemlemiş halde elbisesinin yırtık kenarlarını serbest bıraktı ve onun taze, meyvemsi kokusunu fark etmemeye çalışarak bir pamuğa alkol sürmesini izledi. "Neden greyfurt gibi kokuyorsun?"

"Kullandığım bu el yapımı sabun," dedi dalgınlıkla, pençe izlerini silerken kaşlarını çattı, yavaş, ılık nefesi saç çizgisini karıştırdı. "Şarabımı beğenen tek kişi onu satın alamayacak kadar meteliksiz, bu yüzden orada burada bir şişe sabunla beni takas ediyor."

"Tat alma duyusunu nasıl kaybetti? Acı sos kazası mı?"

"Eğlenceli."

"O kim?" Soru, daha boğazına basamadan ağzından çıkmıştı. Kıskanç bir kız arkadaş gibi konuşuyordu, tıpkı August'un daha önce bir randevuya gideceği konusunda yalan söylediği zamanki gibi. İyi ki bu adam şehirden ayrılıyor, çünkü dinamikleri gün geçtikçe daha da kafa karıştırıcı hale geliyordu. "Boş ver. Bu beni ilgilendirmez."

"HAYIR. Değil," dedi iki yara bandının ambalajını aynı anda yırtarak. "Ama yine de sana söyleyeceğim, böylece tezgahtan fırlamayacaksın."

Natalie'nin bakışları, makyaj masasının pervazını ölümcül şekilde kavrayan ellerine kaydı ve beyaz bilyeyi olabildiğince çabuk serbest bıraktı. "Sürtünme alkolü acıttı."

"HI-hı." Bariz bir kahkahayı yakalamak için alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve ilk yara bandını onun göğsüne yerleştirdi. Yavaşça. Başparmağıyla yukarıdan aşağıya çok nazikçe yumuşatıyor. Ve onun aptal, ikiyüzlü hormonları, sulandıktan sonra bir ev bitkisi gibi canlandı. Natalie ikinci yara bandını uygularken sırtını bükmeye direnmek zorunda kaldı, tatlı zamanını aldı, neredeyse onun kafa karıştırıcı sıkıntısından zevk alıyormuş gibi. "O bir üçüz annesi - bana sabun satan kişi. Eminim yatmadan sonra onu heyecanlandıran her şeyin tadı güzeldir."

"Ah. Teri Frasier mi? Onu geçen hafta kasabada onları bir tank kadar büyük bir bebek arabasında iterken gördüm. O ve ben okula birlikte gittik."

"Biliyorum."

Burnu kırıştı. "Nereden biliyorsunuz?"

August sessizce kendini tekmeliyor gibiydi. "İkiniz aşağı yukarı aynı yaşta görünüyordunuz, ben de ona sordum."

"Neden?"

Tereddüt etti. Yüzü biraz renklendi mi? "Sadece havadan sudan konuşuyorum."

Konuşmalarının itici gücü ve savuşturması sırasında bir noktada, daha da yaklaşmıştı. Lavabo sırtına battı. Aylar önce onun heyecanlandığı ama asla yerine getiremediği o yanı, tam olarak ödeme talep ediyordu. Kot pantolonu, çıplak iç uyluklarına çok iyi gelirdi. Saçlarını o kocaman yumruklarının arasına çekerdi ve sonunda, sonunda, bu ahmağı vücudundan çıkarabilirdi. Ne zararı olabilir? Gidiyordu, değil mi?

Natalie kirpiklerinin arasından August'a baktı, gömleğinin içinden o sert kasları keşfetmek niyetiyle sağ elini kaldırdı. "Düşünüyordum-"

"O zamanlar da zamanının çoğunu sarhoş geçirdiğinden bahsetmişti." Kıkırdadı.

Buz teninde kristalleşti, eli bir taş gibi düştü.

Kaşlarını çatarak yakaladı. İfadesini arıyorum. "Beklemek. Vay canına. Ne diyecektin? Ne düşünüyordun?"

"Hiç bir şey."

"Söyle bana."

Göğsündeki rahatsız edici ağırlığı sakarin-tatlı bir gülümsemeyle gizleyerek, onun kocaman vücudu ile makyaj masası arasından sıyrılarak banyodan kaçtı. Ama omzunun üzerinden bir veda atışı yapmadan önce değil. "Şehirden çıkarken kapının kıcına çarpmasına izin verme, August."

"Natalie," diye homurdandı, onun peşinden koşarak. "Beklemek."

"Yapamamak. Temiz havaya ihtiyacım var. Senin aptallığın açıkça bulaşıcı."

"Arabanın anahtarları bende."

Bir eli kapı kolunda durdu, döndü ve elini uzattı. "Onları bana ver."

Onları cebinden çıkarmak için hiçbir harekette bulunmadı. Bunun yerine çenesini banyoya doğru salladı. Orada bana dokunacaktın .

"Belirttiğin gibi, hayatım bir dizi kötü karardan ibaret." Yüzündeki o ifade pişmanlıksa, bilmek istemiyordu. Neden pişman olduğunu keşfetmek istemiyordu çünkü boğazında bir çentik ve kürek kemiklerinin arasında bir baskı vardı. "Bak, oldukça zor bir gün geçirdim, bu yüzden sana bir hamle yapmayı düşünseydim, bu tamamen dikkatimi dağıtma ihtiyacı dışında olurdu."

Onun bu son kısma atlamasını bekliyordu. Onu sonraki birkaç saati dikkati dağılmış bir şekilde arkadaki yatak odalarından birinde geçirmeye ikna etmeye çalışmak. Onu şaşırtacak şekilde, yapmadı. "Neden zor bir gün geçirdin?"

"Sana o tür cephane vermeyeceğim."

"Gidiyorsam ne fark eder?"

Onu orada tuttu.

Ve kahretsin, Natalie birdenbire göğsündeki ağırlığı atmak için çaresiz kaldı. Sorunlarıyla Julian ve Hallie'nin acayip mutluluğunu bölmeyi reddetti. Tüm arkadaşları New York'taydı - çoğunlukla aynı zamanda finans alanında da çalışan yüzeysel tanıdıkları. Kredilerine göre, kötü bir ticaret yaptığında ve firma ondan istifa etmesini istediğinde, onu terk etmemişlerdi. Ancak e-postaları ve metinleri son birkaç hafta içinde azalmıştı, kademeli bir gölgelenme onları rahat bir vicdana ve onu arayacak kimsesiz bırakmıştı.

August'a hava atabilir mi?

İlişkilerinin sert doğasına rağmen, yardım edemedi ama şöyle hissetti: . . birbirlerini tanıyorlardı. O bir yabancı değildi.

Bunu kabul etmenin verdiği rahatlığı üzerinden attı.

Hayır. Her neyse. Boş bir boşaltma şansı olduğu için onunla konuşurdu. Gidiyordu ve hiçbir bilgiyi onunla dalga geçmek için kullanamazdı.

"Ben, şey. . " Eylemi neden bu kadar yakından izlediğini merak ederek kollarını korumacı bir şekilde karnının üzerinde kavuşturdu. "Bu sabah annemden para isteyerek kendimi küçük düşürdüğümü duyunca sevineceksin. Ondan güven fonumu serbest bırakmasını istedim ve reddedildim.

Bunu düşünürken kaşları çatıldı. "Güvenilir kaynak. Yasal bir yetişkin olduğunuzda bunun serbest bırakılması gerekmez mi?"

"Çoğu durumda evet, ama babam emin oldu... . Gereksinimler."

"Örneğin?"

Bunu ona gerçekten söyleyecek miydi? Evet. Neden? Hiçbir şey bugünü daha kötü yapamaz. Onun alay konusu bile değil. "Yalnızca kazançlı bir işte çalışmakla yükümlü değilim, aynı zamanda kayyumun mal varlıklarını serbest bırakması için evli olmam gerekiyor. Julian'ı da."

Tam beş saniye geçti. "Yalan söylüyorsun."

Bu bir suçlama değildi. O öyleydi. . . tatmin edici bir şekilde şok oldu. "Hayır," dedi yavaşça, onu doğru anladığını umarak. "Babam artık İtalya'da yaşıyor. Temelde, anavatana kadar bana iradesini dayatıyor ve kuralları yaklaşık 1930 eski usul. Hem annem hem de ben, dört yıllık bir sessizlikten sonra ona uzanıp bir iyilik istemektense, ayağımızı piranhalarla dolu bir göle sokmayı tercih ederiz. Hayır dediğini ve o son gurur kırıntısını da bir hiç uğruna feda ettiğimizi düşünün. Omuz silkti. "Ayrıca, annemin bir yanı, Napa'nın bir süre daha tek seçeneğim olmasından hoşlandığını düşünüyorum."

"Ne için tek seçeneğin?" Biraz geri çekildi. "Sen değilsin . . . parasız."

"Kırık değil kırıldı. Ama yeterince yıkamayın. . " Kuruyan dudaklarını ıslatmak için durdu. "Bir meslektaşımın birlikte New York'ta kendi koruma fonumu kuruyorum ve yatırımcılara çekici görünmek için sermayeye ihtiyacımız var."

"Daha önce yaptığın buydu. Wall Street boku mu?"

Gözlerini devirdi. "Evet. Bilirsin, ekonomiye güç veren bok .

Homurdandı, el salladı. "Ailenizin Napa'daki bağında olmaktansa aşırı kalabalık bir şehirde olmayı mı tercih edersiniz?"

"Karmaşık."

"Karmaşık biri gibisin . "

"Basit yerine karmaşık olanı ele alacağım." Ellerini anahtarlar için uzattı, parmaklarını kıpırdattı ama adam bu hareketi görmezden geldi. August . "

"Bir saniye." Kollarını güçlü göğsünün üzerinde kavuşturdu, boğazını temizledi. "Hiç evlenme ihtimalin yok, değil mi? Sırf o parayı almak için evlenmezsin, değil mi?"

"Yapabilirim," dedi, aslında düşündüğü bir seçenek olmasa da. Beklentileri sıfırdı. Amaç neydi?

Hayal gücü müydü yoksa gözlerinin derinliklerine şimşek mi çıkmıştı? "Hoşuma gitmedi."

"Şirketi istiyorum. BEN . . . firmaya ihtiyaç var . Aksi halde sonsuza dek bir hayal kırıklığı olarak bilineceğim. Bir saçmalık. Kokteyl saatinde anlattıkları bir hikaye."

Artık çok fazla konuşuyordu. O son bölümün yayınlanmasına gerek yoktu. Onundu. Ama itirafın sonunda göğsündeki baskının hafıflediğini inkâr edemezdi.

"Anahtarlarımı alabilir miyim lütfen?" dedi sessizce. "Gitmek gerek."

August kendini sallamış gibiydi ama dikkati onun yüzünden hiç ayrılmadı. "Elbette. Evet." Onları teslim etti, ama gitmek için döndüğünde bileğini gevşekçe kavradı. "Hey, değeri ne olursa olsun, başarısız olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Bu yere sahip olduğum her kuruşu batırdım ve kredi için başvurduğumda banka beni kapıda güldürdü.

Bu onun duraklamasına neden oldu. "Adı Ingram Meyer miydi?"

Hafıza bankasını araştırıyor gibi göründü. "Evet. İşte o adam."

"Ne tesadüf. O, babamın vekili," diye mırıldandı Natalie, eski SEAL'e bakıp onu yeni gözlerle görerek. Ya da belki de ona ilk baştaki gibi bakıyordu, tanıştıkları gece olduğu gibi. Mükemmel bir beyefendi olduğu zamanlar. Mıknatıs gibi birbirlerine doğru çekildiklerinde.

buzdağına doğru hızlanan Titanik'in pruvası gibi .

Aylardır çekilmez bir pislik olan aynı adam. Tüm zayıf noktalarını bulup acımasızca dürtmek. Büyük olasılıkla, şimdi sadece sevişme şansı hissettiği için tavrını yumuşatmıştı. Ona bu tatmini yaşatmasına imkan yoktu. Onun için de tatmin anlamına gelse bile. Bir şekilde bunun olacağını biliyordu. Ama bariz kimyaları ne burada ne de oradaydı. Bu yolun sonuydu.

"Nereye inersen iyi şanslar, August," diye mırıldandı, onun başparmağını nabızı üzerinde gezdirmesine tepkisini belli etmemeye çalışarak bileğini onun elinden çekti. "Şehirden çıkarken arkanızda güçlü bir rüzgar hissederseniz, şarap ülkesi rahat bir nefes alır."

Göz kırptı, sonra gözlerine asla tam olarak ulaşmayan bir sırıtışla birkaç adım geriledi. "Belki. Ama beni kesinlikle banyoda öpecektin prenses.

"Öyle olsaydım, sadece seni susturmak için yapardım."

August'un bir kez daha yumruk atmasını istemeyen Natalie, görünüşe göre tüm konuşmaya tanık olmuş ve ona saldırmaktan en ufak bir özür diliyormuş gibi görünmeyen kediye atlatarak arkasını döndü ve kapıdan dışarı çıktı. August'un sesi ön bahçenin karşısından cınladığında neredeyse yola çıkan patikaya varmıştı.

"Çok geç değil, Natalie," diye seslendi, bir gün önceki yarışmadaki sözlerini tekrarlayarak.

Döndü ve August'u evinin kapısında, kollarını çerçevenin üstüne dayamış, kendini beğenmiş bir ifadeyle, karın kaslarının bir bölümünü sergileyerek, pazıları sağa, sonra sola, sonra sağa atmış halde buldu. Sonra tekrar ayrıldı. Kesinlikle onu açmıyorum.

Bonehead, diye mırıldandı onun kahkahasının ardından.

Neredeyse başladığı kadar çabuk sönen kahkahalar.

Arabaya doğru yürürken bacakları neden daha çok lastik gibi hissediyordu?

Bu adamın şirketinden ayrılmak onu bir kuş kadar özgür hissettirmeli.

O yaptı.

Sağ.

Sertçe yutkunarak anahtarları kontağa kaydırды. Ve aklına en çılgın fikrin geldiği uzun bir aradan sonra, homurdanarak arabayı çalıştırdı ve uzaklaştı.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Natalie gerçekten nedenini bilmeden evden ayrıldı.

Akşam gezintisine çıkan biri değildi.

New York'ta, modus operandi bütün gün çok çalışmak ve sonunda bir kadeh şarapla kanepeye yığılmaktı. Ancak bu gece, açıklanamayan bir gerginlik vakası yaşadı. Hallie ve Julian, Hallie'nin arkadaşları Jerome ve Lavinia ile çifte randevuya çıkmışlardı, bu da tüm misafirhanenin kendisine ait olduğu anlamına geliyordu. Müstehcen miktarda paket yemek ısmarlaması ve Below Deck'in tekrarlarını izlemesi gerekirken, bunun yerine kendini ön kapıdan çıkıp St. Helena şehir merkezine doğru mis kokulu akşama girerken buldu.

Belki biraz atmosfer havasındaydı. İnsanlar.

Bir ruh hali yükseltmesi.

Birkaç ay önce eve döndükten sonra, Napa'da debelenirken kendisini meşgul edecek o mükemmel toparlanmayı bulmayı umarak birkaç randevuya çıkmıştı. Ancak kısa bir süre sonra, flört etme çekiciliğini tamamen yitirmişti ve nedenini araştırmayı reddetti. reddedildi. İyi bir sebep olmadan o kadar çok kez sola kaydırmıştı ki tiksindi ve Tinder'ı tamamen sildi. Dostum, telefonu bugünlerde sessiz, ıssız bir yerdi. Onu sadece kağıt ağırlığı veya kapı durdurucu olarak kullanmalı.

Toprak yolda yürürken Grapevine Way'in ışıkları onu çağırıyordu, pek çok kafeden birinden canlı caz müziği esintiyle ona doğru kıvrılıyordu. August, bu yemyeşil üzüm vadisi, güneş ışığı ve neşe yerine neden şehri tercih ettiğini sorgulamakta haklıydı. Helena'nın enfes mutluluğunu yaşamak için her yerden insanlar geldi. Ancak Natalie, Grapevine Way'e adım atıp sağa saptığında, gideceği yer hakkında hâlâ bir fikri olmadığı için, kasabaya karşı herhangi bir sevgi besleyemedi. Güzeldi, şıktı, davetkardı. Dağın eteğinde bir mücevher.

Ama ona göre orası her zaman istenmediği yer olacaktı.

Natalie, çocukluğundan beri orada olan bir şekerleme dükkanının vitrininde durdu. O gün için çoktan kapanmıştı ama karartılmış camdan içeri bakarken, Julian'la birlikte çocukken oraya getirildikleri bir zamanı hatırladı.

Julian, bir sınıf arkadaşı ağabeyini aşağılayıp masalarına oturmasını istemeden dükkândan geçemiyordu. Geleceğin tarih profesörü sadece kırıntılarla konuşsa da, bu tek heceli sözler ya komik ya da düşündürücüydü. Ve daha da önemlisi, asla kaba olmayın. Bir atletizm yıldızı ve akademik bir harika olarak, ona saygı duyulmaktan

başka bir şey yapılmamıştı. Popülerlik Julian'a kolayca -ve davetsizce- gelmişti.

Ancak Natalie, herhangi biri tarafından fark edilmek için fazla mesai yaparak kendini camın arkasından da görebiliyordu. Ailesi, sınıf arkadaşları, tezgâhın arkasındaki havalı gençler. Nedense, Julian'ın popülaritesine katkıda bulunan aynı zenginlik, ona olumsuz yansıyor gibiydi. Yetenekli bir dahi değildi. Ortalama bir öğrenciydi. Çok fazla atletik yeteneği yoktu. Emrindeki tüm o para ve bir Vos olduğu için muhtemelen tüm hayatını boşa harcayacaktı.

Natalie, herkesin onu yalnızca soyadı piyangosunu kazanan biri olarak gördüğünü fark ettiği sıralarda, rol yapmaya başlamıştı. Arkadaşlarına şakalar yapmak. Her zaman cesareti kabul etmek. Ve büyüdüğünde, içkiyi tedarik eden ve herkesin başını belaya sokan şiddetli partileri veren kişi o olmuştu. Birinin onu fark etmesinin veya kabul etmesinin tek yolu bu gibi görünüyordu. Eğer gürültülü olsaydı. Eğer deli olsaydı . Anne babasına şefkat için yumuşakça yaklaşmak asla işe yaramadı. Ya meşguldüler ya da yetersiz ebeveynlik zamanlarını, onur, madalya ve burs kazanan Julian'a harcamak zorunda kaldılar.

Camdan geri çekildi ve bu sefer daha hızlı yürümeye devam etti. Artık o ilgiye muhtaç çocuk değildi. Liseden sonra rehabilitasyonda utanç verici bir şekilde kaldıktan sonra, Cornell'e girmek için annesinin yardımını kabul etmişti. Ama kendi liyakatiyle sınıfının birincisi olarak mezun olmuştu. Ebeveynlerinin herhangi bir müdahalesi olmadan ortak olmuştu. Yetenekli ve azimli olduğunu kendine kanıtlamıştı.

Ancak St. Helena'ya geri döndüğünde - ve yüzünde dümdüz - derisinin altındaki o eski kaşıntıyı hissedebiliyordu. Daha büyük, daha iyi ve daha yüksek sesle geri gelmek için. Her zaman arzuladığı ama bir türlü kazanamadığı olumlu pekiştirmeyi ona kazandıracak bir şey

yapmak. Bu firma onun için böyle olacaktı. Zirveye dönüş yolu. Kendisine yeniden saygı duymanın bir yolu.

O sırada Natalie'nin kulaklarına tanıdık bir ses ulaştı ve Natalie, katırları ve yazlık eşarplarıyla etrafına dolanan bir grup sarhoş turistle birlikte kaldırımın ortasında durdu. İleride, kaldırıma park etmiş olan August'tu. O izlerken, eski sınıf arkadaşı ve üçüz annesi Teri Frasier'in bagajına şarap kutuları boşalttı.

"Bundan emin misin?" Teri güldü, gözle görülür bir şekilde bunalmıştı. "Bedava vermek yerine satamaz mısın?"

"Bunu aştık, Teri. Bu şarabı çölde susuzluktan ölmek üzere olan bir adama bile veremem. Hepsi senin." Natalie'nin, Teri'nin üçüzlerinin araba koltuklarında oturduklarını varsaydığı arabasının arkasını işaret etti. "Ayrıca bence sen bunu herkesten çok hak ediyorsun."

"En azından sana biraz sabun vereyim."

"Hayır, teşekkürler ama sende kalsın. Beni bir yıl idare edecek kadar erzağım var." Omzuna hafifçe vurdu ve geri çekildi. Kocana merhaba dediğini söyle, tamam mı?

"Yapacak."

Natalie'nin nabızı atlamak üzereydi. Bu oydu. Gerçekten

Belli ki August, St. Helena'dan çıkıyordu. Sanki hiçbir değeri yokmuş gibi son şarabını dağıtmak. Ve olmadı. Açık olmak gerekirse. Bir haftadır köpek pisliğiyle marine edilmiş benzini içmek gibiydi. Ama onun bunu bu kadar kendini beğenmiş bir şekilde kabul ettiğini duymak midesinin bulanmasına neden oldu.

Parmak uçları, ağır bir ticaretten önceki gibi vızıldamaya başladı.

Aman Tanrım, bir kıyamet taşıma bandında kendisine doğru gelen kötü fikri neredeyse duyabiliyordu. Sadece çarpıyordu, daha da yaklaşıyordu, hatta o olasılığını kabul etmekten vazgeçirmeye çalışsa

bile. . . bu süreçte August'a ve kendisine yardım ediyor. Helena'nın kapı eşiğini bir daha asla karartmamak için onun kasabadan çıkmasına izin vermeliydi. Bunlar yağ ve suydu. Bufalo büyüklüğündeki omzunda, onun bu kasabadaki statüsü ve ayrıcalığı hakkında asla bırakmayacağı bir çip vardı . Ve Natalie. . .

Bu adama yardım etmeyi teklif edip reddedilmek, hayal edebileceği en korkunç şeydi. Hayatı boyunca kendini bir arkadaş, bir nişanlı, bir iş arkadaşı, bir kız kardeş ve bir kız olarak sunmuştu ve bir noktada varlığı - ve hatta aşkı - reddedilmişti. Reddedildi . Kovuldu, terk edildi, eve gitmesi istendi. Yine de bu adamdan hoşlanmıyordu bile. Öyleyse neden onun hayır dediği düşüncesiyle kalbi bir sinek kuşunun kanatları gibi atıyordu ?

Neden bu kadar önemsiyordu?

yapma

Acıya değmez.

Natalie, August'un gidişini beklemek için gölgelere geri çekilmeye başladı, ancak Teri'nin arabayla uzaklaşmasının ardından, kamyonunun arka tamponunu yuvarladı ve onu iki kez çekerek gözetledi. "Natalie?" Kaşlarını çatarak yarı yolda durdu. "Orada karanlıkta gizlenerek ne yapıyorsun?" Parmaklarını şıklattı. "Tahmin etmeme izin ver. Akşam SAAT sekizden sonra dışarıda yakalanan çocukların ruhlarını emmek mi ?"

"Bu doğru. Bütün gün tavuk parmakları ve dondurmayla dolana kadar bekliyorum. İşte o zaman saldırırım." Omuz silkti. "Ama sende bir çocuğun IQ'su var, o yüzden sanırım yapacaksın."

"Aylar önce ruhumu emdin prenses."

"Şehirden çıkarken şarabını Teri'ye vermeye özen gösterdiysen, birazını saklamış olmalısın." Nadir rastlanan -ve tesadüfi- iltifat

karşısında biraz geri çekildi. "Demek istediğim . . . Bozuk bir saat günde iki kez doğruyu gösterir, değil mi?"

Hala ona o kısık bakışlarını atıyordu.

Sinirleri karnında sıçradı.

Arkanı dön ve git.

Onun yerine ileri atıldı ve onun göğüs kaslarının kasılmasını, omurgasının düzleşmesini izledi. Bunu her yaklaştığında mı yapıyordu? Neden şimdi fark ediyordu? Farkındalığının bu kanıtı, Natalie'yi sınırdan kötü fikir kasabasına itti. Çünkü en azından onun için sonradan akla gelen bir şey değildi. Ona katlanamasa bile, en azından onun varlığı onu etkilemişti. "Ben de düşünüyordum. . "

"Keşke beni daha önce banyoda öpseydin."

"Faal bir çim biçme makinesini öpmeyi tercih ederim." Ellerinin çılgınca hareket ettiğini fark etti ve onları beline kavuşturdu. "Aslında, yardımına ihtiyacın olabileceğini düşünmüştüm."

Homurdandı. Sırtını kamyonu a yasladı ve kalın kollarını kavuşturdu. "Şimdi ne var?"

Natalie, reddedilmenin habercisi yeni bilenmiş bir pala gibi başının üzerinde sallanırken bile sakın yüz hatlarını korudu. "Bankanın size küçük işletme kredisi vermeyi reddettiğinden bahsetmişsiniz. Zelnick Mahzeni için. Ama eğer, um . . " Birdenbire, fikrinin gülünç olduğu fark edildi, ama şimdi duramayacak kadar çok şey söylemişti. "Resmi bir çalışan olsaydım. Ve bağlı. . . Sen . . . bir şekilde, pekala, neredeyse bir onay garantiniz olacaktır. Pek çok kez belirttiğiniz gibi, soyadım bu sektörde çok fazla ağırlık taşıyor.

Birkaç dakika sessizce ona baktı. "En önemli noktayı bekliyorum."

"Önemli bir cümle yok, seni babun. öneriyorum. . " Bir avuç toprak yutmuş gibi hissetti, midesi çalkalanmaya başladı. "Öneriyorum ki..."

"Vay be." August kamyondan indi, kolları yavaşça iki yanına düştü. "Daha erken. Bana annenle babanın sen evli olmadıkça vakıf fonunu serbest bırakmayacaklarını söylemiştin." Ağzı açılıp kapandı. Bir el saçlarını taradı. "Önermiyorsun. . " Gözlerinde tam olarak tanımlayamadığı bir şey yanıp söndü. " Evlenmemizi önermiyorsun , değil mi?"

Sanki mayın tarlasında gezinti teklif edermiş gibi söylemesi, Natalie'nin bir adım gerilemesine neden oldu. Aralarındaki bir evlilik mayın tarlası olur . Olacak olsalar bile. . .

" Sahte evli," diye ilan etti. "Finansal amaçlar için. Açıkçası bu romantik bir birliktelik olmayacaktı. Her iki sorunumuzu da çözmeye yeteneğine sahip olan Ingram Meyer'i ikna etmemiz yeterli olacaktır. Sadece parasal avantajlar için içinde olurduk.

Çenesi bu noktada gevşemişti.

Sessizlik uzadı, bu yüzden onu sinirden doldurdu.

"Şarap treni etkinliği yarın öğleden sonra. İç mekan yeniden tasarlandıktan sonra açılış yolculuğu. Kurdeleyi kesiyoruz—"

"Bak, bu boktan bir şey - şarap trenleri, kurdele kesme ve yeniden tasarlanmış iç mekanlar, beni bu kasabanın arkasını görmeyi dört gözle bekleyen büyük bir anlaşıma."

"Şarap kültürünün senin için önemsiz olduğunu açıkça belirtmişsin, August. Ayrıca tadı nasıl. Unutmayalım." Kendini geçti. "Her neyse. Teklifimle ilgileniyorsanız, yapabiliriz. . " Adamın gözle görülür şaşkınlığı karşısında cesareti azalmaya başlıyordu. "Ailemle tarafsız bir ortamda buluşabilir ve nasıl ilerleyeceğimizi tartışabiliriz."

"Aslında ciddisin," diye düşündü yavaş, inanamaz bir şekilde başını sallayarak. Az önce bana evlenme teklif ettin , Natalie?

Ruhların emilmesinden bahsetmişken, onunki o anda vücudundan çıktı ve sahneyi yukarıdan izledi. İşte oradaydı, nefret ettiği bu adama kocası olmasını istiyordu. Kendini tanımlamak için kullanabileceği tek kelime "çaresiz"di. Seçenekler dışında, gidecek hiçbir yer yok. Ve bu adam her saniyesinden keyif alıyor olmalıydı. Şimdi her an, ona onun ilk başta düşündüğünden daha çılgın olduğunu söyleyebilir ve ondan kaçmak için lastik yakardı.

Bunun ihtimali göğsüne bastırdı.

Tanrım, kovulmaktan bıkmıştı. Bunun bir daha olmasına izin veremezdi, özellikle de August'tan beri. Bu Neandertalden özellikle derin keserdi. Ona onun üzerinde bir koz vermek, boğazına bir sığır damgası gibi yandı.

"Unut gitsin," diye kuru dudakları itmeyi başardı. "İyi bir fırsat yakalamayı bilmeyen biriyle evli olmak istemiyorum."

Kahkaha ondan çıktı. Seninle evlenmek iyi bir fırsat mı?

Natalie döndü ve göğsündeki kıvrımı görmezden gelerek uzaklaştı.

Üç adım atmadan önce bir kol beline dolandı.

Kızma, dedi başının birkaç santim yukarısında. "Sadece uykumda canlı canlı derimi yüzeceğini kastetmiştim."

Birlikte yatamayız , ding dong. Sadece isim olarak kalacaktı."

"Benim için bir avantaj göremiyorum."

Natalie onun göğsüne yaslanıp gevşeme dürtüsüne direndi. O çok sıcaktı . Ve o aptal, dövmeli kol muhtemelen bir steysin vagonu kaldırabilir. Neden uzaklaşmıyordu? Herhangi bir saniye. Yapardı. Ters yöne bakan sadece oldu. . . Daha kolay. Onun küçümsemesini ve inançsızlığını bu şekilde göremezdi. "Bırak sana anlatayım, August. Başarımızın önünde duran aynı adama sahibiz: Ingram Meyer. Bankada kredi memuru, paramın emanetçisi ve babamın pek çok

fanboyundan biri. Evliysem, başlangıç sermayemi pençelerinden kurtarır. Sizin için olduğu gibi? Evlenmek ve bir Vos kullanmak, küçük bir işletme kredisi almanıza yardımcı olacaktır. Bağına doğru bir yok işareti yaptı. "Şarap yapmaya devam edebilirsin. Belki şarap insanları bile benim yardımımıyla yutmaya dayanabilir. Şarap imalathanesinin başarılı olmasını istemiyor musun?"

"Yaptım." Sesindeki sert tını yüzünden kaşları çatıldı. "Yaptım. Ama berbat olduğum tek şeyin bu olduğu gerçeğine kendimi teslim ettim."

"Temel insan hijyenini unutuyorsun."

"O kadar kötü kokmamalıyım," dedi adamın boynuna, dudakları kulağının altındaki o hassas bölgeye dokunurken, sıcak nefesi gömleğinin yakasından ve kolundan aşağı süzülürken. Karnında birleştiği yerde esnedi ve bu süreçte onun gizli kısımlarını da gerginleştirdi. "Bilirsin. Sıcak bir arabanın ön panelindeki bir M&M gibi bende eridiğin için."

Natalie onun elinden bir ok gibi fırladı ve dönerken cildinin soğumasını istedi. Olmaz. Göğsü eskisinden daha hızlı inip kalkıyor muydu? "Bak, St. Helena'dan ayrılmak istiyorsan seni durdurmayacağım."

Yanağında bir çizgi kırıldı. "Plan buydu."

"Planlar değişebilir."

Bir ses onu terk etti. "O güven fonunu gerçekten istiyor olmalısın."

"Yeni bir başlangıç istiyorum ." Bir an için savunmasız kalmasına izin verdi. Belki de August'a evlenme teklif ettikten sonra yolun yarısını çoktan geçtiği içindir. Ya da belki de bu sabah Corinne'e kendini küçük düşürdükten sonra çoktan testereyle açılmıştı. Sebep ne olursa olsun, kınamadan konuştu. "Yeni bir başlangıca ihtiyacım var. Burada kalıp ailemin gölgesinde yaşayamam. Erkek kardeşim. Hâlâ herkesin yaptığı o on yedi yaşındaki beceriksiz olabilirim . . . tolere

eder. Başka yerlerde daha iyiyim. ben bir şeyim Ben burada olmadığım zaman biriyim."

Sert yutkunmasının sesi serin gece havasında ona ulaştı.

Lanet etmek. Çok fazla.

Ona ana dolusu cephane vermişti - ve belli ki bu fikre sıcak bakmadığı için, o kullanmadan önce oradan gitmesi gerekiyordu.

"İyi şanslar, August," dedi, geri çekildi ve sonunda dönüp adımlarını hızlandırdı. "Hayatını cehenneme çevirmek eğlenceli olurdu."

"Natalie."

Durmadı. Bu adamın onu nazikçe hayal kırıklığına uğratmasını istemedim. Gururu neredeyse paramparça olmuştu ama bir kırıntıya tutunabilirdi. Konukevine giden patikada hızla yürürken, hakimiyetini daha ne kadar sürdürebileceğini merak etti.

Beşinci Bölüm

Azılı, kamyonetinin dikiz aynasında kravatını düzeltti ve "Güzel Amerika"yı katleden bir bando takımının sesine yüzünü buruşturdu. Caddenin karşısında, tren istasyonunun otoparkı, asfaltın üzerine koyu mavi halı serilmiş iki yüksek tavanlı çadırı değiştirilmişti. Smokinli garsonlar, ellerinde kırmızı şarap kadehleriyle dolu tepsiler taşıırken, diğerleri şık giyimli misafirler arasında ordövrler taşıyordu.

Inanılmaz. Bütün bu insanlar şarap servisi yapan bir treni kutlamak için toplanmıştı. Teknik olarak, dünyadaki herhangi bir tren şarap servisi yapabilirdi, ancak takım elbiseli bu küstahlar, mokasenlerine dirsek atmak ve içeceklerinin ağızda kalan portakal kabuğu tadı hakkında yorum yapmak için herhangi bir bahane aradılar. Lanet hayatında bir daha "buket" kelimesini duymamayı dört gözle bekliyordu ama işte buradaydı. Bu peluş geceye maymun kostümüyle katılmak üzere.

Hepsi bir kadın yüzünden.

Yine de herhangi bir kadın değil. Natalie Vos.

Tanrı aşkına. Aklımı kaçırmış olmalıyım.

Dün gecedan beri akıl sağlığının durumu hakkında endişeleniyordu. Kadın uzaklaşmış ve adam motoru çalıştırmadan kamyonuna binmişti. Sonra bir saat kadar orada oturdu. İki. Donanma standartlarına göre bile iğrenç bir lanetle kamyonu çalıştırmış ve bir daha görmeyi hiç beklemediği bağı geri dönmüştü. Kansas'ta ailesinin yanında biraz zaman geçirip yeniden bir araya gelirken, satışı neredeyse bir emlakçıyla gerçekleştirmeyi planlamıştı.

Asla Sam'in anısını onurlandıracak kadar iyi şarap yapamayacağı gerçeğiyle barışmıştı. Gerçeklerle arası iyiydi - bu kasabaya elinden gelenin en iyisini yapmıştı ve üzümler onun uzmanlık alanı değildi. Başarılı olmak için tüm çabalar tükendi. Savaş alanında hiçbir şey bırakmamıştı.

Ta ki dün geceye kadar, Natalie masaya yeni bir fırsat kaydırana kadar.

Şimdi? August, Sam'in rüyasını hayata geçirmek için elinden gelen her şeyi yaptığının bilinciyle artık güvenle çekip gidemezdi. Bir deneme daha vardı - bu yüzden onu kabul etmek zorundaydı, yoksa suçluluk duygusu ve yarım kalmış işler, hayatının geri kalanında peşini bırakmayacaktı.

Ve kadın. Ona da musallat olacaktı.

Natalie'nin bir şeye ihtiyacı vardı - güven fonuna. Ona vermesine yardım edebilirdi.

August, onu evliliğe zorlamak için tasarlanmış eski bir saçmalık sözleşmesine karşı çıkan herhangi bir kadına yardım edeceğini düşünmeyi severdi, ama içten içe bunun sadece bu seferlik olduğunu

biliyordu. Natalie. Kahretsin, onun hakkında ne vardı? Ne zaman bir araya gelseler, bağırsaklarına bir iğne girip çıkıyordu. Avuçları terliyor. Siki, bir noktada gün ışığını görme şansı olması için ona daha nazik olması için yalvardı. Ya da daha iyisi, yatak odasının karanlığı. Birbirlerinden nefret ediyormuş gibi kavga ettiler, ama bir şekilde, Lord, dün gece o kaldırımda onun önünde diz çökmeye hazırды.

Başka yerlerde daha iyiyim. ben bir şeyim Burada olmadığım zaman birisiyim.

Bu soluk soluğa itirafın etkisini yitirdiğini duymanın şokundan sonra delirmişti .

Ona böyle hissettiren kimdi?

Ne zamandır onun haberi olmadan kendini bok gibi hissediyordu?

Bu arada, bu ikinci endişe gülünçtü. Muhtemelen Natalie Vos hakkında bilmediği sonsuz şey vardı. İlişkileri, bir ateşin önünde pek çok sessiz yürekten kalbe konuşmaya pek uygun değildi. Yine de, onun güvensizliğini bilmesi gerekirdi. Gitmesinin daha iyi olduğunu. Alması gerekirdi. Aptal ağzını kapatmalı ve daha iyi dikkat etmeliydi.

Açıkça belirttiği gibi, August'un onunla herhangi bir şekilde aşk yaşaması için artık çok geçti. Cazibe, aralarında yadsınamaz bir çıtırtı olabilir, ama bırakın çıplak ellerini, ona endüstriyel lastik eldivenlerle bile dokunamazdı. Yine de, ona ihtiyacı olursa Natalie'den uzaklaşamazdı. Gururunu bir kenara bırakmanın çok zor olduğu açıkken, bunu emip yardım istediğinde değil. Hayır, sonsuza kadar üzerinde duracaktı.

Bu yüzden, ateşli, dar takım elbisesiyle, azı dişlerini birbirine sürterek, kalabalığı tarayarak asla yatamayacağı, ama lanet olası aklını yitirdiği için evleneceği anlaşılan siyah saçlı tanrıçayı arayarak karşıdan karşıya geçti. Çadırın altı o kadar sıcaktı ki hemen terlemeye başladı. Bu insanlar neden fermente üzüm suyunu kutlamak için bir

araya gelmekte ısrar ettiler? Hiçbiri beyzbolu duymamış mıydı? Şimdi bu, dışarıda güneşte toplanmak için bir sebepti...

Natalie.

İleride.

Sıcak. Lanet etmek. Her zamanki gibi, August kadını gördüğünde, başparmaklarını avuçlarının içinde sımsıkı sıkmak zorunda kaldı. İnanılmaz derecede zeki gözleri ve yumuşak bir ağzı vardı. Daha önce hiç başka bir kadının özelliklerini kategorize etme ihtiyacı hissetmemişti. Birinin gözlerinin ve saçının rengini kaydetmeyi bıraktı. Kahverengi. Mavi. Sarışın. Yeşil.

Kolay.

Natalie'ye bakmanın kolay bir yanı yoktu. Yüz hatlarında aynı anda her türlü boktan şey oluyordu ve nedense hepsine ayak uydurmak istiyordu. Bazen sıkılmış görünebilirdi ama dudaklarını tekrar tekrar ovuşturarak aslında endişeli olduğunu ona gösterir ve bunu gizlerdi. Bazen kaşlarının arasında iki küçük çizgi oluşuyordu, sanki bir şey hakkında endişeleniyormuş gibi ama dünya umurunda değilmiş gibi çenesini havaya kaldırıyordu. Sonuç olarak, Natalie basit bir renk kombinasyonu değildi, sürekli değişen bir kaleydoskoptu ve içine bakmaktan kendini alamıyordu.

Bugün mor ön planda olsa da, donuk renkler denizinde kısa leylak elbisesi göze çarpıyordu. Sırtı dekolteli ve yumuşak, dalgalı bir etekle boğazını yüksekte kesiyor. O uzun, kıvrak bacaklarda adem elması gömleğinin kolalı yakasında aşağı yukarı sallanıyordu. Hepsinin çarşaflarına dolanmış olduğunu görebiliyordu. Eğildiklerini, kilitlendiklerini, elleriyle şilteye bastırılarak açıldıklarını görebiliyordu.

Bu görüntüler asla gerçek olmayacaktı ve yine de birinin onu bu sürekli değişen kadınla sahte evlilik yapmaktan alıkoymaya çalışmasını çok isterdi.

Çadırın karşısına geçerken sonunda Natalie'nin annesi, erkek kardeşi Julian ve August'un Julian'ın kız arkadaşı olduğunu varsaydığı sarışınla birlikte durduğunu fark etti. Efsanevi Vos ailesi olarak çadırdaki her misafirin ilgisini çektiğinden habersiz görünen şarap bardaklarının başında alçak sesle konuşuyorlardı . Klas, sofistike. Belki daha iyi günler görmüş ama efsanevi kalmış sessiz bir hanedan.

Belki bir süreliğine bu görüntüyü bozmak eğlenceli olabilir.

Eğlenceli ya da değil, bu oluyordu.

Çünkü Natalie, August'a kendisiyle evlenme teklif edecek kadar çaresizse, o zaman sonunda başka birini bulurdu ve bu fikri bile onun kafasını patlatmak istiyordu. Belki de onu aceleci davranmaya iten şey bu çirkin düşünce balonuydu. Tarafsız bölgedeyken potansiyel evlilikleri hakkında medeni bir konuşma yapmalarını önermişti, değil mi? Ne yazık ki, August'la ilgili medeni hiçbir şey yoktu ve ona hatırlatmak eğlenceli olacaktı. Onu hazırlıksız yakalamak.

August'a yaklaşık on metre uzaklıktayken, Natalie'nin şarap kadehi ağzının yarısında durdu ve dikkati ona doğru kaydı. Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve beyaz topuklu ayakkabılarını giydi, şarabını yudumlamaya başladı, durdu ve sonra ona dik dik baktı. Sonunda onu tekrar öpmek üzere olmasaydı gülerdi .

"Hey bebek. Geciktiğim için üzgünüm, dedi August usulca, sanki onu öpmek doğalmış gibi yanağını avuçlayıp içine çekti. Sanki pratik yapmış gibi, gerçekte onun duman ve çiçek kokusu ağzından çıkmasına saniyeler kala dilini almıştı. Altın rengi gözlerinin şokla irileşmesini izlemenin belirgin zevkini hissetmesine izin verdi - ve sonra rahatlama dışında hiçbir şey hissedemedi. Evet, rahatlama. Ağzı oradaydı.

Her zamanki gibi mükemmel. Onunkine dokunmak. Sarsıntı, sonra yumuşama.

Tanrıya şükür.

Onu sadece biraz hazırlıksız yakalayacak, iğneleyecek, hatta başardığından şüphe ettiği için onu cezalandıracaktı - ama o hızla dudaklarına doğru nefes aldı ve onun kirpikleri titreşip şaşkın bir şekilde bir-iki şehvet ve tatminin yumruğu onu midesine vurdu. Gözleri aynı anda kapandı ve sadece bir saniyeliğine, buruşuk bir dudak ziyafeti ve bunun yeterli olmadığını söyleyen kaba bir nefes verme olayına daldılar . Ama burası daha fazlasının yeri değildi, bu yüzden parmaklarını kenetledi, kimsenin göremediği bir anda ona göz kırptı ve bunun gerçek olmadığını hatırlamak için elinden geleni yaptı. Sadece bir düşmanın diğerine yardım etmesiydi.

Evet.

"BEN . . . imm." Natalie silkindi, kaşları neredeyse saç çizgisine gömülmüş olan annesine kısaca bir bakış attı. "August. Gelemeyeceğini söylediğini sanıyordum."

"August? Çok resmi." Kalçasına eğlenceli bir dürtme yaptı. "Benim Adonis'ime ne oldu?"

Natalie'nin ifadesi sinirlendi ama en azından sinirlilik, onun niyeti olan odaklanmasına yardımcı oldu. Dişlek bir gülümsemeye, "Yalnızca yalnızken sana öyle sesleniyorum," dedi. "Bilirsin, bir nevi 'beyin için bok' gibi. Ve 'fare kralı.'"

August güldü. "Espri anlayışını seviyorum," dedi gruba, dalgın dalgın yoldan geçen bir tepsiden bir kadeh şarap alıp uzun uzun içti. Sessizlik sadece beşlilerinin arasına değil, çadırın her tarafına ağır bir perde gibi çökmüştü. Şimdiye kadar, tam bu saniye, August Natalie'yi düpedüz utandırmayı planlamamıştı . Cinsel hayal kırıklığından ve onun gerçekten bir ahmak olduğuna inandığı gerçeğinden doğan planında bir tür son dakika dönüşüydü. Helena sokaklarında insanların saygıyla fısıldadığı bir soyadı olmayabilirdi ama o bir moron değildi. Zeka savaşlarında kendi payına düşeni yapmak, onun bunu bildiğinden emin olmasının tek yolu gibi görünüyordu.

Tam on beş saniye geçmişti ve hala kimse onun gelişiyile ilgili yorum yapmamıştı.

"Sanırım söylediğimde grup adına konuşuyorum. . " şaşkın sarışın - Hallie, öyle miydi?- sonunda bir sahne fısıltısına girişti. "H'whaaaa burada neler oluyor?"

August, dik omuzlu Natalie'yi biraz sallayarak şaşırmış numarası yaptı. "Onlara söylemedin mi tatlım?" Şarabının geri kalanını da boş bardaktan kafası karışmış görünen bir adama uzatarak içti. Hay aksi, garson değil. Natalie ve ben bir süredir görüşüyoruz. Tıpkı iyi bir Cabernet gibi, kendimize nefes alacak yer vermek istedik, bu yüzden sessiz kaldık, ama bugün açığa çıkacağımız izlenimine kapılmıştım. Boğazını dişleriyle parçalamasına çok net bir şekilde üç saniye kala Natalie'ye gülümsedi. "Artık saklanmak istemediğini söylemiştin. 'Damlardan haykırılım Adonis'im' dedin."

Ağzından kahkaha ve homurdanma arası bir ses çıktı. "Tam olarak o kelimeleri kullandığımı sanmıyorum..."

"Hayır, öyle dedin. Verbatim."

"Uykuda konuşuyor olmalıyım." Altın gözleri August'ta çıtırdadı ve bu öfke onu tahrik etmiyorsa cehennem. "İnsanların uykularında konuştukları bilinir," diye devam etti. Nadir durumlarda, insanların uykularında sevdiklerini öldürdüğü bile biliniyor . Bunu biliyor muydun? Bunu aklınızda tutmak isteyebilirsiniz."

August başını geriye attı ve güldü. "Yine o espri anlayışı var. Sana karım demek için sabırsızlanmamın milyonlarca nedeninden biri."

Çadırda bir iğnenin düştüğünü duyabiliyordunuz.

"Neydi o?" Corinne, rengi birkaç ton açılmış olmasına rağmen, yumuşak bir fısıltıyla sordu. "'Karım' mı dedi?"

"Kesinlikle öyle duydum," diye yanıtladı Julian, o çalışkan gözlerle kız kardeşi ve August arasında gidip geldi. "Ya sen Hallie?"

"Beni bu işe bulaştırma." Sonra, ağzının kenarıyla, "Ama öyle dediysen, çiçekli düğün aranjmanlarında aile indirimi var," dedi.

Julian'ın kız arkadaşına gönderdiği kısa, takdir dolu gülümseme bir yana, çadırdaki gerilim bir biftekten daha yoğundu. Tamam, August çok ileri gitmişti. Natalie'yle eğleniyordu ama şimdi Natalie'nin öfkesi yerini pişmanlık ve paniğe yakın bir şeye bırakmıştı.

Tanrıya şükür dün gece o işi yürütmüştü.

Panik kaynaklı hafıza kaybıyla sarsılarak, yüzük kutusunun yerini bulmaya çalışarak ceplerini tokatlamaya başladı...

Corinne, Natalie ile onun arasına girerek dikkatini dağıttı, parmaklarını ikisinin de ön kollarına geçirdi. "Beni çok dikkatli dinle. Az önce çok hassas bir şeyi harekete geçirdin. Anlıyor musunuz?" August'u bir bakışla deldi. "Belli ki bunun yanıltıcı bir şaka olduğunu düşünüyorsun, ama yapmacık bir evlilik ailemizin adına kalıcı zararlar verebilir." Dikkati Natalie'ye çevrildi ve o kadar keskinleşti ki, August onu korumak için Natalie'yi neredeyse arkasından sürükleyecekti. Aile reisinin söyleyecek önemli bir şeyi olduğundan şüphelenmeseydi, söylerdi. Duyması gereken bir şey vardı. "Ingram Meyer bugün katılıyor. O her zaman hazır bulunur. her şeyde . Helena'nın her yerinde gözü ve kulağı var ve bankadaki sorumluluklarını çok ciddiye alıyor. Bu ilişkinin şov için olduğundan şüphelenirse, senin bu aptalca planı yaptığından daha hızlı bir şekilde güven fonunun serbest bırakılacağını inkar edecektir, Natalie.

Nabızı hızlanan August, kalabalığı hızlıca taradı ve gerçekten de bankadan gelen kredi memuru oradaydı - uzun boylu, ince ve hamur gibi bir hasır şapka takmıştı. Bu adam, onu tamamen kovmadan önce August'un başvurusuna zar zor bakmıştı. Natalie'nin kaderini elinde tutan aynı adam.

Ya Şimdi oyunu bırak, diye devam etti Corinne alçak bir tıslamayla, ya da bunun ciddi bir çaba olması gerektiğini anla. Sadece bankayı ikna etmiyorsunuz, tüm St. Helena kasabasını ikna ediyorsunuz çünkü hepsi tek bir dev, tıklalı boru hattı. Aynı evi paylaşmanız, toplum içinde birlikte görünmeniz gerekecek. Düzgün bir düğün yap. Seçtiğiniz yön buysa, buna göre hareket edin. Şimdi. Siz ikiniz bu aileyi bir avuç ucuz dolandırıcıdan başka bir Şey haline getirmeden önce.

Ayrılmak ve tekrar girişini denemek için çok mu geç kaldınız?

Natalie'nin yüz hatları her zamanki gibi dikkatlice eğitilmişti ama yüzünden kan çekilmişti ve August bu tepkiye neden olduğu için kendinden tiksiniyordu.

Neden böyle Şeyler yapıyorsun?

Artık evreninin gizemlerini keşfedecek zamanı yoktu, çünkü içinde Natalie'nin geri adım atmasına saniyeler kalmış gibi bir his vardı. Eylemi bırakmak. Tabii ki öyleydi. Porselen dükkanına giren bir boğa gibi girdikten sonra bu kadar hassas bir konuda ona kim güvenebilirdi?

Bu şansın kaçmasına izin veremezdi. Siki/bağırsakları ona bundan sonsuza kadar pişman olacağını söylüyordu.

August olabildiğince hızlı bir Şekilde pantolonunun cebinden yüzük kutusunu çıkardı ve tek dizinin üstüne çöktü.

Natalie biraz geriye doğru sallandı ve August'un boştaki eli onu sabitlemek için otomatik olarak ileri gitti. Nefes almadan ona baktı, bakışları onunla yüzük kutusu arasında gidip geldi, sonra... . sadece onun üzerinde. Bir an çadırda kimse yoktu. Sadece onlar. Ve sinirlerinin yükselmesi için içten içe minnettar olsa da, göğsündeki sert ezilme onu biraz korkutmuştu . Gergin bir adamın diz çökmesini hak etti, değil mi?

Evet, yaptı.

"Söylemek istediğim şey Natalie... . Sana karım demek istiyorum."
Dikkatini ondan ayırmadan siyah kadife kutuyu açtı. Bir levye ile sökemezdin. Tanrım, şimdi evet deme ihtimali var mıydı? Kalbi yükseldi ve şahdamarının arkasına sıkıştı. "Senden hayatının geri kalanını uykunda beni öldürmemeye çalışarak geçirmeni istiyorum. Lütfen."

Ağzının kenarı sıçradı mı?

Bunu kurtarmış mıydı?

Yüzüğe bakarken zaman durdu, bu çizgiler kaşlarının arasında belirdi. Teklifi değerlendiriyor musunuz? Tanrım, hadi Natalie. Omurgasından aşağı ter damlamaya başlamıştı. Bundan daha az stresli ölüm kalım görevlerinde bulunmuştu.

Sonunda dudaklarını ıslattı ve sol elini uzatarak, "Cinayet olayıyla ilgili söz yok," diye fısıldadı.

August'un kalbi yerine düştü ve işitmesi tekrar normale döndü. Ne zaman bu kadar çarpıtılmıştı? Küçük elmas yüzüğü çıkarıp onun parmağına takarken hiçbir zihinsel emir parmaklarının titremesini engelleyemedi. Ayağa kalkıp onun şaşkın yüzüne baktıktan sonra, gerçek değil, diye tekrar hatırlattı kendine. İçgüdü, August'un Natalie'yi göğsüne doğru çekmesine neden oldu, Natalie kollarını ona sarıp sınıksız tutunduğunda şaşkınlık ona çarptı.

İnsanlar alkışlıyordu. Natalie'nin ailesi bile. Bu ne zaman başladı?

Kuyu. Ingram Meyer dışında herkes alkışlıyordu.

Adam şarap kadehinin kenarından kısılmış gözleriyle onlara baktı.

Onun için daha iyisini yap.

"Teşekkürler," diye fısıldadı omzuna. "Büyük bir pislik gibi davranmak zorundaydın, değil mi? Ama sanırım . . . teşekkürler."

"Artık evlilik haklarımı görüşebilir miyiz?"

Harika. Daha iyisini yapmanın yolu. Siki gerçekten her şeyi mahvetti.

Hayır, dedi Natalie.

"Denemeye değer."

Ona tatlı bir şekilde gülümsedi. "Sana bir şans vereceğim. Tam çöplükte-"

Çadırı dolduran bir ses onun cümlesinin geri kalanını yarıda kesti, ama August onun tehdidinin özünü anladığından oldukça emindi. Natalie biraz kıpırdandı ve adam kollarını indirdi, ama şimdi çadırın güneşli kenarına doğru mikrofona konuşan adama döndüklerinde, Natalie onun elini tutmasına izin verdi. Eski zamanlardan kalma bir melon şapka takmıştı ve yakasında bir karanfil vardı ve August'un gözleri neredeyse yuvarlanacaktı.

"1864'te kurulan Napa Vadisi Şarap Treninin büyük yeniden açılışına hoş geldiniz. Yeni, zarif ortamımızda sizi ilk yolcularımız olarak aramızda görmekten mutluluk duyuyoruz. Antika armatürlerin çoğu ve Honduras ahşap panelleri tamamen aynı..."

Birkaç kişi bu konuda aklını kaybetti.

Helena'daki insanlar "vintage" kelimesinin söylenmesiyle telaşlandılar.

"... ancak bu özellikler, eski ihtişamlarının daha sofistike bir düzeyine geri getirildi. Mikrofonlu adam boynunu uzattı ve kalabalığı aradı. Neden doğrudan August ve Natalie'ye bakıyor gibiydi? " Evde beklenmedik bir teklifimiz olduğunu duydum . Pekala, size söyleyeyim, mutlu çift şanslı. Alacakaranlıkta lüks trenimizde Napa'dan daha romantik bir ortam yoktur ve" -etkisi için duraksadı- "ikinci kata özel balayı koltuklarımızın eklendiğini duyurmanın tam zamanı. Aşıklar

Yuvası denen, cam kubbeli küçük bir zenginlik köşesi. Mükemmel deneklerimiz var, değil mi?"

"Ah . . ." Natalie kibarca aradı. "Herhangi bir özel muameleye ihtiyacımız yok..."

August, "Kabul edeceğiz," dedi ve onun sözünü bir kahkaha tufanı ile kesti.

Elini sıktı.

O boğulana kadar tırnaklarını avucunun etine gömdü.

Birisi bir fotoğraf çekti.

Altıncı Bölüm

Herkes teker teker trene bindi, halı kaplı basamaklardan birer birer çıktı.

Natalie'nin boynu yandı. Hem de iyi bir nedenle. Corinne, erkek kardeşi ve Hallie gibi arkadaki birkaç yolcudan onu bir şahin gibi izledi. Ingram Meyer ve Tommy Bahama şapkası, August ve Natalie'ye sıfırlanmış gibi davranarak sıranın arkasını aldı. Kaşları o kadar şüpheli görünüyordu ki neredeyse alnının ortasına gelecekti ve belli ki Natalie ile August'un mutlu bir nişanlı çift olduklarına ikna olmamıştı.

Belki de böyle bir başarı imkansızdı.

Belki de tüm bunlar büyük bir zaman kaybıydı.

Bu delilik, diye fısıldadı Natalie. "Deliyim."

August eğilerek onları neredeyse göz hizasına getirdi. Ağzına bakma. Natalie, dudakları birbirine kenetlendiğinde hissettiği coşkuyu düşünmeyi reddetti. Vücudunun bu adama verdiği akılsızca tepki, aklından en uzak şey olmalıydı. Eterin dışına itildi, çünkü önemi yoktu.

Bu planın bir iş anlaşması olması gerekiyordu ve şimdiden sallantıdaydı. Hatta hiç geçerli olmayabilir.

"Çılgınlık nedir?" August sordu.

"Bu. Ben. Yardımını istiyorum. Sadece beni aptal yerine koymak istiyorsun."

Bir an bakışlarını aşağı indirdi. "Orada biraz güçlü olduğumu kabul edeceğim. Ben sadece . . . Bu konularda asla rahat değilim."

"Yani telafi etmek için diğer herkesi rahatsız etmek zorundasın?"

"Doğru."

"En azından dürüst bir sik kafalısın."

Boştaki eliyle ensesini ovuşturarak, "Evlilik yeminleri adeta kendi kendilerine yazılır," diye mırıldandı. "Bak, artık sistemimden çıktı. Daha iyisini yapacağım."

Natalie, Corinne'in sıradaki konumundan onları izlediğinin fazlasıyla farkında olarak gözlerini kapattı. Elbette Corinne hileyi hemen fark etmişti. Güven fonu dengede asılı kalmasa ve Natalie'ye aceleci bir evlilik için büyük bir sebep vermese bile, Natalie'nin hayatında annesine bir yalan söyleyerek asla paçayı sıyırmamıştı. Corinne, doğumundan beri girdiği ve başarısız olduğu bir insan yalan makinesi testiydi.

O benim otum değil, anne.

Testimiz bunun bir yalan olduğunu belirledi.

Natalie omzunun üzerinden annesine hafifçe gülümsemeye çalıştı ve karşılığında duygusuz bir bakış aldı. Ingram Meyer, kurnaz gözlerin ardından gözle görülür şekilde zihinsel notlar alarak tüm değiş tokuşun gerçekleşmesini izledi. Gerçekten her şeyi gördü, değil mi? Bu kalabalıkta ve ötesindeki kasabada kim onun gözü ve kulağı

sayılabilir? Herhangi bir zamanda herhangi biri? Bu birlikteliği taklit etmek sandığından çok daha karmaşık olacaktı. "Çok geç olduğuna eminim, Adonis," diye mırıldandı, bakışları tekrar Ingram'a kaydı. "Bence yaratıldık."

August başını salladı. "Onu kurtaracağız."

"Şüpheli. Umarım bu yüzük için paranı geri alabilirsin." August'un yanağında bir çizgi belirdi. Devasa eli onun içinde terlemeye başlamıştı. Endişeli miydi? Açıkça. Güven fonunun serbest bırakılmasını istediği kadar o da banka kredisini istiyordu.

Hostes istasyonuna gelmek üzereydiler ki, yolculardan biri yanlarından geçip çıkışa doğru Natalie'yi August'un iri, sıcak vücuduna yaklaştırdı. Yaklaşan gün batımı sayesinde hava soğumaya başlamıştı ve yanlışlıkla siyah ipek ceketini arabada unutmuştu. Başka bir deyişle, yaydığı ısı tüyleri diken diken kollarında inanılmaz bir his uyandırıyor. Ve hemen uzaklaşmayınca, yavaşça ona doğru eğildi ve bir ön koluyla sırtının alt kısmına onu daha da yaklaştırdı.

"Ceketimi istiyor musun?" dedi huysuzca, nefesi onun saçlarını karıştırırken.

O korkunç nabız uyluklarının arasında atmaya başladı, ayak parmakları topuklarının arasında seğiriyordu. "Tabii ki. Beni hazırlıksız yakaladıktan, beni kasten utandırdıktan ve hiç tartışmadan herkesin önünde evlenme teklif ettikten sonra, şimdi şövalye gibi davranmak istiyorsun.

"Daha ne kadar kızgın kalacaksın Natalie?"

"Sadece on dakika önce oldu!" diye fısıldadı öfkeyle. "Medeni bir görüşme yapabilir ve her şeyi düzgün bir şekilde ayarlayabilirdik. Ama hayır. Üstünlüğe sahip olmak zorundaydın."

"Üzgünüm. Elbette? Duymak istediğin bu mu? Çünkü ben." Çenesini trenin girişine doğru salladı. "Neredeyse hayır diyordun."

Hayır demeliydim . Natalie başını salladı. "Mermiyi ısıırıp babamdan şartları değıştirmesini istemeliyim."

Sağlam yapısı kaskatı kesildi, bu sözler aralarında solan gün ışığının dar alanında asılı kalırken uzun dakikalar geçti. "Hey." Ağzını kulağına yaklaştırdı. "Biz bu işin içindeyiz. Geri adım atma hakkında konuşmayı bırak. Bunu artık ciddiye alıyorum."

"Yine de bu hileyi uzun bir süre ciddiye alabileceğini gerçekten düşünüyor musun? Çünkü anneme göre bir adresi paylaşmak zorundayız, August. Evliliğin geçerli sayılması ve kredinin amaçları için. Ve tek yapmak istediğin beni aptal gibi göstermek. Sana güvenmiyorum. Kalbi gözle görülür bir şekilde güm güm atıyordu, her an daha da alçalıyordu. "Aman Tanrım, ben ne yaptım?"

Alınlarını birbirine bastırarak onu şaşırttı. "Natalie."

"Ne?"

Üç saniye geçti. Dört. "Seni bir daha asla ama asla hayal kırıklığına uğratmayacağım. Anlaşıldı mı?"

Bu beklenmedik yeminin ardından en tuhaf şey oldu. Cildinin yapışkanlığı azaldı ve nabızı yavaş yavaş normale döndü. Hatta kendini başını sallarken buldu, çünkü onu hiç bu kadar ciddi görmemişken başka bir şeyi nasıl yapabiliirdi? Ya da ses tonuna bu kadar derinden işlenen o onur bağıını işittim. Bu August Donanma SEAL'iydi.

Yine de, ona güvenmek için bu adımı atmaya yüzde 100 hazır değildi. Her şeyden sonra değil. Yaptığı numaradan bu kadar tazeyken değil. "Göreceğiz, sanırım."

"Göreceksin , " diye karşılık verdi en ufak bir tereddüt etmeden. "Şimdi benimle Aşıklar Yuvası'na geliyor musun, gelmiyor musun?"

August onu ne zaman yakınına çekmişti?

Daha iyi soru. Kollarını onun boynuna dolayabilmek için ne zaman parmak uçlarında yükselmişti? Dokunuşunu geri çekmeye başladı ama o başını salladı. "Eğer senin gerçek nişanlın olsaydım," dedi sessizce, sadece onun kulaklarına, "seni böyle tutardım. Her zaman. Öyleyse böyle kalmalıyız."

"Sağ." Göğüs kafesinin büyük dilimleri ağzından birkaç santim ötedeydi ve içinde dişlerini onlara geçirmek için çok tuhaf bir dürtü vardı. Belki de bundan zevk alacağına dair bir önsezi bile vardı. Bunların hiçbirisi olmayacak. "Daha sonra, gerçek bir tartışma yapıp bazı temel kurallar koyabiliriz. İlgili hedeflerimiz için bir zaman çizelgesi oluşturun. Ama her şeyden önce, tekrarlamama izin verin, kesinlikle sıfır seks olacak. Bunu yeterince vurgulayamıyorum."

"Stresli oldu prenses . İnan bana." Başparmağı omurgasının alt kısmında gezindi ve baştan ayağa sıcak bir ürperti geçti. "Bana neden seks yapamayacağımızı tekrar hatırlat."

"Seks" kelimesini duyar duymaz sesi çatladı ve boğazına bir kırlangıç takıldı. "Elbette bu parlak yeni gelişmeyle nedenler değişti. Açık olması gereken çizgiler . . . bulanıklık . . eğer oraya gidersek Ama altında yatan mantık aynıdır. Senin yanımdayken gardımı indiremem."

O koca el sırtına uzandı. "Seks sırasında her zaman gardını indirir misin?"

"Demek istediğim . . . bende var ." Yüksek sesle söylerken bile cevabını kaydederek kelimeleri çıkardı. "Bir nevi. Bırak onu. Ama eksikliklerime işaret etmekten ve güvensizliklerimle dalga geçmekten mutlu olan biriyle kesinlikle yüzüstü bırakamam. Bu sadece kendini sabote etmektir."

Ona kaşlarını çattı. "Benim güvensizliklerimle de dalga geçmen gerçeği ne olacak? Bu benim için de kendi kendini sabote etmek olmaz mı?"

"Sen adamsın. Seks yapacaktın. Umurunda olmazdı."

"Geçerli nokta." Gözleri daha da kısıldı. "Yani umursayacağını mı söylüyorsun ?"

"Sen yatağın diğer tarafında horlarken pes ettiğim için kendimi döverdim diyorum."

"Orada, yanımda horlamayacağından o kadar eminsin?"

"Öğrenemeyeceğiz."

"Şu anda seni mutlu edecek her şeyi kabul etme eğilimindeyim Natalie, ama seks yaşağını kabul etmiyorum. Üzgünüm. Biz yetişkin insanlarız ve ikimiz de bir şeyi istiyorsak, keyfi bir kural kitabına başvurmadan onu alabilmemiz gerekir." Onu kendine doğru çekerken göğsü inip kalkıyordu. "Benden doğrudan seks istemezsen buna saygı duyarım. Ama sikilmek istiyorsan, onu alacaksın. Nokta, son."

Oh lanet. O nabız geri gelmişti ve şimdi nemli bir his atılmıştı.

Sahip olduğu her erojen bölgenin farkındaydı. Kalça bıçakları, ayak bileklerinin içi, boynu, boğazı ve göğüsleri.

Bu akşam yeterince çabuk bitemezdi.

Natalie'nin arkasından bir erkek sesi, "Ah, işte buradalar," diye mırıldandı. Döndü ve şarap treninin genel müdürünün şapkasını kafasına gösterişli bir şekilde oturtarak yaklaştığını gördü. "Yeni nişanlı muhabbet kuşları. Beni bu yoldan takip edin, lütfen." Sonunda, Natalie kollarını August'un boynundan kurtardı ve müdürün peşinden gitti, serin hava bir kez daha kollarını karıncalandırdı. "Seni Aşıklar Yuvasına götüreceğim."

"Caw," diye kulağına cıvıladı August, sesi ölmekte olan bir karga gibi. "Vay."

Natalie karnına dirsek attı.

Kıkırdadı.

Ve ceketini omuzlarına attı.

*Seni bir daha asla ama asla hayal kırıklığına uğratmayacağım.
Anlaşıldı mı?*

Sözleri trenin ikinci katına çıkarken kafasının içinde defalarca dönüp durdu. Bunu kastetmiş olamaz , değil mi? Mümkün değil. Sadece onu sahte bir güvenlik duygusuna sokmak. Yine de zihni, o yoğun yemini, ses tonunun ciddiyetini tekrarlamaya devam etti. Sanki bu kelimeleri beynine kazımaya çalışıyordu. Yine de söylenmemiş, satırların arasına gömülü bir şey bırakmıştı.

Ama hayır. Saçma.

Müdür onları trenin ikinci katının en uzak köşesine götürdü ve yüksek arkalıklı, kırmızı kadife döner bir sandalyenin önünde durdu. Nasıl döndürüldüğüne bağlı olarak tren vagonuna veya pencereye bakabilirdi. Müdür, yüzünde saf bir beklenti gülümsemesiyle bir düğmeye bastı ve resim penceresinin altında, tren yolculuğu sırasında Napa'nın inişli çıkışlı tepelerinin manzarasını gösterecek küçük bir şömine canlandı.

Ancak...

Natalie, "Sadece bir sandalye var," diye belirtti.

"Ah, var mı?" Adam şaşırması numarası yaptı. "Kesinlikle iki kişi için yeterince büyük. Denemeden bilemezsin!"

"Bu adamı daha önce gördün mü?" Başparmağıyla August'u işaret etti. "O gerçek Yeti. Muhtemelen kendi başına bile uyum sağlayamayacak."

Adam bir an için şaşırması göründü, ama şapkasının ucuyla toparlandı. "Seni kendi haline bırakacağım," diye şarkı söyledi müdür geri çekilerek, onlara bir iyilik yaptığına olan inancı açıkça belliydi. Ve Natalie bile kabul etmek zorunda kaldı. . . ayar, mide bulandırıcı

derecede romantik olmaktan başka bir şey değildi. Pembe-altın gün batımı, kadife döner sandalyeyi bir parıltıyla parlattı ve ateş çıtırdadı. Bir yan sehpanın üzerinde açık duran bir şişe şarap ve iki bardak. August'la ilişkisi gerçek olsaydı yumurtlamak zorunda kalacaktı.

Natalie, şimdi ikinci kata çıkmakta olan bir avuç açılış yolcusu gibi normal koltuklardan birkaçına oturacaklarını bildirmek amacıyla August'a döndü. Ama daha ağzını açamadan adam derin döner koltuğa çöktü, uzun bacaklarını uzattı ve uyluğuna vurdu. "Tahtın seni bekliyor prenses."

"Oturmuyorum. . " Diğer yolcuların işitme mesafesinde olduğunu anlayınca sesini fısıltı düzeyine indirdi. "Bu kamusal zevk odasında kucacağında oturmuyorum. Burada ne yapmamızı bekliyorlar ?"

August, döner sandalyenin, açıkça onları görmelerini engellemesi amaçlanan kavisli ve uzatılmış kenarlarını düşündü. "En azından bazıları el yordamıyla."

Lütfen meme uçlarımın karıncalanmadığını söyle. "Beni okşa ve pişman olmak için yaşa."

"İyi." Elini kravatından aşağı kaydırarak içini çekti. "Beni okşayabilirsin."

"Boğulma'yı yanlış telaffuz ettin."

Cevap veren kahkahası bir an sonra sustu ve öne doğru eğildi. "Natalie." Dilini yanağına soktu. "Kimseyi ikna edemiyoruz"

Merdivenlerin yönünden tanıdık bir kahkaha geldi ve Natalie, ikinci kata yeni gelen kalabalığın arasında Hallie'nin sarı buklelerini bulmak için baktı. Bu da kardeşinin çok geride olmayacağı anlamına geliyordu. Hallie, kasabadaki çörek dükkanının sahibi olan İngiliz kadın Fudge Judy ile konuşuyordu ve hafızam beni yanıltmadıysa dedikodu yapmayı severdi. Belediye başkanından St. Helena'lı gençlere kadar herkes dükkânın müdavimiydi. Arkalarında, öğle yemeği yiyen

birkaç başka işletme sahibi ve hanım vardı - hepsi de yeni nişanlı çifti görmeye can atıyordu. Sözde nişanlısına soğuk davrandığı fark edilir ve üzerine yorum yapılırdı. Belki annesine göre Ingram Meyer'e rapor bile vermiştir?

Natalie, gözlerini ateşe dikmiş olan August'a baktı. Çadıra döndüğünde anlık bir karar vermişti. Ya iki ayağınızla bu hileye atlayın ve ikna edici bir birlik oluşturun. . . ya da hemen iptal edin - ve kendini ilk kareye geri koyun. August'a tek dizinin üzerinde bakmıştı, ifadesi ciddi ve umutluydu ve... . . içinde isimsiz ama dokunaklı bir şeyin hareket ettiğini ve ilkinin seçmesine neden olduğunu hissetmişti. Natalie ve August artık St. Helena seçkinlerinin gözünde nişanlıydılar.

Bu çıkar evliliği onun fikriydi. Bir yıkım güllesi gibi birdenbire ortaya çıkan August, onu dışarıda hazırlıksız yakalamıştı, ama şimdi? Eğer gururunu bir kenara atmazsa bu plan ikisini de daha başlamadan batıracaktı.

Finansta, inancı büyük olmak ya da eve gitmekti .

Açıkçası, büyüdüğü düşünülürse, her zaman işe yaramadı ve. . . eve gönderildi .

Bu düzenlemenin hikmeti hakkında şüpheler birikiyordu. Ama onun sorununun çözümü buydu. İleri doğru bir yol. Ve eğer onu iki eliyle tutmadıysa, şans onu geçip giderdi. Kalabalığın arasından Hallie'nin gözleriyle karşılaştı. Ağabeyinin uzun boylu bedeninin görüş alanına girdiğini gördü ve soyadını lekeleyecek olursa, Julian'ın şarap imalathanesini eski haline getirmek için verdiği onca emeğin boşa gideceğini düşündü.

Tanrım, bunu yapamazdı. Şans yok.

Artık havlayacak zaman yoktu.

Natalie derin bir nefes alarak debriyajını yan sehpağa bıraktı, bir an tereddüt etti, sonra poposunu August'un kalçasına park etti. Belli

ki onun yolculuk boyunca ayakta durmasını ya da başka bir yere oturmasını beklemişti çünkü kaşları kalktı, o büyük pati otomatik olarak sırtının küçük kısmına gitti, parmakları onun omurgasının dibinde açıldı.

"Muhtemelen çenemi kapalı tutmalıyım," dedi sesini birkaç oktav alçaltarak, "bu yüzden bunu mahvedecek bir şey söylemeyeceğim."

"Bu şimdiye kadar yaptığın en akıllıca şey olurdu."

"Evet, vay. Yirmi dakika nişanlandım ve ben çoktan değişmiş bir adamım." August'un dikkati boynunun yokuşundan aşağı kayarken penceredeki yansımasını izledi. Kalbinin onun omzunda hızlandığını hissetti. "Ama belirtmeden geçemeyeceğim. . "

"Tanrım, kendi yolundan çekilmeyi reddediyorsun."

Belki de beni öpmekten korkuyorsundur.

Bir bakışla onu sabitledi, nabızı pozisyonlarına göre hızlandı - yüzler arasında en fazla birkaç santim vardı, eli koruyucu bir şekilde sırtına dayanmıştı, sanki onu daha yakına çekmek istiyormuş gibi parmak uçları hafifçe kıvrılmıştı. Kucağına kadar. Geldiğinde görünmeyen saat beş gölgesi çenesini karartmaya başlamıştı ve kravatı hafifçe buruşmuştu. Bir takım elbise giymeye ve evliliğe zorlanan sağlam bir asker. Onun için. Onunla.

Sevse de sevmese de onlar bir takımdı. Natalie, ağzından çıkacak bir sonraki sözün onu katı bir şekilde kampa sokacağını hissetti .

"Neden seni öpmekten korkuyorum? Genel iticiliğinizin yanı sıra, demek istiyorum."

Ukala bir omuz silkti. "Zevk almaktan korkuyorsun."

"Gerçekten buna kanacağımı mı düşünüyorsun?" diye kekeledi.

"Ne için düştün? Gerçek bu. Kıcıma dayanamıyorsun ama öpüşseydik unuturdun."

"Senden nefret etmek için mi?" Alay etti. "Pek olası değil."

Blöfünü görmek istercesine, yüksek sesli bir düdük çaldı ve tren öne doğru sallanarak Natalie'yi August'un göğsüne çarptı, poposu düzgünce onun kucağına kaydı ve onun bir eldiven gibi oturduğunu görünce ürktü. Bir nefes alarak tısladı, kadife koltuğun kenarını kavramak için eli onun sırtından ayrıldı. "Bak, seni uyarsam iyi olur, sertleşeceğim."

"Cidden?" Sineği poposunun altında hızla şişerek derisini kızarttı. Heyecanlı değil. Heyecanlı değildi. Belki bu sözleri tekrarlamaya devam ederse gerçek olacaktı. "Bir süre oldu?"

"On dakika ya da on yıl bekâr olsam bile, o popoyu uzun süre aynı pozisyonda tutmakta zorlanırım, Natalie. Ama, evet, konuya girdiğimizden beri epey zaman geçti. Sen?"

Yüksek sesle kuru bir nöbet geçirdiğini kabul etmesine şaşırdığını pek gizleyemedi. Düşünmeden kendi gerçeğini söyleyecek kadar şaşırmış. "Evet. Benim geri tepmem olman gerekiyordu."

"Neden geri tepme?" diye sordu sertçe, göğüs kasları ona karşı sertleşiyordu.

Bu doğru. bilmiyordu. Tabii ki yapmadı. Neden yapsın ki? "Nişanlıydım." Sesini hafif tutmaya çalıştı. New York'ta. Şimdi değilim."

Kaşlarının arasında gerçek bir kanyon oluştuğunu anlaması birkaç dakikasını aldı. "Neden?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum tamam mı? Şimdi olmaz."

O uzun parmaklar sırtında esniyordu. "Hala resimde mi?"

"HAYIR." Nedense, gözlerinin içine bakma ve cevabını etkileme ihtiyacı hissetti. "HAYIR. Sen ve ben daha yeni nişanlandık, August. Belli ki o değil."

Rahatlama, gözbebeklerinin büyümesini sağlıyor gibiydi. "İyi."

"İyi?"

Birkaç saniye sonra kendini onun alt dudağının ortasındaki girintiyi incelerken buldu. Anız, daha sıkı olanın hemen üzerinde görünüyor. Ve neden bir şey vardı. . . kucağında otururken ayaklarının yere değmemesi sinir bozucu derecede seksi mi? "Bahsettiğim buydu. Güzel," diye tekrarladı, gözlerinde bir şeyler parlıyordu. "Sahte nişanlım için herhangi bir rekabeti savuşturmak istemezdim, değil mi?"

"Sağ." Hissettiği o küçücük hayal kırıklığı inanılmaz derecede sağlıksızdı. "Pekala, bunun için endişelenmene gerek yok."

Yanağında bir kas çıtladı. "İyi."

"'Güzel' demeyi kes."

"Harika." Aralarında bakır bir yay gibi bir gerilim dolandı ve Lily parmağını tam olarak kaynağa koyamadı. Uyarılma -onun değil , onunki- bariz cevaptı ama daha fazlası varmış gibi görünüyordu. Yine de bir şekilde ona meydan okunuyordu, bu çok açıktı. August eğilip ağzını onun ağzına yaklaştırmıştı. Tren vagonunun geri kalanından tamamen korunuyorlardı. Napa tüm zengin, günbatımıyla sıırıslıklam görkemiyle, engebeli tepelere doğru uzanan üzüm bağları ve solan güneş ışığıyla dans ederek geçti, ama o bunların hiçbirinin zar zor farkındaydı. Sadece bu adamın ağzındaki nefesi ve onu çevreleyen gücü. "Açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, Natalie, mokasen giyen bir şehirli çocuğu savuşturmak benim için sorun olmaz."

Lütfen bana vajinal duvarlarımın buna tepki olarak esnemediğini söyle. "İsa. Hiç tanımadığın biriyle sidik yarışı yapmayı sana bırak."

Neden bu kadar hızlı nefes alıyordu?

Çıkarken sözleri birbirine takıldı ve adam daha da yaklaştı, eli onun kalçasında genişçe açıldı ve sıktı, dudakları onunkilere en çıplak şekilde temas etti. "Geri tepme ha?"

"Kızgın olduğun şey bu mu?"

"Deli olduğumu kim söyledi?"

"Yüzün."

Dudakları artık neredeyse kıpkırmızıydı. "Belki de sana bozulan nişanından kurtulmana yardım etme şansımı kaçırdığım için kızgınımdır."

"Devam ettim."

"Kanıtla prenses." Çok kısa bir süreliğine, dili ağzının dikişine dokundu ve şehvet dolu parmakları kalçalarının içini taradı. "Şarap züppe arkadaşlarıyla dolu bu treni benimle koridorda yürümek için can attığına ikna et."

Piç. "Bugüne kadar, St. Helena'da hiç kimse benim bir partide fotoğraf çekme rekorumu geçemedi. On altı atış, August. Her halükarda ölmüş olmalıyım. Benden önce rekor on beşteydi."

"Seninle gurur duyuyorum kızım ama bunu bana neden söylüyorsun?"

"Yani kaybetmediğimi anlıyorsun. Bana meydan okunduğunda değil."

Göğsünde bir gümbürtü koptu. "O ağzı ağızıma almak bir kayıp olmayacak."

Kravatını yavaşça yumruğuna doladı ve vücudunu kullanarak onu Aşıklar Yuvası sandalyesinin karanlık iç kısmına doğru yönlendirdi ve

göğüslerini onun göğsüne bastırarak şekilde döndü. "Bundan emin misin?"

August kendinden emin bir şekilde, "Daha önce hiç olmadığım kadar eminim," dedi.

Ama kucağında biraz bükülünce yutkundu.

Natalie ağzını onunkilerin üzerine koyup saf bir ön sevişmeyle onu öpmeden önce söylediği son şey "siktir" oldu. Islak dudaklar sağdan sola sürükleniyor, alay ediyor, ona ağzının başka bir yerde neler yapabileceğini gösteriyordu. Ve poposunun altındaki ereksiyonunun sert yükselişine bakılırsa, kesinlikle bunu düşünüyordu. Çok fazla. Sağ eliyle onun kıllı çenesini çerçeveledi ve çenesini aşağı çekti, ağzını açtı, ona derin, bir, iki, üç kez yavaş ve lezzetli bir şekilde yalaması için erişim sağladı, içten iniltisini tattı ve kaslarının sonuna kadar gergin olduğunu hissetti. yakalamanın. "Şimdi ne yaptığını anlıyorum," dedi öpücüklerinin arasında. "Beni kızdırıp ortada bırakacaksın, değil mi?"

"Tebrikler," dedi nefes nefese. "Göründüğün kadar aptal değilsin."

Çenesini yukarı kaldırdı, masmavi gözleri ona bakıyordu. "Benim de meydan okumayı ne kadar sevdiğimi hafife alıyorsun prenses."

Bir daha o hatayı yapmayacaktı.

O daha ne olduğunu anlamadan, August'un parmakları saçlarının arasına girdi ve kalın bir tutamını yumrukladı ve tutuşunu kullanarak başını geriye eğdi. Boynunu açığa çıkarın. Ve daha sonra . . . ah. Aman Tanrım. Dişleri, dilinin ucu ve dudakları şehvetli bir üçlü gibi boğazının kıvrımından yukarı, sonra sağa doğru hareket etti. Topuklarından biri kulağının arkasında ayak parmaklarının çok hızlı açılmasına neden olan bir noktaya bir gümbürtüyle yere düştü .

"Beni tekrar öpmek için insanlarla dolu bir trene binene kadar beklediğine inanamıyorum." Dişleri onun kulağının çevresine kapandı

ve yukarı aşağı, yukarı ve aşağı sıyrıldı. "Belki de bilerek yaptın çünkü yalnız olsaydık ne yapacağımızı tam olarak biliyorsun."

"Savaş?"

"Lanet olsun." Kulağının arkasını yaladı, ağzına giden bir yol izledi ve dudaklarını sert bir öpücükle emdi. "Ama bacaklarının arasında iki parmakla başlardım ve sertçe dayanacak kadar ıslanana kadar onları orada tutardım."

Daha fazla vajinal esneme. Yumuşak bir inilti eşliğinde öksürerek gizlemeye çalıştı.

Kimseyi kandırmak.

Tablolar hızla dönüyordu.

Karmakarışık bir yatak örtüsünün içinde kabaca üzerinde hareket ettiğini, ayak bileklerini onun geniş, esneyen sırtının arkasına kilitlediğini gözünün önünde canlandırabiliyordu. Telaşlı ve terli olacaklar ve birbirlerini alt etmeye çalışacaklardı ve bu akıllara durgunluk verecekti ama sonra pişman olacaktı. Onun şımarık bir veletten başka bir şey olmadığını sanan bu adama boyun eğmek.

Üstünlüğü yeniden kazanma zamanı.

"Belki de almak yerine verirdim," diye mırıldandı, parmağını gömleğinin önünden aşağı kaydırarak ve kemer tokasıyla oynayarak, nefesinin kesik kesik gelmesinden keyif alarak. "O kadar iyi olabilir ki ana üsse bile gidemezsin."

"Prenses, eve jiletli bir yatakta kaymak zorunda kalsaydım, seninle o üsse gelirdim." Bir ses ısırdı. "O sıkı kışını oynatmayı bırak yoksa yemin ederim... ."

"Ne?" Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve kalçalarını döndürerek onun gözlerinin parıldamasını izleme ayrıcalığının tadını çıkardı. "Bu konuda ne yapacaksın?"

"Ağla, muhtemelen."

Ağzından seksek gibi bir kahkaha çıktı. Gergin itirafına gerçek bir kıkırdama.

Gözleri kapalı, onun ağzına doğru gülümsedi.

Natalie'nin göğsünde beklenmedik bir şey sıçradı ve dudakları onu başka bir öpücüğüne sokmak için duraksadı. Bu da neydi böyle? Beyni ile vajinası arasındaki yerde hiçbir koşulda bir şey olmaması gerekir. Kasabayı terk etmeye hazırdı. Kredi almasına yardım etme teklifi olmasaydı, kasabayı terk ederdi . Onu şımarık zengin bir kız olarak saplamıştı. Gerçek bir ilişki içinde bile değillerdi, yine de onunla ilgili her şeyi kesin bir dille reddetmişti. Onun yanıldığını kanıtlamaya çalışmak zaman ve enerji kaybı olur. Özellikle potansiyel anlaşmaları, onun çok sağlıklı güven fonunun serbest bırakılması üzerine kurulduğunda.

Nefesini boşa harcamış olacak.

"Buraya geri gel," diye hırıldadı, onu inceleyerek. "Bana işkence et. Alabilirim."

Uyanmak. Kalkması gerekiyordu.

Pencerenin yansımasında neredeyse kesinlikle öpüşürken görülmüşlerdi. Aşıklar Yuvası'nın amacına ulaşmıştı. Öyleyse neden tekrar eğilip, onun dudaklarının dolgunluğunu ve ellerinin onun üzerinde yavaşça dolaşmasını, yan tarafının eğimini, diz kapaklarının şeklini, her yeri ezberlemesini arzuluyordu.

Natalie'nin ağzı August'unkinden yarım santim uzaktaydı, kalbi çılgınca atıyordu. Aralarındaki eldiven bulanıklaşıyordu. Bu öpücük tamamen zevkle ilgili olacaktı. Keşfetmek. Onlara. Çaresizce, içki içtiğine dair tüm hakaretleri ve çadırda kasıtlı olarak onu nasıl kör ettiğini hatırlamaya çalıştı ama tek hissedebildiği, onun kalbinin deli

gibi çarpması ve onun bu kadar etkilendiğinin kanıtına kendi tepkisi olarak sıçramasıydı. —

"Natalie."

Annesinin konuştuğunu fark etmesi tam beş saniyesini aldı.

Nereden?

Natalie başını kaldırdı ve yana doğru eğildi ve orada, kollarını düzgün ortasında kavuşturmuş, ona kayıtsız bir ifadeyle bakan Corinne vardı. Aman Tanrım, diye fısıldadı. "Annem tarafından sevişirken yakalandım. Yanlışlıkla ortaokula giden trene mi bindim?"

"Özel konuşabilir miyiz, lütfen?" Corinne devam etti.

"Bir dakika."

Natalie yüzünün normal sıcaklığa dönmesini isteyerek sandalyenin mahremiyetine geri döndü.

August'un başı bir inlemeyle geriye düştü. "İsa."

"Aslında Deccal daha çok onun havası."

Göğsü yükseldi ve acılı bir kahkahayla alçaldı. "Bana bir dakika vermen gerekecek. Veya . . . altmış. Bu şeyin düşmesi için."

Kirpiklerini kırıştırarak , "Öyleyse, kesinlikle benim düşeceğimi düşünme," dedi.

"Natalie," diye homurdandı.

Ağzını kulağına dayadı ve onu ürperten ve elbisesinin yan tarafına yapışan sıcak bir nefes verdi. "Görünüşe göre ben kazandım, fare kral."

Çenesi patladı. "Bu zaman."

" Bunun olacağı tek zaman bu . Görüşümüzü bildirdik."

"Maalesef benimki hala bende," diye mırıldandı, kucağını işaret ederek.

"İğrenç," diye çıkıştı, gırtlığında bir kahkaha dalgasının yükseldiğini hissetmiş ve onun kucağından atlamıştı. "Kendini toparla, ben" -gözlerini Corinne'e kilitledi- "güzel annemle konuş."

Corinne gözlerini devirdi ve uzaklaştı.

Natalie yanından geçerken onu tebrik eden insanlara gülümseyerek ve teşekkür ederek onu takip etti. Vagonun sessiz bir köşesine vardıklarında, Corinne yüzünde dingin bir gülümseme tuttu ama gözlerindeki öfke yanlış anlaşılmıyordu. "Kardeşini ve beni bu işe bulaştırmadan önce bizi biraz önceden uyarsan iyi olmaz mıydı sence de?"

"Evet, aslında istiyorum. Niyetim buydu—"

"Otuz dakika içinde, sen ve bu... . maymun bizi bir gösteriye dönüştürdü."

Natalie'nin kanı birdenbire kaynama noktasına geldi. "O bir savaş gazisi. Bir Donanma SEAL'i. Bir daha onun hakkında böyle konuşma."

Annesinin ağzı aniden kapandı ama çabucak toparlandı. Ancak Natalie bunu yapmadı. Ne zamandan beri düşmanı olması gereken bu adamı savunma konusunda bu kadar tutkuluydu? İnekler eve gelene kadar ona hakaret edebilirdi ama başka biri buna kalkıştı ve ineklerin kafasını mı ısırıldı? "İki gün önce Buketler ve Yeni Başlayanlar yarışmasında bu adamın suratına şarap fırlattın. Kasabadaki herkesin bunu bildiğini düşünmüyor musun? Nasıl bu kadar çabuk düşmandan çatışmaya geçebildiğini merak etmiyorlar mı sence?"

Natalie'nin yanakları kızardı. Bu gidişle, bir deri tabakasını yakacaktı. "Çiftler tartışıyor. Bunu herkesten daha iyi bilmelisin. Bir tartışmanın ortasında olduğumuz fikrini yutmak o kadar da zor değil."

Diğer kadın şimdiden başını sallıyordu. "Lisede yaptığın gibi bu aileyi küçük düşüreceksin."

Natalie tokat yemiş gibi şahlandı. Vücudu keskin kınamadan geri çekildi ve sırtı kımıldamayan bir nesneye sertçe çarptı. Şaşırarak başını yana eğdi ve arkasında kaşlarını çatmış August'u buldu. Önce ona, sonra annesine. "Her şey yolunda mı prenses?"

Corinne takma adla alay etti. Natalie, annesinin görgü kuralları ile bariz öfkesi arasında savaş vermesini izledi. Şaşırtıcı bir şekilde, öfke kazandı. Corinne, normalde yaptığı gibi, August'la el sıkışmak ve bu rahatsız durumu yumuşatmak için bir şeyler söylemek yerine, gergin bir gülümsemeyle yanlarından geçip farklı bir gruba yaklaştı ve trenin restore edilmiş eski demirbaşları hakkında sıkıcı, küçük bir sohbete başladı .

"Ne kadarını duydun?" Natalie arkasını dönmeden sordu.

Bir vuruş geçti. "Bazı."

Huysuz ses tonuna bakılırsa, onun aileyi küçük düşürdüğü kısmını duymuştu. "Harika. Sanırım çok erken konuştum." Kollarını ne yapacağını bilmiyordu. Onları geç. Amaçsız jest. Ortasına sarıl. "Bu geceki savaşı sen kazandın."

Bir an sessizce durdular. Sonra August, sağ elinden tutup onu Aşıklar Yuvası'na doğru götürerek onu şaşırttı. Koltuğa çöktü ve onu da arkasından çekti. Onunla savaşıacak ya da onun sıcaklığı hoş karşılanmıyormuş gibi davranacak enerjisi yoktu ve bir an sonra, başını August'un çenesinin altına sıkıştırmış, bacaklarını onun uyluklarına sarmış, Napa'nın sessizlik içinde gidişini izlerken buldu.

"Bu gece için berabere diyelim," diye gürledi.

Hayatının şokunu yaşayan Natalie gözlerini kapattı ve başını salladı.

Sesi kulağına yatıştırıcı geliyordu. "Ben bir smokin kiralayacağım ve sen güzel bir elbise giyeceksin. Veya pantolon. Taşaklarıma değer veriyorum, bu yüzden sana ne giyeceğini söylemiyorum, sadece bacaklarını seviyorum. Çok fazla. Temelde bir müzeye aitler." Burnunu çekip teşekkür etti ve kafasına hafifçe vurdu. "Yeminler dileyeceğiz ve sonra seni eve, psikopat kedimin yanına götüreceğim. Kendimizi onun kedi kötülüğüne karşı savunmaya çalışırken bile bağ kurabiliriz. Birbirimizden ve Tehdit'ten sağ çıkmayı başarırsak, firmanızı kuracak parayı bulana kadar bu işi sürdüreceğiz. Tamam aşkım?"

Hiç kimse onu böyle rahatlatmak için çaba göstermiş miydi?

Belki Julian, eve ilk döndüğünde ve St. Helena'ya döndüğü için kendini korkunç derecede yersiz hissettiğinde. Ancak abisinin çabaları pek de öyle olmadı. O kadar da değil.

Onu sinirlendirmek için onca zaman harcadıktan sonra onu sakinleştirmenin August'a gelmesi ne tuhaftı.

"Tamam," diye kabul etti, elini göğsünde test ederek. "Ve senin borcun."

Aradan bir duraklama geçti. "Evet, prenses. O da."

Ve tren uçsuz bucaksız gökyüzünde yuvarlanırken, çenesi sonunda onun başının üzerinde dururken, avucunu onun kalp atışının üzerinde bıraktı, sabit nabzını hissetti. Belki de bu o kadar da kötü olmazdı.

Ha.

Yedinci Bölüm

Tanıdık yüzler, dizüstü bilgisayar ekranının yüzeyinden Natalie'ye gülümsedi. New York'taki meslektaşlarını kontrol etmek için sosyal medyaya her giriş yaptığında, ifadeleri ve hatta isimleri giderek daha az tanınır hale geldi. Eski iş arkadaşlarının özel bir çatı katındaki fotoğrafları daha dün çekilmişti, hatta belki de baş düşmanıyla şarap

treninde sevişirken bile çekilmişti ama bu, geçmişten gelen fotoğraflara bakmak gibiydi.

Natalie New York'tan ne kadar uzun süre uzak kaldıysa, bu insanlar ve gösterişli faaliyetleri o kadar yabancı gelmeye başladı. Başarılı bir değiş tokuşun ardından coşkunun sıçraması, açılış zili çaldığında yükselen adrenalin... Bunlara dair anıları, zafer purolarının kokusuyla birlikte solmaya başlıyordu. Hayatının bu parçaları boğuklaşıyordu ve onları geri istiyordu. Daha keskin. Her şeyi yeniden, şahsen deneyimlemek istedi .

Helena'ya ilk geldiğinde, neredeyse çaresiz bir FOMO duygusu vardı. En kısa sürede geri dönülmeli. Beni unutmalarına izin vermemeliyim. Hâlâ oradaydı, kan dolaşımında fazladan bir nabız gibi atıyordu ama aciliyet üzerindeki kontrolünü kaybetmeye başlamıştı - ve bu kesinlikle işe yaramazdı. Geri ihtiyacı vardı . New York'ta beş dakika, başka bir yerde beş yıla eşitti. İnsanlar unuttu. İş ilerledi. Yol, dünkü yıldızın tam üzerine döşendi ve onlara hız tümseği adını verdi.

O çatıya aitti, tost yapıyordu. Fonun kasasına değer katan hızlı bir ticareti kutluyoruz. Ekranda sıfırlar. O sıfırları toplarken kucaklanmıştı. Kazanan takımın bir üyesi olmuştu.

Helena'da mı?

Beceriksiz, karikatürize maskottu.

Dün çok kısa bir süreliğine iki kişilik bir takımda yer almasına rağmen. En beklenmedik müttefiklerle. August. Belki de bu yüzden - yine- bu kadar erken uyanmıştı ve istediği zaman çizgisinden görüntüleri beynine kazımaya çalışıyordu. Çünkü August'la ateşkes ilan etmek ve kendini rahat bırakmak biraz fazla kolay olmuştu. . . olmak. Kalçasının etrafına dolanan o büyük kol ve dikenli çenesi başının üzerinde, burnunu sık sık saçlarına sürterken sorun yok.

Kalabalık için bir gösteri miydi?

Natalie içini çekti ve Mac'indeki birkaç tuşa basarak, bütün gece açık bir lokantadaki özel domuz eti gibi internette kesinlikle kaçınması gereken bir yere gitti.

Eski nişanlısının Instagram'ı.

Gir tuşuna basmadan önce kısa bir süre duraksadı - ve sonra o takım elbiseli, çocuksu cazibesıyla oradaydı. Sakince nişan yüzüğünü geri istediğini hatırladığında midesi bulandı. Onu sevse bile, ilişkilerinin çok çalıştığı bir kariyere mal olmasına izin veremeyeceğini açıklarken daha da sakin olmuştu.

Ondan gitmesini isterken daha da sakindi.

August ondan bu şekilde ayrılmayacaktı - yani sadece numara yapmak yerine gerçekten birlikte olsalardı . Her ikisinden de bağırışlar, kapı çarpmaları ve hakaretler olurdu. Evi yıkacaklardı. Neden bunu düşünüyordu ki? Dahası, neden birdenbire Morrison'ın omuzlarına dikkat çekiyor ve onların sahte nişanlısının omuzlarına üç kez sığabileceklerini düşünüyordu? Bu bir yarışma değildi—

Ekranda yeni bir görüntü belirirken Natalie derin bir nefes aldı. Yeni gönderildi. Morrison'ın eskiden kahvesini içtiği balkonda Central Park South'a bakan bir fotoğrafı. Yanında beyaz bornozlu tanıdık bir sarışın bardaktan yeşil meyve suyu yudumluyor, fotoğraf çekilirken gözlerini deviriyordu. O sarışın. . . Krista, değil mi? Natalie onu tanıyordu.

Yönetim kurulu üyelerinin kızlarından biri.

Alım satım yapmıştı.

Natalie nefesinin kesildiğini hissederek dizüstü bilgisayarını sertçe kapattı. Ayağa kalktı ve yatağın etrafında yarım daire yürüdü. Kalbi kırmıyordu. O hasar çoktan verilmişti ve dürüst olmak gerekirse, onarılması en kolay kısım buydu. Ama güveni? Bu farklı bir hikayeydi -

ve şimdi bir darbe daha aldı, görünmez bir tokmak onu iki yağlı kağıt arasında bir tavuk pirzola gibi yassılaştırdı.

"Derin nefes," diye mırıldandı kendi kendine, kollarını başının üzerine kaldırdı ve yavaşça aşağı süzölmelerine izin verdi. Geri çekil, geri çekil. Nişanlısının çoktan olumlu bir şeye doğru ilerlediği yönündeki bu sarsıcı keşfi çevirebilirdi. Onu öldürmeyen şey güçlendirirdi. Eski sevgilisinin bir milyarderin güzel kızıyla yatıyor olması, geri dönüşünü daha da tatmin edici hale getirirdi. Tekrar ait olacaktı. Tam olarak eskisi gibi değil, ama benzer bir yaşamla. O duyguyu geri alacaktı. . . arıyor. Görölmek

Duşa girmeden önce bir fincan kahve almaya karar veren Natalie, mutfağın diğer tarafında uyuyan Julian ve Hallie'yi rahatsız etmemek için misafir odasının kapısını olabildiğince sessizce açtı ve dışarı çıktı. Tanrı onları uyandırmasın. Yatak on saniye içinde gıcırdayordu ve dürüst olmak gerekirse, başka birinin orgazm arayışına tanıklık etmek bu sabah ihtiyacı olan son şeydi.

Kahve makinesine bir kapsül yerleştirdi, musluğun altına bir kupa yerleştirdi ve en güçlü ayarı seçerek kolu aşağı çekti. Ve bekledi.

Eski sevgilisinin yeni biriyle çıktığını öğrendikten tam anlamıyla beş dakika sonra neden August'un yüzü aklına gelen ilk görüntüydü? bilmiyordu. Ama kesinlikle bugün savaş hatlarını yeniden çizmek için bir işaretti. Kamuoyunda daha büyük bir amaç için birlikte çalışıyor olabilirler. Özel yaşamında en sevdiği eğlence, kendisi hayatı zor yoldan bitirirken ayrıcalıklı biri olarak doğduğu için onu hor görmekti.

Rağmen . . . izlediği yol hakkında pek bir şey bilmiyordu .

Belki de öğrenmeli. Biri sorarsa diye.

sahte nişanlısı hakkında temel bilgileri bilmesi gerekir .

"Psst," karanlıktan bir tıslama geldi.

Natalie bıçak bloğuna doğru sendeledi, ancak Hallie dizlerini epey geçen bir Stanford gömleğiyle loş mutfağa girdiğinde duraksadı.

"Tanrım," diye nefes verdi Natalie, kalbinin göğüs kafesinden fırlamak üzere olduğundan emin olarak elini göğsünün ortasına vurarak. "Yaşlı bir Victoria hayaleti gibi üstüme sinsice yaklaşarak ne yapıyorsun? Sana neredeyse bir kasap bıçağı fırlatıyordum.

Hallie parmağını dudaklarına bastırdı. "Şşşt."

Natalie başını yana eğdi. "Şimdi beni gerçekten korkutuyorsun."

"Üzgünüm," diye fısıldadı Hallie, ayak parmaklarının her biri farklı bir renge boyanmış, bilek bileziği yumuşakça şingirdayarak yalınayak öne doğru sürünerek. "Julian'ı uyandırmak istemiyorum."

"Gerçekten mi? Onu uyandırmayı seviyor gibisin. Ölülerle birlikte."

Ağabeyinin kız arkadaşı hafifçe pembeleşti ama imalar onu engellemedi. Hayır, SABAHIN altısında son derece odaklanmış görünüyordu . "Sohbet edebilir miyiz?"

"Hmm. . " Burada ne oluyordu? Natalie taze demlenmiş kahvesini aldı ve süt almak için buzdolabına gitmeden önce ilk vuruş için siyah bir yudum aldı. "Elbette. Aklınızdan ne geçiyor?"

Bu şafak öncesi buluşmanın nedeni ne olursa olsun, Hallie bu konuda son derece ciddiye. "Hizmetlerimi sunmak için buradayım."

Natalie kahvesine biraz süt eklerken iki kere içti. "Ne şekilde?"

Hallie, cevabın açık olması gerekiyormuş gibi kaşlarını çattı. Sahte düğünün için tabii ki. Yardım etmek için buradayım."

"Ona böyle hitap etme konusunda rahat olma. Helena'da her yerde gözler ve kulaklar var, biliyorsun." Natalie Mock ürperdi. "Adliyede birbirimize yemin edeceğiz, ama sanırım bana bir buket yapmak istersen-?"

Hallie'nin kıkırdaması onu yarıda kesti. "Adliye. Bu harika. Annenin düzgün bir düğün istediğini duymadın mı?"

Natalie'nin gülümsemesi kayboldu, midesi korkuyla buruştu. Evet, ama bizim ihtiyacımız olan zaman çerçevesi içinde bir düğün planlamasına imkan yok. Sağ? Ne biliyorsun?"

"Annen Julian'a bu cumartesiye kadar bir smokini kiralamasını söyledi." Hallie devam etmek için acele etmedi. "Sonra da yemek şirketi diğer hattan aradığı için telefonu kapatmak zorunda kaldı."

"Yemekçi?" Natalie boğuldu.

Bunun olacağını görmeliydi. Corinne'in bir adliye törenine katılmasına imkan yok . Vos adının gösterişliliği ve geleneği ile değil.

August buna ne diyecekti?

Ve neden onun adı onu şarap trenine geri götürdü, orada onu sığağa sardı ve kulağına yumuşak sözlerle kalp atışlarını normal hızına düşürdü, güçlü kolları ona ağırlıksızlık hissi verdi. ? Ona neredeyse hissettirmişti. . . barışçıl. Korumalı Onu bir banshee gibi çılgılık atmak istemesine neden olan aynı adam ondan bu tepkiyi nasıl alabilirdi? Bilmenin yolu yok. Ama onun etkisi. . . oyalandı. Zor.

"Dev çadır kiralama konusunda da bazı konuşmalar yapıldı. Devasa. Tirbuşonlu sarışın başını yana eğdi ama sempatik mi yoksa heyecanlı mı olduğunu anlamak zordu. "Beğensen de beğenmesen de tam bir Napa düğünü muamelesi görüyorsun. Corinne, yerel lezzeti kandırmak için ani ve dehşetli bir yaklaşım benimsiyor ve ben de katılmak istiyorum. Ben bir kaos ajanıyım, Natalie. Elimde değil, tehlikeyi arzuluyorum."

"Gizli bir görevde olmadığını nereden bileceğim?" Natalie kupasının kenarından gözlerini kıstı. "Tel mi takıyorsun, Welch?"

Bir an bile tereddüt etmeden, erkek kardeşinin kız arkadaşı Stanford tişörtünü kaldırdı ve bir çift gökkuşağı külotu ve iki çok etkileyici tatayı ortaya çıkardı. Bir an sonra gömleği tekrar düşürdü ve Natalie bir yudum mırıldandı. "Ne tür hizmetler sunuyorsunuz?"

"Çiçek aranjmanları, belli ki. Ama aynı zamanda . . ." Hallie öne çıktı, ışığa doğru yaklaştı. "Kelimenin tam anlamıyla alçakça bir şey. Yani bekarlığa veda partisi planlaması. Anladım."

"Biraz delisin, değil mi Hallie?"

"Kardeşine gizli hayran mektupları yazdım ve o bana cevap yazınca kıskandım."

"İyi bir nokta." Natalie parmağını kupasının kenarına hafifçe vurdu. "Bir zamanlar hastalıklı sünnet derisi dediğim biriyle neden bu sahte birlikteliğe girdiğimi sormayacak mısın? Yoksa zaten bildiğin için mi sormuyorsun ?

Julian ve ben hakkında konuşuyorduk. . . Biliyorsun." Hallie o kadar hızlı kızardı ki, bacaklarında onu dik tutacak kadar kan olması bir mucizeydi. "Evlilik. Birbirlerine. Ve bu gerçekleştiğinde serbest bırakılacak olan bir vakıf fonundan bahsetmiş olabilir. O... . O parayı şarap imalathanesine geri koymasına karşı olup olmayacağımı sordu. Zamanı geldiğinde."

Natalie'nin boğazına bir sancı takıldı. "Eh, o benden çok daha özverili."

"HAYIR." Halit başını salladı. "Şu anda yardım etmek için daha iyi bir konumda."

"Sorarlarsa yardımcı olurum. Yardımımı istediklerini düşünseydim..." Elini sallayarak sözünü kesti, zorla gülümsedi. "Yardım etme teklifini takdir ediyorum, çılgın pantolon. Kabul ediyorum. Sırrımı ailen arasında sakladığın sürece kaos ihtiyacını gidereceğim."

Hallie ellerini göğüslerinin arasında birleştirerek gözlerini yavaşça kapattı. "Teşekkür ederim. Bu vesile ile kendimi sizin gizli köleniz ilan ediyorum."

"Sana öyle seslenmemi isteme benden." Natalie kahve makinesini kapattı ve elinde yarım fincanla koridora doğru ağır adımlarla yürüdü. Çıkmadan önce, heyecandan neredeyse titreyen Hallie'nin önünde durdu. "Kardeşimin neye bulaştığı hakkında hiçbir fikri yok, değil mi?"

"Aslında öyle." Bahçıvanın gözleri parladı. "Yok edebileceğimin tamamen farkında ve beni yine de seviyor. Belki de deli olan odur."

Natalie başını sallayarak, "Belki öyledir," diye mırıldandı. "Senden hoşlandığımı söylemiştim, değil mi?"

"Ben de senden hoşlanıyorum." Hallie göz kırptı ve karanlığın içinde kaybolup giderken, "Hadi boku becerelim," diye fısıldayarak tekrar karanlığa karıştı.

Natalie, suçluluk duygusu boğazını gıdıklamaya başlayarak uzun süre karanlığa baktı. Şimdi de tüm ailesini ve Hallie'yi planına mı çekmişti ? İtalya'daki babasına yapılan küçük düşürücü bir telefon görüşmesiyle tüm maskaralıktan potansiyel olarak kaçınılabılırken, bin tane daha çoğalan yalan bu muydu?

Evet.

Başı omuzlarına düştü, tavanda sessiz bir inleme duyuldu. Bir telefon görüşmesi. Yapabilirdi. Tercihen daha fazla zarar vermeden ya da daha fazla sevdiklerini bulaştırmadan önce. Ama adamım, berbat olacak mıydı?

Natalie, tükenmez kalemin ucunu yavaşça siyaha dönen mavi bir siperde ileri geri sürükleyerek bir not defterine öfkeyle karalamalar

yaptı. Kulağına, Avrupa'ya bağlanan bir çağrının sesi vızıldadı. Soğuk terler döktü, saate baktı ve zaman farkı hesabını yeniden yaptı. İtalya'da sekiz saat ileride. Akşam erken olurdu. Babasının programının nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, hatta bunun hala onun telefon numarası olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama on yıl sonra geriye bakmak ve bu girişimi bir felaketi önlemek için yapmış olmayı dilemek istemiyordu.

"Merhaba."

Canlı. Hiçbir şey vermedi. Bu onun babasıydı.

Tanrım, dünyada ondan daha korkutucu kimse yoktu ve finans okurken bazı devlerle karşılaşmıştı. Dalton Vos'un yargılayıcı gözleri vardı ve zamanı yoktu. Her zaman bir sonraki en iyi şeye koşuyor, sanki dünyadan oraya bir iz bırakmadan gitmekten korkuyormuş gibi. Napa'daki en kazançlı şarap imalathanesi olma arzusuyla çılgına dönmüştü. Bunu başarır başarmaz, eline geçmişti. . . sıkılmış. Helena ile. Onun ailesi.

Dört yıl önceki yangın neredeyse kabul edilemez görünüyordu, sanki bir doğal afetin onu alt ettiğini kabul edemiyordu. Corinne ile sorunlu evliliğini bitirdikten ve Vos Vineyard'ı imzaladıktan sonra, takıntılı odağını bir Formula 1 takımına kaydırды ve hiç şüphesiz şarap imalathanesinin çaresizce kullanabileceği dev bir para yığınınına yatırım yaptı.

Natalie'nin kalemi yere atmasına ve dimdik oturmasına neden olan, Dalton'un annesine yaptıklarını hatırlatmasıydı. "Merhaba Peder, ben Natalie."

"Evet. Numaran geldi," dedi neredeyse dikkati dağılmış bir şekilde. "Nasılsın?"

"İyi. Aslında St. Helena'dayım."

"Ah." Kısa bir duraklama. "Corin nasıl? Yoruldum, sanırım. Bağışletmek kolay değil, eminim şimdiye kadar fark etmiştir."

Aslında geliyor, dedi Natalie tereddüt etmeden. Tabii, onunla Corinne arasında bir gerilim olabilirdi ama bu adamın annesinin en güçlü yanı olduğunu düşünmesine asla izin vermezdi. Ya da onsuz daha kötü durumda olduğunu. Kıymetini bilen herhangi bir kadın da aynısını yapardı. "Her zamankinden iyi."

Cevap yok. Aslında, diğer uçtan bir şeyler yazdığını duyabiliyordu.

Her zamanki gibi mesafeli ve umursamaz.

Çılgılık atmaya başlamadan önce istekte bulunması gerekiyordu. "New York'ta kendi yatırım şirketimi kurma fırsatım olduğu için arıyorum. Meslektaşım Claudia ve ben ayrılıyoruz—"

Kovulduğunu biliyorum, Natalie. Bu yılın başlarında neredeyse tüm şirketinizi mahveden kötü ticaret. Boğazını temizledi. Bir sandalye gıcırdadı. "Hala hevesli bir yatırımcıyım. Şirketiniz bunu sessiz tutmuş olabilir, ancak aracım perde arkası ayrıntılarının izini sürmeyi başardı."

Mide bulantısı, bir gölün üzerindeki sis gibi karnına doğru yuvarlandı, alnının tam ortasında bıçak gibi bir ağrı oluştu. Onun kovulacağını biliyordu ve her zamanki gibi hayatına devam etmişti. Neden farklı bir şey beklesin ki? İyileşmek. Bir arada tut. "Evet güzel. Düştüm ama çıkmadım. Zaten bundan kurtulma yolundayım, aslında, bu yüzden—"

"Bu yüzden para için arıyorsun."

"Evet." Derin, sessiz bir nefes aldı, içtiği kahveyi bastırmaya çalıştı. "Ben. Güven fonum hakkında arıyorum. Sanırım bu gün ve çağda, dilin çılgınca modası geçmiş olduğunu kabul edeceksiniz."

Parayı ben kazandım, Natalie. Nasıl dağıtılacağı bana kalmış. Daha akıllıca kararlar vermiş olsaydınız, bu sorunu yaşamıyor olurdunuz."

"Ne dememi istiyorsun? batırdım mı? Yaptığımı biliyorum. O halde bırak. Sadece haklı olduğunu duymaya ihtiyacı vardı. Puan kazanmasına izin vermek canını yakardı ama golü aklında tutması gerekiyordu.

Ama sonra oraya gitti. Oraya gitti .

"Belki de evlenme fikri o kadar çılgınca modası geçmiş değildir. Belki de iş hayatından çok aile hayatına uygunsun, Natalie."

Başka bir deyişle, mutfağa geri dönün.

Vücutundaki her kıl dikilmişti. "Açıkçası baba, kendi karısını terk eden bir adamın evliliğin erdemlerini yüceltecek durumda olduğunu düşünmüyorum."

Dalton'dan bir homurdanma. Sonra hat gitti.

Gözlerini kapattı ve telefonu kucağına bıraktı.

Düğün kesinlikle vardı.

Sekizinci Bölüm

AAugust elini terli alnında gezdirdi ve bir ingiliz anahtarı fırlattı.

Bu şarap imalathanesini geride bırakmanın en iyi yollarından biri, bu yatay baskıyı hayatı boyunca bir daha asla görmemiş olacaktı. Mülkü sattıktan sonra, eski ekipman başka birinin sorunu haline gelecekti. Şimdi buradaydı, huysuz çöp parçasını sekiz yüzüncü kez tamir ediyordu.

Şarap yapımına bir anlamsız deneme daha yapmak.

Belki bu sefer Cabernet'i gerçekten birini öldürürdü.

August, ambarın sağ tarafında uzanan çalışma masasına doğru birkaç adım attı ve su şişesini aldı, içindekilerin çoğunu bir yudumda bitirip kalanları da başının üstüne boşalttı. İçini çekerek masaya yaslandı ve ahır taradı, bakışları, teoride yıllanarak şaraba dönüşmesi gereken mayalanan üzümler ve meyve sularının bulunduğu sıra sıra meşe fiçılara takılıp kaldı.

Gerçeği söylemek gerekirse, o varilleri arka görüş alanında bırakma konusunda biraz endişeliydi. İçindekileri topraktan yetiştirmiş, zmleri çıplak elleriyle toplamış ve mayayı doğru şekilde kullanma yolunu bulsaydı, bir şeyler tıkırdardı. Sağ?

August, dolu bir şişe formülden sonra şarabını bebekler gibi tkrdğn hatırlayan kaç kişi olduğunu hatırlayarak homurdandı. İçeri ilk girdiğinde büyük umutları vardı. Mekan, etiketinde en iyi arkadaşının adı yazılı şarap içen insanlarla dolu olacaktı. Sam bir şekilde, bir şekilde bunu görecek ve August'un uykusunda duyabileceği o alkış ve kahkaha kombinasyonunu yapacaktı.

Gerçi dün gece uyuma girişimleri başka biri tarafından tamamen kesintiye uğratılmıştı. Natalie. şarap treninde Aşıklar Yuvasını paylaştıkları anılar.

Aletini çok mutsuz bir kampı yapan canlı anılar.

Tanrım, kıcı kucağına tam oturuyordu.

August'un kafası bir inlemeyle geriye düştü. Neden bir kenara çekilip bu işi bitiremiyordu? O istedi. Kötü. n bahçesinde açılan cehennem ağzı, normalde gerekirse birini dışarı atmasına bile engel olmazdı - ve Tanrı aşkına, şimdi gerekliydi. Garip bir şekilde, st kattaki beyni onu seksi olmayan düşüncelerle bombardıman etmeye kararlı görünüyordu, ancak emekleme dönemindeki tüm kendi kendine el işi sürecini kesintiye uğrattı.

Esas olarak, Natalie'nin annesinin eleştirileri karşısında söndüğü anısından hoşlanmamıştı.

Rahatlamak için onun içine kıvrılmasından kesinlikle keyif almıştı - elinde değildi - ama bu nedenden hoşlanmamıştı. Bir bit değil. Natalie'nin üzgün olması, iyi bir ritim yakalayamadan aletini yumuşattı. ne oluyor .

Rahatsızlığının kaynağı ambarın kapısında elinde bir defterle yönetim kurulu odasına giden genç bir profesyonel gibi göründüğünde, August sadece bakabildi. Dün gece için hâlâ üzgün müydü yoksa daha iyi hissediyor muydu?

Çünkü aletin nasıl davranacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Burnunu kırıştırdığında cevabını aldı. Tanrım, kokunu buradan alabiliyorum.

Kesinlikle daha iyi hissediyorum.

Şakasız bir kahkaha atarak İngiliz anahtarını yerden kaldırdı. "El emeği böyle görünüyor, Natalie. Hiç gerçek hayatta ya da sadece filmlerde gördün mü?

Soldurucu iç çekişi ahırı doldurdu. "Ben bir şarap imalathanesinde büyüdüm, moron. El işçiliğinin nasıl bir şey olduğunu biliyorum."

"Hayır. Başkaları yaptığında nasıl görüldüğünü biliyorsun ."

Cevap vermek için ağzını açtı ama aynı hızla kapadı ve bakışlarını ondan kaçırdı. Hemen geri almak istedi. Neden onunla bu tuzağa düşmeye devam etti? Neden aynı odaya her girdiklerinde kavga ediyorlardı? Onları anlaşmazlıklara mı yönlendirdi yoksa söz konusu olduğunda ayağını sürekli ağzına mı soktu? " konusunu tartışmaya geldim. . . Yemin alışverişi," dedi, gözleri adamın yemek borusunu birbirine sıkıştırmasına neden olacak kadar savunmasız olmasına rağmen, ona ilgisiz bir gülümsemeyle sunarak. Tanrı onu sürekli değişen kadınından korusun. "Dün gece uyumadıysan ve geri adım atmaya karar verdiysen."

"Geri çekilmiyorum." Verdiği o uzun nefes, onu sarsmak istemesine neden oldu. Ya da onu öp. Ya da başka birşey. "Demek defter düzeyinde planlama yapıyoruz, öyle mi?"

"Sanırım üzerine bir gömlek giymelisin. Aynadaki Hulk gibi davranarak hepsini ortadan yırtmadığınız sürece.

"Aynama senin gibi en güzeli olup olmadığımı sormanın aksine, ah kötü olan?"

"Evlendikten sonra zehirli elmalardan sakının. Burayı miras alabilir ve gerçekten iyi bir şarap yapabilirim.

"Bunun için başka insanları işe alabileceğini mi söylüyorsun?"

"Herhangi bir uzmanlık olmadan inatla tek başına yapmaya çalışmaktan daha iyidir."

"Daha iyisini yapabileceğini düşünüyor musun prenses? Çünkü anladığım kadarıyla, sizin ailenizin şarabının üretimi veya şişelenmesiyle hiçbir ilginiz yok. Sadece onun içilmesi."

Kepenkler indirildi.

Bir saniyede animasyondan robotiğe geçti.

Ve üst kattaki beyni, Natalie'nin sık sık sarhoş olma eğilimi nedeniyle onunla dalga geçtiği diğer zamanları hatırlamaya başladı. Diğer zamanlarda da aynı şekilde tepki vermiş miydi? Evet . . . August onun yapmış olabileceğinden şüpheleniyordu ama ne zaman sarmaşıklardaki maymunlar gibi bir dikenden diğerine sallandıklarını söylemek zordu.

"İçki konusunda sana iğnelemeyi bırakmamı ister misin?" diye sordu, ahırın diğer tarafından ona yaklaşarak. "Yapabilirim."

Defterin ilk sayfasını açtı ve kalemin kapağının hala üzerinde olduğunu görmesine rağmen not alıyormuş gibi yaptı. "Pek önemli

değil. Bana söylediğin her şey bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyor."

"Hayır, içki olayı seni rahatsız ediyor."

"Hiç yoktan büyük bir şey yapıyorsun."

"Çünkü duracağım."

"Birbirimize hakaret etmek için şimdi parametreler mi belirliyoruz?"

"Evet. Öyle görünüyor. Amaç, duygularını incitmek değil."

Bu onu şaşırttı. Ve dikkatini çekti. İyi. " Amaç nedir ?"

"Aşağıdaki çivide beni kendi yerime koymaya o kadar kararlısın ki. Belki de seni aynı seviyeye indirmeye çalışıyorum ki biz... . "

"Seks yapmak mı? Tanrım, çok tahmin edilebilirsin."

"Tekrar göz göze gelelim diye söyleyecektim."

"Yatakta."

"Diğer yerlerin yanı sıra."

Trenlerde sarılmak gibi. Onu çarmıha germeden bunu yüksek sesle söyleyemediğinden değil.

Ancak bu sorunu çözebilirdi, değil mi? Bu kadın onun yanında gardını almak zorunda olmamalı. Bunu yapması onu çok rahatsız etti. Onun kucağında oturması ve ona çok daha fazla güvenmesi hoşuna gidiyordu. "Annen dün gece hakkında bir şeyler söyledi. . . lisedeyken bir olay mı oldu?"

Sanki onun bu konuyu açmasını beklemiyormuş ve şimdi daha da fazla zırh giymeye hazırlanıyormuş gibi kasları gerildi. Olmuyor.

"Natalie, on yedi yaşımdayken lisedeki yetenek şovumda Bon Jovi'nin 'Wanted Dead or Alive' şarkısını bir mikrofona geçirdim. Bir peruk ve püsküllü diz çoraplarında. Yargılamak için burada değilim."

Ağzından boğuk bir kahkaha çıktı. "Son yer sanırım?"

"Sanatsal vizyonumu gerçekten anlamadılar."

Sanki sahneyi gözünde canlandırmaya çalışıyormuş gibi gözlerini onun üzerinde gezdirdi ve gülümsemesini bastırmak için dudaklarını birbirine bastırdı. tereddüt Sonra sarsıntılı bir şekilde omuz silkerek itiraf etti, "Başa çıkma mekanizması olarak alkolü kullanma eğilimindeyim. Tabii ki istiyorum. Ben bu dünyada yaşayan bir yetişkinim." Yanağının içini çiğnedi, ifadesinde o kadar hızlı duygu gamı vardı ki, adam ayak uydurmaya konsantre olmak zorunda kaldı. Kahretsin, o bir şeydi. "Yine de lisede daha fazlaydı. . . harekete geçme ve ihtiyacım olan ilgiyi çekme dürtüsü. Julian bunu çok kolay atlattı. Başarılarına ve bir problemi akıllıca akıl yürütme tarzına dikkat. Onun özelliklerinden hiçbirine sahip değildim ve sanırım paniğe kapıldım. Kendimi görünmez hissetmeye başladım. Çok içip pervasız davrandığımda insanlar en azından dikkat ettiler. Komik olduğumu düşündüler. Parti kızı."

August, ona dikkat etmeyen herkesin tam bir gerizekalı olduğunu haykırmak için can atıyordu, ama yanlış bir duyguyla araya girip onun kendini kapatmasına neden olmaktan korkuyordu. Tanrı, yanlış boku söyleme eğilimi nedeniyle zaten anlaşmazlığa düştüklerini biliyordu.

Onu sözlü olarak savunmak istemesine engel olmadı. Belki biraz daha sarılırsın.

"Ailem beni her şeyden çok korkutmak için iki hafta rehabilitasyona gönderdi. Çok fazla numara yapmıştım - sanırım bardağı taşıran son damla, eve dönüşten önceki gece altmış dokuz numaralı dev bir numarayı futbol sahasına beyazlatmamdı -"

"Güzel."

Yumruk attılar.

Sonra yaptıklarına şaşırılmış görünüyordu.

"... ve itibarım şarap imalathanesini olumsuz bir şekilde yansıtmaya başlıyordu. Tanıdık geliyor, değil mi?" Gülümsemesi gergindi ama yumruğunun yumruğuna çarpmış olduğu gerçeğini hala idrak ediyormuş gibi merakla yumruğuna bakıyordu. "İşe yaradı. Gerçekten korkmuştum.

Böylesine gerçekçi bir tonda söylenen bu sözler, inkarın August'u kasıp kavurmasına neden oldu. "Seni kim korkuttu?" havladı.

"Ben." Kaşında bir kırılganlık oluştu. "Ben. Arkasına saklanacak parti büyüüne sahip olmadığım, sahip olduğum tek şey kendimdim. Neyde iyi olduğumu bulmam gerekiyordu. Fıçı fırlatmanın yanı sıra .

August, Natalie'yi kucağına alıp ona sıkıca sarılabilmeyi ve onu rehabilitasyonda kimsenin onu korkutmadığına Tanrı'ya yemin ettirebilmeyi gerçekten çok isterdi ama bu önemli bir bilgiydi. Tepki vermek yerine dinlemeye ihtiyacı vardı . Çok ağır ağır, "Yani, çok fazla şarap içtiğin için seninle dalga geçtiğimde, kendini mutsuz hissediyorsun," dedi, hepsini toparlayarak. "İyi olduğun diğer şeyler için onaylanmak istediğin için mi? Wall Street boku gibi mi?"

Eğlencesini pek gizlemedi. "Bunun üstesinden gelmenin yolu, koca adam."

Tuttuğu nefesini büyük bir hızla dışarı verdi. "Burnum mu kanıyor?"

"HAYIR. Hâlâ çirkin, ama sen iyisin." Dudakları seğirdi, sonra hareketsiz kaldı. "Sanırım ... Evet. Şu anda Wall Street bokunda pek iyi değilim, bu yüzden içki hakkında sürekli şaka yaptığında-"

"Size on yedi yaşınızı hatırlatıyor. İçmek ve parti yapmak sahip olduğun tek şeydi.

"Ve kendimi harika hissetmiyorum." Yanaklarının rengi koyulaştı. "Bu konuda."

Midesinde bir ateş çarkı döndü. Kendini harikadan daha az hissetmenden hoşlanmıyorum. Seni ben yaptım. Üzgünüm." Natalie'ye doğru bir adım attı ve onun çenesini yukarı kaldırdı, boynunun pürüzsüz hatlarına, dokunduğunda göz kapaklarının hafifçe sarkmasına hayran kaldı. Bu kadar hassas biriyle nasıl sürekli anlaşmazlığa düşebiliyordu? "Artık şarapla ilgili şaka yok."

"Diğer her şey adil oyun mu?"

"Yani, o çirkin burun yorumu için sana geri ödeme yapmalıyım, değil mi?"

Natalie bir an için yüzünü avucuna yasladı ve içini çekti, ardından başını sallayıp geri çekildi. "'Sivil'i medeni törene nasıl sokacağımızı düşünürken yarım saat kavga etmekten kaçınabileceğimizi mi sanıyorsun? Çünkü Corinne meşguldü—"

"Evet, hanımefendi," dedi göz kırparak onu takip ederek. "Ama gömleğimi çıkarıyorum. Rica ederim."

"Tanrım." Elini çılgınca salladı. "Senin kokun ."

"Zor çalışmanın bir bedeli vardır. Eğer deneseydin bunu bilirdin."

"Mezarın için yeterince büyük bir çukur kazmak gibi mi demek istiyorsun? Çünkü bunu denemeye istekli olurdum."

"Beni altılı bir paketle göm..." August ahırdan çıkarken yarı yolda durdu, soğuk iç organlarını yıkadı ve sertleşerek buza dönüştü. Aynı anda gözleri yanmaya başladı ve vücudu dikkat kesildi, eli bir selamla alnına gitti. Gerekli değildi. Bu ayarda değil. Üniformalı bile değildi. Ancak kas hafızası, komutanının çimlerin üzerinden ona doğru yürüdüğünü görünce eylemi gerçekleştirdi. "Sayın."

"Rahat ol, Cates."

Kolu düştü. Tam ortasından bir delik açılmış olmasına rağmen kendini adamın gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Geleceğini bilmiyordum."

En bariz eğlence parıltısı. "Sürpriz unsurunun yanımda olmasını sevdiğimi biliyorsun."

August zorla güldü ama paslanmış çıktı. Komutanını son görüşünden bu yana yaklaşık üç yıl geçmişti ve olabilecek en kötü koşullar altındaydı. Oğlu ve August'un en yakın arkadaşı Sam'in cenazesi. Komutan Zelnick'in gözlerine bakmak son derece zor olsa da, adam yaklaşırken August bakışlarının kaymasına izin vermedi, dikkati açık bir merakla bağa kaydı.

August, arkasında Natalie'nin olduğunu farkına vardı. Bu buluşma için ona hediye vermek , boğazından karnına kadar bir kesi yapıp içindeki her şeyi görmesine izin vermekle eşdeğerdi . Tamamen açığa çıkmış, tamamen savunmasız, saklanacak hiçbir yer yok.

Natalie'nin ilgili bakışlarıyla karşılaşp elini ona uzatarak hafifçe döndü. Neden olduğundan emin değildi. Sadece, bir yabancının beklenmedik bir şekilde ortaya çıkmasının herhangi bir tehdit olmadığına dair ona güvence vermek doğal görünüyordu. Ya da belki birdenbire yapışan avucunda onun sıcaklığını hissetmeye ihtiyacı vardı. Elini tutup sıkmadan önce bir saniye bile tereddüt etmedi. Çatışma unutuldu. Bu anahtarı nasıl bu kadar çabuk çevirebildikleri ilginç. Bu ne anlama geliyordu?

"Demek oğlum için inşa ettiğin yer burası." Komutan Zelnick durdu, ellerini arkasında kavuşturdu. Sesi her zamanki gibi canlıydı ama içinden bir sıcaklık sızıyordu. "Bir hafta izin aldım ve sonunda gelip kendim görmeye karar verdim."

Tanrım. İki gün önce onu neredeyse geride bırakmıştı. Zorunluluktan elbette, ama bu adam gelip terk edilmiş bir bağ bulurdu. Natalie olmasaydı.

Hiç düşünmeden onu kendine çekti. "Evet. Sam için. Bu devam eden bir çalışma," boğazındaki nesneyi çevirmeyi başardı. "Efendim, sizi Natalie Vos ile tanıştırmak istiyorum. Nişanlım." Komutanı ile sahte ilişkiyi sürdürmek pek iyi hissettirmiyordu, ancak daha iyi düşünmeden sözler ağzından çıktı. Sadece orada asılı duruyor, gerçekmiş gibi hissediyorum. "Natalie, bu Komutan Brian Zelnick."

Zelnick gözle görülür bir şekilde etkilenmiş ve biraz da şaşırmış bir şekilde başını salladı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Natalie."

Tabii ki şaşıracaktı. Natalie sadece gösterişli bir şekilde güzel değildi, aynı zamanda bir aura gibi giydiği bir sofistike ve başarılı havası vardı. Başka bir deyişle, savaş yarası hikayelerini takas etmeyi seven ve uzun zaman önce SEAL arkadaşları arasında Bullhorn lakabını kazanmış, gürültülü bir pislikle sonuçlanan türden bir kız değil .

"Sizinle tanışmak çok güzel," dedi, August'u incelemeye geri dönerek. Onun Sam hakkında soru sormak istediğini hissedebiliyordu ve bunun ne anlama geldiğini anlayacağını umarak baş parmağını bileğinin küçük kısmına bastırdı. Daha sonra açıklayacağını. Ve bir şekilde yaptı. Eylemi başını sallayarak yorumladı. "İkinizin konuşmasına izin vereceğim." August'a, "İçeride olacağım" dedi.

Natalie, August onun hala elinde tuttuğunu fark edene kadar elini üç kez çekiştirdi. Sonunda onu serbest bıraktı ve eve doğru yürümesini, içeri girmesini ve kapıyı kapatmasını izlediler. August ve komutan tek bir birlik gibi birlikte dönüp asmaların kenarına doğru yan yana yürüdüler, topraksı, güneşte ısınmış yeşillik ve üzüm aroması hafif bir esintiyle kendilerine doğru geliyordu.

Komutanının konuşmasını beklerken August'un şakağından aşağı bir damla ter yuvarlandı.

Bu adam bir keresinde Sam'in başına gelenler için August'u suçlamadığına dair ona güvence vermişti ve polis aynı şeyi asla

tekrarlamamıştı. Yine de August, bu kelimeleri bir kez daha sorma konusundaki derin dürtüsünü bastırmak zorunda kaldı. Tanrım, onları duymaya ihtiyacı vardı ve yine de hiçbir fark yaratmadılar. Arkadaşının ondan on beş metre ötede öldürülmesine izin vermişti.

15 lanet yarda.

"Burada yaptıklarını takdir ediyorum evlat," dedi Zelnick, sesi öncekinden daha sertti. "Sam de yapardı."

August güçlükle boğazını temizledi. "Doğruyu söylemek gerekirse, ben boktan bir şarap imalatçısıyım, efendim. Bence muhtemelen kıcıyla gülüyordur."

Komutanından hafif bir kıkırdama. "Ödevimi yaptım. Senin için ideal bir deneyim olmadığını biliyorum . Burada olmamın diğer nedeni de bu." Bir an sessiz kaldı. "Sen her zaman bir koçbaşı oldun. Kapıyı kır, sonra soru sor. Ancak hayatta sabır ve çalışkanlık gerektiren bazı şeyler vardır. O kadını seninle evlenmeye ikna ettiysen, bu dersin bir kısmını çoktan öğrenmiş olmalısın.

Sabır ve çalışkanlık.

Natalie ile ihtiyacı olan şey bu muydu?

Bu iki kelimeyi ezberledi ve sonraya sakladı.

"Mükemmelliği hemen bekleyemeyeceğimi söylüyorsun," dedi August. "Zaman gerektirdiğini."

"Evet." Zelnick, August'a o kadar tanıdık gelen, ona Sam'i o kadar çok hatırlatan bir duruşla kollarını kavuşturdu ve bacaklarını birbirinden ayırdı, bakışlarını kaçırmak zorunda kaldı. "Bununla birlikte, bunun gibi bir projede zaman harcamanın paraya eşit olduğunu biliyorum. Bir çoğu. Bu yüzden yatırım yapmak için buradayım."

Chapter Nine

Natalie pencerenin önünde durmuş panjurların arasından bakıyordu, Menace bacaklarının arasından sekizler çiziyordu. August'un sırtından geçen dalgayı inceledi, parmakları pervazda huzursuzdu. Sağ omzundaki yara izinin tam şeklini takip ettiğini anlaması biraz zaman aldı ve hemen durdu. Panjurlardan uzaklaştı. Geri dönüp tekrar dışarı baktı.

Demek oğlum için inşa ettiğin yer burası.

Tamam aşkım. Beklemek. Ne?

Neyi kaçırmıştı?

Ve bu yeni bilinmeyen neden midesini düğümlemişti?

Aklına bir fikir geldi ve bir kez daha pencereden geri çekildi, döndü, bir an duraksadı, sonra uzun adımlarla mutfığa girdi ve dolapları açtı. Bir şişe şarap aranıyor. Belki bilmecenin cevabı, hiçbir zaman yakından okumaya zahmet etmemiş olduğu etikette yer alırdı.

Hiç bir şey. Evde tek bir şişe August şarabı yoktu, hepsini dağıtmıştı.

Telefonunu çıkardı ve August'un şarap imalathanesinin adıyla bir Google araması yaptı. Birkaç kritik inceleme ortaya çıktı. Bakışları içilmez, çöp bidonunda mayalanmış, ateşle öldür onu kelimelerine taktı . Ama tabii ki bir web sitesi yoktu. Arama sonuçlarının ikinci sayfasına yeni geçmişti ki evin ön kapısı açıldı ve August çerçevenin içinde belirdi, kalın vücudu neredeyse tüm güneşi engelliyordu.

Boğazı bir yutkunmanın ortasında sıkışmış gibiydi.

Natalie hareket edemiyor gibiydi, sadece eve birkaç dalgın adım atıp kapıyı arkasından kapatırken onu izleyebiliyordu, ağır ayak sesleri döşeme tahtalarını gıcırdatıyordu. Uzakta, çalışan ve kulak mesafesinin dışına çıkan bir araba motorunun sesi duyuldu. Komutanı çoktan ayrılıyor muydu?

“... Toplantı iyi gitmedi mi?

August yatak odasına giden koridorda duraksadı. "İyi gitti." Omzunun üzerinden kısaca ona baktı ve o da aceleyle kaşlarının arasındaki siperi inceledi. Önündeki tüm nişanlı olayıyla ilgilendiğin için teşekkürler. Üsteki herkese benim nakavtla evlendiğimi söyleyecek."

O dizini zayıflatan iltifatı arkasında bırakarak yürümeye devam ettiğinde, Natalie titremeye başladı. Kendisi değildi. Ona şarap tadım yarışmasını hatırlattı. Nasıl da o koca, şapşal kafanın derinliklerine çekilmiş ve çıkış yolunu bulamamışa benziyordu. Bu yüzden onu takip etti. Banyoya kadar. Kapıyı açtığı anda, ellerini lavaboya dayamış, başını öne eğmiş, ayakta duruyordu.

August, Sam kim?

Bir an sonra başını kaldırdı ve yorgun bir ifadeyle ona doğru döndü. "O benim en iyi arkadaşım. O . . . çatışmada öldü. Bir baskın sırasında öldürüldü. Son giren. Son giren oydu . Merdivenden inen hedefi nasıl ıskaladığımızdan hala emin değilim. Sanki yardımcı olurmuş gibi, hatalı istihbarat dediler." Bu korkunç ve sarsıcı bilgiyi nefes bile alamadan sindirirken , August'un parmakları makyaj masasının kenarlarında tempo tuttu. "Sam'in bir şarap üreticisi olma hayali vardı. Hepimiz buna güldük. Ona Napa Baba derdi. Ama bunu yaparken ciddi idi. Bir gün ekiplerden ayrılıp bunun gibi küçük bir bağ almak. Bu onun hayali, benim değil. Bunu mahveden sadece benim.

Natalie'nin midesi ayak bileklerine yakın bir yerde sarkıyordu. Ona söylediği her korkunç şey, mükemmel bir netlik içinde kükreyerek geri geldi ve boğazını kurdele gibi kesilmiş gibi hissettirdi. "August . . "

"Haklısın." Aniden lavaboyu itti, boğuk kahkahası küçük banyoyu doldurdu. "Korkunç kokuyorum. Ben hızlıca bir duş alacağım ve sonra düğün meselelerini konuşabiliriz, ha?"

Bir cevap beklemedi. Duş kabinine yaslandım ve kolu çevirdim, fayans duvara çarpan suyun sesi sessizliği doldurdu. Ayak

parmaklarına kadar uyuştuğunu hissedenden Natalie banyodan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Suçluluk duygusu her bir organını yaktı. Uzuvlarını ölü ağırlık gibi hissettiriyordu. Bunca zaman, merhum en iyi arkadaşı için bu hayali gerçekleştirmeye çalışıyordu ve herkes bu yüzden onunla dalga mı geçiyordu?

Bunun gerçekliği dayanılamayacak kadar fazlaydı.

Natalie'nin eli hâlâ banyo kapısının tokmağındaydı ve kolun elinde dönerek onu artık buğulanmış olan alana geri döndürmesini cesur gözlerle izledi. Ne yapıyorum ben? Fikrim yok. Ama duş perdesinin diğer tarafındaki adama büyük haksızlık ettiğini biliyordu. Acı verici anıları didik didik ettikten sonra açıkça canı yanıyordu. . . ve onu teselli etmeyi çok istiyordu. Yapabileceği herhangi bir şekilde.

Belki de tam olarak bu anda yapabileceği tek yol?

Natalie tişörtünü eteğinin kemerinden çıkardı ve başının üzerinden çıkardı. Eteği yere düştü, ardından sandaletleri. Parmakları sutyeninin ön kopçasında sadece bir an tereddüt ettikten sonra serbest bıraktı. Sıcak, sisli odaya göğüslerini gösteriyor. Hâlâ nane yeşili külotunu giydiğini fark edemeyecek kadar ona dokunmaya hevesliydi, yavaşça perdeye doğru yürüdü ve perdeyi çekerek bölmeye adım attı.

Veya . . . daha doğrusu içine sıkıştırmak. August, alanın neredeyse her santimini işgal etti.

Başı fiskiyenin altında öne sarkmış bir şekilde durdu ama geri çekilen perdenin sesi ve onun duşa adım atması omuzlarının etlerinin dramatik bir şekilde esnemesine neden oldu ve inanılmaz bir ifadeyle döndü.

Natalie? Sen nedin . . . Çizgi film köpeği olsaydı dili ağzından dışarı yuvarlanırdı. "Bunlar senin memelerin mi ?"

"Hayır, onlar başkasının."

Görünüşe göre alaycı kayıt olmadı. Ellerini ıslak duş duvarına dayamakla ve onlara bakmak için eğilmekle meşguldü. "Aman Tanrım . İnanılmazlar." Bir ses kıstı ve yüzünü buruşturdu. "İsa. Taşaklarım hayatımda hiç bu kadar hızlı ağırlaşmamıştı. Kafamdaki her damla kanın güneşe gittiğinden oldukça eminim. gibi ver. . . bayılmayacağımdan emin olmak için sekiz saniye."

Cidden, bu bir problem değildi.

Gözleri kapalı ve alt dudağı dişlerinin arasında ezilirken, Natalie'ye ona bakma fırsatı verildi. Siyah saçlarla kaplı ıslak savaşçı gövdesinin tepesinden yumurta kartonu midesine kadar. . . Vay anne. Sert olan tek şey taşakları değildi. Finans sektörü yürümediyse, belki de yılan tavlama bir geleceği olabilirdi. Cinsel organı kenetlendi ve ısındı, çok sıcak. Çok hazır. Ve kendine karşı dürüst olursa, bu anlık bir uyarılma değildi. Bu fiziksel çekim aylardır demleniyordu. Onu rahatsız ediyor. Geceleri onu uyanık tutmak. Tanrım, onunla savaşmayı bırakmak inanılmaz bir duyguydu. Kalbinin atmasına ve vücudunun yumuşamasına izin vermek ve rahatlamamanın her ikisi için de yolda olduğunu bilmek. Nihayet. Nihayet.

"Tamam," diye soludu başının üstünde. "Sanırım iyiyim." Ağzını aşağı indirdi ve kabaca onunkini buldu, buhardan kayganlaşan iki çift dudak onu boğazında inlemesine neden olan bir öpücüğün içine çekti, avuçları adamın göğüs kaslarının çıkıntılarında düzleşti, tırnakları kıvrık saçlarını sıyrıp geçti. . "Kes şunu," diye inledi. "İyiden çok daha iyiyim."

"İçimde daha da iyi hissedecek," diye fısıldadı nefes nefese ağzına, parmak uçları aşağı, aşağı hareket etti. "Geçti, değil mi bebeğim?"

"Bebeğim?" Daha ereksiyon haline gelmeden bileklerini yakaladı, nefesi alnına çarpıyordu. "Gecikmek. Nedir bu Natalie?"

"BEN . . " Bileklerini kurtarmaya çalıştı ama o bırakmadı, dönen sisin arasından gözleri kısıldı. "Seni istiyorum. İşte bu. Biz birbirimizi istiyoruz."

"Bok yok. Ama neden şimdi?"

Natalie ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı.

"Bu sana söylediklerim yüzünden mi?" August yavaşça bileklerini başının yukarısında sabitledi, ağzı onunkinden bir inç uzaktaydı. "Beni becermene izin vereceğimi mi sanıyorsun prenses?"

Sadece kısmi gerçek olsa bile çağrılmak, sıraladı. Erkeğinin şu anda göbek deliğine girmeye çalışmasına bağlı olarak mı? Evet ediyorum."

Uzun zaman oldu. Kafası karıştı." Alınlarını birbirine bastırarak gözlerinin içine baktı. " Daha sonra benim için üzölmekle ilgili saçma sapan bir açıklama yapmana izin vereceğimi sanıyorsan , senin de kafan karışık . Olmuyor."

Asil bir şey yapmaya çalışıyordun, diye fısıldadı aceleyle. "Tüm bu zaman."

Çenesi gıdıklandı. "Bunun bizimle ilgisi yok." Birbirlerinin ağızlarına o kadar uzun süre nefes aldılar ki, kimin nefes alıp verdiğinin farkına varamadı. Sadece göğsünün bacaklarının arasındaki et kadar ağrıdığını biliyordu ve August o kadar sertti ki, onun vücudunun titreyen her santiminde acıyı ve açlığı neredeyse hissedebiliyordu. "Aklın yerinde değilken seni beceremem." Ağzı kulağına gitti, açık dudakları önce yan yana, sonra da saçlarının arasında gezindi. Ama o donu indirip seni parmaklamak için ruhumu satardım Natalie. Seni asla getirtmemiş olmam gerçeğı beni canlı canlı yiyor. Anlıyor musun? Sabah uyandığımda düşündüğüm ilk şey bu. Hala Natalie'ye orgazm veremedim. O iki ateşli bacağı sallayıp yan masamdan lambayı tekmelemememin seksen ikinci günü . Bu cehennem. Gün ve gün dışarı."

Beyni, onun sözlerine anlam vermek için mücadele ediyordu. Seksi sözlerdi. Vücudu onları çok sevdi. Mantiğa ve onun çıkarım gücüne gelince? Drenajı daire içine almak. "Sen . . . seni yapmamı istemiyorum—"

"Gelmek? Evet. Başka zaman. Sebep beni kızdırmadığında." Kaba işaret parmağını külotunun kemerinin ortasına soktu, yarığının üst kısmına o kadar yakındı ki kadın inledi, başı bir gümbürtüyle fayans duvara düştü. "Bu külotu dizlerine kadar indirmeme izin verilirse evet de."

"Evet," dedi titreyen bir nefesle. Onunla yıpratıcı konuşmasından nefret etmesi gerekmiyor muydu? Evet? Normalde değil miydi? Aynı iletişim yöntemi ne zaman duyuları için sözlü bir uyuşturucu haline geldi? "Evet . . . iznin var."

Başını sallayan bir iniltiyle, iç çamaşırının önünü o kadar sıkı yumrukladı ki, kadın onu yırtacağına yemin etti, ama onun yerine sert bir şekilde aşağı çekti, zahmetli nefesleri duş kabinde yüksek sesle. Nefes nefese birlikte örgü örüyor. O kocaman, kalın parmaklı el uyluğunun iç kısmından yukarı doğru sürüklendiğinde ve amını kabaca kavrayıp masaj yaparken, onu kıymık göz temasıyla esaret altında tuttuğunda, yalnızca hacmi artan nefes nefese kalma sesleri. "Bu şey neredeyse aylar önce oluyordu. İmkanımı bozduğum için kendimden nefret ediyorum."

Dişleri resmen gıcırdıyordu. "Şu anda atışınızı yapabilirsiniz."

"Hayır," diye homurdandı, orta parmağıyla onun etini ayırdı ve o tek rakamla o kadar hızlı girdi ki, onun güçlü vücudu tarafından duvara yapıştırılırken ayak parmaklarının üzerinde yükseldi, ağzı onunkiyile aynı hizadaydı. . "Hayır, şimdi senden çok daha fazlasını istiyorum."

"Lütfen lütfen lütfen." Omzunun üzerinden gelen duş spreyi aralarına su yağdırdı, elinin etrafından düşen ılık nem onu

çalıştırmaya başladı, o parmağını yavaşça, çok yavaş bir şekilde içeri ve dışarı pompalarken, tüm bunlar boyunca onun yüzünü izledi. Her küçük tepkiyi kovalıyor ve ondan yararlanıyor, kadın sızlandığında daha derine bastırıyor, sertçe nefes alıp kalçalarını sallamaya başladığında geri çekiliyor gibiydi. "Lütfen August. Bir şeye ihtiyacım var."

"Onu alacaksın. Her zaman benden alacaksın. Sadece seninle eğlenmeme izin ver. Başparmağının eklemi onun sudan ıslanmış klitorisine bastırıp ovuşturdu, sırtının duvardan inmesine neden oldu, gözlerinin önünde yıldızlar dans etti. "Tanrı aşkına. Çok güzelsin, Natalie. Bahse girerim böyle görünmek için günde iki kez pahalı losyon ve sıcıyorsun . . ." Onu yaladı. Parmağını yukarı ve derine bastırırken omzunun kıvrımından boynunun kenarına ve çene çizgisine kadar. "Lanet etmek. Kahretsin, çok pürüzsüz. Lanet bir rüya gibi üzerime kayarsın, değil mi prenses?"

Kirli konuşmayı daha fazla kaldıramazdı. Kesinlikle böyle olmasını beklemediği dokunuşuyla birlikte onu eziyordu. . . yetenekli _ Ve bunu daha önce kesinlikle yaptığına dair ani kanıt, onu mantıksız bir şekilde kızdırdı. Öyle ki, adam ağzını onunkine bastırdığında alt dudaklarını ısırıp ve sertçe çekti. "Bu işte çok iyisin," dedi nefes nefese. Sonra, daha sakın bir nefes alarak, "Bunu seviyorum. Ama bundan nefret ediyorum."

Kaşlarını çatarak onu izlerken orta parmağını çıkardı, yüzük parmağıyla birleştirdi ve önce yavaşça, sonra daha fazla baskı uygulayarak klitorisini ovuşturdu. Daha hızlı. Natalie'den, birinden ya da başka bir yerden geldiğine yemin ettiği, utanç verici derecede mızımız bir inlemeye yol açtı. "Bu işte iyi olmamdan neden nefret ettiğini söyle bana," dedi August, dudaklarını onunkileri iki yana sıyrarak. "Ve dizlerin bükülene kadar bunu devam ettireceğim."

"B-dizlerimin bükülmesini istemiyorum."

"Evet yaparsın." Daha hızlı. Aman Tanrım. "Seni yakalayacağımı biliyorsun."

"Öyle mi?" diye inledi.

Dışleri çenesine çarptı. "Evet."

Kahretsin. Bunu biliyordu. Bunu neden biliyordu? Nedeni net değildi, şu anda bir fitilin yanmış olması ve ateşin yerden Natalie'nin cesedi olan barut fıçısına doğru hızla ilerlemesi dışında hiçbir şey net değildi. Patlayacak, patlayacak.

Bu dokunuş biraz yavaşladığında, haykırdı.

"Devam etmemi istiyorsun, değil mi?" diye sordu, ağzı onun boynunda meşguldü.

"Dur yoksa seni öldürürüm."

O iki parmak onun içini deldi, derine kıvrıldı ve yukarı doğru itti. "Öyleyse bana cevap ver, Natalie," diye homurdandı, kadın sessizce çığlık atarken, gözleri kör, çıkış kapılarını sallayarak serbest bıraktı. "Sadece sen ve ben olmamız gerekiyor. Bu yüzden bir kadına nasıl dokunulacağını bilmem seni şaşırttı. Doğru?"

Evet. Bu kıskançlık mıydı? Hatırlayamadı. Liseden beri hissetmemiştim. En azından işle ilgili olmayan hiçbir şey hakkında değil. "Bunu yüksek sesle kabul etmiyorum."

"Gözlerindeki cinayet senin için yaptı." Sığ nefes alıp vermeleri ve duş kabininin her köşesini bulandıran buharla, vücutları buğudan parlayarak August üçüncü parmağını ekledi. Bunu bulana kadar onun inlemesini bir öpücükle yuttu, daha yükseğe, daha yükseğe çalışarak. . Emin olduğu bu yer hiç bu kadar hassas olmamıştı ve o, küt parmak uçlarını kullanarak orayla oynadı. Ve oh hayır, oh hayır. Avucunu klitorisine bastırdı, daha sıkı, daha sıkı, ta ki poposu duş duvarına yaslanana kadar. "Bu amcıkta başka bir şey istemenin nasıl bir şey

olduğunu hatırlamıyorum bile prenses. senin. Sağa sola bakmıyorum. İstisna yok. Anladım?"

Bu, kulağa tehlikeli bir şekilde bir sadakat yemini gibi geliyordu ve bunu duyduğuna gerçekten sevinmemeli ya da rahatlamamalıydı. Bu ayarda değil. Duşunda yalnızdı, buna sadece kendilerinin şahit olduğu yerde. Bu değiş tokuşu gerçek yaptı. Saçmalık değil. Dahası, ayak parmaklarının üzerinde yükselip ağızlarını kapatmamalı, onu ödüllendiriyormuş gibi öpmemeli, o parmaklar uylukları arasında seks simülasyonu yapmamalı. Artık ikisine de konsantre olamayacak hale gelene ve başı omuzlarına düşene kadar öpüşmeleriyle birlikte hızını artırdı, orgazm doruğa ulaşırken adamın adının nefesi dudaklarında gezindi...

"August, Tanrım. Evet. Evet. "

"İyi bir kız. Seni yakaladım.

Onu yakaladın mı? Sağ. Çünkü tahmin edildiği gibi dizleri çözülmüştü ve adamın onu dik tutmak için sırtına doladığı sol koluna kızacak ya da utanacak yeri bile yoktu. Yakın geçmişteki en yoğun orgazmı atlatmakla çok meşguldü. Ve onu nasıl atlatacağını biliyordu. İlerlemeyi kesmesi ve sınıksız tutunması gerektiğini biliyordu, sağ avucunu onun nabızı atan etine sıkıca bastırdı ve büküldü, sanki rahatlayan Natalie yerine kendisiymiş gibi tatmin olmuş bir canavar gibi onun ağzında inledi.

Çok sıcak. Onun zevkiyle bu kadar tahrik olması aptalca ateşliydi.

Ve beklenmedik.

Tüm bu karşılaşma -ve August'un kendisi- beklenmedik bir hal alıyordu.

Natalie'nin doruk noktası soğumaya başlar başlamaz, onun omzundaki açık ağzı ürkütücü bir şekilde samimi hale geldi.

Dudaklarının şakağında ve saçlarının arasında tembelce gezinmesi kesinlikle... . sevecen

Vay canına. Az önce burada ne olmuştu? August'la fiziksel temas planın bir parçası değildi. Sahte bir ilişki içinde olmaları gerekiyordu.

Ama ıslak, birbirine dolanmış uzuvları sahte olmaktan çok uzaktı.

Güven fonunu güvence altına alabilmek için evleniyorlardı. Böylece bir banka kredisi alabilir ve bu yeni şarap imalathanesini işletmek için ikinci bir girişimde bulunabilirdi . Bunu para için yapıyorlardı. Gerçek bir ilişki içindeyken sendikalarını mühürlemeleri ne anlama geliyordu? Bu evliliği gerçek kıldı mı? Meşru?

Onunla August Cates arasında gerçek bir aşk eşleşmesi.

Bu şimdiye kadar duyduğu en çılgınca ihtimaldi.

Birincisi, New York'a geri dönmesi gerekiyordu. İnşa ettiği şeyin kırık parçalarını toplayana kadar hayatı duraklama halindeydi. İkincisi, sonunda birbirlerini öldürürlerdi.

Ve üçüncüsü, nişanlısı tarafından hiçbir uyarı yapılmadan kapışmaktan yeni yeni çıkmıştı, kelimenin tam anlamıyla dünün çöpu gibi kaldırımda bırakılmıştı. Devam filmi olarak kendini bu adama açma fikri ? Onun kusurlarını tespit etmeyi oyun haline getiren bu adam mı? Hayır. Ona günlüğünü ve bir megafonu verse iyi olur.

Tamam, fiziksel olarak birbirlerinden etkilendiler. Bu gerçeğin etrafında sessizce dolaşmak yok.

Onu sisteminden çıkarmıştı, değil mi?

Evet . . .

Evet.

Kesinlikle.

Ne yazık ki, August hâlâ karnının üzerindeydi, ağzı yine tehlikeli bir şekilde onunkine yaklaşıyordu. Gözleri ihtiyaçtan buğulandı. Eğer onu öperse, tekrar yere çökecek ve az önce kendine yaptığı sağduyulu moral konuşmasını unutacaktı. Sahte kocasına aşık olamaz. Bu sadece karışıklıklara yol açar. Onu asla ve asla beceriksiz ve istenmeyen bir gençten daha fazlası gibi hissetmeyeceği St. Helena'da tutabilecek olanlar.

August'un vücudundaki şehveti de atması gerekiyordu, değil mi?

Aksi takdirde kaşıntı kaşıma tek taraflı olur. Geri tepme kalacaktı. . . bağlanmamış

Onun üzerinde tutacak bir şeyi olacaktı.

Parmak uçlarında yükselerek ağızlarını birbirine eğdi, parmak uçları onun karnından aşağı kaydı - ve adam bir kez daha son anda bileğini kısırdı. "Düşündüğün kadar poker suratlı değilsin," diye tısladı onun ağzını. "Sırf iyiliğime karşılık vermek için onu okşamana izin vermektense aletimi sert bir şekilde bırakmayı tercih ederim."

Ortasından bir parmak panik geçti. Kısmen, bu adam ciddi bir şekilde onun hiçbir şeyi yanına bırakmamasına izin verdiği için, bu da onu birden fazla şekilde çıplak hissettiriyordu. Ve kısmen çünkü . . . onun için verdiği hazzın aynısını ona da vermek için içinde gerçek bir aciliyet vardı. "Seksin işleyişi iyiliklere karşılık vermek değil mi?"

Kafasını salladı. "Bizde işler böyle yürümez."

"Biz mi? O panik şimdi havai fişek gibi patlıyordu. Buradaki suları gerçekten bulandırmıştı. Özellikle de "biz" kelimesini unuttuğu o haince küçük tatmin duygusunu düşünürsek. Durman gerek. "Bu sadece adı üstünde bir evlilik, ahbap."

August, onun kararlılığını gözle görülür bir şekilde değerlendirdikten sonra kolunu onun beline doladı ve yeni serbest

kalan elini başının üzerindeki karoya vurdu. Sanırım duşuma sadece külotla girerken bunu düşünmüyordun.

"Merak etme bir daha olmayacak."

Natalie sıırıslıkılam olmuş, saçı yüzünün iki yanına yapışmış halde perdenin arkasından dışarı fırladı ve yerden kıyafetleri kapmaya başladı.

"Gecikmek. Bir saniye geri sarabilir miyiz?" August arkasından küfrederek, dedi. "Sikim patlıcan halindeyken tartışmakta iyi değilim . Bu arada, seninle tanışana kadar bu hiç sorun değildi. Bütün lanet sistemim iflas etti." Askıdan bir havlu alıp beline sardı ve hüsrana uğramış ellerini saçlarından geçirdi. "Ben sadece . . . Bakmak. konusunda biraz alınganım. . . acımak. Sam'in ölmesine acımak . Bilirsin? Bunu birinden kabul etmekte zorlanıyorum. Ama özellikle sen."

Natalie sutyenini bağlarken duraksadı. "Neden özellikle ben?"

"Bilmiyorum. Sahip olduğum her şey için çalışarak büyüdüm. Bana iki yakayı bir araya getirmekten gurur duymam öğretildi. Bileme. Varlıklı Napa kalabalığı buna tepeden bakıyor."

"Ben de senin için buranın büyük bir temsilcisiyim."

Bir elini yüzünün aşağısına indirdi. "Bok. Kahrolası kafama biraz kan gelene kadar susmam gerekiyor. Bunu daha da kötüleştirmeye devam ediyorum.

"Öğütemeyeceğimi mi düşünüyorsun? Çok çalışamayacağımı mı düşünüyorsun?" Dur kızım. Gerçekten konuşmayı bırakması gerekiyordu. Bir hedefi vardı ve bu amaca ulaşmak için gerekli araçları sağlamaya çalışıyordu. Yan gezilere veya tavşan deliklerine yer yoktu. Yine de, bu adamdan onun bir günlük çalışmanın değerini bilmeyen şımarık bir prenses olduğuna dair çıkarımlarda bulunmuştu. Özellikle de Dalton'la yaptığı telefon görüşmesinin hemen ardından.

"Zelnick Mahzenini, bir elim arkadan bağlıyken, iyi bir hasadın olduğu faal bir şarap imalathanesine dnştrebilirim."

Kasları sertleşti. "Bak, borç bir şeydir. Ama uygulamalı şeyler? Bu benim. Sam için. Onun şarabını yapmak için senden yardım istemedim." Sonra sessizce, neredeyse pişmanlıkla ekledi, "Lütfen. Sadece ahırdan uzak dur. Tamam aşkım?"

Tartıştıkları onca şey arasında, onun yardımını reddetmesi neden hedefine ulaşmış gibi görünüyordu?

"Vatandaş fonumun diğer şartını yerine getirmek için Zelnick Cellar'da resmi bir çalışan olmam gerekiyor," diye hatırlattı, onun inkarının acısını sesinden uzak tutmaya çalışarak. "Ve beni işe alman, şarabına benim adımın eklenmesi sana borç bulmana yardımcı oluyor. Bu işlevsiz ekibin bir üyesi olmayı senin kadar ben de sevmiyorum ama bunu boşuna yaşamayalım. Benim bilgimi de kullan." Ona anlamlı bir bakış attı, ama onun yardım etmesine izin verilmesinin önemini anlamayacağını da biliyordu. "Bir daha sormayacağım, August. Kendimi tekrar etmeyi sevmiyorum."

"Bunun hakkında emin olmak? Bana en az doksan dört kez aptal dedin."

Evet. Sözleri bir kulağından girip diğerinden çıkmıştı.

"Her kuralın istisnaları vardır."

"İyi. Özellikle de sahte karımı öpmeye karşı bir kural varsa."

"Olduğu gibi, var."

Çenesi büküldü. "Kırmak için sabırsızlanıyorum."

"Bu olmadan önce senin çirkin burnunu kıracağım," diye homurdandı, sandaletlerini göğsüne bastırarak banyodan koridora ıktı.

"Beklemek. Düşünle ilgili şeyler konuşacağımızı sanıyordum," diye gürlledi August, dev, ıslak ayakları döşeme tahtalarına vurarak onu takip etti. "Cumartesi günü adliyede saat kaçta buluşuyoruz?"

"Değildi."

"Ne? Omzunun üzerinden geriye baktığında onun etkilenmiş olduğunu gördü. "Aynen öyle, her şey kapalı mı? Onu patlattım?"

Arada bir, çatlaklardan sızan bir yorum, onun yüzeyin hemen altında sevimli olduğunun farkına varmasına neden oluyordu. Bu gerçeği neden saklayamıyordu? Dönüp onun aptal, kaslı kollarına doğru yürümek ve aynı anda bir ansiklopedi ile kafasına vurmak istedi .

Ve kahretsin, ona olan öfkesi şiddetli bir şekilde dibe vurdu.

Natalie hızlanarak kapıya doğru ilerledi. "Sakin ol, biz hala evleniyoruz." Durdu. "Zaman çizelgesiyle ilgili düşüncelerinizi almak istedim. Herkesin halk kavgamızı ve müteakip angajmanımızı bildiğini düşünürsek, muhtemelen bunun değişken olacağını ve hızla alev alacağını varsayıyorlar. Daha önce hedeflerimize ulaşmak için bir ay yeterli bir süre olmalıdır. . "

August gözlerini kıstı. "Önce ne?"

"Tabii bitirmeden önce. Yasal olarak." Hiçbir şey söylemedi. "Bir ay için anlaştık mı?"

Sadece sessiz kaldığında, tartışmasızlığını evet olarak kabul etmekten başka seçeneği yoktu. Başka ne söyleyebilirdi ki? Daha uzun süre evli kalmaları gerektiğini mi düşündü ?

"Yani, şey. Annem planlamaya öncülük etti. Esasen buraya sana söylemeye geldiğim şey buydu. Gelenek ve görünüşü sürdürmek, bu şeyler onun için önemlidir. Muhtemelen bu kasabanın gördüğü en züppe olay olacak. Yıldızlı tabaklarda kuğular, arplar ve kanepeler.

Bir smokin kiralaman gerekecek." Eli kapıda öylece durdu. "İkinci bir düşüncen varsa anlarım."

Tam beş saniye geçti. "Ben bir DJ istiyorum. Tek isteğim 'Brick House' şarkısı."

"Aman Tanrım." Rahatladığını kabul etmeyi reddederek kapıyı hızla açtı ve merdivenlerden inerken içinden bir kahkaha yükseldi. "Neden?"

Sırıttı. "Göreceksin."

Rushmore Dağı'ndaki göğüs kaslarının üzerinde oynayan ışığı ve beyaz havlu kumaşı saran çok belirgin bir ereksiyonunu görünce olduğu yerde durdu. Onu en çok etkileyen şey, onun ne kadar arsız olduğuydu. Saklamak için tek bir girişimde bulunmadı. "Dj'e evet. Şarkıya lanet olsun," dedi ağzı kurumuş bir halde, sürücü kapısını biraz fazla kuvvetle çekerek açtı.

Natalie, diye seslendi, o binmeden önce.

"Evet?" arabanın tavanından cevap verdi.

"Yeminlerimize ortak duşlar yazabilir miyiz?"

"HAYIR. Ve dürüst olmak gerekirse, bunu neden isteyeyim ki? Anlamlı bir şekilde kucağına başını salladı. "Senin için tam olarak yürümedi."

Ellerini başının üzerindeki kapı pervazına dayadı. "Yerimi ruj bulaşmış ve çıplak ayakla terk ediyorsun. Bunun gibi yüzlerce duş daha alacağım."

Ahmak, diye mırıldandı, arabaya binip kapıyı çarparak kapattı.

Ama aptalca bir nedenden dolayı, arabayı sürerken gülümsüyordu.

Chapter Ten

August'un ertesi sabah ön kapısını açtığında görmeyi beklediği son kişi Corinne Vos'du . Onun hayal gücünün bir ürünü olduğuna ikna oldu, birkaç kez kırıştırdı ve gözlerini ovuşturdu, ama orada kaldı. Kollarını kavuşturmuş, yüz hatlarını sıkıştırmış, ahırın arkasına inşa ettiği açık hava egzersiz alanına giden yolu kapatıyordu.

Yüzünde Natalie ile benzerlikler aradı ve hiçbirini bulamadı. Belki de ana reisinin altın rengi gözlerinin derinliklerinde Natalie'nin elektrik teli kalitesinde bir parıltı vardı, ama bu, muhakemeyle boğulmuştu.

"Bu güzel sabah nasılsınız Bay Cates?"

İyi soru. Aklıma "şaşkın" kelimesi geldi.

Komutanının iki yüz bin dolarlık yatırımını kabul ederek doğru şeyi yapıp yapmadığını merak ederek gecenin büyük bir bölümünü volta atarak geçirmişti. merhum oğlunun rüyası. Tanrım hayır. Ancak August, CO'sundan parayı kabul etmenin ne anlama geldiğinin de acı bir şekilde farkındaydı. . . artık bankadan küçük işletme kredisine ihtiyacı yoktu. Bu, teknik olarak Natalie ile evlenmesi gerekmediği anlamına geliyordu.

Onunla evlendiğinde, tamamen güven fonunu alabilmesi için olacaktı.

Bilseydi bu konuda ne düşünürdü?

Heyecanlanmadım, dedi August'un içinden bir ses. Muhtemelen Menace'e borçlu olmaktansa çöp kutusunu değiştirmeyi tercih ederdi. Evet. Ona yatırımdan bahsederse, giderdi - ve Natalie'nin yüzüne inat olsun diye burnunu ısırmasını gerçekten istemiyordu. O güven fonuna ihtiyacı vardı . Yardım etmek istedi. Ya onun yerine başka biriyle evlenirse? Ailesinin etkisinden yararlanacak biri mi ?

Ateş boğazının duvarlarını yaktı.

Belki bu durumda, bazı şeylerin söylenmemesi daha iyiydi?

En azından zamanlama doğru olana kadar.

"İyiyim," diye yanıtladı sonunda. "Sen?"

Corinne, "Beklenebileceği kadar iyiyim sanırım," diyerek onu endişe sarmalından çıkardı.

"İçeri gelmek ister misin?"

"HAYIR." Kısa bir süre onun ötesine baktı. "Burada iyiyim, teşekkür ederim."

Tabii ki kahve içmek için içeri gelmek istemedi. Bu kadın muhtemelen tam bir kadroya ve -unutmayalım- orijinal eski armatürlere sahip olmayan hiçbir yere adımını atmadı. Soğuk sabah havasını üfleyerek ahır işaret etti. "Üretime erken başlamak mı? Sen çalışırken konuşabiliriz."

"Aslında hayır. Bugün geç saatlere kadar başlamayacağım. Ahırın arkasında derme çatma bir spor salonum var." Çenesini ileri doğru salladı, ama bakış açılarından bu görünmüyordu. "Sabahlarıma burada başlıyorum."

"Bağ arazisinde açık hava spor salonu. Gerçekten mi." Yaklaşık altı yüz kez göz kırptı. "Pekala, seni alışılmışın dışında rutininin alıkoymama izin verme."

Devasa bir lastiği uç uca iterken tam olarak konuşamıyordu, bu yüzden başını salladı ve onun duruşunu taklit ederek kollarını kavuşturdu ve veranda korkuluğuna yaslandı. "Bu Natalie ile ilgili."

"Evet." Onu uzun bir süre inceledi. "Benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum. Havasız ve kontrolcü olduğumu ve... Açıkça söylemek gerekirse, eminim benim bir orospu olduğumu düşünüyorsunuzdur."

"Benimle konuşma şeklini beğenmiş gibi davranmayacağım. . . Natalie'ye. Ama sizi bunu söyleyecek kadar iyi tanımıyorum Bayan Vos."

"Sürtük olduğumu düşünürsün, dürüst olalım. Belki de öyleyim. Durdu, ellerini beline kavuşturmak için çapraz kollarını indirdi. "Ama bu, çocuklarım için en iyisini istemediğim anlamına gelmez. Tuhaf bir şekilde gösterebilirim ama onların mutluluğu benim için küçük bir şey değil. Özellikle eve geldiklerinden beri, ben . . ." Boğazını temizleyip çenesini kaldırdı. "Kuyu. İlişkilerimiz söz konusu olduğunda biraz daha uyanık oldum. Ne yazık ki, hasarı tersine çevirmek her zaman kolay değildir. Örneğin, sadece göstermek yerine - yapıcı olduğunu düşündüğüm - yıllarca yapılan eleştirileri geri almak çok zor. . . Destek. Ama bunu Natalie ile yapmaya çalışıyorum. . . benim kendi yolumda."

Natalie'yi kendisi olmadan tartışmak sadakatsizlikti ve bundan hoşlanmadı. O konuştukça göğsünde bir ağırlık daha ağırlaştı. "Hangi yol?"

Bir vuruş geçti. "Sanırım hala çözüyorum." Gömleğinin kolunu düzeltti. "Gerçekten çıkarabileceğim bir örneğim yok."

August hiçbir şey söylemedi.

Her zaman amacını Napa'dan uzakta bulacağını düşünmüştüm. Bir süre yaptı . Sonra yine bu yer, ailem, ben Natalie'nin yaşındayken dayanağım oldu. Belki de burada olması gerekiyor . Belki de köklerin her zaman New York'ta olduğu kadar kolay sökülmediğinin ona gösterilmesi gerekiyor. Aileler daha güçlüdür."

Lanet etmek.

New York'tan ayrılmasındaki katalizör tam olarak neydi?

Burnunu sokmamak için içindeki her şeyi aldı ama Natalie'nin anlatmaya hazır olmadığı bir hikayeyi ortaya çıkarmazdı. Onu

banyoda Sam hakkında açıklamasını dinlerken düşündü. Nasıl da gelip ona teselli teklif etmişti. Ya onun için aynısını yapma şansı olursa? Duygusal ve fiziksel olarak ihtiyacı olan her şeyi ona verecekti. Soru sorulmadı.

Belki de köklerin her zaman New York'ta olduğu kadar kolay sökülmediğinin ona gösterilmesi gerekiyor. Bu sözler onunla Corinne arasındaki her bir santimi kapladı.

"Sevgi gösterme konusunda pek usta olmayabilirim ama buradayım . Eve, bana gelebileceğini biliyordu. Kalıcı olarak onun hayatına ekildim ve köklerim derinlere uzanıyor. Sonunda, herkesin köklerini söküp gitmediğini anlayacaktır. Ama bana öyle geliyor ki, gerçek bir bağlılık değeri olmayan sahte bir evlilik, tam tersi bir etkiye sahip olacak."

August'un nabızı hızlandı. Dün Natalie'nin alkol takıntılarının temeline inmek için tüm beyin gücünü kullanmıştı ama daha fazlasını bulmak için madenciliği denerdi. "Bana tam olarak ne söylemeye geldiğinizi söylerseniz çok makbule geçer Bayan Vos," dedi sonunda.

Başını eğdi. "Buna hemen bir son vermeliyim. Bu beklenmedik düşün ve kaçınılmaz hızlı ayrılık, ailemi ve kötü ve iyi zamanlarda taşımak için çok çalıştığım itibarımı utandırma potansiyeline sahip - ve sahip olduğumuz tek şeyin itibar olduğu zamanlar oldu. Bunun gibi bir maskaralık bizi can alıcı nokta yapmakla tehdit ediyor." Parmağını elinin arkasına vurdu . "Bugün yemek şirketlerine ödeme yapmam gerekiyor. Ama yengeç rangoonuna bir servet harcamadan önce. . . Sana gitmen ve bir daha geri dönmemen için belli bir miktar para teklif etsem ne dersin?"

"Yak onu derim." Hiç düşünmeden söyledi. İhtiyacım yoktu. "Ve evet yengeçte."

"Bir şekilde bana paramla ne yapacağımı söyleyeceğini biliyordum." Gözleri hafifçe kısıldı. "Gördüm . . . bir şey. Geçen gece trende kızıma

davrandığın gibi. Ne olduğuna gerçekten parmak basamıyorum. Belki . . . yatırımınızı korumak? Ne de olsa bir Vos ile evli olmak buranın çok ilgisini çekecek.” August yüksek sesle konuşmaya başladı, ağzından tam olarak ne çıkacağından emin değildi, sadece Natalie'nin bir yatırım olarak anılmasına ciddi bir şekilde itiraz etti. Ama o konuşmadan Corinne elini kaldırdı. "Bir şekilde bu teori tutmadı. Buraya sana bir şey sormaya geldim. Bana tatmin edici bir cevap verebilirsen, yemek şirketlerine para ödeyeceğim ve evlilik yemininde kendi yoluma göre gülümseyeceğim.

Bana bir şey sor, dedi August, onun gözlerinin içine ölü gibi bakarak. Onu getirmek. Bir keresinde zifiri karanlıkta on dokuz millik bir yılan ısırığıyla yürümüştü. Komutanı yakın zamanda bağa yaptığı ziyarette samimi olabilirdi, ama bir keresinde August'a bir yığın boktan beyin olup olmadığını sormuştu. Yeryüzünde onu korkutabilecek bir soru yoktu.

"Kızım için gerçek hislerin var mı?"

Tamam, belki o.

Natalie'ye karşı hisleri var mıydı?

August neredeyse gülecekti.

Dürüst olmak gerekirse, evet demesi gerekirdi. Bu fazlasıyla yeterli olurdu. Bu doğru olurdu ve bunda bir yanlışlık olmazdı. Ama bir nedenden dolayı -ki muhtemelen bu lanet duyguların kendileriyle çok ilgiliydi- bu kadının, sahte damadı olsun ya da olmasın, kendisini onaylamasını istiyordu. Tanrı yardımcısı olsun, şu anda anlaşmanın sahte olmasını istemiyordu. Natalie'ye layık olduğunu söyleyecek birini istiyordu, belki de buna ihtiyacı vardı.

"Kızınız için beslediğim duyguların sayısını kaybettim. Bunu söylediğim için kusura bakmayın ama şehvet bu listede gerçekten üst sıralarda yer alıyor.” Gözlerini devirdi, bu yüzden devam etmek için acele etti. "Ama bu sadece başlangıç, gerçekten. ben... . . Onun için

endişeleniyorum. Bilirsin?" Bu itiraf bir dikişi yırtıp açtı ve gerisi döküldü. "Bazen üzgün görünüyor ve kaleydoskopun tekrar gözlerinde dönmesi için onu kavgaya kışkırtıyorum. Ve geri geldiğinde, konsantre olmak benim için çok daha kolay. Yalan söylemeyeceğim, bazen beni sinirlendiriyor ama çok daha sık, sadece gülmemeye çalışıyorum. O gerçekten çok komik. Kız taşaklarımı sözlü olarak kesebilir ve buna sinirlensem bile saygı duyarım. Bu mantıklı mı?" Corinne'in yüzü, yavaşça yukarı doğru sürünen bir kaş dışında tamamen ifadesizdi. "Başka ne söyleyeceğimi bilmiyorum. . . Biri onu incitirse deliririm hanımefendi. Düşünürken bile başım ağrıyor. Aslında New York'ta ne olduğunu öğrenmekten korkuyorum çünkü... . " Kartlarımı yeleğe oldukça yakın tutmayı başardım, ama birinin ona haksızlık ettiğini öğrenirsem, konu ona geldiğinde sıradan olmaktan en uzak şey olduğumu anlayacak. "Dediğim gibi, onun üzülmekten hoşlanmıyorum. Onu kızdırmayı tercih ederim ve bunu gerçekleştirmekte oldukça iyiyim. Benimle sinirlendiğinden daha sık mutlu olmasını da gerçekten çok isterim . yapardım . . seviyorum aslında Mutlu Natalie, devam etmek ve asla geri dönmek istediğim bir görev. Burada yoldan mı çıktım?"

Uzun saniyeler boyunca rüzgarın sesinden başka bir şey duyulmadı. "Sanırım almaya geldiğim şeyi aldım."

Tanrım, kulağa uğursuz geliyordu. "Bu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi?"

"Bu görülecek."

"Hep böyle şifreli misin?" Bu bir anlık gülümseme miydi? Evet, öyle olduğunu düşündü. O kısacık zaman aralığında Natalie ile bir benzerlik görebilmiş ve kalbi küt küt atmıştı. "Düğünü durdurmaya çalışmayacaksın, değil mi?"

Bu soruyu sorduktan sonra nefesini tuttu. "Bilmiyorum," dedi, arkasını dönüp süzülerek uzaklaştı. Gümüş rengi Lexus'una doğru. "Ben miyim?"

"Natalie'nin zehirini nereden bulduğunu görmeye başlıyorum."

Corinne sürücü tarafında duraksadı, irkilmiş görünüyordu. Ve biraz memnun mu? "Teşekkür ederim."

August, müstakbel kayınvalidesi uzaklaşana kadar başını salladı.

O sabah lastiği normalden çok daha uzun süre itti.

"Resmi olarak resmi olmayan bekarlığa veda partinize hoş geldiniz."

Natalie, ağzından çıkan kelimeleri anlamaya çalışarak Hallie'ye baktı. Yolun biraz dışında, Grapevine Way'in dışında ve bir yan sokaktan üç blok ötede, Jed's adlı bir bara girmişti. Bir dakika öncesine kadar, rustik kulübenin ön cephesinin önünde durup adresi iki kez kontrol edene kadar, bu yerin varlığından haberi yoktu.

Hallie'ye cevap veremeden, uğultulu tesiste onu zıplatacak ve etrafında döndürecek kadar yüksek bir gümbürtü yankılandı. "Tanrım. O adam balta mı fırlatıyor?"

"Evet." Hallie ellerini birbirine vurdu. "Bu bir balta atma çubuğu. Buraya gelmek için can atıyordum ve bu mükemmel bir bahaneydi." Kolunu Natalie'ninkine doladı ve onu kot pantolon, tişört ve parmak arası terlik giymiş insan kalabalığının arasından çekiştirerek Natalie'nin siyah ipek tunik elbisesi ve çivili gladyatör sandaletleriyle kendisini son derece gülünç hissetmesine neden oldu. "Arkadaşım Lavinia bize arka tarafta yarı sessiz bir masa ayarladı, böylece Cumartesi, yani büyük gün için detayları gözden geçirebiliriz!"

Harika, dedi Natalie. "Balta fırlatmıyorum."

"Bir iki içkiden sonra fikrini değiştireceksin."

"Evet, ekingenliğimi azalt, sonra bana bir silah ver. Ne ters gidebilir ki?"

Hallie cevap veremedi, bir kadın yoluna çıktı ve onu kucakladı, şeker ve çikolata kokusu giysisinden o kadar gcl bir şekilde yayıldı ki, Natalie'nin tat tomurcukları karıncalandı. "Eh, müstakbel gelinin kendisi değilse," diye mırıldandı kadın kalın bir İngiliz aksanıyla. "Striptizci kiralamak istiyordum ama görünüşe göre baltalarla ikiye ayrılacağız."

Natalie buna gülmeden edemedi. "Sanırım ikisi de çok tehlikeli olurdu?"

Kadın sarı saçlarını geriye attı. "Pentalarımızın kesilmesine izin veremeyiz, sevgilim. Düğünden önce uğursuzluk getirir."

Hallie ikisini de köşedeki bir masaya götürdü. "Natalie, seni Lavinia ile tanıştırırdım ama sanırım daha yeni tanıştın."

"Wanglardan bahsetmişken. . . diye devam etti Lavinia, Natalie'nin karşısındaki sandalyesine çökerek, "Bir kez olsun ortalıkta olmaması güzel. Defolun ocuklar. Bayanlar gecesı."

"Kardeşimden kendini nasıl kurtardın?" Natalie, Hallie'ye gülümseyerek sordu.

"Aslında biz konuşurken August'u kaçırıyor."

"August?" Natalie nefes aldı. Onu iki gündür görmemişti. Duştan beri değil. Ona smokini kiralamak için yardım istemek için bir kez mesaj atmıştı. "Morla mı yoksa toz maviyle mi gitmeliyim?" diye sormuştu. Buna bir bebek emojişi eşliğinde "Akşam yemeğinde kaçınılmaz olan dökülmeler için önlüklü bir tane alın" diye yanıtlamıştı. Ayrıca pompalı tüfekle yapılan düğünlerle ilgili olarak, mihrapta bir kadının yanında duran ve sırtına bir silah namlusu dayamış bir adamı tasvir eden bir mem göndermişti.

Altyazıyı bir eş ya da ölüm vakası okudu.

Saçma. Hala . . .

Neden onun adını duymak, günlerdir ilk kez uyanmasına neden olmuştu?

İki kadın da ona bakıyorlardı. "Şey. . ." Natalie aceleyle bacak bacak üstüne attı. "Bir Navy SEAL'i kaçırmak mümkün mü?"

"Belki onun doğaçlama bekarı olduğunu öğrendiğinde isteyerek gider. . ." Hallie koruma altına aldı. "Şey, parti derdim ama... ."

Jeopardy'yi izleyecekler ! ve jambonlu sandviç yer misin?"

Hallie şakaklarına kadar kızararak, "Julian daha maceracı olmayı öğreniyor," dedi. "Nereye gittiklerinden bahsetmedi ama sanırım Julian'ın August isyan eylemini okuyabileceği sessiz bir yere."

Natalie kaşlarını çattı. İsyan eylemi mi?

"Bilirsin . . ." Hallie garsona el salladı. "Kız kardeşime zarar verirsen seni öldürürüm."

"Sağ." Natalie homurdandı. "Kulağa Julian'a benziyor."

"Öyle değil mi?" Hallie içini çekti, belli ki Natalie'nin alayını kaçırmıştı.

Son dört yıldır, erkek kardeşiyle zar zor konuşmuştu. Morrison'la nişanlandığında değil. Ya da firmaya ortak oldu. Sadece zorunlu doğum günü ve Noel çağrısı ve daha fazlası değil. Instagram gönderilerine kalp bile atmadı. Çocukken, keskin ve duygusuz tavrıyla onu teselli eden, okulda istenmeyen erkeklerin ilgisinden koruyan kişi o olmuştu. Ama on yedi yaşında rehabilitasyondan çıktığında, o zaten Stanford'da başarıyken Vos adına bir utanç kaynağı olarak, onun iletişim eksikliğinin onun onaylamadığını gösterme yolu olduğunu varsaymıştı. Ya da daha kötüsü, onun hiç farkında olmamasıydı.

Ne yaparsa yapsın, ne Julian'dan ne de ailesinden bu onaylamamanın tersi gelmedi. Notlarını yükseltip Cornell'e girdikten sonra değil. New York'un finans kurumu olan erkekler kulübünde merdiveni tırmandıktan veya Morrison'la Güney Central Park'taki apartman dairesini ortaklaşa satın aldıktan sonra değil. Julian'ın tüm bu süre boyunca kendi sorunlarıyla uğraştığını anlaması için tesadüfen aynı misafirhaneyi paylaşmaları gerekmişti. Sessizliğini mazur göstermiyordu ama şimdi onu daha iyi anlıyordu.

Burada olduğun için memnunum.

Bir aydan daha uzun bir süre önce bir gece patikada ana eve doğru yürürlerken ağabeyinden gelen o kırılmış kelimeleri hâlâ duyabiliyordu. Aslında, Wine Down festivalinde August'la tanıştığı gece. O zamana kadar, ailesinin herhangi bir şefkatine ne kadar aç kaldığını tam olarak fark etmemişti. Julian'ın, August'u daha yakından tanımak için Perşembe gecesinden vazgeçtiğini duyunca. . . bir şey ifade ediyordu. Çok şey ifade ediyordu.

Kız arkadaşı tarafından zorbalığa uğramış olsa bile.

Sonraki bir saat boyunca düğün planlarının üzerinden geçtiler. Corinne'in emri üzerine Natalie ve August, günbatımında ana evin bağa bakan ön bahçesinde evleneceklerdi. Gerçekten rüya gibi bir düğün, keşke gerçek olsaydı. Hallie, çiçek aranjmanlarında kendini aşmış , siyah kurdele patlamaları ile krem ve kırmızıdan oluşan zevkli bir renk şeması yaratmış ve bir şekilde Natalie'nin tek kelime etmesine gerek kalmadan tarzını yakalamıştı. Corinne tören düzenlemelerinin sorumluluğunu üstlenmişti ve resepsiyon için bir çadır kurulma ve donatılma sürecindeydi. Natalie'nin tek isteği "Küçük, lütfen" olmuştu ve açıkça veto edilmişti.

Hallie bazı evrakları karıştırdı. "DJ'in çalmasını istediğiniz belirli şarkılar varsa..."

"Tuğla Ev' dışında her şey. Lütfen."

"Bir anti-çalma listesi," diye söze girdi Lavinia, dördüncü martinisini havaya kaldırarak. "Bayıldım. Lütfen 'Mambo No. 5'i ekleyebilir miyiz? Bu şarkıyla dans ederken güzel görünen canlı bir insan yok. Lanet olası Abba'ya ihtiyacımız var - ve bu kadar, gerçekten. Abba."

"Lanet Abba. Kontrol et," diye cıvıladı Hallie bir not olarak. "August'la hangi şarkıda dans etmek istediğinizi de bilmem gerekiyor."

Nedense tüm vücudu kızardı.

August onu kendine yakın tutarken onunla dans ediyordu.

Herkesin önünde.

Bundan zevk alıyormuş numarası yapması gerekecek miydi?

"Sen Çok Kibirlisin'e ne dersin?"

Hallie'nin burnu kıışı. "Carly Simon tarafından mı?"

"Tam o." Seçiminden memnun olan ve onun yüzündeki ifadeyi şimdiden gözünde canlandıran Natalie, bir sonraki yudumda bardağının kenarından gülümsedi. Ama soğuk sıvı boğazından aşağı inmedi çünkü kapı açıldı ve August, Julian'la birlikte içeri girdi.

Vay. Her yer sessizleşti. Ya da belki de kalbinin ani, hızlı çarpması, sallanan sandalyeleri ve kahkahaları bastırıyordu? Ağabeyi tek başına herhangi bir bara girerek ortalığı karıştırırdı . Kendini bir soylu gibi gösterdi ve sürekli sinirli görünüyordu - ve evet, onun oldukça yakışıklı olduğunu düşünüyordu.

Ama August.

Jed'in evine daha önce hiç fark etmediği bir tehlike havasıyla girdi. Belki de tanıştıkları ilk gece, donanmayı denediğinde ve onu güçlü, yetenekli, kahraman bir tip olarak gördüğünde. Ancak o zamandan

beri, az çok onun için yıkıcı bir çekicilik beslediği geveze budala olmuştu. Kendisini alfa olarak kabul ettirmeye çalışır gibi bara girmesini çileden çıkarmış olmalıydı. Hepsi havalı ve devasa ve bela için yeri ve çıkışları tarıyor. Ah. Bu doğru. Bir SEAL ile evleniyorsun.

Barda iki düzine kadın olmalıydı ama bakışları hiçbirinde durmadı.

Üzerine düşene kadar değil.

Bu kötüydü.

İki kokteyl derinliğindeydi ve onun bilgili parmaklarının hatırası çok tazeydi.

Ayrıca kahretsin. Görünüşü karşısında içinde neşeye benzer bir şey sıçradı. Sanki bastırılmış bir yanı, bu pisliği gördüğü için mutluydu.

"Benimle aynı barı seçtiğine inanamıyorum. Bir balta fırlatma çubuğu," diye mırıldandı Hallie, Natalie'nin soluna. "Sonra septumunu deldirecek ve vaping yapacak."

"Pekala, ben beşinci tekerlek olmak üzere değilim." Lavinia içkisini bitirdi ve boş bardağı masaya vurdu. "Kocasının zaten iki ayda bir sevişmesi gerekiyor." Kapıya doğru giderken onları selamladı ve gürültünün arasından seslendi, "Cumartesi günü düğünde görüşürüz. Büyüleyici olan tek kişi ben olacağım, çünkü siz Amerikalılar majestelerine saygı duymayı reddediyorsunuz.

"Güle güle Lavinia," diye seslendi Hallie, Julian'ın dikkatini çekerek.

Julian'ın gözleri hafifçe genişledi ve sanki kendinden geçmiş gibi, ağzında bir gülümsemeyle Hallie'ye yöneldi. Natalie, erkek kardeşi ve kız arkadaşının her sabah karyola başlığını duvara çarpmasını dinlemek onu hayatı boyunca korkutmuş olsa da, düz kenarlı profesörün baş belası bahçıvanı görünce tepkisine biraz bayıldığını itiraf edebilirdi. Ama Julian ve Hallie solunda hafif mırıltılar eşliğinde

yeniden bir araya geldiklerinde, yalnızca August'u görebildi. Açıkça. Başı neredeyse tavandan sarkan alçak sarkıt lambaya değiyordu.

İnsan bu kadar muazzam bir varlığı kaçırmadı.

Aslında, Jed'deki birçok kadın aynı sorunu yaşıyordu.

Görünüşe göre bazı kadınlar gerçekten kaslı kahraman olayına gitti.

Natalie umursamamaya çalıştı. Gerçekten yaptı. Ama Natalie'nin çevresinde genç bir kadın kendini yelpazelediğinde, kendini sandalyesinden fırlayıp August'un şaşkın ağzına bir tane koyarken buldu. "Merhaba," dedi neşeyle, saçlarını geriye attı. "Sen buradasın."

"Evet." Bakışları onun ağzı ve gözleri arasında gidip geldi. "Tekrar deneyebilir miyiz? Bunu beklemiyordum. Dilim artık hazır."

"Bunun dil için uygun bir zaman olduğunu düşünmüyorum."

"Ne zaman olacak?"

Natalie tavana bakarak inlemek için başını geriye attı. "Bu konuşmanın tam anlamıyla otuz saniyesi var ve ben yorulдум."

"Artık yorgun olduğunu mu düşünüyorsun?" Göz kırptı. "Dil vakti bitene kadar bekleyin."

"Bir daha asla 'dil zamanı' deme. Ya da yemin ederim."

August kıkırdadı, eli doğal olarak belinin kıvrımına yerleşti ve sanki bunu her zaman yapıyormuş gibi başparmağını göğüs kafesinde aşağı yukarı hareket ettirdi. Elini itmek istedi çünkü bu hafif dokunuş göğüs uçlarını sertleştiriyordu. İronik bir şekilde, elinin olduğu yerde kalmasını istemesinin nedeni de buydu. "Silahların hazır bulunduğu bir barda olduğumuz için endişelenmeli miyim?"

"Evet." Eliyle havayı parçaladı. "Ana dikkat et, Cates."

Ürperdi, omzunun üzerinden birinin balta fırlatmasını -kötü bir şekilde- iki fit farkla tam hedefi ıskalamasını izleyecek kadar uzun süre baktı. "Endişelenmem gereken tek kişi sen değilsin prenses. Evlilik öncesi herhangi bir anlaşmazlık belirtisi görsem Julian'ın onlardan birini sırtıma gömeceğinden eminim. Bir kereliğine bana iyi davran, ha? Ölmek için çok gencim."

"Tekrar 'dil zamanı' deyin ve bu teoriyi test edelim." Bir garson önlerinde durdu ve not defterini gülümseyerek kaldırarak August'un bir bardak Blue Moon ısmarlamasını istedi. "Kardeşim sana ne dedi?"

Natalie soruyu sorarken rahat davranmaya çalıştı. Yine de tamamen başaramamış olmalıydı, çünkü August daha derin görünüyordu. "Her zamanki kardeş işleri."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Neden?"

Omuz silkti. "Yakın olmadık. Yani, bırakın onu balta şiddetiyle tehdit etmeyi, Morrison'la tanışmadı bile."

"Sanırım ben böyle özelim." August ekstra uzun bir nefes verdi. Eski nişanlımı sormayacağım. Eski nişanlımı sormayacağım."

"Muhtemelen en iyisi bu. Bu güzel bir hikaye değil."

Alçak bir uğultu kulaklarına ulaştı.

O oldu . . . hırıltı mı ? Neden?

Natalie'nin hiçbir fikri yoktu. Ancak konu değişikliği muhtemelen en kötü fikir değildi. Hakkında konuşmak isteyeceği son kişi eski nişanlısıydı. "Yani düğün hakkında..."

"Biliyorsun, Julian'ın kıcımlı tekmelemekle tehdit ettiği tek zaman bu gece değil. Yüzüme içki fırlattığın ilk gece mi? Seninle bir daha böyle

konusursam burnumu kıracağını söyledi. Adamı sevmemin bir nedeni de bu."

"Gerçekten mi?" O güldü. Ama boğazı birden öyle daraldı ki, kelime ağzından biraz boğuk çıktı. "Yapmadım. . . Bunu bilmiyordum.

"Evet." Gelecekteki kocası onu yakından izledi. Sanki onun kafasında olup biten her şeyi görebiliyordu ve bu onu büyülemişti. Muhtemelen bilgileri daha sonrası için saklıyordu, böylece onu çekip çıkarabilecek ve en iyi ihtimalle önümüzdeki beş dakika içinde gerçekleşecek olan bir sonraki tartışmalarında kullanabilecekti. "Seni önemsiyor, Natalie. Annen de seni önemsiyor. Ama sanki hepiniz aşkınızı bir sır olarak saklamaya çalışıyorsunuz. Nedenmiş?"

"Bilmiyorum," dedi yarı savunmacı, yarı... . dürüst. bilmiyordu . _ "Ailen sürekli büyük aşk meslekleri mi yapıyordu?"

"Tam olarak değil. Her zaman değil . Ama söylendi. Doğum günü kartlarında. Ya da annem yılbaşında çok içki içip sarhoş olup anılarını paylaşmaya başladığında." Garsondan birasını aldı ve omzunun üzerinden görünmeyen bir noktaya bakarak uzun bir yudum aldı. "Ama sanırım ailem benimle gurur duyduklarını söylemeyi daha çok önemsiyor. Eski püskü bir Honda Accord'a param yetsin diye yazın bir işte çalıştım. Evrakları imzaladığımda ailem benimle gurur duyduklarını söylediler. Donanmaya katıldığımda gurur duydular. Geriye dönüp baktığımda, belki de gerçek kelimelerden çok onların 'Seni seviyorum' deme şekli buydu.

Natalie'nin ailesi hakkında konuşmaya devam etmesini bu kadar çok istemesi sinirlerini bozmuştu. Ama sahte evlendiği kişinin geçmişini öğrenmek istemesi sağlıklı ve normaldi, değil mi? "Hangisi senin için daha önemli? Aşk mı, gurur mu?"

Yüzünü inceledi. "Önce sen cevapla."

Yüksek sesli bir barın ortasında bu derin sohbeti yapmak delilik miydi? Muhtemelen. Yine de nedense garip gelmiyordu. Bu adamla

hiçbir formalite yapılmadı. Sadece iki ayağınızla atlamak ve akıntıda çekilmek. "Sanırım . . . gurur benim için daha önemli Gurur saklanabilecek bir şeydir. Aşk, onu başkasına verdiğiinde çok sık çarçur edilir. İnsanlar sevginize karşı umursamaz olabilirler ama gururunuzu dokunamazlar. Veya bir kupa gibi raflarına koyun. Sizin."

Tavrında bir şeyler değişti. Sanki kavgaya hazırlanıyormuş gibi omuzları şişmiş ve göğsü kalkmış gibiydi. Onun adına? "Eski sevgilin sana karşı umursamazdı."

Soru değil, açıklama.

Bu adamla bu kadar pervasızca paylaşma isteği karşısında şaşkına dönerek içkisine uzandı ve derinliklerine baktı. Bir yudum aldı, boğazını soğuttu ve tüm bu süre boyunca onun kendinden geçmiş dikkatini üzerinde hissetti. "Senin sıran. Aşk mı, gurur mu?"

"Aşk," diye yanıtladı tereddüt etmeden.

Neden içinde bir şey onun cevabı üzerine bir gül gibi açmıştı? "Gerçekten mi?" Sesi bir ortaokullununkinden daha düzensizdi. "Az önce bana Honda Anlaşmaları ve ailenin gurura değer vermesiyle ilgili tüm hikayeyi anlattın."

"Biliyorum." Düşünceli görünüyordu. "Ama aşk şimdi daha önemli görünüyor."

Neden diye sorma "Neden?"

"Çünkü buna inanmadığını söyleyebilirim. Ve yapmanı istiyorum.

Bu soruya kesinlikle neden diye sormamalıydı. Veya orada olmayan bir şey için satır aralarını okumaya çalışın. "Çok cömertsin," dedi çabucak, ender rastlanan bir gürültünün yaklaştığını hissetti ve bundan kaçınamayacak kadar telaşlıydı. "Yani, günün sonunda ikisi çok yakından ilişkili, değil mi? Ne de olsa aşk, gururunun bir kenara bırakmak demektir."

Sanki çok zekice bir şey söylemiş gibi ona baktı. "Vay be. Yapar?"

"Bilmiyorum August. Ben uzman değilim." Ona bakmaya devam etti. O kadar uzun süre kıpırdanmaya başladı. "Ne?"

"New York'ta tam olarak ne olduğunu bilmek istiyorum."

Natalie başını salladı. "HAYIR."

"Kim balta fırlatmaya hazır?" Hallie şarkı söyledi, yanlarında geliyordu, yüzü kızarmıştı, çok ukala görünen bir Julian arkasından ağır adımlarla geliyordu. "Takım yapabiliriz. Çifte karşı çift."

"Siktir et onu." Natalie içkisini bıraktı ve Hallie'yi yanına çekti. "Kadınlara karşı erkekler."

August'un ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. "Ben kimim ki itiraz edeyim?"

"Cinsiyetlerin savaşı." Hallie bir pazı esnetti. "Bunu yapalım."

Julian ve Hallie, dörtlülerini bir şeritte güvence altına almak için ayrıldılar ve August ve Natalie, büyüyen kalabalığın ortasında birbirlerini tartmaya başladılar. "İlginç kılmak ister misin?" O sordu. "Seni o kısa kıçlı elbisenin içinde balta fırlatışını seyrederek kazanmamış olmamdan değil."

"Düğün hediyesi olarak sana cinsel taciz eğitimi vereceğim."

Yüz ifadesi parladı. "Birbirimize hediye alıyor muyuz?"

Natalie, ona yeniden salak demek niyetiyle ağzını açtı ama arkasındaki grup hiçbir uyarıda bulunmadan ileri atıldı ve Natalie tökezleyerek ileri atıldı. August şimşek gibi hareket etti, boştaki sol koluyla onu belinden yakaladı ve bu sırada birasından bir damla bile dökmedi. Düşmekten başarıyla kurtuldu ama burnu onun göğsünün ortasına gömüldü, göğüs kaslarının arasına hafifçe vurdu ve greyfurt sabunu ile tıraş kreminin kokusu bir an için beynini bulandırdı. Ve onu

yakınına çektiğinde daha da bulanıklaştı. Koruyucu olarak. Arkasındaki insanlara karanlık bir bakış attı. "Tamam mı prenses?"

"Evet iyiyim." Son bir kez -ihtiyatlı bir şekilde- içini çekti.

Ya da dudakları seğirdiği için o kadar ihtiyatlı olmayabilir.

Sonunda geri çekilmeyi başardı, elbisesinin önünü düzeltti ve "Bir bahisten mi bahsediyordun?"

Chapter Onbir

İnsanların alkol alırken en iyi kararları vermediği evrensel bir gerçektir . Aslında, insanlar böyle yerlere sorgulanabilir kararlar verme niyetiyle geldiler. Sorumluluğu bir süreliğine bırakmak ve kaderin potayı karıştırmasına izin vermek. Örnek olarak, bir bara balta fırlatma. Kapsamlı bir silah eğitimi almış ve göz açıp kapayıncaya kadar işlerin nasıl ters gidebileceğini bilen bir adam olarak, Natalie'yi omzunun üzerinden oradan çıkarmak istedi. Birkaç bıçağın yakınında olması gerçeği onu göz ardı edilemeyecek derecede rahatsız ediyordu.

Nişanlısı için hissettiği artan koruyuculuk August'a anlattı. . .

Bu geçici değildi.

Değillerdi .

Üzgünüm prenses. Sen olmak berbat.

Karşısında duran bu kadın onun kaderiydi. Tanıştıkları gece, aynı anda hem onu güldürüp hem de azgınlıktırdığında, bir yanı bunu biliyordu. Tanrım, bu gece gözlerinin etrafındaki koyu, kirli makyaj ve saçıyla çok güzel görünüyordu. . . seks kılı gibi görünüyordu. Çarşafın arasında yuvarlanıyormuş gibi . Bu kasıtlı mıydı? Kahretsin. Şu anda bir yumruk atmak için on yıl boyunca beyzbol izlemekten vazgeçerdi. Başını sağdan sola hareket ettirin, ağzına yakından bakabilmesi için geri çekin.

Beni onun bacaklarıyla alıştırma.

Birisi o iğnelerin on metre yakınına balta sallasa, onları camdan cam pencereden dışarı fırlatırdı. Ve yüzü. Dostum, parlayıp kararırken ve değişirken bu sürekli değişen özelliklere bakmayı severdi. Ciddi bir şekilde yoldan çıkmasının nedeni onlardı.

Sonuç olarak, elli yıl geçse bile onun yüzüne bakmak isteyeceğini iliklerinde biliyordu.

Bu fırsat için aç kalacağından oldukça emindi.

Doğası gereği -ve mesleği gereği- korumacıydı ama Natalie'nin güvenliği konusunda hissettikleri bambaşka bir seviyedeydi. Her zaman endişe ettiği sadece onun fiziksel güvenliği değildi, duygularının güvenliğiydi. Onun kalbi. Sorumluyum. Ancak her operasyonda olduğu gibi, oraya girip neyle karşı karşıya olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. İstihbarata ihtiyacı vardı.

Geçiciden kalıcıya giden yollarının başlaması gereken yer burasıydı.

onun hedeflerine ulaşmasını istediği için evlendiğini bilseydi - ve sorun değil, çünkü onu bir daha asla görmeme düşüncesine katlanamıyordu - onu bıçaklayacaktı. ölüm.

Yani bunu şimdilik bir sır olarak bırakacaktı. En azından ondan nefret etmeyi bırakana kadar.

Ne de olsa aşk, gururunu bırakmak demektir.

Bu sözler kafasının etrafında ve çevresinde daireler çiziyordu. Devam eden irade savaşlarını kazanmaya çalışmaktan vazgeçmeye hazır mıydı ? Belki tamamen değil. Natalie'nin yanında gardını tamamen indirmesi hayalarının kesilmesine yol açabilir. Yine de baskınlar yapmaya başlayabilirdi.

"August." Elini yüzünün önünde salladı. "Cinsiyetlerin savaşı. Bahis."

"Bahis. Sağ."

Erkekler kazanırsa, benimle yaşlanmayı kabul edersin.

Çok fazla.

"Erkekler kazanırsa, bana New York'ta ne olduğunu anlat."

Ayrıca çok fazlaydı ama büyük tuzağı zaten meydan okumayı kaldırmıştı ve kahretsin, onu Napa'ya neyin geri götürdüğünü gerçekten bilmek istiyordu. Ondan bilgi almaya zorlanıyorsa, bu iyi olamazdı.

Natalie'nin ifadesi, onun eldiveni yere atmasından hemen sonra donuklaştı, ama neredeyse anında omuzlarını dikleştirdi ve bir bakışla onu sabitledi. "İyi. Ve kazanırsam, şarap yapımında sana yardım etmeme izin vermelisin.

Ah oğlum. Mümkün değil.

Natalie, boktan şarap yapımı hakkında onunla o kadar acımasızca dalga geçmişti ki, onun üretim hattının iç sığınağına girmesine izin vermek, kendisini açık bir yara gibi hissetmesine neden olurdu. "Gerçekten yardım etmek istiyor musun yoksa beni bir adım öne mi çıkarmaya çalışıyorsun?"

Düşünüyormuş gibi yaparak dudaklarını büzdü. "İkisi birden."

Yardım etmesine izin ver. Problem ne?

Şarabı yapmak onun Sam'e hediyesi olması gerekiyordu. Yine de sadece bir hediye değil. . . daha çok onun ölmesine izin vermenin bir kefareti. Hizmet etmek August'un kefaretiydi ve işi koruyordu. Bu onun işiydi. Yapacağı düzeltmeler. Başka kimsenin değil.

"Başka bir şey seç. Başka bir şey."

İnatçılığından çileden çıkmak yerine, bundan etkilenmiş gibi görünüyordu. "Hmm. . . tamam iyi. Evli olduğumuz bütün bir ay boyunca, makyajımı ne kadar sürede yaptığımdan şikayet etme iznin yok."

"Tamamlamak." Tanrıya şükür, şarap meselesini sorun çıkarmamıştı. Operasyon hakkında neden bu kadar savunmacı olduğunu yüksek sesle açıklamak istemedi. "Ama bahsi kapatmak için öpüşüyoruz."

"İlerlerken öylece kurallar koyamazsın fare kral. Bir el sıkışma onu mühürler."

Birasına kıkırdadı. "Birisi korkmuş."

"Ah, korkuyorum?" Gururdan bahsetmişken. "O duşa giren kişinin ben olduğumdan oldukça eminim. Yoksa unuttun mu?"

göğüsler

Güzel, güzel memeler.

"Prenses, bu bir çekirdek anı. Öbür dünyada benimle olacak."

Seks saçlarını savurdu. "İyi." Çok küstah. Ama onun kızarmasını yakaladı.

Duşlarını sonsuza kadar hatırlayacağını bilmek hoşuna gitti mi?

Evet. O yaptı.

"Buraya gel ve beni öp."

Homurdandı, gömleğinin önünü kavradı ve onu aşağı çekti. Ama dudakları birbirine değmeden önce tereddüt etti. Onunkini ıslatıyor ve onunkine bakıyor. "İyi."

Sanki önemli bir şey değilmiş gibi.

Ancak, ağızları buluşmadan hemen önce ona baktı ve yanıldığını kanıtladı. Bu çok önemliydi. Barın ortasında yalnızmış gibi öpüştüler. August dalgın dalgın birasını en yakın masaya koydu, böylece sonunda, ne mutlu ki, on parmağını da onun saçlarına geçirip o ağzıyla kahrolası kasabaya gidebilecekti. Dil, dudaklar, dişler. Onlar ayırık ağızlarını eğik tutarken, tadına bakıp derinden alırken, onu inletmek için elindeki her şeyi kullandı. Ve daha da derin. Bizi anlayacağım , dedi ona öpücüğüyle, vücudundaki her nefeste bunu kastediyordu. Seninle evleneceğim, bu işi hallet.

Hava almak için geri çekildiklerinde, Natalie biraz ürkmüş görünüyordu.

Kahretsin, o da irkildi. Her öpüştüklerinde daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Ondan daha fazlası .

Dudakları arasında hâlâ sadece birkaç santim varken ciğerlerine hava topladı. "Dursak iyi olur..."

"Seni arka sokağa taşıyıp o külotu tekrar yırtmadan önce mi?" Başparmağıyla alt dudağını aşağı doğru çekti. "Evet. Sanırım biz daha iyiyiz."

Natalie onun elini kenara itti ve yanından balta fırlatma kabinine doğru yürüdü, yürüyüşü biraz dengesizdi. "B-biz sadece bahsi kapatıyorduk."

"Kendine söylemen gereken her neyse, prenses," dedi, içkisini yeniden alıp onun peşinden giderken.

Birkaç dakika sonra August ilk baltasını eline aldığı anda birasını bile bırakmadı. Natalie'nin gözlerinin içine baktı ve bir hedef tahtası fırlattı, sonra o ve Hallie çeneleri yerde ona bakarken bira bardağını boşalttı. "Ne? ." Natalie kekeledi. "Sen sadece-"

August kendini işaret etti. "FOK. Hatırlamak?" Yanından geçen garsona boş bardağıyla işaret etti. "Akıllı söz, bizden biriyle asla bahse girme. Özellikle silahlar söz konusu olduğunda. Ne düşünüyordun?"

"Düşünüyorum . . " Natalie sarsıntılı bir şekilde omuz silkti. " Henüz sıram gelmedi." Balta atma yolundan barı kapatan, beline kadar gelen ahşap rafa doğru ilerledi. "Yine de kazanabilirim."

"Doğru," dedi Hallie, sırtına vurarak. "Anladın Natalie. Yeni başlayanların şansını asla hafife alma."

Ya da gururunu tehlikeye atan bir kadın, dedi August gülümseyerek.

Bu ilişkiyi kalıcı hale getirme konusunda harika bir iş çıkarıyorsun dostum.

" Güzel bir kadın," diye ekledi hemen.

Natalie ona aklını kaybetmiş gibi baktı. Belki de vardı.

Ne de olsa, elinde keskin bir nesne tutarken, o onu iğneliyordu.

August, kışına sadece birkaç saniyeliğine bakarak izlerken, Natalie baltayı aldı ve doğruca kırmızı hedef tahtasına sapladı. Ve ışığı yaktı. Ağız açık kaldı, gözlerinden ışık aktı. Nefesi kesildi, elleri ağzına gitti. Bir kadının evlilik teklifi sırasında yaptığı gibi. Teklifini dev bir şakaya dönüştürmemiş olsaydı, onun da yapabileceği gibi.

Kahretsin.

Tanrı'ya yemin ederim ki, o kutlarken tüm bar etraflarında bulanıklaştı.

Kollarıma atla. Yap. Lütfen yap.

Spoiler: yapmadı.

Ona sert bir nefes verdi ve ondan çok uzakta, yan taraftaki yerini aldı. "Lütfen buraya gelir misin, Natalie?" dedi.

"Neden?"

"İnsanlar buraya balta atıyor."

"Temayı tanımanın yolu." El salladı. "Ben iyiyim."

"Lütfen? Gerekirse önünüze çıkacak kadar yakın olmak isterim."

Yüz hatları bir an yumuşadı ve sonunda gözlerini devirdi ve barın, özellikle de atış alanında çok kalabalık olması sayesinde zorunluluktan onun yanına sokularak ağır adımlarla ilerledi. Rastgele bir ıslık çalarak, kolunun yavaşça yukarı çıkıp onun omuzlarına yerleşmesine izin verdi ve ona anlamlı bir bakış kazandırdı, ama neyse ki kadın geri çekilmeye çalışmadı. Gerçek hayattaki, Tanrı'ya karşı dürüst bir çift gibi durdular, Hallie sırasını aldı - neredeyse tavana inen bir atış - ve ardından atış, hedefin hemen dışındaki çembere inen Julian. Bu mükemmellik eksikliği onu gerçekten rahatsız ediyor gibiydi.

August, profesörün omzuna bir şaplak atarak, "İlk atışta hepimiz kahraman olamayız," dedi.

Natalie onun dikkatini çekerek, "Farklı türden kahramanlar vardır," dedi.

"Anlam?"

Yorumunu geri almak istiyor gibiydi. Hem Julian hem de Hallie bu açıklamaya şaşırmış göründüler. Muhtemelen bu konuda biraz rahatsız mı? "Anlam . . ." Natalie'nin boğazı çalıştı. "Erkek kardeşim. O . . . beni ateşten kurtardı." Güldü ama tam olarak gözlerine ulaşmadı. "Sana bunu söylemedim mi?"

August, beynindeki lastiklerin gıcırtilarını duymakta zorlanıyordu. "Ne ateşi? "

Natalie dirseğiyle adamın kaburgalarını dürterek, Bağırmayı kes, diye fısıldadı.

Bağırıyor muydu? "Ne ateşi?" dedi tekrar, sesi boğulmuş gibiydi. Boğulmuş hissetmek .

Uzun dakikalar boyunca herkes sessiz kaldı. Julian duvarda asılı olan balta atma kuralları karşısında büyülenmiş, kollarını kavuşturmuş ve sanki müzedeki bir tabloymuş gibi onları gözlemlemişti. "Dört yıl önce," dedi Hallie sonunda sessizce. Napa'dan geçen yangın mı? Vos Bağı'na çok zarar verdi. Julian ve Natalie, olay olduğunda hasat için evdeydiler ve ebeveynlerini, personeli ve mümkün olduğu kadar çok ekipmanı tahliye etmeye yardım edebildiler, ancak Natalie tuzağa düştü..."

"Tamam aşkım. Vay vay vay." August terlemeye başlamıştı. Natalie? Hapsolmuş? "

"İyi misin?" söz konusu kadın sordu.

"Evet." Hayır. Hiç de bile. "Nerede kapana kısıldın?"

Natalie, "Hallie sana söylemeye çalışıyordu," diye belirtti.

"Aynı anda çok fazla bilgi vardı." Tişörtünün kenarıyla alnını sildi. Ve nabızı, Natalie'nin onun midesinin parlamasıyla dudağını sertçe ısırmasının keyfini çıkaramayacak kadar hızlı atıyordu. "Artık geri kalanı için hazırım." Geri kalanı için asla hazır olmayacağım.

Julian'ın artık kuralları okumadığı, bunun yerine onu çok yakından izlediği, August'un gözünden kaçmadı. Adamı kim suçlayabilir? August hızla soğukkanlılığını kaybediyordu. Çünkü Natalie dört yıl önce bir yangın nedeniyle tehlikedeydi. Gerçekten mi? Ateş mi ? Dört yıl önce ülkede bile bulunmamıştı. Bir şey yapacak kadar yakın değil. Binlerce mil uzakta.

"Yangın tahmin edilenden çok daha hızlı yaklaştı. Bize söylediklerinden saatler daha hızlı." Julian'ın kara kaşlarının arasına bir oluk oturdu. "Ekipmanı ileri geri kamyonu taşıırken barakada yakalandı. Tek bir giriş var ve o da alevler tarafından kapatılmış."

"Ama Julian oraya zamanında vardı. Koştı, yüzümü kapattı ve beni dışarı çıkardı." August, Natalie onu biraz itene ve neredeyse devrilen bir heykel gibi yana doğru yuvarlanana kadar onun ne kadar kaskatı kesildiğini fark etmemişti. "Ayrıca bu iyi bir şey, çünkü bu gece bu barda balta atma konusunda kıcına tekme atmak için hayattayım."

Hallie haykırdı ve bir kadeh şarap uzattı. "Bunun doğru olduğunu biliyorum."

Julian, "Sıra sende, August," diye teşvik etti. Sırıttıyor muydu?

August baltayı eline aldığı anda elinde hissetmedi bile. Birkaç kez çevirdi, aşağı baktı ve titrediğini gördü. Lanet etmek. "Uh, başka biri dönüş yapmak istiyor mu?"

Julian kural kağıdını işaret ederek, "Dönüşler sırayla yapılmalı," dedi.

Başka seçeneği olmayan August, kimsenin çok yakın durmadığından emin olduktan sonra silahı fırlattı - dış halkaya inişini mide ekşimesiyle izledi. Geri çekilip Natalie'ye sırasını alması için işaret ettiğinde kimse bir şey söylemedi. Bıçağının kabzasını eline alarak bariyere doğru giderken ona merakla baktı. Bu sefer orta yüzüğü yakaladı, ardından Hallie de aynısını yaptı. Julian hedef tahtasına oturdu. Hepsi konuşuyor ve bir sonraki raundu planlıyorlardı ama August söylenenlere konsantre olamıyordu. Tek görebildiği, kapana kısılmış ve korkmuş Natalie'ydi ve biraz hava alması gerekiyordu. Şimdi.

"Hemen döneceğim." August gülümsemeye çalıştı ama fırlatmaya hazır görüldüğünden oldukça emindi. "Bir dakikalığına dışarı çıkıyorum."

"Hey." O bir adım bile atmadan Natalie uzanıp bileğini yakaladı. "Bahsi kaybettiğin için kızgın değilsin, değil mi?"

"Ne bahsi?"

Göz kırptı. "Hadi gidelim." Onu kalabalığın arasından kapiya doğru çekti. "Zihinsel bir çöküntü yaşıyorsun. Ya öyle ya da otuz dakikalık bir makyaj rutini için benimle alay etme şansını kaybettiğini fark ettin , bu yüzden hafıza kaybı numarası yapıyorsun.

Tanrım, kendini toplaması gerekiyordu. "Ben hatırlıyorum." Serin akşama, Jed's'in dışındaki boş kaldırıma adım attılar, daha önceki gün batımının son kalıntıları havaya morumsu bir ışıltı veriyordu. Ya da belki gerçekten zihinsel bir mola veriyordu. Havanın tadı mor olabilir mi? "Ama kazanmaya güveniyordum."

"Ne oldu?" Natalie sordu.

"Çaresiz hissetmek konusunda pek iyi değilim. Bu hikayeyi duyduğumda böyle hissettim. Onu tepeden tırnağa inceledi, uzanıp ellerini teninde gezdirme dürtüsüne zar zor direndi. "İyi misin? Hiçbir yerin yanmadı mı?"

Ağzı açılıp kapandı, duruşu bir o yana bir bu yana değişiyordu. "HAYIR. Gerçekten korkutucuydu, ama şimdi duman dedektörlerimi üç kez kontrol etmemin ötesinde, iyiyim."

"İyi." Bir vuruş geçti. "Kardeşin seni kurtarmak için yanan bir kulübeye koştuğunda seni sevdiğinden nasıl şüphe edebilirsin?" August bunu düşünmeden, hâlâ titreyen elini yüzüne doğru tırmıklayarak söyledi. Tanrım, yaptığı şey için Julian'a gerçekten teşekkür etmesi gerekiyordu. Yapardı .

İçeri girer girmez.

Aslında, ondan sağdııcı olmasını isteyecekti.

"Onun . . . onun doğası. O her zaman doğru olanı yapar." Natalie'nin yanakları renkten derinleşiyordu. "Sonrasında ona korkunç bir panik atak yaşattı. Çocukluğumuzdan beri bu kaygısı vardı ve ben dikkatimi vermediğim için durumu daha da kötüleştirdim."

"Evet, Natalie. Çok düşüncesizsin. Bir dahaki sefere yangını tahmin etmeye çalış."

"Vay. Güzel. Beni daha iyi hissettirmek için mantığı kullanmak. Bu düşük." Şaka yaptığını anlamasını sağlamak için dudakları hafifçe seğirdi ve lanet olası kalbi onun için bir şekilde eğildi. "Yangından sonraki bölümü için beni suçladığını düşünerek çok zaman harcadım. Ama o . . . değil Bana yapmadığını söyledi . Birlikte biraz zaman geçirdiğimiz için şimdi çok daha iyiyiz."

"Ancak?"

Çenesi kalktı. "Ama olduğunu nereden biliyorsun?"

"Nat-eğitim."

Dudakları seğirerek onu birkaç saniyeliğine tarttı. "Bu ailede hepimiz tek başımıza gidiyoruz. Ama onlar . . . Benden çok önce herkes tek başına gitmeye hazırdı. Şimdi Julian ve annem yaklaşıyor ve bağımsız olan benim . Hey, herkesin bana toparlanıp kendi ayaklarımın üzerinde durmamı söylediğini hatırlıyor musun? İyi ben yaptım. Ve hiç kimse . . . önemsiyor veya fark ediyor. Şimdi yeniden bağlanmak için bu kadar büyük çaba göstermem mi gerekiyor? Hayır, aradığımı başka bir yerde buldum. Bir süre için. Ve ben sadece onu geri almak istiyorum."

"New York'ta."

"Evet, dolayısıyla yaklaşan evliliklerimiz." Gergin görünüyordu. "Artık içeri dönebilir miyiz?"

"HAYIR." Ona doğru bir adım attı ve onu taze gözlerle görerek başını yana eğdi. Hâlâ her zamanki kadar sert ama yaralı. Düzeltin. Yapmak istediği buydu ama nasıl yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. "Fark etmiş olmaları gerekirdi. Her zaman dikkat çekmelisin."

Bu onu hazırlıksız yakaladı ve bir teşekkür mektubunu karıştırdı.

"Ailenin gurur duymasını istemek ve aynı zamanda kendin olabilmen için onları mesafeli tutmak harika bir denge." Bundan sonra söylemek istediği şey fazla kişisel geldi. Konu en iyi arkadaşıyla ilgiliydi ve ani tepkisi bunu kendine saklamak oldu. Yine de, boğazındaki dikenli tellerin içinden geçiyormuş gibi hissettirse de, kelimeleri zorla ağzından çıkardı. "Sam bununla çok mücadele etti - babasının komutan olması. İlişkilerinin baba-oğul kısmını zorunluluktan keserler. Yani karışmada dikkat dağıtıcı duygular olmazdı - bunlar bizim iş kolumuzda bir adamın ölümüne neden olabilir, anlıyor musunuz? Ancak biraz boş zamanları olduğunda ve yeniden bağlantı kurmak istediklerinde, bu o kadar kolay olmadı. Muhtemelen her birinin ne kadar sorunsuz yapabildiğini gördükleri içindi. . . ayrıl, biliyor musun?"

"Evet," diye nefes verdi. "Bu kesinlikle doğru."

Vay canına, bir şeyin peşinde miydi? Sadece dürüst olarak yardım etme potansiyeline sahip miydi ? Sam'in tüm anılarını yakın tutma arzusuyla birlikte dikenli tel hâlâ oradaydı ama Natalie'yi daha iyi hissettirmeye kararlıydı. En azından bu gece için Sam hakkında biraz açılmak, bunu nasıl başardığıysa, zor olanı yapardı. "Bu yüzden Sam ve ben çok yakındık. Tatillerde ailemde kalıyordu. Annem ona içinde yirmi dolarlık banknotlar olan doğum günü kartları gönderdi. Ben yokken bile babam onu balığa götürdü. Biz kardeşтик."

Duygu gözlerinde parladı. "Geçen gün babasını gördüğüne şaşırdın mı?"

"Bu hafif bir ifadeyle." Omzunun arkasındaki yara dokusu zonkluyordu. "Sam'i kaybettikten sonra takımdan erken emekli oldum. Sadece aynı şekilde çalışamazdım. Nöbetimde olmasına izin verdiğim şeyden sonra olmaz. "CO ve ben kötü şartlarda ayrılmadık, ama öyleydi. . . Bilmiyorum. Aynı yerde kalmayı planlarken, Sam'in üzerine bu kadar sert bir şey yapmamı hoş karşılamıyor gibiydi. Bu mantıklı mı?"

Bir an için düşünme şeklini takdir etti. O zaman evet. Öyle."

başından beri ne kadar umursadığını görmesini isterdim . Keşke burada olsaydı. . " Bir an konuşamayan August, aralarında bir işaret yaptı.

"Evlilik için."

August güçlükle boğazını temizledi. "Evet."

Akşam etraflarında uğulduyordu, içeriden gelen vızıltı kaldırımı daha da sessiz gösteriyordu. Samimi. Natalie'nin ifadesini okuyamıyordu ama nedense içinde biraz merak olabileceğini düşündü. Ve sonra, "New York'taki hedge fonumdan zorla çıkarıldım," diye ağzından kaçırdı. "Şirkete çok para kaybettiren ciddi şekilde kötü bir ticaret yaptığın için. Üç özel ada alıp yine de bir parti vermeye yetecek kadar. Bu süreçte çok fazla saygı kaybetti. Ben en genç ortaktım. Tek kadın. Ama bir gecede sorumluluk haline geldim ve beni kovdular. Nişanlım artık bizim dünyamıza uymadığım için nişanımızı bozdu." Bir omzunu kaldırdı ve düşmesine izin verdi. "New York'ta olan da buydu."

Lanet etmek. Bu kadının, bırakın malikane fonlarına bir sürü takım elbiseye mal olan tırnaklarını boyayarak hata yaptığını hayal bile edemiyordu. Ve daha da acil olanı, akli başında hangi adam Natalie Vos'un kaçmasına izin verirdi?

Bağırarak bir sürü kelime söylemek istedi -bunların başında "o omurgasız orospu çocuğu" geliyordu ama bu onun için savunmasız bir andı. Ona yapılan yanlışların peşini bırakmamak istemesine rağmen, o bile tehdit ve öfke zamanı olmadığını anlamıştı. Yine de adrenalin patlamasını dizginledi ve sesini olabildiğince sakın tuttu.

Natalie, bu kadar çabuk kurtulduysa, seni en başta hak edecek dürüstlüğe asla sahip olmadı. İfadesini ciddi tuttu. "Tanrıya şükür beni buldun."

Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı.

August gülümseyerek karşılık verdi.

Tam olarak emin değildi ama bu gece biraz yol kat ettiklerinden oldukça emindi. Bahsetmiyorum bile, bir şeyler öğrenmişti. Natalie ile bir şeyler paylaştığında, o da karşılık verdi. Bunu hatırlaması gerekiyordu çünkü onun kafasından geçen her şeyi bilmek istiyordu. Bunu çok istedim. Şimdilik, bir zamanlar kendisine yürüyen lağım tesisi diyen bir kadınla ilerlemenin parıltısının tadını çıkaracaktı.

"Bu anlamlı sohbeti bir öpücükle kutlamalı mıyız? Belki biraz hafif sevişme?" Avuç içleri dışarıda, ellerini kaldırdı. *"Ya da ağır sevişme. Her iki şekilde de aşağıdayım—"*

Zaten göz devirerek yanından geçiyordu. "Tam da senin temel konuşma yeteneğine sahip olabileceğini düşündüğüm zaman."

Arkasından yaklaşarak boynuna bir ahududu üfledi. "Seni asla yarı yolda bırakmayacağımı söylemiştim."

Onu uzaklaştırdı. "Birini hayal kırıklığına uğratmakla ilgili yorumun tam bir terslik."

Kaşlarını sallayarak, "Göt geriye doğru ağır sevişmeden bile daha iyi geliyor," dedi. "Nereden kaydolacağım?"

"Tam burada," diye şarkı söyledi ona kuşu çevirerek.

"HI-hı." Göz kırptı. "Güzel bir orta parmağı ne kadar sevdiğini hatırlıyorum."

Bara geri dönerlerken Natalie'nin iniltisi, August'un gürleyen kahkahasına karıştı.

Chapter Twelve

"Üzgünüm . Bize potansiyel bir yatırımcı bulduğunuzu mu söylediniz?"

Natalie, Vos Vineyard arazisinden geçerken kayarak durdu. Eski meslektaşı ve müstakbel ortağı Claudia onun üzerine o iyi haber bombasını atmış, sonra Natalie üç bin mil ötede nefesini tutarken birine taksisini çaldığı için bağırmaya başlamıştı.

Claudia mı?

"Evet buradayım. Bekle, yine de bir Uber sipariş etmeme izin ver. Tam olarak yirmi altı saniye sonra geri dönmüştü. "William Banes Savage. Doksanlarda parasını teknolojiden kazandı. Pentium işlemcilerle ilgili bir şey, sanki herkes bunun ne olduğunu biliyormuş gibi. Ama yaşlı ve sıkılmış, yakacak parası var ve genç serserilerle ayaklarını ıslatmak istiyor. Gelecek Cumaya kadar burada olursan, bir akşam yemeği toplantısı ayarlayabilirim.

"Gelecek cuma? Bugünden itibaren bir hafta içinde mi?" Kulağına New York şehrinin sesleri geldiğinde, etrafındaki bağ neredeyse yabancı bir gezegen gibi hissetti. "Yarın evleniyorum."

mi ? Claudia diğer uçtan öksürme sesi çıkardı. "Ne için?"

"Yeni ofis alanımız için para kiralayın. Teçhizat. Pentium işlemci adamı yemeğe çıkarmak için para..."

"Ben işin özüne sahibim. Lanet etmek. Yani dolu mu?"

Claudia ile olan evliliğini neden ifşa etti? Şimdi August'tan tıpkı William Banes Savage'dan söz ettikleri gibi bahsediyorlardı -sanki sona ulaşmak için bir araçmış gibi- ve bu hiç hoşuna gitmemişti. O bundan çok daha fazlasıydı. Dün gece, balta fırlatmaktan döndükten sonra, yatakta uyanık yatmış, ona Sam hakkında anlattıklarını tekrarlıyordu. Kendi ailesi hakkında. Bu insanları kalbine nasıl bu kadar yakın tuttuğunu. Onlara değer verdim. August için bu kadar çok şey ifade etmek nasıl olurdu? "Boş ver," diye hırladı. "Önümüzdeki

Cuma için toplantı ayarla, orada olmak için elimden gelenin en iyisini yapacağım. En kötü senaryo, iptal edip Savage'a daha önemli biriyle buluşacağımı söyleriz. Telefonumu havaya uçuracak."

"Defol, Anna Delvey. İşte eskiden tanıdığım orospu.

Natalie'nin gülümsemesi katıydı. "Hiç ayrılmadım."

Claudia homurdanarak güldü. "Uber'im burada. Ayrıntıları öğrendiğimde sana haber veririm. Hoşçakal."

"Hoşçakal."

Natalie, aramayı bitirdikten sonra birkaç saniye boyunca elindeki cihaza baktı, ortasındaki tuhaf, huzursuz hissi yatıştırmaya çalıştı. Birkaç hafta önce, New York'a giden bir uçağa binip potansiyel bir yatırımcıyla tanışma şansı için ruhunu satabilirdi. Güven fonu yeni firmayı kuracaktı ama hızla nüfuza ihtiyaçları olacaktı. Birinin devreye girmesi ve diğer yatırımcılara Natalie ve Claudia'nın sadece güvenli bir oyun değil, aynı zamanda parlak yeni bir çaba olduğu konusunda bir işaret göndermesi gerekecekti.

Ama düğünden sadece altı gün sonra mı gidiyorsun?

sonsuz kadar ayrılmayacaktı . Sadece William Banes Savage ile tanışacak kadar. Kitleler dikkat çekmeden birkaç günlüğüne St. Helena'dan gizlice ayrılabilir mi? Düğümü attıktan bir haftadan kısa bir süre sonra tek başına bir seyahate çıkarsa, meşru görünme şanslarına zarar verir miydi?

August bu konuda ne hissedirdi?

Natalie güçlükle yutkundu ve gideceği yere, Vos şarap mağarasına doğru yürümeye devam etti.

Balayına filan gidiyorlar gibi değil, değil mi? İş işti.

Eninde sonunda kalıcı olarak ayrılacaktı ve August bunun gayet iyi farkındaydı. İkisi de bunun için kaydolmuştu. Geçici.

Aceleyle üretim tesisine girdi ve ona bakan çalışanlara gülümsedi. Onu orada görmenin şaşkınlığını üzerilerinden attıktan sonra başlarını sallayarak görevlerine geri döndüler. Hasat yaz sonuna doğru yapılmış, ardından üzümlerin sıkılması gelmişti. Şimdi, kesin olarak düşmek üzere, aylar sürebilen çok dikkatli bir bilim olan fermantasyon aşamasındaydılar. Sıra sıra fiçiler yanlarında rafa kaldırılmıştı, çalışanlar doğal mayayı ahşap kapların dibine çökmesini önlemek için dikkatlice karıştırarak şaraba oksijen veriyor, aromasını geliştiriyordu.

Natalie onların yanından geçerek tesisin arkasına gitti, metal kapıyı açtı ve dört kat taş merdivenden aşağı inen uzun yürüyüşe başladı. Dibe vardığında, ıslak mantar kokusu burnunu gıdıkladı ve binlerce eskimiş şarap şişesi ve daha da fazla fiçi onu karşıladı. Şaraphaneyi gezen ve karşılama merkezinde sarhoş olmanın ötesinde araziyi keşfetmek isteyen misafirler için mağara boyunca masalar düzenlendi

Zelnick Cellar'ın bir şarap mağarası var mıydı? Bunu August'a sorması gerekiyordu. Boyutları değişse de, Napa'daki birçok şarap imalathanesinde bir tane vardı. Belki onu yer altı mahzeninde gezdirebilirdi. Onunla karanlıkta yalnız kalmak istediğinden değil, tamamen mesleki merakındandı çünkü artık teknik olarak onun bağının bir çalışanıydı...

Mağaranın derinliklerinden yaklaşan sesleri duyduğunda kalbi boğazında atıyordu. Corinne ve . . . Julian mıydı?

Julian canlı bir sesle, "Bu, bağın yüksek çözünürlüklü havadan fotoğraflarını çeken bir görüntüleme hizmeti," diye açıkladı. "Böylece, hangi sarmaşıkların aşırı, az stresli olduğunu görebiliriz. Tadın neden tutarsız olduğu ve nasıl sulama yapılacağı hakkında bize çok şey öğretebilir—"

Corinne, "Havadan çekilen fotoğrafların ne kadar pahalı olduğunu sormak bile istemiyorum," diye sözünü kesti.

Julian her zamanki sakin ve özlü tavrıyla, "Pek çok şarap imalathanesi için yerleşik bir masraf haline geliyor," dedi. "Zamanla, aslında maliyetlerin düşürülmesine yardımcı oluyor çünkü kaynaklar israf edilmek yerine doğru yerlere yönlendiriliyor."

Natalie, Bir varil rafının arkasından görüş alanına girerek, "Kazanmışa benziyor," dedi. "Siz ikiniz süper kötüler gibi bir yer altı mağarasında buluşmaya ne zaman başladınız?"

Corinne, kızının aniden ortaya çıkışına şaşırmış göründü, ama Julian onu orada bulmayı yalnızca merak etmiş görünüyordu. "Son provada olman gerekmiyor mu?" Corinne bilmek istedi. "Bir gecede gelinlik üzerinde değişiklik yapmaya istekli bir terzi bulmak kolay değil."

"Merak etme. Natalie , dikkatini Julian'a çevirerek, "İğne yastığı oynamaktan yeni geldim," dedi. Aile toplantılarının dışında bırakılmanın nasıl hissettirdiğini yüzüne yansıtmamak için elinden geleni yapıyordu. Her zaman, şimdi Julian operasyonlara karıştığı için. Bir hayalet de olabilir. "Bahsettiğin görüntüleme hizmeti neydi? Bu ilginç geliyor."

Julian cevap veremedi Corinne tekrar konuştu. "Burada ne yaptığını hiç açıklamadın."

Natalie omuz silkti. "Bilmiyorum. Sadece sessizlik için geldim."

Bu kısmen doğrudu. Çocukken, şarap mağarasına gizlice inmeyi ve sırtını soğuk taş duvara yaslayarak oturmayı severdi. Onu yukarıda, yüzeyde bulmak için bir arama ekibinin kurulduğunu hayal ederek saatlerce orada otururdu. Onu gerçekten bulduklarında herkesin ne kadar rahatlayacağını hayal ederdi. Onu sımsıkı kucaklarlar ve nereye gittiğini kimseye söylemeden bir daha asla saklanmayacağına söz verirdi.

Bu hayal asla gerçek olmadı ama rol yapmak onu daha iyi hissettirdi.

Bu ğleden sonra, bataklıklarda ve vadilerde yanan meşalelerle onu arayan endişeli bir grup sevdiklerinin hayalini kurmak için mağaraya inmişti. Hayır, biraz ruh araştırması yapmaya gelmişti. Bugün birkaç şişe şarap almak için kasabaya uğramıştı. . . ama eli boş uzaklaştı. Şarap içmek, bir zevk aracı olmaktan çok bir başa çıkma mekanizması haline gelmişti. Gerçekten düşündüyse, haftalardır şaraptan hiç zevk almamıştı. Yakında güven fonu serbest kalacaktı ve bu fırsattan yararlanmak için akli başında olması gerekecekti. Onun tek.

"Hmm," dedi Corinne, onu bir bilim adamının cam bir slaytı inceleme şeklini gözlemleyerek . "Daha sonra gelip düğün hazırlıklarını hızlıca gözden geçirmek ister misin?" Dudak uçup gitmeden önce, bir gülümsemenin en ufak parıltısı ağzını kurcaladı. "Yarın ğleden sonra evleniyorsun, biliyorsun."

Natalie o küçük gülümsemeyi hayal edip etmediğini merak etti. Tanrı, Corinne'in Natalie'nin August'la evlenmesinden memnun olmadığını biliyordu . "Evet, farkındayım. Ve . . . Elbette. Yemekten sonra uğrarım."

Annesi başını eğdi. "Cevap yanıtını ilk veren Ingram Meyer oldu. Hatırlatmaya ihtiyacın olmasın diye güven fonunu elinde tutuyor. Yarın ne olacağı hakkında hiçbir fikriniz yok gibi görünürseniz, bu pek iyi yansımaz."

Bu yüzden içiyordu. "Anlaşıldı." Corinne ona daha fazla acil sorumluluk hatırlatmadan Natalie devam etti, "Toplandım ve misafirhaneyi boşaltmaya hazırım. Hallie bu sabah ben provaya katılırken eşyalarımı August'un yerine bırakmayı teklif etti, bu yüzden görevin zamanında ve zamanında tamamlandığına eminim."

Julian homurdandı. Sevgi dolu bir şekilde. Kız arkadaşı zamanın, saatlerin ve takvimlerin kısıtlamaları altında hareket etmiyordu. Sonuç olarak, günün her saniyesini planlama eğilimi azalmaya başlamıştı. şiddetle. Ve değişiklik için oldukça mutlu görünüyordu. Neden, kravat bile takmıyordu ve onlar... . ayaklarını süsleyen parmak arası terlikler?

Erkek kardeşinin şaşırtıcı ayakkabı seçimi hakkında yorum yapamadan Corinne boğazını temizledi. "Şu anda iş konuşuyoruz, Natalie."

Natalie, işten çıkarılmanın acısını belli etmemeye çalışarak yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Julian, fırsatın olduğunda bana şu bahsettiğin görüntüleme servisinin adını söyle. Ben sadece merak ediyorum."

"Kal ve bu konuyu bizimle konuş," dedi, düşünceli bir şekilde Corinne ve Natalie'nin kaşlarını çatarak. "Daha onların hastalık saptama yöntemlerine başlamadım bile."

Vay canına. Heyecandan ölmek için çok gencim." Natalie güldü, ellerini kaldırdı ve geri çekildi. "Bu iyi. Yüzeyde görüşürüz çocuklar."

"Natalie," diye seslendi Julian merdivenlere vardığında ama gülümsemesi solmaya başlamıştı, bu yüzden onu duymamış gibi devam etti.

Bu iyi.

Gelecek Cuma gecesi hemen köşedeydi. İşte o zaman kendini kanıtlayacaktı.

İşte o zaman parlayacaktı.

Tanrı, onun burada bunu asla yapmayacağını biliyordu.

August, Sam'in bir resmini mezar taşına dayadı, arkasına yaslandı ve soğuk bir resmi açtı. "Şerefe dostum."

Bu sabah, Sam'in gömüldüğü San Joaquin Vadisi Ulusal Mezarlığı'na gitmek için her zamankinden daha erken uyanmıştı. Ailesini aramak ve onlara düğünüyle ilgili haberleri bildirmek eğlenceli olmuştu. Kanal tedavisi gibi eğlenceli. Kulakları hala annesinin öfkeli çılgılığıyla çınılıyordu. Alaska'ya giden bir gemi yolculuğundaydılar - ki bunun bir şey olduğunu bile bilmiyordu - ve belli ki yarın St. Helena'ya varamayacaklardı. Natalie'yi yakında onlarla buluşması için Kansas'a getireceğine söz vererek, işitme duyusundan geriye kalanlarla birlikte kaçmayı başarmıştı.

Belki de şu anda bu mezarlardan birine girmeliydi, çünkü bunu ne zaman başaracağını ve hatta yapıp yapmayacağını bilmiyordu. Ama bunu düşünmek kesinlikle güzeldi. İkisinin de çivi gibi sert olduğu düşünülürse, Natalie ve annesi muhtemelen yemek masasında karşı karşıya gelecek ve gözlerini kırpmayı reddedeceklerdi. August bunun için buradaydı .

Sol yumruğunu arkadan destekleyerek sağ eliyle birayı dudaklarına götürdü ve gözleriyle mezar taşındaki adın izini sürdü. "Buraya sana önemli bir şey sormaya geldim, dostum. Koridorda benimle yürür müsün?"

Sam parlak fotoğraftan yarı gülümseyerek ona baktı. August, tanıştıkları BUD/S eğitiminin birinci gününün sonunda telefonu ile fotoğrafı çekmişti. Sam fotoğrafta çok yorgun görünüyordu ama orada da bir parça neşe vardı, sanki ilk yirmi dört saati atlattığı için rahatlamış gibiydi.

"Bekle, sen bana sadece gelinin koridordan aşağı inebileceğini mi söylüyorsun?" August biraz geri çekildi. "Bu pek adil görünmüyor. Pist dikmesi üzerinde boşuna çalışıyorum."

Sam'in ne söyleyeceğini hayal etmeye çalışarak bir dakika dinledi.

Natalie? Evet, o . . " Bir nefes bıraktı. Benim ligimin çok dışında. Sana hiçbir kadının beni büyüleyemeyeceğini söylediğimi hatırlıyor musun? Bu olabilir. Bir yumurtayı kırmak için gereken sürede beni kırbaçlatabilirdi.

Rüzgâr güneşli mezarlığın içinden esiyor, ağaçları hışırdatıyordu.

"Zaten kırbaçlandım mı diyorsun?" August birasından bir sonraki yudumda gülümsedi. "Fikir sorduğumu hatırlamıyorum." Boğazını temizledi. "Ama cidden, biliyorsun, bu günlerde ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Senin aptal şarap imalathaneni açmaya çalışıyorum ve beceremiyorum. Birdenbire lanet olası bir kedim oldu . Gülmeyi kes." Bira artık ağzında ekşimişti. "Benim olmadığım şeylerde gerçekten iyiydin. Ben sana balık tutmayı öğrettim, sen bana yeni çorap almam gerektiğini hatırlattın. Sana bıyığın seni bir seri katil gibi gösterdiğini söyledim, sen beni Bitcoin madenciliği yapmaktan vazgeçirdin. Artık denge bozuldu. Ama... . "

Gözlerini sildi ve farklı bir pozisyona geçti.

"O etraftayken kendimi dengesiz hissetmiyorum. Yani, biliyorum. Bana kesinlikle yemek tabaklarıyla hokkabazlık yapıyormuşum gibi hissettiriyor. Bir de şöyle bir his var. . " Birkaç saniye düşündü. "Bu fotoğrafı çekerken hissettiğin duyguyu biliyor musun? Zor bok bitti gibi mi? Bunu onunla hissediyorum. Ya da onunla mümkün olduğunu tahmin ediyorum. Bilmiyorum. Sanki diğer tarafa ulaşmak için çektığımız tüm o zor boku, tüm gerilimi atlatırsak. . . Zor olmak yerine, bir keyifmiş gibi hatırlayacağım."

August rüzgarı dinledi.

"Evet, o da seksi, seni köpek. En sıcak. Herhangi bir fikir edinme.

Bira boştu, şişeyi çimenlerin üzerinde yanlamasına bıraktı, sonra aynısını kendisi de yapmaya karar verdi ve yanağını yere bastırarak uzandı.

Er ya da geç şarap hakkında soru soracağını biliyordum. Dediğim gibi, korkunç gidiyor. Hasat işin kolay kısmı. Üzümleri gece topla, soğuk tut. Üzümleri ezin - evet, tanenleri canlandırmak için fermentasyon sırasında sapları ve kabuğu açık bıraktım. Cabernet yapıyoruz. O kadarını biliyorum , sik. Nefes verdi. "Artık kırmızı şeyler varillerde ve geçen yıl orada takıldım. İnsanların üzümün tadını çıkarmak için yumurta akı, kil, kükürt ve her türlü pisliği eklediklerini biliyor muydunuz? Tarif yok. hepsi bu . . deneme yanılma bilimi. Ve bu senin anlaştımandı. Bilim adamlarına takoz veren benim ."

Sırtüstü döndü ve bulutlara baktı, bulutlardan biri Natalie'nin dudakları şeklini aldığıında biraz içini çekti.

"Burada olsaydın, ne diyeceğini biliyorum. Yardım iste, August." Boğazı beklenmedik bir şekilde sıkıştı. "Yine de garip . Yapmam gerektiğini biliyorum ama yapamam. Bunu senin için yapmam gerekiyordu. yapmam gerekiyordu. . . her zaman arkanda ol Başarısız oldum. Üzgünüm."

Sesi titrediğinde gitme zamanının geldiğini anladı.

August boğazını bir kez daha sert bir şekilde temizledikten sonra tekrar oturma pozisyonuna geçti, resmi aldı, katladı ve dikkatlice cebine soktu. "Eğer şanslıysan yakında döneceğim." Mezar taşına yumruk attı. "Seni seviyorum dostum. Bana şans Dile."

Onüç

Bu , Natalie'nin düğününü nasıl hayal ettiğinin antiteziydi.

Engellenen evliliklerinin teması moderndi. Şık, siyah kravat, dumanlı caz ve avizeler. Alacakaranlıkta bir çatı töreni, ardından şampanya ve iş arkadaşlarıyla kaynaşma. Kendi düğününde profesyonel atılımlar yapması kesindi. Yine de, bir bakıma, burada da aynısını yapıyordu. Finans dünyasına dönüş adına evlenmek. Hızlı tempolu, genellikle çirkin, ağlamak için zaman olmayan yatırım işi.

Ama asla, bir kez bile, St. Helena'da, bir keresinde devrilmiş bir tek tekerlekli bisikletin altında uyandığı ve Ludacris'in Bluetooth hoparlöründen yüksek sesle bağırdığı ön bahçede evleneceğini tasavvur etmemiştir. Onu yanlış anlamayın, ayar eşsizdi. Aziz Helena Dağı uzakta bir çan kadar berraktı, güneş ışığıyla boğulmuştu. Bağ bugün elinden gelenin en iyisini yapıyor gibiydi, gür yeşillikler ve zengin kahverengiler, gurur verici öğleden sonra ışığında parlak kurdeleler gibi yuvarlandı.

Natalie, akşama kadar resepsiyonun yapılacağı çadırın çevresini dolaştı. Tanrıya şükür, annesinin tarifine göre beklediğinden daha küçüktü. Annesini davetli listesini gizli tutması için ikna etmişti ve ilk kez bu konuda tartışmamışlardı, ancak bugün listedeki tek bir adam önemli görünüyordu - Ingram Meyer. En azından Natalie ve August için. Corinne için düğün, başarılı olmalarına yardımcı olmak kadar imajla da ilgiliydi. Değil mi?

Natalie, yüz metre ileride, Hallie'nin yırtık kot şortu ve gök mavisi askılı bluzuyla koridordaki sandalyelere büyük, parlak kırmızı gül dalları bağlayarak koştuğunu ve yaklaşık bir saat sonra törenin başlayacağını görebiliyordu.

Natalie henüz elbisesini bile giymemiştir.

Saç ve makyaj yapılmıştır - bunu kendisi halledmiştir.

Her şey hallediliyordu. Tek yapması gereken sahte bir evlilik yapmaktır.

Yeter ki bugünü atlat, evliliği inandırıcı kılmak ve Vos'un adını bir skandalla lekelememek için bir ay evli kal. O zaman yola çıkacaktı.

Natalie'nin bahçede August'a baktığını anlaması birkaç dakikasını aldı.

Törene bir saat kala burada olması gerekmez miydi?

Fikrini değiştirmiş miydi?

İki gece önce balta fırlattıktan sonra yollarını ayırdıklarında her şey yolunda görünüyordu. Yani, ona hantal amcık demişti ve Uber'inin kapısını yüzüne çarpına kadar ona öpücük sesleri çıkarmıştı. Hepsi tamamen normal.

Komik, August'un firar etmiş olma ihtimalini düşünürken, aklına hemen güven fonu gelmedi. O nazikti. . . endişeli? Belki de düşünüyordu Sam olmadan geçirmekte zorlanıyordu?

Elini bornozunun cebine attı ve telefonunu çıkardı, başparmağını cam ekranın üzerinde gezdirdi. Onu aramalı mıydı? Bakalım sohbet etmeye ihtiyacı var mı? Bir hafta kadar kısa bir süre önce, dünyanın en kötü şarap üreticisiyle herhangi bir uzunlukta sohbet etme fikri gülünç olurdu. Ve hey, artık en iyi arkadaş falan değillerdi. Ha! O gün olacaktı. Ama onunla konuşmak eskisi kadar berbat değil miydi? İstediyi kadar kaba ve alaycı olabilmesi çok hoştu ve o sadece bu duruma ayak uydurdu. Rol yapmak zorunda değildi. Hatta ailesinin sorunları konusunda ona karşı dürüst olmuştu ve sonrasında biraz daha hafiflemişti.

Belki de onunla evli numarası yapmak 3. Dünya Savaşı ile sonuçlanmayacaktı.

Parkta yürümek de olmazdı. Ama birbirlerini öldürmeyebilirler .

Natalie tam kayıp nişanlısını aramaya hazırlanırken, kamyoneti park yerine kükredi ve bir toz bulutu oluşturarak patinaj yaparak durdu. Bahçedeki herkes durup döndü ve dev damadın kamyonundan inip dikkatlice marmelat renkli bir kediye göğsüne yaslayıp yatıştırıcı bir şekilde başını okşamasını izledi.

Tehdit buradaydı. Bir kedi smokin giyiyor.

Natalie gülmek için çadırın arkasına saklandı ve yüz hatlarına alışmadan önce içindeki duyguyu olabildiğince çabuk çıkardı. August'un Hallie ile selamlaştığını duyduğunda, açıklığa ıktı.

August onu gördü, geri çekildi ve kediye yüzünün önünde kaldırdı. "Aman Tanrım, Natalie. Seni grmemem gerekiyor."

Gökyüzünden sabır diledi. "Beni elbiseyle grmemelisin , August."

Yine de kediye indirmede. "Elbise bu değil mi?"

"Bu bir bornoz."

"Ahhh." Sonunda kedi tekrar göğsüne yaslandı. "Her ne ise, içinde seksi görünüyorsun."

Natalie ona başını salladı. Pek çok yerlinin işitecek mesafede olması, çadırın içinde masalar kurması, catering şirketlerinin şampanya kadehleri ayarlaması ve yer düzenlemesi yapması çok kötü. "Smokinin içinde de çok hoş görünüyorsun."

Yalan dedektörü testi belirler. . . bu bir yalan değil .

August Cates iyiydi . sağlam. Kolalı siyah ceket ve pantolonuyla mükemmel bir şekilde vurgulanan devasa vücudu ve kalın kaslarıyla tamamen rahattı. Tıraş olduğunu anlayabiliyordu, ama kesik çenesinde ve üst dudağında büyüme şimdiden belliydi ve bir şekilde papyonu daha yumuşak gösteriyordu. Sanki her an yıkılabilecekmiş gibi. Saçını ehlileştirmeye çalışmıştı ama kamyonundaki rüzgar saçlarını yakalamış olmalıydı çünkü bazı salar aynı çizgide kalmayı reddediyordu. Dürüst olmak gerekirse, omuzlarında dört kişilik bir parti oturabilecekken sa kimin umurundaydı?

Sağ eliyle kedinin sırtını dalgın dalgın okşayarak daha da yaklaştı. "Evet, seni smokinin içinde benden hoşlandığını görebiliyorum, prenses."

Yanaklarındaki sıcaklığın onları kırmızıya çevirmediğini umarak ona sırıttı. "Geldiğin için ne güzel."

"Ah," diye uzattı. Endişelenmeye mi başladın?

"Kendi mağara adamı salyalarıyla dolu bir su birikintisine düşüp kafanı çarptığını mı? Evet. Ben ... idim."

Gülümsemesi bir sıra güçlü, beyaz dişlerini ortaya çıkardı. "Kısa sürede Dalmaçya kürkünden yapılmış bir elbise alabildin mi?"

"Dolabımda zaten bir tane vardı, aslında. Sadece iyi bir adam bulmam gerekiyordu. Ağzının kenarları kalktı. "Ve iyi derken, nabız atarak dik durmayı kastediyorum."

"Tanrım, Natalie. Bir Adonis'e kendini nasıl özel hissettireceğini kesinlikle biliyorsun."

"Sonuçta bugün bizim düğün günümüz." Natalie artık, yaşama eğiliminde oldukları o güvenli çekişme alanında eşit düzeyde durduklarından emin olduğuna göre, cüppesinin cebinden bir nesne çıkarıp ona uzatacak kadar rahattı. "Düğün hediyelerinden bahsettin ve ben de küçük bir şey anladım. Bu gerçekten çok küçük bir şey. Dediğin gibi, bu kısa bir süre önceydi ve . . ." Saçmalamayı bırak. "Yedi yıldır hiçbir şey paylaşmadığın Facebook profilini buldum ama Sam'in ve... ."

Lamine edilmiş resmi elinde çevirip orada yazılı kelimeleri okurken, kadın hareket etmeyi bırakmadı. Sonra geri. Sağ taraf tekrar yukarı. Hiçbir şey söylemedi, sadece kaşlarını çatarak küçük karta baktı.

"Bu ABD Donanması ilahisi," dedi sessizce, sonunda ona bakarak.

"Evet." Dağılmış bir tutam saçını alçak topuzunun içine sıkıştırdı. "Açıkçası Google'da aramak zorunda kaldım. Sadece kafamın üstünden ilahiler bilmiyorum.

Natalie. . "

Sam burada olamaz ama onu cebine koyabilirsin ve... . Bilmiyorum. Belki biraz onun gibi hisseder. Dediğim gibi, bu sadece küçük bir şey—

Hızlı hareket etti, sert ağzını onunkine bastırdı ve onun cümlesini yarıda kesti, ikisi de nefes almıyormuş gibi görünürken uzun bir süre orada kaldı. "Hayır, değil," dedi, onun dudaklarını bırakarak ama ona yakın durarak. O kadar yakındı ki öpücüğü almak için başını tamamen geriye eğmişti. "Bu küçük değil, prenses."

Buna yeterli bir yanıt düşünemiyordu ve konuşmak zor gibi görünüyordu, bu yüzden sadece başını salladı, o gözlerini ne kadar uzun süre tuttuysa ve onlara baktıkça göğsündeki baskı artıyordu.

"Hediye evde," dedi, resmi dikkatlice göğüs cebine sokarak.

"Harika." Boğazı tamamen kuruduğu için yutkunmak zorunda kaldı. "Benzin istasyonundan yağımı açmak için sabırsızlanıyorum. Bana hangi aromayı aldın?"

"Tropikal. Açıkça."

"Ne yazık ki onu asla kullanmayacağız."

"Doğruyu biliyorum?" Bakışlarını kadının vücudundan cübbesinin düğümüne kadar takip etmesine izin verdi. "O bölümde yardıma ihtiyacın yok. Bana bakman gerektiğinde değil."

"Bu çok güzel. Keşke kendi evlilik yeminlerimizi yazmaya karar verseydik, onu da dahil edebilirdin."

"Kendi yazımı yazmadığımı kim söyledi?"

Bu onun ciddi bir duraksamasına neden oldu. Şaka mı yapıyordu? "Öyle mi?"

August, kedinin patisini küçük bir dalgayla kaldırdı ve onun yanından geçerek eve doğru yürüdü. "Bilmiyorum, öyle mi?"

"August!"

Koridorun sonunda görüşürüz, Natalie.

Telefonu cebinde titrediğinde, amacı işitme mesafesinden yeni çıkmıştı.

Ekranda babasının adını görünce, August'la yaptığı konuşmadan aldığı -kuşkusuz bu- sıcak tüyleri uçup gitti. Düğün günü araması tesadüf olamazdı. Bir vestiyer olarak kurulmuş gibi görünen mülkün kenarındaki küçük bir çadıra girdi. Ve cevap verdi.

"Baba."

Diğer uçta kısa bir İtalyanca patladı, sonra Dalton'un sesi netleşti. "Natalie." İç çekişi teslimiyetle örülmüştü. "Bu saçma gösteriyi hemen iptal edeceksiniz. Kendi kızımın düğününe katılmadığım zaman insanlar ne düşünecek?"

Bu onu bir an suskun bıraktı. "Sana evleneceğimi kim söyledi? Annem olmadığını çok iyi biliyorum.

"Vadi'de pek çok arkadaşım var. Daha iyi bir soru şudur: Bana kim söylemedi ?

"Ve özetlemek gerekirse, bunun sana nasıl yansıdığı konusunda daha çok üzülüyorsun. . . Ailene , kızının düğününe davet edilecek kadar yakın olmaman gerçeğinden daha mı ?"

Uzun süredir çektiği iç çekişi, başka birinin, bu kez bir kadının, onunla İtalyanca konuşmasıyla kesildi. Dalton ona nazikçe karşılık verdi. O tekrar konuşmadan önce, Natalie sorusuna tatmin edici bir cevap alamayacağını biliyordu. Ama bunun yerine söylediklerini asla bekleyemezdi. "İstediğin bu mu Natalie? Elimi zorlamak için mi? Bir duraklama oldu. "İyi. Düğünü iptal edin, ben de güven fonunuzu serbest bırakayım.

"Sen . . " Natalie hemen soluklandı. "Anlamıyorum. Şimdi parayı bırakmayı mı teklif ediyorsun? Fikrini değiştirmene ne sebep oldu?" Yer ayaklarının altında titriyor gibiydi, bu yüzden devrilmiş bir sandığın üzerine oturdu. "Bu sadece Napa'da itibarı kurtarmakla mı ilgili? Artık burada yaşamıyorsun bile , ama yine de insanların kızının para için evlendiğini düşüneceklerinden mi korkuyorsun ?

" Para için kimseyle evlenmek ," diye tersledi buz gibi bir ses tonuyla. "Zeytinden üzümü bilmeyen, alay konusu olan hiç kimse. Kendini benim mirasıma bağlıyor ."

, "Aslında, bu benim mirasım," diye dişlerinin arasından itti, öfkesi öyle ürkütücü bir hızla yayılıyordu ki, neredeyse sandıktan düşüyordu. "Benim hayatım."

Ve en iyi ihtimalle August'la evlenirdi. Çünkü Dalton onları terk ettikten sonra teslim olursa, kolay yolu seçerse hayatının geri kalanında kendinden nefret edecekti. Özür ya da pişmanlık duymadan. Yine de onu, August'u terk etmesi karşılığında güven fonunu almayı kabul etmekten alıkoyan, kızgınlıktan daha fazlasıydı. Bu düğünü iptal etme düşüncesiyle midesini bulandıran mide bulantısını tam olarak tarif edemiyordu. O aslında mıydı? . . Sonunda bekleyen adam yüzünden koridorda yürümekten heyecan mı duyuyorsunuz?

Buna kesin olarak cevap vermesinin imkanı yoktu. kendine bile.

Bildiği bir şey vardı ki, baba dediği bu iş, kasabadan çıkarken yolda tam anlamıyla durup ona yardım etmek için kalan bir adama hakaret etmeyecekti.

Bir şans değil.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm Dalton ama bu gerçek bir evlilik. August Cates aslında inanılmaz bir insan. Arkadaşının adına bir şarap imalathanesi açmak için St. Helena'ya taşındığını biliyor muydunuz? Arkadaşı bu rüyayı gördü, ancak gerçekleştiremeden öldü, bu yüzden August onun için yapıyor. Evet,

şarap yapımında berbat olmasına rağmen. Dürüstlüğü böyle anlamanı beklemiyorum. En iyisi olmak istediğin için şarap yaptın. Bir arkadaşını onurlandırmak için yapar. August . . . çoğu zaman kendimi zar zor anladığımda beni dinliyor ve beni anlamaya çalışıyor. Aşka inanmamı istiyor. Dedi ki. Yüksek sesle."

Ayağa kalktı ve adımlarını atmaya başladı.

"O güvenilir. Ve komik. O, beni gerçekten güldüren tanıştığım tek insanlardan biri. Sahte yapmak zorunda değilim. Ve ben onu önemsiyorum. Tanrım, bunu gerçekten yapıyor muydu? Doğu Yakası'na dönüş bileti elinin altındayken, anlaşılmaz bir nedenle August'la evlenmek? Evet. Evet öyleydi. "Parayı şimdi almam karşılığında düğünü iptal etmeyeceğim. Kuralların saçmalık ama görünüşe göre... . Ben de onları takip ediyorum. Onunla evleniyorum.

"Kurallarım saçmalık olabilir ama sen onlara uymak zorunda kalmamış olmayı dileyeceksin. Teklifimi reddedersen, Ingram Meyer'i iki küstah mahkûm olmadığına ikna etmek zorunda kalırsın - ve inan bana, bu kolay olmayacak."

"İyi. Fırsatı memnuniyetle karşılıyorum. Geldi, Peder."

Düğün marşının başladığı anda August'un avuçları terlemeye başladı.

Pekala, bu gerçekten oluyordu.

Bu onun düğün günüydü. August kendi düğününü asla hayal etmemişti. Ama her zaman ailesinin orada olacağını varsaymıştı. Sam'i de. Donanma üniformalı çok daha fazla insan ve açıklama eşarplı daha az insan düşünmüştü. Katılan kimseyi çok iyi tanıımıyordu. Julian sağında durmuş, ona August'un paniğe kapılmasına neden olan sabit bir profesör bakışı atmıştı. Ödevini teslim etmeyi mi unuttu? Hayır, bu onun düğün günüydü ve o... . biraz

güvenceye ihtiyacı vardı. Kafasına bir tokat atacak ve ona bir onlukla evleneceğini hatırlatacak biri.

Çünkü O. Gerçekten ihtiyacı olan buydu. Natalie'yi görmek için. Onu tanıyordu. Birbirlerini tanıyorlardı . İyi ya da kötü, çadırdaki en yakın arkadaşıydı.

Daha iyi hale getireceğim. Değil mi?

Evet, yapacaksın , dedi Sam'in sesi kafasında. Fazlasıyla inatçısın.

August'un eli otomatik olarak cebine gitti, lamine edilmiş resmin ana hatlarını hissettiğinde nabızı sakinleşti...

Kahretsin.

Ah . . . bok.

August'un duyguları en başta hamdı, ama Natalie koridorun başında görüldüğünde, nefesi kelimenin tam anlamıyla ciğerlerinden kaçtı. Bornozun içinde inanılmaz görüldüğünü düşündü. Ama şimdi? Neden lanet bir elbise yüzünden duygusallaşıyordu? Onun için hiçbir önemi yoktu. Alt kısmında uzun, akıcı, şeffaf bir malzeme ve ışıltılı bir . . . üstte boob booster? Askıları yoktu, sadece göğüslerini yukarı iten parlak boncuklardan oluşan dar bir bölüm vardı.

O böyle bakarken nasıl normal davranacaktı? Elbisenin, saç ve makyajın birleşimi. . . bu bir gelindi.

Gelini .

Tek başına saten bir koşucu üzerinde ona doğru yürüyordu, ona orada rehberlik edecek kimse yoktu. Koridordan tek başına inerken sorun yok muydu? Bunu tartışmış olmayı diledi. Julian yapmış olabilir, değil mi? Yani belki de bunu yalnız yapmak istemiştir ? Natalie'nin erkek kardeşi, elinde bir buket gül ve bebeğin nefesi tutan Hallie'nin karşısında duruyordu. Natalie'ninkine çok benziyor ama çok daha küçük.

Müstakbel eşi artık yolun yarısındaydı. Attığı her adımda daha da güzelleşiyordu. Kahretsin, ayakkabıları bile parlıyordu.

Müzik, August'un boğazıyla birlikte şişti.

Buraya nasıl geldi? Nasıl? Dünyevi hiçbir fikri yoktu ama bir şeyi biliyordu. Dünyanın en zengin adamı başka bir yerde olması için ona para ödeyemezdi.

Özellikle de Natalie'nin gözleri onunkileri bulup güç topluyormuş gibi tutunduğunda. Gergindi. Ter omurgasından aşağı kayıyordu, bu yüzden evet, ilişki kurabiliyordu. Birbirlerine bakarken abartılı bir nefes paylaştılar ve. . .

Tanrı aşkına, ağlıyor muydu?

Evet. Gerçek nem gözlerini doldurdu. Göz kırpmak için çok fazla.

Natalie biraz duraksadı, şaşkın görünüyordu.

"Üzgünüm." Kolunun yenini gözlerinin üzerinden geçirerek güldü. "Soğanları kim doğruyor?"

Yabancılarla dolu çadır güldü. August'un ona baktığını ve tahmin yürüttüğünü hissedebildiği Julian dışında. Corinne ön sırada oturuyordu, Menace ayaklarının dibinde kıvrılmış, August ve Natalie arasında ileri geri bakıyordu ve her nedense, gördüğü her şey yüzünden omuzları gevşemiş gibiydi. August bunun ne olduğunu öğrenmek için bir milyon dolar verirdi çünkü göğsünde neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu. Kahrolası bir gürültü, işte bu.

Ona Sam'in bir resmini getirmişti.

Yazdırmıştı, ilahiyi bulmuştu. Hepsi lamine edilmişti.

Kartı verene kadar ona ne kadar ihtiyacı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Yine cebinin arkasındaki hafif ağırlığını hissetti ve bu onu sakinleştirdi. Birinin sırtı vardı. Hayatındaki herkesten en çok

güvendiği kişi büyüdü. . . mevcuttu. Fiziksel olarak olmasa da düşüncelerinde. Ve önünde teşekkür etmesi gereken bir kadın vardı.

Beyaz parmak boğumlarıyla çiçeklerini tutan kadın.

Onu sakinleştir.

"Memelerin çılgınca görünüyor."

Elindeki buketle adamın kafasına vurmak ister gibi görünüyordu.

Ama en azından kan parmaklarına geri dönmüştü.

Lanet etmek. Durumu çok kötüydü.

Fourteen

Natalie , August'un smokinin cebinden çıkardığı kağıt parçasını açarken dehşet içinde izledi. Daha kesin olmak gerekirse, üzerine çizgilerin çizildiği ve okların çizildiği sarı not defteri kağıdı.

Bir futbol oyun kitabının ilk taslağı gibi görünüyordu.

Tanrı aşkına ne diyecekti?

güven fonunu almak ve bekar kalmak için bir tekliften gerçekten vazgeçmiş miydi ? Elindeki parayla, muhtemelen Corinne'in yemek masraflarını karşılayabilirdi. Elbette, son dakikadaki pul pul dökülme Corinne ile olan ilişkisi veya Vos ailesinin itibarı için iyi olmazdı, ancak şu anda bunların hiçbiri yıldız değildi!

Yine de, vay. Parayı alıp kaçmış olsaydı, August'un bir mihrabın önünde -elbette portatif bir sunakta- kendisine gelinlik içinde tam, utanmaz bir huşu ile baktığını görmemiş olacaktı. Bir kızın bu zorlayıcı anın sırrı her gün değildi.

Tanrım, o da çok güzel. Büyük, güzel, savaştan yıpranmış bir varlık.

Babasına söylediği her kelimede ciddiydi. Tanrı ona yardım etsin. Şimdi ne var?

Adama verdiği sözü yerine getir. Bunu ona borçluydu. O kadarını hak etmişti.

Ama sunabileceği tek şey buydu. Bekleyebileceği her şey.

August boğazını temizleyip buruşuk kağıdı uyluğuna bastırduğunda geleneksel yeminlerin yarısına gelmişlerdi. Natalie, annesinin koltuğunda gergin bir şekilde kıpırdandığını göz ucuyla fark etti. August'un, St. Helena'nın seçkinlerine yönelik küçümsemesini asla saklamaya çalışmayan bir serseri mayın olduğunu biliyordu ve Ingram Meyer dahil bu düğündeki her konuk bu profile uyuyordu.

August mikrofona uzandı ve rahip, düğün organizatörüne bir bakış atarak mikrofonu verdi. Omuz silkti. August doğrudan mikrofona boğazını temizleyerek çadırın içinden tiz bir geri bildirim ve küçük mırıltılar gönderdi. Natalie Vos. Vay. Buradayız. Evlenmek." Okumaya geri dönmenden önce, onun tam olarak bu kelimeleri yazdığını görebilmesi için kağıdı ona doğru çevirdi. "Her tartışmada senin tarafını tutacağıma söz veriyorum - benimle olanın dışında, o zaman bu adil bir oyun. Ama vurgulamaya çalıştığım nokta, kavga edebileceğimiz. . " Odayı keskin bir bakışla taradı. "Ama Tanrı seninle savaşmaya çalışan herkesin yardımcısı olsun. Bana cevap verecekler."

Ah . . . Tanrım. Neden gözleri yanıyordu?

Bu gerçek bile değildi. Konuşması neden hissettirdi? . . önemli?

Bütün gün neden önemli hissettirdi?

"Ben de seni bugünden sonra koruyacağıma söz veriyorum. Kedi pençelerinden ateşlere, baltalı sarhoş insanlara kadar. Her zaman güvende olacaksın. Bundan emin olacağım. Nerede olursan ol beni arayabilirsin, gelirim."

Daha fazlası vardı.

Bir sayfanın ikinci yarısı. Yine de devam edecek gibi görünmüyordu. Belki de misafirler çok sessiz olduğu için. Belki de kendine güvenmiştir. Sebep ne olursa olsun, August öksürdü, aceleyle kağıdı katladı ve yeminleri cebine geri tıktı. Kısa bir gülümsemeyle, "Artık devam edebiliriz," dedi ve mikrofonu papaza geri verdi.

Bunun yerine, Natalie elindeki çiçek buketini düşürdü, hızlı bir adım attı ve onu öptü. Tam orada, herkesin önünde, elleri adamın siyah ceketinin yakalarını düzeltirken ağzına bir şaplak indirdi. "Beni göğüslerin hakkında söylediklerim için mi öpüyorsun prenses? Çünkü onu kastetmiştim. Çok sıcaklar..."

"Tanrı aşkına. Kapa çenenini."

"Tamamlamak."

Gözlerinin arkasındaki tehlikeli acıyı görmezden gelerek onu tekrar öptü. Öpücük, August onun belini sıkıp hafif bir ıslık çalana ve göz kapakları yarıya indirene kadar daha da şiddetlenme tehdidinde bulundu.

Onları resmen karı koca yapan kelimeleri okumayı bitirdiler ama August'un ona bakışı sayesinde her bir cümlede tökezledi.

Görünüşe göre gelin ve damat düğünde birlikte çok fazla zaman geçiremediler. August'un bugüne kadar habersiz olmadığı bilgi kapsamındaki dosya.

En azından, asla yalnız kalmadılar.

Çadırın altındaki herkes Natalie ile tonlarca yüz yüze geliyor gibiydi ve o kıskanmıyormuş gibi bile yapmayacaktı. Ne zaman dikkatini çekse, biri gelir ve onunla sohbet ederdi. Erkekler. Kadınlar. Çocuklar.

Kedi bile bir süre kucağında kaldı, tembel bir kraliçe gibi sırt üstü yuvarlandı.

Belli ki herkes karısıyla konuşmak istiyordu, kahrolası bir meleğe benziyordu.

Altmış yıl sonra, düğününü düşündüğünde, bunu hatırlayacaktı - onu mum ışığında çadırın etrafında tek başına yakalamaya çalışırken kovalamak. Yani yapabilirdi. . . Ne?

Bu düğünün Natalie için bir anlam ifade ettiğinden bile emin değildi. Onun için bir anlam ifade ettiği gibi değil. Sebepleri, güven fonunun kilidini açmanın ötesine geçip geçmediği, belirsizliğini koruyordu. Ve ona her baktığında bu kadınla nerede durduğunu bilmek istiyordu. Bugünden itibaren, bunun gerçekleşmesi için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

August tarzı, elbette.

Sizi tekrar görmek güzel, Bay Cates. Tabii ki daha iyi şartlar altında," dedi sağından bir ses. August döndüğünde dirseğinin dibinde elinde bir tabak kek tutan Ingram Meyer'den başkasını bulamadı. Kim bir düğünde hasır şapka takardı? Adamın imza moda parçası falan mıydı? "Ben Ingram Meyer."

August adamın boştaki elini sıktı. "Evet, sanırım son görüşmemizde bankadan çıkarken kapının bana çarpmasına izin vermememi söylemiştin."

"Hatırladığım kadarıyla sen de o kadar kibar değildin ama artık köprünün altındaki sular bu kadar." Adam ona kibar olamayacak kadar yakından bakıyordu ama August hiçbir şey söylemedi. Bu adam üzerinde iyi bir izlenim bırakmak Natalie için önemliydi. Ingram çantanın iplerini elinde tutuyordu ve August, Natalie'nin ipleri çözme şansını bozmayacaktı.

"Partiden hoşlanıyor musun?"

*"Ben. Corinne her zaman kendini aşar." Ingram durakladı.
"Genellikle bu kadar kısa sürede olmasa da."*

August'un ensesinden yukarı bir karıncalanma çıktı. "Natalie ve ben ona minnettariız."

"Evet." Ingram başını sola eğdi. Natalie Vos ile nasıl tanıştınız ?

Natalie Cates, diye düzelitti August, yüzünde nazik bir gülümseme vardı. "Wine Down Napa'da tanıştık." Tanrım, o gece çok güzeldi. Ve o zamandan beri her gece. Ancak o zamanlar aralarında zerre kadar öfke yoktu. Sadece o ağırlıksız heyecan. "Bağını temsil etmek için oradaydı..."

"Ve o etkinliklerde hepimizin yaptığı gibi, biraz fazla şarap içmişti," dedi Julian, beklenmedik bir şekilde August'un solundan yaklaşarak. Ona hızlı bir baş selamı vererek. "Çevrimiçi bir şarap blogcusu, sarhoş bir halde Nat'in fotoğrafını çekmeye çalışıyordu ama August, çekimlerini engelledi."

Ben mi?

Evet, tahmin etmişti. Bütün gece her şeyden bulanıktı. . . o.

Nasıl gülümsediği. Duman ve çiçek kokusu.

Onu gördüğü anda dengesini nasıl kaybetmişti ve bir daha asla geri alamamıştı.

Julian, "O anda onu daha çok göreceğimizden emindim," diye bitirdi, kadehini kaldırdı ve August'la geçici bir gülümseme paylaştı. "Ve ben haklıydım."

Ingram sırayla ikisini de düşündü. "Ne güzel bir hikaye." Pastadan bir lokma alarak, kalabalığa bakarak çiğneyerek zamanını aldı. Corinne beni pazartesi gecesi bağdaki yemeğe davet etti . Bu birliğin nasıl ortaya çıktığı hakkında daha fazla şey duymayı dört gözle bekliyorum." Hasır şapkasını Julian ve August'a uzattı. "İyi geceler."

August dişleriyle gülümseyerek, Senin için de aynısı, dedi.

Piç, diye mırıldandı Julian kulağının dibinde.

"Evet. Biri o adamı öpecek ve onu tekrar kurbağaya çevirecek bir prenses bulsun, diye onayladı August, ensesini ovuşturarak. "Arkamı kolladığın için teşekkürler dostum. Fotoğrafçıyla olan her şeyi unuttum."

"Yapmadım." Julian şarabını karıştırdı. "Yüzüne şarap fırlattığını ve onunla tartıştığın için sadece kendine kızgın görüldüğünü de hatırlıyorum."

"Evet, bana benziyor."

Julian başını salladı. İçini çekti. "Sen ona aşıksın."

Aniden August yutkunamadı.

Müzik kulaklarında çınladı.

Natalie'ye aşık mıydı ? Fikrim yok. Eğer onun mutluluğunun anahtarı okyanusun dibindeyse, dalmak ve onu almak için birkaç yüzgeç ve gözlük takardı. Herhangi bir hastalık belirtisi, hatta soğuk algınlığı bile gösterirse, onu acil servise götürmeyi düşünürdü. Kelly Kapowski gibi giyinebilmek için ondan Cadılar Bayramı'nda Zack Morris gibi giyinmesini isteseydi... . zaten ilk o önermişti. Bütün bunlar eşit aşk mıydı?

Ona? Evet.

O onu seviyor. Gerçekten çok kötü.

Julian'ın kolunu August'un omuzlarına atması daha az doğal görünemezdi ama yaptı. Kısaca. "Sana inanıyorum." Geri adım attı. "Ayrıca, orada bir şey olmasaydı, bunu yapmayacağına da inancım var."

Kavrulan boğazının arasından, "Teşekkürler, Julian," dedi.

"Eğer onu incitirsen, burnunu kırarım."

"Seni ilk iki kez duydum."

Julian kız arkadaşının yanına döndüğünde, August masalardan birinden yenmemiş bir tabak yemek aldı ve minik bir çatalla içine daldı. Soğuk levrek en iştah açıcı seçenek değildi ama Tanrı biliyordu ki daha beterini yemişti.

Natalie'nin dikkatini nasıl çekerim? Nasıl alınır . . .

DJ kabini, dans pistine yavaş yavaş bir sis bulutu saldı.

August ağzının ortasında gülümsedi ve sonunda bir plan yaptı.

Birkaç dakika sonra, "Brick House"un açılış nağmeleri çadırı doldurdu ve Natalie'nin kürek kemikleri seğirdi, sonra dönüp gözleriyle ona hançerler fırlatmaya başladı. Sadece göz kırptı. Şarkı sözleri devreye girdiğinde, August dans pistine çıktı ve açık bir meydan okumayla doğrudan yeni karısını işaret etti. İlk başta, onun kafasına en yakın ağır nesneyi fırlatacağından emindi, ama sonsuz mutluluğu için, zeminin ortasında ona katıldı ve hazır bulunan sarhoş misafirlerin alkışlamasına neden oldu.

"Ciddi misin?" Natalie müzik yüzünden ona laf attı.

August gösterişli bir hareketle smokin ceketinin düğmelerini açtı ve onu dans pistine bıraktı, ardından kol düğmelerine geçti. Kollarını sıvamak. Ve sonra dans etmeye başladı - o bile bu terimin abartılı disko hareketleri ve atlama dönüşleri serisine uygulandığında gevşek bir şekilde kullanılması gerektiğini kabul edebiliyordu. Bir sürü parmak tabancasından bahsetmiyorum bile . Bu rutini yıllar önce, ailelerinden çok uzun süre ayrı kaldıklarında ekibinin çoğu zaman kapladığı keyifsizliği sarsmak için geliştirmişti ve açıkçası bu çok saçmaydı. Ama oydu , halbuki bu düğün kesinlikle değildi.

Natalie'yi saymadığı sürece hayır.

Bu kadındı. . . o. Gelmesinin nedeni oydu.

Müziğin üzerine, "Bununla dans etmeyeceğim," diye bağırdı.

"Ciddi misin? Bu şarkı senin hakkında yazılmıştı , diye seslendi August, daha da yaklaşarak.

"Bu şarkı yazıldığında doğmamıştım bile."

"Commodores geldiğinizi görmüş olmalı." Bileğini yakaladı ve onu döndürdü, yavaş yavaş gülümsemeye başladığını fark etti. "Öte yandan, yapmadım," dedi, boynuna doğru eğilerek. "Görüşürüz, yani."

Gözleri onunkilere kaydı, kaşında bir çizgi belirdi. Sanki onu giyip giymediğini deşifre etmeye çalışıyor gibiydi. "Şu anda seninle dans etmemin tek nedeni bu. Annem ilk dans şarkımız olarak Dirty Dancing'den '(I've Had) The Time of My Life'ı seçti. Ne halt düşündüğünü bilmiyorum. Herkes o şarkının sonunda bir asansör bekliyor. Ya da dans eden bir flash mob. Açıkça düşünmedi.

"Onun gözetimi benim kazancım. Hangi şarkıyı seçtin ? " Sanki bunu düşünmek için saatler harcamamış gibi çenesini ovuşturdu. "Tahmin etmeme izin ver. "Çok Kibirlisin"?"

Natalie'nin ağzı açık kaldı.

"Bunu biliyordum. Harekete geç." Hustle'ın oldukça yapmacık bir versiyonunu gerçekleştirdi. Bunda harika olmadığı için değil, Natalie mücadeleden vazgeçmenin eşiğinde olduğu için. Natalie müziğe omuzlarını vurmaya başlamıştı ve Lord, Natalie birkaç dakikalığına bile olsa ondan zevk almasına izin verdiğinde, bir elinde köpek yavrusu, diğer elinde ayak uzunluğunda bir hoagie tutmak gibiydi. Mutluluk. "Ancak kayıtlara geçsin, seni Johnny Castle tarzında kaldırabilirdim."

Natalie çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Bu elbisenin içine dikilmiş kırk kilo kadar kristal var. Seni bayıltırdım."

"Kafama gelen darbeleri bir adım bile kaybetmeden absorbe etmemle tanınırım."

"Bu teoriyi test etmeli miyiz?"

"Hayır, ama eve döndüğümüzde kaldırma teorisini kesinlikle test etmeliyiz."

Dans pistinin ortasında bu konuşmayı yapıyorlardı ve August, Natalie'nin onun dans ettiğinden haberi olmadığından oldukça emindi. Sanki bu kadını zaten insan kavrayışının ötesinde çekici bulmamış gibi, o da gidip kilim keserken iyi görünmeliydi. Zahmetsiz, akıcı ve seksi. ritim içinde. Nasıl adildi?

"İkimiz de payımıza düşen şampanyayı içtikten sonra eve gidip Dirty Dancing asansörünü denememizi mi öneriyorsun?"

Ona göz kırptı. "Haklısın prenses."

Gülerek ona doğru eğildi. "Acil serviste yeterince cesur olursak bize lolipop vereceklerini mi sanıyorsun?"

"Belki şansımız yaver gider ve Sex Sended Me to the ER'e gideriz."

"En çılgın rüyalarında, Cates."

"En çılgın rüyalarında, Cates."

Natalie hafifçe sarsıldı. "Aman Tanrım, ben artık Natalie Cates'im."

Papyonu aniden çok sıkıydı. "Belirli bir yüzü var."

Shack it down, shake it down now" kısmı başladı ve Batusi zahmetsizce çalışırken koşan adama vurdu. Kahretsin, bu şarkı devam ettikçe ona daha çok aşık oluyordu. Ekibi onu sevecekti. Onun

saçmalıklarına katlanmadığı ve ara sıra pes ettiği için bastığı zemine taparlardı, değil mi? "Asansörü yapıyoruz."

"Asansörü pek yapmıyoruz."

"Neyden korkuyorsun?"

"Örneğin beyin sarsıntısı."

O alay etti. "Cidden seni bırakacağımı mı düşünüyorsun? Sevgili karım mı?"

Bu kez güldüğünde gözleri parlıyordu, sesi göğsünün tam ortasından deliyordu. Yine de o kadar kalın koymadığını bilse gülüp gülmeyeceğini merak etti. Birkaç saniye daha dans ettikten sonra gözlerini tavana çevirdi. "Tamam, deneyeceğiz. Ama sonunda bir sakatlık yaşarsam, iyileşene kadar beni kol kola bekleyeceksin."

"Benden isteseydin yine de yapardım."

Müzik çok yüksek olmasaydı, August Natalie'nin yutkunduğunu duyacağından oldukça emindi. "Beni kol kola mı bekleyeceksin?"

"Evet. En azından seni odana girmesini yasaklayacak kadar rahatsız edene kadar. En iyi davranışında bile, bu oldukça hızlı bir şekilde gerçekleşebilir. Gülümsemesinin tekrar açmaması için alt dudağını ısıırıyordu. Artık dişlerinin girintilerini ve iyi bir dans seansının kanıtı olan gırtlığının boşluğundaki parlaklığı görebileceği kadar yakındılar. Hareket ettiklerini fark edene kadar elleri onun kalçalarında ve İsa'ya şükürler olsun ki göz kapakları temas ettiğinde sarktı ve ardından ölçülü bir şekilde nefes aldı. "Asansörde başarısız olursak, senin hizmetkarın olurum. Başardık . . "

Başparmaklarını kalça kemiklerinin kıvrımı boyunca bastırıp sürükledi ve onu gelinliğin eteğinden kendine çekti.

"Ne?" dedi, ancak yukarıdan onlara bakarken sadece dudaklarını okuyabiliyordu. Fısıldamış olmalı.

"Sana uygun bir düğün gecesi yaşatacağım," dedi.

İnanılmaz bir kahkaha attı. "Eminim bu senin için bir ödüldür ."

Ağzını kulağına götürdü ve kendi göz kapaklarının onun kokusuyla ağırlaştığını hissetti. "Yalan tespit edilmedi. Seni aşağılamayı çok seveceğim, prenses."

Hızla verdiği nefes boğazını yıkadı, taşlarının ağırlaşmasına, ensesinin terlemeye başlamasına neden oldu. "Bu. . . senin ödülün mü? diye sordu en sonunda, ses tonu yıpranmıştı.

"HI-hı." Avuçlarını onun sırtına doğru kaydırды ve onu daha da yakınlaştırdı, ortaya çıkan gümbürtüyü göğsünde hissetmesine izin verdi. "Adil olmak gerekirse, iki parçalı bir ödül. Önce, sonunda, sonunda tadına bakacağım, Natalie." İkisi de ürperdiler. İkincisi, gelecekte bana her baktığında, gözlerinde bu bilgi olacak. Klitorisinin tam olarak nerede olduğunu ve onunla ne yapacağımı bildiğimi.

Şarkı bitti.

Kızarmış bir yüzle ondan uzaklaştı.

Dans pistinin çevresinden onu ürküten alkışlar yükseldi. Ve paniğe kapıldığı zaman içgüdüsel olarak parmaklarını gömleğinin kolalı beyaz kumaşında gezdirerek ona uzanması August'u sonuna kadar memnun etti. Kendini toparlayıp ondan tekrar uzaklaşmadan, August bir kolunu onun beline doladı ve onu kendine çekti, başının tepesine bir öpücük kondurmak için eğildi, düğün fotoğrafçısı ışık huzmeleriyle uzaklaştı.

Ah evet. Kalbi patladı. Bu işin içindeydiler.

Alkışlar ve ısıklar kesildi ve Natalie, August'a doğru temkinli bir bakış atarak dans pistinden ayrıldı. Düzeltme: o bunun içindeydi.

Kalbini doğrama bloğundan çıkarmak için onu da beraberinde getirmesi gerekiyordu.

Havai bir asansörle başlayarak. İsa.

Yerden inerken cebinden telefonunu çıkardı ve Google'da aramaya başladı.

Bölüm: Onbeş

August'un evine limuzin yolculuğu kısa sürdü .

Ama etkili.

her şey güçlü olarak sınıflandırılıyor.

Suç şampanyaya bile atamıyordu çünkü iki bardak içecek kadar uzun süre konuşmayı zar zor bırakmıştı. Resepsiyondan çıktıktan ve herkes onlara bir avuç dolusu zorunlu pirinç fırlattıktan sonra, August onu limuzinin arkasında kucağına almış ve parmak uçlarıyla saçlarını tarayarak saçlarındaki minik, beyaz taneleri toplamaya başlamıştı. ensesini defalarca. Kendini korumak için karşı koltuğa sürünerek ona hakaret etmiş bir bakış atmıştı.

Ama hasar çoktan verilmişti.

Sahte kocası tarafından tahrik edildi.

Sadece bir çekim elektrik akımıyla vızıldamak da değil. Bu, hayatında hiç yaşamadığı, hormonlardan oluşan tam bir göktaşı yağmuruydu. Eski nişanlısı için değil. Kimse için değil.

Bunu bir an önce kapatması gerekiyordu.

Bu, avantajlardan ilham alan bir evlilikti. Para. Eninde sonunda bitecekti ve umarım başladıklarından daha iyi durumda olacak şekilde çekip gideceklerdi. Bu uzun vadeli bir durum değildi ve seksin komplikasyonlarını tanıtmak çok ama çok kötü bir fikirdi.

Tanrı korusun, iyi olduğu ortaya çıktı.

O zaman ne yapardı?

Bunun iyi olacağını bilmiyormuş gibi davranma.

August'un klitorisinden bahsetmesi bile son derece iyiye işaretti, dürüst olalım. Kadının zevkine kendi zevki kadar değer vermediği sürece, tipik olarak bir erkeğin - eylemden önce veya sırasında - dilinden yuvarlanan bir şey değildi . Her ikisine de çatal verilmiş olmasına rağmen, bir şekilde saçına kırmızı düğün pastası bulaşan iriyarı SEAL hakkında böyle bir şey düşünemezdi.

mükemmel olduğunun bir işaretiydi . . . zevk vermek mi

"Şehre inmeme düşünüyorsun, değil mi?" August limuzinin diğer tarafından ağır adımlarla ilerledi, kedi ayaklarının arasında mışıl mışıl uyuyor, limuzinin motorunu boğacak kadar yüksek sesle mırıldanıyordu. "Nasıl hissettiriyor? Bir aydan fazla bir süredir bunu düşünüyorum."

Evinin önünde durmak için yavaşladılar ve sürücü indi, ani sessizlikte ayak sesleri yüksek sesle çakılların üzerindeydi. "Bence ikimiz de tamamen ayık olana kadar bu bahsi ertelemeliyiz."

Bir kaş kalktı. "Bir, belki iki bardak şampanya içtin, Natalie."

Gerçekten bu kadar yakından ilgileniyor muydu? "Eğer bu doğruysa, neden ödül olarak oral seksle tehlikeli bir dans asansörü düşünüyorum?"

Ağızına bir sırıtış yayıldı. "Belki karizmamdan sarhoşsundur."

"Hayır." Aptal kalbi yavaşlamıyordu. Yavaşla. "Kesinlikle bu değil."

Limuzinin kapısı açıldı ve August dışarı çıktı, kedisini sol koluna almış, dışarı çıkmasına yardım etmek için uzanmıştı. Natalie'yi elinden ancak sürücüye yirmilik bahşiş verip selam verecek kadar bıraktı, sonra Natalie'nin elini tuttu ve onu evin merdivenlerinden yukarı çıkardı.

"Evde beni bekleyen bir düğün hediyesi olduğunu söylemiştin," dedi kendini hazırlayarak. "İçeride, kapının üzerinde tehlikeli bir şekilde duran bir kova su var mı?"

"Ben bile bir kadının düğün günü makyajını bozacak kadar aptal değilim," dedi kıkırdayarak. "Bu arada, 'güvencesizce' kelimesini bir cümleye koyabiliyorsan, taş gibi ayıksın." Kediye ayaklarının dibine koydu, kedinin kulaklarının arkasını hızlıca tırmaladı, sonra kapıyı iterek açtı. Natalie'nin dikkati, August'un niyetini anlayamayacak kadar karanlığın içinde kaybolan kürk çizgisine dalmıştı - ve sonra çok geçti.

Eşiğin üzerinden taşınırken kollarındaydı.

"Bu çok gereksiz."

"Adonis kültürü arasında bir gelenek."

Homurdandı ve eğlenmemeye çalıştı.

Natalie. . " Mutfağın ortasında durdu ve onu herhangi bir çaba göstermeden tutmaya devam etti - bu da onun bahsi kazanma şansını zayıf hissettirdi. "Sen benimkini vermeden önce ben senin hediyeni aldım. Sam'in fotoğrafı. Alım konusunda biraz yavaşım ve fark etmedim. . . çitlere doğru sallanıyorduk, biliyor musun?"

"Bu değildi. . " Kahkahası durmuştu. "Ben buna sallanma demezdim -"

"Evet öyleydi." Sesi kesindi. Biraz paslı. "Oldu."

Yüklü sessizlik etraflarındaki havayı aldı. "Tamam aşkım."

"Aslında, sana bir parça kağıt aldım."

"Ne?"

Sonunda onu yere bıraktı, ama sadece elleriyle gözlerini kapatabilmek için. "Ben boktan bir hediye verdim. Kesinlikle berbatım. Yedi yaşımıdayken anneme Anneler Günü için bir gözleme verdim. Sadece, önceden planlıyordum, bu yüzden üç haftadır dolabımda sarılıydı. Daha iyi olamadım." Odasına işaret etti. Kapı açıktı ve küçük komodinin üzerine dayanmış bir çerçeve gördü. "Wine Down Napa'dan bir bilet koçanı hazırladım - hani tanıştığımız olay?" Kafasını salladı. "Muhtemelen o geceyi unutmayı tercih edersin."

Bir avuç tüy mü yutmuştu? "HAYIR. Güzel bir geceydi," diye mırıldandı, onu odadaki herkesten bir baş daha uzun olan Kiss the Vintner önlüğüyle ilk gördüğü zamanı hatırlayarak. O gümbür gümbür gülüş. "Ama sen Wine Down'da bir katılımcıydın. Bir bilete ihtiyacın olmazdı. Bunu nereden buldun?"

Büyük bir omuz silkti. "Birkaç kişiye sormuş olabilirim." Öksürdü. "Birkaç düzine."

Aman.

"Hadi asansörü yapalım," diye sözünü kesti, ikisini de şaşırtarak.

"Vay." Sesi şaşkınlıktan huysuzluğa döndü. "Orada gerçekten vites değiştirmişsin."

Merhaba, yetersiz ifade. Birkaç dakika önce, bu ilişkinin sınırlarını ve savaş hatlarını yeniden çizmeye kararlıydı. Şimdi çerçeveli bir bilet koçanı yüzünden sağduyusunu çöp kutusuna atıyordu.

Belki de August'a duyulan bu can sıkıcı çekim, hararetli bir seviyeye ulaşmıştı. Napa düğünlerinin , sıcak kanlı bir kadın bir yana, bir cesedi romantik hissettirebileceği ve onun ona karşı bağışıklığının şu anda kağıt inceliğinde olduğu tartışmasız gerçeğini de ekleyin . Sebep ne olursa olsun, ona dokunmak için bir bahane istiyordu ve bu mükemmel bir fırsattı. Geceyi bir ambulansın arkasındaki sedyede bitirmiş olsa bile.

yapmayacaksın.

Yapmayacağını biliyorsun.

August onu bırakmazdı. Durmadan. Hikayenin sonu. Bu yüzden mi asansöre binmek istedi? Kendisini fiziksel olarak güvende hissettirme şeklinden zevk aldı mı? Belki. Evet. Başka birine bu güveni duymak canlandırıcıydı. Nadir. Bu yüzden, kendine yeterli koşu alanı sağlamak için mutfağa, uzak köşeye kadar geri geri gitti. Ve sonra bunun için gitti.

Gelinlik ve topuklu ayakkabılarla ona doğru koştu.

Adam gözünü bile kırpmadı.

Onu sadece belinden yakaladı ve başının üzerine kaldırdı, yavaş bir daire çizerek ona aşağıdan orantısız bir gülümseme verdi.

"Söyleme," diye fısıldadı. "Onu mahvetme."

"Kimse Natalie'yi köşeye sıkıştırılmaz," diye ağzından kaçırdı, ardından onun iniltisiyle çarpışan o zengin, terkedilmiş kahkaha geldi. "Sistemimden çıktı, yemin ederim."

"Çok geç, şimdiden pişmanlıklarla doluyum."

"Hayır değilsin."

"HAYIR. . ." Adam onu yere bırakırken içini çekti, nabızı dakikada bir milyon mil atıyordu. "Değilim."

Yüce cehennem.

Ağzı yakındı. Çok yakın. Sağ elinin parmak uçları onun elmacık kemiğinde gezindi, dudakları karşılıklı nefes alana kadar birbirine doğru çekildi. "Ben kazandım," diye tısladı, dilinin ucunu onun üst dudağının ortasına dokundurarak. "Yine de ikimizin de öyle hissedeceğine söz ver. Evet, Natalie?"

Başını mı sallıyordu?

Bileğini tutmasına ve banyoyu geçerek yatak odasına gitmesine izin verdi. Onu içeri çekti ve kapıyı kesin bir çarpma ile tekmeledi. Ve sonra sevişiyorlardı. Yine de bu, birbirlerini hırpalama biçimleri için gerçekten uygun terim miydi? Dili onun ağzının derinliklerini süpürürken onu çılgına çevirirken arayan, kavrayan ve keşfeden eller.

August onu tekrar yatağa götürdü ve o aşağı indi, adamın kalın ön kolu kalçalarının altından kıvrıldı ve başının arkası bir yastığa denk gelene kadar onu yataktan yukarı çekti. Ağır vücudu sanki oraya aitmiş gibi onu olduğu yere sabitledi. Ve o anda yaptı. Hava onun ciğerlerine aitmiş gibi o da oraya aitti.

Hiç vakit kaybetmeden ağzını onunkilere yaklaştırdı, başını sağa çevirirken inledi. Elleri kızın gelinliğinin eteğini daha da yukarı kaldırırken burunlarının kenarları birbirine sürtündü. Baldırlarına kadar. dizler Aman Tanrım. Ağır etek kalçalarını sıyırdığında, toplanmış malzemeyi yoldan çekmek için kalçasını kaldırdı ve vücudunun alt kısmını onun açık bacaklarının beşiğine indirdi, yumuşak zemine sertçe bastırdı. İtmek. Natalie'nin nefesi titreyerek dışarı fırlarken ikisi de küfretti.

"Seks yapmak istiyorum," diye nefesi kesildi, yumruklarını onun smokin pantolonunun yanlarında büküp onu sertçe çekiştirdi. Onun içine. Oradaki katılığın tadını çıkarmak. "Asla bir hapi kaçırmam ve seks yapmak istiyorum."

Yüzü boğuk bir hırıltıyla onun boynuna gömüldü. "Natalie, seni o kadar çok becermek istiyorum ki, bugün o çadıra girdiğimde Tanrı'nın beni yere sermediğine şaşırdım." Kalçalarını yuvarladı ve sürtünme Natalie'nin görüşünün kararmasına neden oldu. "Ama seni kalçaların kauçuğa dönüşene kadar becerebilirim ve sen yine de güneş doğduğunda pes ettiğin için kendinden nefret edersin. Yanımda pişmanlık duymadan uyanacağından kesinlikle emin olana kadar, sadece dilimi anlıyorsun.

Onun görüşüne karşı çıkamazdı.

İlk gece, birinci saatte seks yapmama kuralını çiğnerse, kararsızlığı geçici bir evlilik histerisine veya kötü karar vermeye bağlardı. Ya da kendi kendine kaşıntıyı kaşıdığını ve bunun bir daha olmayacağını söylerdi. August onun pişmanlık duymasını istemiyor gibiydi.

August şimdiden bir dahaki sefer olacakmış gibi mi konuşuyordu?

Panik ve rahatlama karışımı, neredeyse nefesinin kesilmesine neden oldu.

Tabii ki gelecek zamanda konuşuyordu.

Hangi erkek herhangi bir ilişkide yerleşik faydalar istemez ki ?

Adam alt bedenlerinin arasına uzanıp cinsel organını sıkıca kavradığında ve orta parmağını külotunun içinden o hassas vadi boyunca kestiğinde, düşünceleri kırık kolye boncukları gibi dağıldı. Onu ayırmak, onu ıslatmak. "İçini doldurmayı çok istersin. Biliyorum. Ama sana söz veriyorum prenses, bu harika bir teselli ödülü olacak."

Bu rodeoya ilk gelişi değildi. Birkaç adam aşağıda Tanrı'nın elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmıştı. Teknikler kullanılmış, oyuncaklar devreye girmişti ve bir kez, yenilebilir madeni yağ bile karışıma katılıp başarılı olamamıştı. Sadece yapışkan çarşaf ve bir hafta boyunca yatak odasının havada asılı duran yapay muz kokusu. Ama August'un duşta ona nasıl dokunduğunu ve nasıl düştüğünü hatırladı, bu yüzden yorgandan iki avuç alarak kendini hazırladı. Bu sefer hazırlıklı olacaktı...

"Kutsal. Şşşt. . . iit , " dedi adam onu öptüğünde ve burnunu soktuğunda patlayan bir nefes verdi. Külotu ayak bileklerine kadar indirdi, umursamaz bir tavırla omzunun üzerinden karanlığa fırlattı, sonra turta yeme yarışmasında yarışıyormuş gibi yüzünü kadının kalçalarının birleşim yerine gömdü. İniltisi, eşit ölçüde rahatlama ve

şehvet içeriyordu. Onun yumuşaklığına karşı onun saat beş yönündeki gölgesini hissedebiliyordu, nefesi sıcaktı. Hızlı. öngörülü.

"Yemin ederim Natalie, senin amını rüyamda görmüyorsam gündüzleri onun rüyasını görüyorum. Seni o kadar çok aşağıladım ki, hayali August'un çenesi kilitlendi. Şimdi sonunda seni yakından görebileceğim. Ya benim hayal gücüm? Görünüşe göre berbat." Dilini yarıktan geçirdi ve hafifçe geri çekti, dudaklarını yaladı ve başını salladı. "Bu güzel şeyi hakkıyla yapmıyorum. Bu artık değişiyor."

Çabucak gömleğinin ön düğmelerini açtı ve giysiyi fırlattı, ardından da onun sıkı, beyaz atletinin anlamsız bir şekilde sıyrılması, zor kazanılmış kasının sert esnemesi onun yumruklarının çarşafı çekmesine, yüksek topuklarının kazmasına neden oldu. yatağın içine.

"Ah," dedi, sesi sersemlemiş gibiydi. "Ayakkabılarımı çıkarmayı unuttum..."

August kalçalarını açarak öne doğru eğildi, büyük bir dizini yatağa saplayıp öne doğru itti. Açık ağzı onun etiyile buluştu ve dilini tekrar kıvrımlarının arasına sokmadan önce inleyerek her şeyi emdi, baştan aşağı tırmıklayarak cömert ilgisinin gözlerini şaşı yapmasına neden oldu. Dili, uzun süredir kayıp olan aşkıymış gibi onun klitorisini okşuyordu. Acele etmeyin, sadece eksiksiz. Çok kapsamlı. Lanet etmek. Lanet etmek.

Bir dakika içinde, tüm durum temkinli bir iyimserlikten eli kulağında bir patlamaya dönüştü. Bir roller coaster'ın üzerindeydi, dikey olarak en yüksek noktasına doğru krank yapıyordu. Dalmaya hazırlanıyor. Midesi ağırlıksız hale geldi ve çok derinlerde, daha önce hiç hissetmediği bir yerde, gıdıklayıcı bir zonklama başladı. Bu, onun kendi kendine verdiği orgazmlardan biri gibi olmayacaktı. Onu inşa edecek, inşa edecek ve gömecekti, değil mi? Aman Tanrım, Tanrım.

"August, lütfen," diye inledi, parmak uçları yorgandan saçlarına gitti, kısa tutamları doladı ve binayı boşaltmaya hiç niyeti olmadığı

açıkça belli olmasına rağmen onu yerinde tuttu. "B-bunu yapmaya devam et. Yap. Yap. O."

Başıyla onayladı, kalçasını sıktı. Bu samimi güvence neden bu kadar seksiydi?

Tam orada.

Bu kadar ıslanmışıma inanamıyorum.

Ve onun hazır oluşunu kendi avantajına kullanarak bunun için yaşıyordu. Dilini klitorisine doğru kaydırırken iki büyük parmağını içine pompaladı. Ah. Anne. O ciddi miydi? "Bebeğim, lütfen," diye soludu, kime bebeğim dediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama yine de bir sonraki nefeste tekrar söylüyorum, çünkü ona bu kadar iyi hissettiren bir adama başka ne denir? Tüm vücudu güneş yüzeyi kadar sıcaktı. Dizler titriyor. Harry Styles konserinden yeni çıkmış gibi boğazı gerildi. Çığlık mı atıyordu? Şimdi bağılıyor muydu? "Daha sert bebeğim. Lütfen. Tamam aşkım?"

Ne istiyordu?

Fikrim yok.

Ama parmaklarını neredeyse tamamen çekerek, sonra onları derine iterek ve yalaması daha da sertleşirken onları orada tutarak ona verdi. Görüşünde tavanda takımyıldızlar oluşturan iğne deliği gibi ışık belirdi ve başını geriye atarak zevkin akmasına izin verdi. Tartışmasız hedonizm. İşte buydu.

Saçlarının tutamlarını parmaklarının etrafına sarmış, kalçalarını yan yana ağzına doğru tırmıklıyordu ve o da dilini onun için sert tutuyordu, anında uyum sağlıyor, o öfori anında ne istediğini bileceğine güveniyordu. hayatının en iyi doruk noktası. En yüksek zirveden aşağı indiğinde titriyor ve kendi kendine mırıldanıyordu. August onun kalçalarının içini öptü, sanki ikinci raundu

düşünüyormuş gibi görünüyordu, yeşil ışığı bekliyormuş gibi omuz kasları kasılmıştı.

"Kırmızı ışık," diye geveledi, elini alnına vurdu ve umutsuzca nefesini sakinleştirmeye çalıştı. Bunu kendisine tekrar yapmasına asla izin veremezdi. Şehvet sarhoşu Natalie'nin bundan sonra ne yapacağını kim bilebilirdi? Birinci raunt: ona bebeğim de. İkinci tur: ona oğullar doğurmayı teklif et.

"Bir oğlum veya kızım olsa mutlu olurum." Sırıttı. "Mutlu ve sağlıklı oldukları sürece, değil mi?"

Sağ. Harika. Yüksek sesle konuşuyordu.

Bu adam onun beynini ne kadar iyice karıştırmıştı?

Uyluğunu öpmenin ortasında, sıırıttı.

"Çok kendini beğenmişsin, değil mi?" dedi, hala oksijensizdi, bu da azarlamasındaki acıyı gerçekten azalttı. Ses tonu eleştirel olmaktan çok yaltakçıydı.

Bu dayanamadı. Gece böyle bitemezdi.

Üstünlük onda olacak ve çekilmez olacaktı. Rol yaparken kendini tamamen kaybetmişti ve ona nasıl Vezüv gibi patladığını, ona bir sevgi dediğini ve uzuvlarının gücünü kaybettiğini hatırlatmak için hiçbir fırsatı kaçırmayacaktı. Dakikalar sonra bacakları gevşemişti. Omuzlarına yaslanıyor. Bu ne zaman oldu?

Teraziye eşitlemenin tek bir yolu vardı.

"Bana bebeğim demeni sağlayabileceğimi düşünmüyor musun?"

Burnunu dizinin içine sürttüğü sırada ağzı bir an duraksadı. Natalie. . "

Bir amaca sahip olmak, gevşek vücuduna yeni bir soluk getirdi. Bacaklarının adamın omuzlarının kayalık yamaçlarından yatağa kaymasına izin verdi, kendini dizlerinin üzerine topladı ve arkasını dönerek elbisesinin fermuarını işaret etti. "Bundan kurtulmama yardım edebilir misin?"

"Ben . . " Sesi bir baritondan daha alçalmıştı. "Bu iyi bir fikir olmayabilir."

"Bu elbiseyi giymek için yardıma ihtiyacım vardı." Ona masumca göz kırptı. "Şimdi ondan kurtulmak için yardıma ihtiyacım var. Bu kadar basit. Üstelik bu bir gelenek."

T kelimesini duyunca kaşlarından biri havalandı. "Gerçekten mi?"

Ciddiyetle başını salladı ve ona geri verdi.

August'un ellerinin sıcaklığı kürek kemiklerinin altındaki bölgeyle buluştu. Parmakları fermuarın üzerinde tereddüt etti. "Bu elbisenin altına tam olarak ne giyiyorsun?"

"Heyecan verici bir şey yok."

O ses çıkarmadan, şüpheciliği açıldı. "Yalan söylediğini anlıyorum."

Alay etti. "Hayır, bilmiyorsun."

"Rahat görüldüğün tek zaman bu."

Natalie kaşlarını çattı. Haklı mıydı?

"Sana tekrar soracağım, bu elbisenin altında ne var prenses? Hazırlanmam gerekiyor."

"Straplez sütyen ve külot. Tanrım. Sanki bir keskin nişancı varmış gibi davranıyorsun."

"Bana göre o göğüslerde straplez sütyenle aynı seviyede tehlike var. Sana deli göründüklerini söylediğimde yalan söylemiyordum."

"Elbisenin fermuarını aç, muz beyinli. Yoksa içinde uyuyacağım."
Omzunun üzerinden ona baktı ve büyük silahları ateşledi. "August lütfen?" diye fısıldadı, olabildiğince çaresiz görünmeye çalışarak.
"Yardımaınıza ihtiyacım var."

Dudakları uzun bir nefes alırken aralandı, gözleri karardı. "Gel buraya," diye tısladı, onu kucağına geri çekti ve fermuarı yavaşça aşağı çekti. "Seni yakaladım."

O da vardı.

Onu istediği yerde.

Delik açılır açılmaz elbiseyi aşağı indirdi ve ağır kumaştan kurtulmak için kalçasını kaldırdı. Ayağını kullanarak onu yataktan fildişi bir yığına kaydırды, poposu sağlam bir şekilde August'un kucağına indi ve bir iniltiye neden oldu.

"Birden kucağımda yarı çıplak olduğunu fark etmemek elde değil," diye yarı geveledi.

"Fark ettin, değil mi?"

"Gelenek senin için hiçbir şey ifade etmiyor." Sıcak nefesi boynu boyunca kaydı, iki elinin parmak boğumları göğüs kafesinde yukarıya doğru hareket etti. "Bu bir numaraydı."

"Kötülüğüm, değil mi?" Kalçalarını kucağında daire içine aldı.
"Bunu sana telafi etmemin bir yolu olmalı."

Natalie. . . diye uyardı dişlerinin arasından. "Sana söyledim. Biz s-"

"Göğüslerime dokunabilirsin."

"Sütyen altında mı yoksa üstünde mi?" diye ağzından kaçırdı, o büyük göğüs sırtında inip kalkıyordu.

Dudaklarının kenarı kıvrıldı. Anladım.

göğüslerini öylece tutup sertçe tutmadıklarına şaşırdı . Muhtemelen artık August'a kadar şaşırmayı bırakmalı. Bu arada, meme uçlarıyla nazikçe oynadı, başparmaklarını üzerlerinde yan yana sürükledi, ağzı yalamaya ve boynunu kısıtırmaya başladı. Ah. Vay. Bu durumu kontrol altında tutmasaydı, yarın üstünlük sağlayamadan uyanacaktı. Beyaz bayrağı kaldırabilir ve elinde kalan tüm kozları teslim edebilirdi.

August'un kucağından inip dizlerinin üzerinde döndü ve çıplak göğüslerini görünce onun boğuk lanetinin tadını çıkarmak için kendine bir saniye izin verdi...

Ve sonra onu sırtüstü itti.

Elini yukarı kaldırdı ve elbise pantolonunun genişlemiş kasıklarını yukarı kaldırdı ve kumaşı sıkıca okşadı. "Benim sıram."

"Sakso mu?" diye sordu boğuk bir sesle. Açıkça umutlu ve gözle görülür şekilde şok oldu.

Başını salladı.

"Ah. Tamam aşkım. Vay. İsa." Dev gövdesinden korkunç bir ürperti geçti ve tamamen yatağa düştü, kaslı göğsü hızla inip kalkıyordu. "Sikildiğin zaman, mahvolmuştundur," diye mırıldandı kalın bir sesle, görünüşe göre kendi kendine.

Eğilip kemerini çözmeye başladı.

Bu kadar sıcak olmamalıydı. Gerçekten mi. Olmamalı.

Ama metal tokayla uğraşan o büyük eldivenler ve onun karnının istekli esnemesi, dilini ağzında ağırlaştırdı. O kadar hevesliydi ki, onun karnını öpüyor, kalçaları boyunca aşağıya doğru bakan bir V şeklinde uzanan kasları ısıırıyordu.

"Daha sert ısır," dedi, nefes almaya çalışarak, elleri kemerden aşağı sarkıyordu. "Daha sert, lütfen."

Aman Tanrım. Daha sert ısırması için yalvardığında, o istedi.

Kötü.

Ciğerlerine bir hava akımı çekti ve öne doğru fırladı, dişlerini adamın kalça etine geçirdi ve August'tan tüm vücudunda yankılanan bir haykırış çıkardı. "Evet, lanet olsun," diye homurdandı. Başını kaldırıp ona bakmadan önce kısa bir duraklama oldu. "Aletimi ısırma, tabii ki."

Natalie kıkırdadı.

Geri sırttı. Uygunsuz, büyüleyici bir tarafı olan büyük, kötü bir savaşçı. O anda göğsünde hissettiği şiddetli sıkışma ürkütücüydü, bu yüzden gözlerini kapadı ve onun yan tarafları boyunca uzanan kas ipini yaladı, sonra göbek deliğine indi, kaba halkaları arasında bir yol ıslattı. saç. Sağ eli pantolonunun içine daldı ve. . . Tamam, bunu bekliyordu.

Tabii ki XL idi. XL'di .

Ama ona elini bile süremiyordu.

"Sadece elinden gelenin en iyisini yap," dedi nefes nefese, bir eliyle çarşafı tutarken, diğer eliyle onun yüzünün yan tarafını avuçladı. Ama onu yönlendirmek için değil. Neredeyse nankörlük gibiydi. Aman Tanrım, Natalie beni emmek üzere. Aman Tanrım.

Daha önce seks sırasında kendinden emin hissetmiş miydi? Hep öyle varsaymıştı. Kendini maceracı olarak düşünmekten bile hoşlanıyordu.

Ama şimdi, ağzının onun üzerinde olduğu düşüncesiyle neredeyse nefesi kesilen bu adamla, kendini bir tanrıça gibi hissediyordu. Baştan çıkarıcı. Kendine ve adamın ondan alacağı zevke o kadar güveniyordu ki, August'un şaftını pantolonunun açıklığından dışarı çıkardığında neredeyse mırıldanıyordu.

"Vay canına," diye fısıldadı, yutkunarak. "Vay."

Daha da şişti ve August bir lanet ısırdı, kalçaları sağa kıvrıldı. "İşte bir erkeğin düşün gecesinde istediği tepki bu."

Üstünlüğü elinde tutmakla ilgili tüm planı neydi?

Her ne ise, detayları hatırlamıyordu. Sadece eğilip dilini muhteşem kalın gövdesinin yanında gezdirerek uyluk kaslarının karşılık olarak kasılmasını izleyebildi. Genişlemiş burun deliklerinden bir buhar patlaması kaçtı. Bir yalamadan.

Hiçbir zaman bir erkeğin taşaklarını eline almamıştı ama içgüdüleriyle August'unkilere uzanıp onları avucunun içinde nazikçe yuvarladı ve gerçekten de onlardan kaçmanın bir yolu yoktu çünkü daha iyi bir kelime bulamadıkları için göze çarpıyorlardı. .

" Orospu çocuğu . Üzgünüm, bu gece burada çok fazla küfür olacak. Şimdi. Kahretsin , onları biraz çek . Sertçe ovalayın. Evet . . . ah . . . evet _ Şimdi o ağzı hediye paketiyle aletime sarılıyken tekrar yap. Evet. "

Natalie'nin özgüveni yükseldi. Vay canına, yaptığı her şeyden gerçekten ama gerçekten keyif alıyordu. Dilinin doğru yerde olup olmadığını veya onu yumruğuyla çok sert mi okşadığını merak etmesine gerek yoktu, çünkü August net bir mesaj gönderiyordu ve üzerinde Vay canına , Bana hiç bu kadar dokunulmamıştı. Hiç bu kadar iyi bir şey hissetmemiştim.

Normalde korktuğu reddedilme ya da eleştiri korkusu oldukça basitti. . . gitmiş.

Bu yükün yokluğu, ona zevk vermeye daha istekli hale getirdi, dudakları mümkün olduğunu düşündüğü noktanın ötesine geçti, çok fazla tükürüğün görünüp görünmediğini veya birine oral seks yaparken inlemenin garip olup olmadığını umursamadı. Sanki zevk ona aitmiş gibi.

Öyle değil miydi? Onunla?

Vay canına.

Kolay bir kız.

"Bana bebeğim de," diye fısıldadı, dişlerini kökten uca nazikçe takip ederek ve dilini adamın şişmiş kafasının etrafında döndürerek. "Ama sadece bitirmek istiyorsan."

"Bebeğim, bebeğim, prenses, hayatımın aşkı, istediğin her şeyi yapacağım ve söyleyeceğim. Sadece durma. Benim için durma. çok yakınlım."

hayatımın tüm aşkı kısmını kastetmedi . Sadece o an kaybolmuştu. Peki bu neden onu neredeyse tamamen yutmasına neden olmuştu, nabızı şakaklarında çılgınca atıyordu? Dudakları onun geniş uzunluğunun etrafında gerilmişti ve ucu boğazının arkasına değdiğinde dizleri birden yukarı kalktı, yanağını tutan eli şimdi saçlarına batıyor ve kabarıklığını bir anda mahvediyordu.

"Siktir," dedi dişlerinin arasından. Natalie. Kahretsin! "

Yumruğu hızlı vuruşlarla yukarı ve aşağı hareket etti ve zirvesinin başladığını hissetti. Hala inliyor muydu?

Kendine hakim ol. Tadı o kadar iyi değildi .

Yalancı. Zevki inanılmazdı.

Kasık kıllarına ve tellerine yapışan o greyfurt sabununun kokusu beyinde karışıyor olmalı, çünkü onu ağzına alırken meyvenin kokusunu almak ona neredeyse tadı geliyordu ve bir şekilde greyfurtu bir daha asla bırakmayacağını biliyordu. süpermarkette.

"Eğer yutmak istemiyorsan," dedi nefes nefese, boğaz kasları gerilmişti, "şimdi durmak için iyi bir zaman, ama lütfen durma. Lütfen. bebeğim Ama zorundaysan, lütfen seni yuvarlayıp göğüslerine gelmeme izin ver. Dürüst bir vatandaş ve asker olarak soruyorum."

Artık durmasının hiçbir yolu yoktu.

seks sırasında onu gülümsettiğinde değil .

Bu bir tür ödölü hak ediyor olmalıydı ve ona bir ödöl verebilecek durumdaydı.

Onu hızla yukarı ve aşağı yumruklamaya devam ederken, ağzı her seferinde elini biraz daha aşağıya doğru takip etti ve nefesinin kesildiğini, göğsünde inilti çıkıldığını duydu. Gözlerini sımsıkı yummakla ağzının onu derine çekmesini, ucuna kadar kaymasını ve sonra tekrar derine inmesini izlemek arasında gidip geliyordu. Ve sonunda karnındaki damarlar köreldi ve... O... kükredi . Onun adı.

Harcaması boğazına o kadar hızlı ve o kadar bol geldi ki, eli hâlâ meşgulken, onu yeterince hızlı yutmak için mücadele etmek zorunda kaldı. Hala kaygan şaftını çalıştırıyor. Adamın tutuşu saçlarını bükmişti ama onun ağzını aşağı itip onu olduğı yerde tutma dürtüsüne direndiğini hissedebiliyordu. Ve içinde bulunduğı hayvan durumu göz önüne alındığında, bunu tuhaf bir şekilde dokunaklı buldu. Aklını mı kaçıırıyordu?

August'un havası söndü, kolları iki yanına düştü.

Cinsiyeti yarıda kaldı, yapışkan ve pürüzsüz. Her nasılsa hala çekici.

Az önce benim için yaptığına inanamıyorum, dedi derin nefesler arasında, uzanıp onu göğsüne doğru çekti. Natalie, senin gibi... . "
Başını salladı, sol elini saçlarının arasından geçirdi, tamamen ve tamamen sersemlemiş görünüyordu. "Lanet olsun kadın."

Kaşlarını çattı, avucunu adamın göğsünde, başını omzunda test etti.

Sadece geçici olarak. Ta ki nefeslerini tutana kadar.

"Bak, senin sayende bilincimi kaybetmeden önce üç virgül sekiz saniyem var. Bu yüzden sana kalmanı söylemek için kullanacağım.

Burada uyu. Üzerimde." Eğildi ve alnını sertçe öptü, dudakları birkaç saniye orada kaldı. "Hayatında olabileceğin en güvenli yer orası."

Boğazında düğümlenen yumruyu görmezden geldi. "Belki de gelenektir."

Gelenek, diye onayladı.

On saniyeden kısa bir süre sonra bayıldılar.

Bölüm: Onaltı

Uğur yüzünde bir gülümsemeyle yataktan yuvarlandı .

Çekmecelerini çekerken ısıklık çalma dürtüsünü görmezden gelmek için vücudunun her zerresini kullanmıştı. Lanet etmek. İşte iki kişi bir evliliği böyle başlatmıştı. Kaybedenlerin olmadığı bir oral seks yarışması.

Güneş henüz gökyüzünde yükselmemişti ama o erkenci bir kuştı ve pratik dışıydı. Boğazına biraz yumurta atar, ahırın arkasında antrenman yapar ve üretime başlardı. Ama önce yatağın ayak ucunda durdu ve manzaraya hayran kaldı. İnsanları uyurken izlemek cehennem gibi ürkütücüydü. Kendi karısının kıcını kontrol etmek için durduğu için kimse onu suçlayamaz, değil mi? Açıkça görülüyordu. Külot falan yok.

"Ben neyim? Bir keşiş mi?" diye mırıldandı, kapıyı arkasından kapatıp mutfağa gitmeden önce son bir kez uzun uzun bakmak için kapıya döndü. Olabildiğince sessiz bir şekilde kendine bir bardak portakal suyu doldurdu ve beş yumurtayı çırpıp olabildiğince çok lokmada yedi. Çiğneme eyleminde durakladı, yatak odasından ona bir horlama geldiğinde dudakları seğirdi. Dün geceden beri horladığını hatırlamıyordu. Sonra yine, tüm hayatının en iyi oral seksinden sonra bayılmıştı.

Natalie horladı. İyi. Birbirlerini boğarlardı.

Bir keresinde takım arkadaşları ona soğuk algınlığına yakalanmış bir boz ayı gibi ses çıkardığını söylemişti.

August yüzünde bir gülümsemeyle yumurta kasesini lavaboya koydu ve portakal suyunun durduğu boş bardağı çalkaladı. Çak bir beşlik çaktı ve ön bahçeye süzüldü, kapıyı kilitledi ve artık koruması gereken bir kadın olduğuna göre iki kez denedi. Kaslarını gevşetmek için kolunu göğsünün üzerinde gererek derme çatma çalışma alanına doğru ilerledi ve arka ışığı yakmak için ahıra uzandı.

Sonra barfiks çubuğu üzerinde çalışmaya başladı.

Evli bir adam olarak ilk gün.

Cinsel kimyaları ateşti. Hayattan çok, Natalie'yle o yatağa girip onu öperek uyandırmayı istiyordu. O bacakların arasına gir ve onun orgazm olmasını sağlayan ter içinde çalış. Şimdi gerçekten istediği egzersiz buydu . Ama bir şey henüz Natalie ile sonuna kadar dayanmasına izin vermiyordu. Aynı sayfaya gelene kadar değil. Seks yaparlarsa nasıl hissedeceğinden emin değildi ve o hala evlilikleri bir sahteymiş gibi devam etti.

Yanlış. Tam olarak nasıl hissedeceğini biliyordu.

harap

Karısına gittikçe daha çok aşık olduğuna dair daha fazla kanıt gerek yoktu. O lanet yaylı melek, göğsünün tam ortasına çift ok saplamıştı. Ya kalbini delip onu öldürecekti ya da ona yaşaması için yeni bir sebep verecekti.

Zaten onun için yaşıyorsun ve bunu biliyorsun.

August barfiks çubuğundan bir yudum alarak indi ve düzleştirilmiş çimlerin üzerinden ekipmanlarını yenilediklerinde yerel spor salonundan satın aldığı çömelleme askısına yürüdü. Başını altına eğdi

ve ağır çubuğu omuzlarının üzerinden destekledi, geri adım attı ve bir tur squat yaptı.

O ve Natalie ortak bir zemine ulaşmaktan bu kadar uzak olamazlardı, değil mi?

Sırtı onun göğsüne, kalçasına kadar sıvalı uyumuştı. Evlilik sağlam -ya da "gerçek" ya da her neyse- olmadan önce aralarında halletmeleri gereken pek çok bok olabilir, ama o onun yanında rahattı, değil mi? En azından uykusunda ona güveniyordu.

Adam. Uyanıkken de ondan gerçekten tam bir güven istiyordu.

Midesinde şiddetli bir ağrı ile istedim.

Onu tutan neydi?

Görevi, bunu anlamak ve her ne ise ortadan kaldırmaktı.

August, telefonu çaldığında alaturka barı rafa yeni koymuştu. Onu bu kadar erken kimin arayacağına kaşlarını çatarak arka cebinden telefonunu çıkardı, ekranda CO'nun adını duyunca omuzları hafifçe gerilmişti.

"Efendim," diye yanıtladı hızlı bir şekilde, alışkanlıktan omurgası düzeldi. "Günaydın efendim."

"Cates. Düşününüzün ertesi sabahı aradığım için üzgünüm. Eminim meşgulsündür."

Keşke . August yatak odası penceresine bir göz atarak zihinsel olarak içini çekti. Pencereye yaklaşıp o popoya hızlıca bir kez daha baksa kim bilirdi?

"Sorun değil, efendim."

"Arıyorum çünkü para transferi bugün geliyor. İki yüz bin." Boğazını temizlemek için duraksadı. "Yatırımı Sam'in adına yaptım."

August'un göğüs kafesine bir ip çekilmiş. "Bu. . " Bok. Nefes almak acıtiyordu. "Onu benden çok daha uzun süredir tanıyorsun, elbette, ama bence... . Bunun onun için çok şey ifade edeceğini biliyorum, efendim."

"Onu daha uzun süredir tanıyor olabilirim ama ne yazık ki onu daha iyi tanıdığımı düşünmüyorum. Bu bağ rüyası hiç anlamadığım bir şeydi. Ya da anlamaya çalıştım sanırım." CO'nun sözlerinin yapmacık doğası, kabulün zor olduğunu açıkça ortaya koydu. Kahretsin, kişisel bir tartışma yapmak, bırakın oğlu gibi duygusal bir konuyu içeren bir tartışmayı, adamın tarzı değildi. "Belki de benim bunu düzeltme yöntemim budur. Gerçeklerden sonra."

August başını geriye attı ve derin bir nefes aldı. "Parayla elimden gelenin en iyisini yapacağım, efendim. Bu konuda harika değilim. Sam'in olabileceği gibi değil. Ama ikinizi de gururlandırmaya çalışacağım."

Deneme, Cates. Sadece yap."

Kararlılık kaslarını sertleştirdi. "Evet efendim."

CO kapattı. Uzun dakikalar boyunca, telefon hâlâ kulağında, August olduğu yerde kaldı. Deneme, Cates. Sadece yap.

Evet, yapacağı tam olarak buydu. Etrafta dolaşmayı bırakın ve Sam'in adına kalıcı bir miras yaratın. Sam'in onuru. Arkadaşı bunu hak etmedi mi? Bu ona bağlıydı. Bu hayali gerçekleştirebilecek başka kimse yoktu. Zaman ayıracak başka kimse yok. Bu hayal onun omuzlarındaydı ve daha fazla odaklanması gerekiyordu. Bunu gerçeğe dönüştürün.

Evin ön kapısı açıldı ve kapı eşiğinde çerçevenilmiş Natalie vardı. Saçları başının etrafına dolanmış, çarşafı bir toga gibi vücudunu sarmıştı. Sisli avlunun ötesinden ona gözlerini kısarak baktı. "En tuhaf rüyayı görüyorum." Esnedi. "Gecenin bir yarısı tuvalete gitmek için kalktım ve sen çalışıyordun."

"Bu bir rüya değil." August pazılarını esnetti. "Gerçekten bununla evlisin."

"HAYIR." Gözlerini ovuşturdu ve şefkat karnına bir mızrak gibi saplandı. "Dışarısı hâlâ karanlık."

"Saat sabahın beşi, birkaç dakika ver ya da al." Az önce yaptığı telefon görüşmesinin verdiği suçluluk duygusu midesini bulandırarak çimlerin üzerinden ona doğru ağır adımlarla yürüdü. "Bu, kalktığım zaman."

"Ah." Başka bir esneme, bu sefer daha büyük. "Öyleyse ben boşanmak istiyorum."

"Üzgünüm, imzalamayacağım."

Gülümsemesi tatlı ve uykuluydu. "Arsenik zehirlenmesi bu."

"Beni zehirleyebilmen için yemek yapmayı bilmen gerekir prenses."

Kızarmış yanaklarına bakılırsa, bu seferki biraz fazla keskin bir şekilde çınlamış olabilirdi. "Seninle yattığıma inanamıyorum" dediğinde özür dilemenin eşiğindeydi .

"Henüz birlikte yatmadık. Bunu yaptığımızda, bunu bileceksin."

Neden. Neden ona düşman olmayı bırakamıyordu? Beyni uzanıp ellerini aptal ağzına kapatmaya çalışıyordu ama belli ki kolları yeterince uzun değildi ve uzanamıyordu. "O zaman sanırım asla bilemeyeceğim," dedi omuz silkerek. Bir vuruş geçti ve hâlâ sağ elinde duran telefona baktı. "Biriyle konuştuğunu duydum mu?"

"HAYIR."

Kahretsin.

Midesi ağzına doğru bir asit dalgası gönderdi.

Zihni, yalanı hemen düzeltmesi için ona net bir yol haritası verdi. Bunun için gereken tek şey ona CO'sunun yaptığı yatırımdan bahsetmek.

Kolay.

Elbette.

Natalie'ye, ona karşı olan hisleri yüzünden evliliği bitirdiğini söyleyecekti. Onu sevdiğini ve başarılı olmasına yardım etmekten başka bir şey yapamayacak kadar güçsüz olduğunu. Ailesinin yerel kredi memuru üzerindeki etkisinden dolayı değil. Bu konuda tamamen iyi olurdu ve onun fındık çuvalını hiç tekmelemezdi.

Aralarında bir duraklama oldu, kaşlarının arasından bir çizgi belirdi. Telefona son bir kez baktı - yalan söylemişti ve bunu biliyordu.

Dönüşü olmayan çizgiyi geçmeden önce düzeltin.

Onun ondan şüphelenmesi, biraz öfkelenmekten daha kötüydü, değil mi?

"Natalie, söylemeliyim ki..."

"New York'a gidiyorum," diye ağzından kaçırdı. "Beş gün içinde."

"Ne?"

Cevap vermeden döndü ve kapıyı çarptı, onu soğukta nefes nefese bıraktı, nefesi yüzünün etrafında yoğunlaşma bulutları oluşturuyordu. Bu sadece oldu mu? Ne oluyordu ? Daha altı saat önce onu yiyordu. Görünüşe göre güneşe giden tek şey o değildi. Kısa ömürlü, dile getirilmeyen ateşkesleri ona katılıyordu.

" Natalie ," diye homurdandı dişlerinin arasından, hızla onun arkasından eve girerken. Tam da onun yatak odasına kayboluşunu izlemek için tam zamanında, beyaz çarşaf arkasında yerde

sürükleniyordu. Kedi, karanlığa doğru fırlamadan önce sürüklenen çarşafa atladı ve onunla kısa bir süre güreşti. "Buraya geri gel."

Kilitli bulmayı umarak kolu denedi ve hayal kırıklığına uğramadı.

"Kapıyı aç."

"Neden?" kalın ormanın içinden seslendi.

"'New York'a gidiyorum' gibi bir bomba atıp kasılarak çekip gidemezsin."

"Ah, kasılan ben miyim, pazı esneten?"

"Bu adil." Ellerini kapıya yasladı, dağılmasını diledi. "Yemek yapmayı bilmediğini ima ettiğim için özür dilerim."

"Yapmıyorum," dediğini duyduğunu düşündü, çok alçak sesle.

Ve bu küçük itiraf boğazını ateşe verdi. "Natalie, lütfen. Ben sadece konuşmak istiyorum."

Cevap yok.

Yemek yapma şakasına kızgın değil, salak. Yalan söylediğin için seni dışarıda bıraktı ve bunu anlayacak kadar da akıllı. "CO'mla telefondaydım." August arama kaydını açmak için çabaladı, dizlerinin üzerine çöktü ve telefonunu onun kapısının altından kaydırıldı. "İkimiz de erken kalkanlarız."

Sessizlik uzadıkça kafasını kapıya daha çok vurmak istiyordu. Ama sonunda, yatak odasındaki döşeme tahtalarında hafif bir gıcırtı duyuldu, gölgelerin yer değiştirmesi. Duyulamaz bir şekilde nefes verdi ve gözlerini kapattı, göğsündeki baskı hafifçe azaldı. Gerisini ona söylemesi gerekiyordu. Komutanının neden aradığını itiraf et. Ama önce bir şeyi açıklığa kavuşturması gerekiyordu.

"Telefonda başka bir kadınla falan konuştuğumu mu düşündün?"

O gün olacaktı. Bununla tanıştığından beri diğer kadınlar da görünmez olabilirdi.

"Hayır," dedi hemen ve adam omuzlarını gevşetti. "Bunu düşünmemiştim."

Alnını kapıya dayadı. "İyi."

"Her ne kadar teknik olarak . . . Biz sadece kağıt üzerinde evliyiz. Sanırım iznin var, değil mi?"

Omuzları, ortasında keskin bir inkâr bükülmesiyle birlikte tekrar yukarı doğru kıvrıldı. "Yanlış. Benim için sadece sen varsın." Tanrım, bunu yüksek sesle söylemek serbest düşüş ve bir bulutun üzerine iniş gibiydi. "Ve senin için sadece ben varım."

"Bu bitene kadar."

"Doğru," dedi çenesini gıcırdatarak. "Lütfen kapıyı aç."

Saniyeler geçti. "Yapmamayı tercih ederim."

August burnundan yavaşça nefes aldı, sonra geri verdi. "Bebeğim."

Nefesi kesiliyor muydu? "Bu artık bir şifre mi yoksa başka bir şey mi?"

"Evet. Bu. Çünkü muhtemelen ikimiz de bunun aptalca bir sevgi olduğunu düşünüyoruz, değil mi?"

Olumlu bir şekilde mırıldandı.

"Yani bunu söyleyecek kadar kendimi alçaltmaya istekliysen, ciddiyim. Ve tam tersi." Ağır bir vuruş geçti. "Bebeğim."

"Ah, yüksek sesle ağladığın için," diye homurdandı, kapıyı açıp telefonunu ona doğru uzatırken, mütevazılığını koruyarak neredeyse çarşafı düşürecekti. Aceleci hareketlerle toparladı, ama aslında yüzünün solgunluğundan başka bir şey fark etmiyordu. Bir şeyler

değişmişti. Onunla eskisi kadar rahat değildi. Rahat bir hava çekmeye çalışsa da. "Bak, aşırı tepki verdim." Beş ince parmağını saçlarının arasından geçirdi. "Morrison ketum biriydi ve sanırım bu hassas bir nokta. Aynı zamanda firma tarafından işe alındık, bu yüzden başlangıçta çok rekabet içindeydik. Gerçekten hiç gitmedi. Portföyleri karşılaştırmayı severdi, ama sadece öndeyken . Sayıları azalınca sakladı. Para sakladı. Finansmanı ayrı tutmakta ısrar etti. Her neyse . . . önemli değil."

Zemin bataklığa dönüşmüştü ve batıyordu. Bunların bazıları mide bulandırıcı bir şekilde tanıdık geliyordu. Kulağa önemli geliyor.

Belki de öyledir. Evet." Birkaç saniye düşündü. "Babam da benim başımın üzerinde para tutuyor. Belki de insanların parayı bir silah olarak kullanmasının kırmızı bayrak olduğunu düşünüyorum. Veya finansal durumlarını gizleyin. Başka ne saklıyorlar, biliyor musun? Önde olmanın iyi bir karakterin işareti olduğunu düşünüyorum. El salladı. "Dediğim gibi, tamamen aşırı tepki verdim. Az önce bir telefon görüşmesi yapıyordun."

Midesi bir haftadır güneşte bırakılmış bir domates gibiydi. Vay be. Natalie'nin eski sevgilisi parayla akıl oyunları oynamıştı. Babası aynı şeyi yapmaya devam etti. Şimdi ondan iki yüz bin dolarlık yeşil bir yığın mı saklıyordu? İlk etapta onunla evlenmesinin sözde nedeni olarak da biliniyor. Kendisini nasıl temsil ettiğine göre evlenmişti - sermayesi tükenmiş bir şarap üreticisi.

Bu neredeyse bir haftadır doğru değildi.

Koca kışlı düğünlerinden önce.

Şimdi ona gerçeği söylese ne yapardı? Hiçbir şey iyi değil. Daha şimdiden üç bin mil öteye uçmakla tehdit ediyordu ve o daha itiraf bile etmemişti.

"New York'a gitmenle ilgili bu saçmalık da ne?"

"Benimle görüşmek isteyen bir yatırımcı var."

August, onun çarşafı bir kalkan gibi tutmasına dikkat ederek ve ondan nefret ederek hafifçe geri çekildi. "Güven fonunuz serbest bırakılırken neden bir yatırımcıya ihtiyacınız var?"

"Güven fonum iyi bir başlangıç, ancak ek fonlar bizi atlamadan daha uygun hale getirebilir. Kayda değer bir yatırımcı bizi rekabetçi kılar ve daha fazlasını çeker."

Yani düğünümüzden altı gün sonra kefaletle serbest kalacaksın. Bu nasıl görünecek?

İşlerin nasıl görüldüğü umurunda değildi, ama henüz sağlam bir zemine oturmamışken onun St. Helena'dan ayrılmasını engellemek için hemen hemen her şeyi söylemeye hazırdı.

"Sadece bir geceliğine gideceğim. Gittiğimi kimse fark etmeyecek."

"Yapacağım."

Dudaklarını ayırarak yüzünü inceledi. "Sağ. Eminim küçük işletme kredisıyla işleri yoluna koymak istersin. Pazartesi sabahı arayıp bir görüşme ayarlayacağım."

Hayır, dedi çok hızlı bir şekilde boğazını temizleyerek. Bana bir kürek ver ki kendimi daha derine kazabileyim. Onunla evlenmek için gerçek nedenlerini kendine saklamaktan başka ne yapabilirdi? Aşk konusunda onun yüz adım gerisinde olduğu, çizmeye yaklaşmadığı bile aşikardı. Gerçek, onu tamamen yoldan çıkarabilir. "Demek istediğim, Pazartesi akşamı annende Meyer'le yemek yiyoruz. O zaman ayarlayabilirim."

Bu bilgiyi derin bir nefes alarak aldı ve başını salladı. Dudaklarını ıslat. "Tamam aşkım. Bu da işe yarıyor."

Kalbi gümbür gümbür atıyordu, kolları onu sarmak için can atıyordu. Aralarında kesinlikle hiç hoşlanmadığı yeni bir mesafe vardı

ama aralarındaki bağ, onun kapıyı açtığı zamankinden daha güçlüydü. Sağ?

Bu teoriyi test etmesi gerekiyordu. Yoksa bir saniye rahat etmezdi. Kargaşa içinde olurdu.

Kolunu kapıya dayayarak çok yavaşça eğildi ve ağzını onunkine bir inç yaklaştırdı. Başını hafifçe çevirerek burnunu burnunu çekti ve ikisinin de daha hızlı nefes almasını sağlayacak şekilde dudaklarını birbirine sürttü.

"New York'a gitme prenses."

Natalie başını çevirdi ve ağızları birbirine doğru sert bir şekilde eğildi, dudaklar açılıp araniyor, diller dalıyordu. Sadece bir kere. Ve sonra geri çekildi, onun vücudunu sert bir şekilde bıraktı ve nefesi sert bir şekilde geliyordu.

"Gerçek sabah görüşürüz, August."

Kapı çarptı. Tekrar. Ve aralarında duygusal bir ilişkinin de kilitlenmiş olmasından endişelenmeden edemedi.

Bölüm Onyedİ

Natalie o gün ikinci kez uyandı ama şimdi öğleden sonraydı ve gözleri buğuluydu ve kafası karışmıştı. Sabahın erken saatlerinde August'la tartışması bir rüya gibi geliyordu ama midesindeki bulantı ona hayır, bunun kesinlikle olduğunu söylüyordu. Beyni tam olarak uyanmadan önce kahveden önce insanlara ulaşmaya çalışmış ve tam bir salak gibi davranmıştı.

İlk başta telefon görüşmesini açıklamadığı için gerçekten bir çarşafı fırlamış mıydı? Sevgili Tanrım. Bu evliliğin bir iş anlaşması olması gerekiyordu. Bunu teklif eden oydu. Ve ilk gün, kıskanç bir âşık gibi davranmıştı.

yatağında uyumuştı .

Bir iş anlaşmasından olabildiğince uzağa.

SABAH altı civarında uyuyakaldığı rahat çarşaf yığınınından çıkardı . Misafir odasının kapısını yavaşça gıcırdatarak açtı ve dışarı baktı, mutfak masasının ortasından merakla ona bakan Menace'i buldu. Ama August yok. Tanrıya şükür. Kocasıyla tekrar yüz yüze gelmeden önce iyice uyanıp uzun süredir kayıp olan yetilerini geri kazanması gerekiyordu .

Giysileri ve banyo malzemeleri çantasını almak için yatak odasına geri çekildi, bir an sonra ortak banyolarına kapandı ve ağır greyfurt aroması gizlice yaklaşıp onu pusuya düşürürken içini çekti. Bu duşta en son durduğu andan itibaren anılar canlandı, August'tan zevk alıyor. Sahneler, çıplak sahneler onu bombardımana tutuyor, kolu çevirip su sıcaklığını haşlayacak seviyeye ayarlarken hareketlerini beceriksiz hale getiriyordu.

Zelnick Cellar'ın sahte karısı ve çalışanı olarak yeni rolünü düşünürken, duş alma hareketlerini yaptı - kendine yalnızca bir veya iki kez August'un ev yapımı sabununu minik minik kokladı -. Unvanının sadece isim olması gerekmiyordu. Buranın başarılı bir şekilde çalışmasına yardım edebilirdi. En azından, August'a hızlı bir başlangıç yapması için koca bir ayı vardı.

Natalie duşu kapattı, dışarı çıktı ve bir şortla bol, uzun kollu bir gömlek giydi. Odasına geri döndü, saçını kuruttu ve evden bir amaç için ayrıldı: yardım etmenin bir yolunu bulmak. Misafir odasında kilitli kalmalı ve güven fonunun derhal banka hesabına geçmesi için dua etmelidir. Ama sebep iyiye, August'un şarap yapma girişimlerine o kadar çok gülmüştü ki. Değerli biri.

Ve belki de bir şekilde bunun bir parçası olmak istemiştir.

Belki onun mutluluğu onun için küçük bir anlam ifade ediyordu.

Natalie, August'un bir sıra fiçilerin önünde durmuş mayayı karıştırdığını görünce üretim ambarının girişinde durdu. Ahırdaki

sıcaklık yılın bu zamanı için biraz sıcaktı ve muhtemelen onun sürecini etkiliyordu. Kabul edildi, daha gelişmiş bir tesis için bütçesi yoktu ama kesinlikle varilleri birkaç derece soğutmanın bir yolunu bulabilirlerdi. Üzümlerin nitrojen içeriğini test etmiş miydi?

August aniden döndü, ifadesi şaşkınlıktan biraz temkinliye dönüştü. "Özür dilerim, o neydi?"

Özel düşüncelerini farkında olmadan yüksek sesle dile getirmek eğlenceli ve yeni bir alışkanlıktı. "Sadece nitrojen içeriğini test edip etmediğini merak ediyordum. üzümlerden."

Daha yakına gitmek istedi. Sırf neyle çalıştığını görmek için varillerin içine bakıp yakındaki masadaki aletleri sıralamak istedi, ama August'un sert omuz kasları görünmez bir engel oluşturdu. Ya da belki bunu hayal ediyordu?

Elbette, ondan ahırdan uzak durmasını istemişti. Ama bu evlilik öncesiydi ve bir tartışmanın ortasındaydılar. Talebi ciddi miydi?

"Hmm. . " Omuzlarını dikleştirdi ve tekrar denedi. "İlk rafa kaldırma işleminden ne kadar sonra brüt tortu tabakasını kaldırdınız?"

"İğrenç ne?" Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından August boğazını temizledi. "Üzümleri sıkıp fiçılara koyduktan sonra yüzeyde beliren o kalın bok tabakasından mı bahsediyorsun?"

Nefes verdi. "Evet."

Aynı sayfada olmaları omuzlarını rahatlattı. "Bilmiyorum. Sanırım . . . yaklaşık bir hafta."

Bir numaralı sorun tespit edildi. Brüt ücretler bir veya iki gün sonra rafa kaldırılmalıdır. Ama bunu yüksek sesle söylemedi. Omzunun üzerinden ona baktığında sadece başını salladı.

"Bu bende, Natalie," dedi. "Eve dönmek istersen sorun yok. Veya . . ."

"Ah," dedi, biraz hazırlıksız yakalanmıştı. August'la tepeden tırnağa tartışmaya yabancı değildi ama August onu hiçbir zaman düpedüz kovmamıştı. "Üretimle ilgili yaşadığınız sorunları araştıracağımızı sanıyordum."

"Evet. Sadece... ." Öksürdü. "Bunu sadece Sam için yapmak zorundaymışım gibi hissediyorum. Bu benim sorumluluğum. Sorumluluğu istiyorum . "

Natalie karnının ortasında oluşan yarayı görmezden geldi. Tıpkı Corinne ve Julian gibi August da işlerin belirli bir şekilde yapılmasını istedi ve buna Natalie dahil değildi. Hoş karşılanmadı. Her iki bağ da kırmızıya batıyor olabilir ve yine de onun yardımına gerek kalmayacaktı. Aynı eski hikaye. Ama August'un kendi başına idare etmek istemesi neden daha çok canını yaktı? Şarap yapımında herhangi bir yardım -onun yardımı- istemediğini mi ? Ailesinin çabalarını umursamamasına alıştı ama August. . . yine, onu uzaklaştırmaması gerekiyordu . Sam'e olan kederinin onun kimsenin tam olarak anlayamadığı şekillerde tepki vermesine neden olduğunu anlasa bile bu canını yakıyordu.

Acıyı bir kenara bırakarak olayları onun bakış açısından görmeye çalıştı. Bu göreve en iyi arkadaşı için gitmişti. August burada Sam'in ne istediğini bilen tek kişiydi. "Bana yakın kimseyi kaybetmedim ama bence keder pek çok farklı şekilde ifade edilebilir."

August'un omuzları biraz düştü, gözleri ihtiyatlı bir minnetle ona bakıyordu. "Adamlarla Sam'in ölümü hakkında konuşmazdım. Buraya gelip bağ satın alacağımı da amirimden başka kimseye söylemedim. Hiçbirinin dahil olmayı istemesini istemedim. Bu berbat değil mi?" Boğazını ovuşturdu. "Sadece ona herkesten daha yakındım ve... . "

"Tüm yükü kendin taşımak istiyorsun."

"Evet. Başka birine ağırlığın bir kısmını verirsem, bu bir polis gibi hissettiriyor. Ya da sorumluluktan kaçıyormuşum gibi. Bu yüzden bunu tek başıma yapmak zorundayım."

Natalie, bir zamanlar beceriksiz bir ogre olduğunu düşündüğü biri için böylesine delici bir sempati duygusu yaşayabildiği gerçeğine hayret etti. Bazen hala yaptı. "Böyle olmasını ister miydi sence? Bütün yükü sen mi taşıyorsun?"

August başını sallamanın ortasında durdu. "HAYIR." Sıkıntılı bir nefes verdi. "Hayır, kesinlikle yapmazdı. Ama bu hiçbir şeyi değiştirmez."

"Evet," dedi yumuşak bir sesle. "Bunu kendi bildiğin gibi yapmak zorundasın, August. Bunun ne olduğunu bilen tek kişi sensin." Natalie davetsiz misafirin kendisi olduğunu anlayana kadar ahırın diğer tarafından birkaç dakika birbirlerine baktılar. Devam edebilmek için onun gitmesini mi bekliyordu? Olasılık onun biraz fazla hızlı konuşmasına neden oldu. "Her neyse, işine geri dönmene izin vereceğim. Bu sabah kıskanç bir eş gibi davrandığım için özür dilerim."

"Kıskanç bir eş olman hoşuma gitti..." Hemen geri adım attı. "Hayır bekle. Hayır. Bunu kastetmedim. Kıskanç olmandan hoşlanmadım ama benden daha fazlasını beklemeni sevdim."

Bir ağırlık yavaşça boğazından göğsünün ortasına gitti.

Bazen çok etkileyici şeyler söyledi. Ve onları kastediyordu.

, onun yardımına izin vermenin en büyük etkiyi yaratacağını göremedi. Bunu ona açıklamak, daha hazır olmadan onu paylaşmaya zorlardı.

Belki de hiçbir zaman hazır olamayacaktı.

"Oh iyi." Şafak sökerken geçemeyecek kadar yorulduğu bariyerler şimdi kalkmış ve çalışıyor, Tanrıya şükür. Çenesini kaldırarak ahırdan geri geri çıktı . "Yürüyüşe çıkıyorum. Claudia'ya bir geri arama borçluyum..."

"Birkaç dakika bekle," dedi çabucak, uzun tahta kaşığı biraz ararken. "Seninle geleceğim. Sana etrafı göstereyim."

"Hayır, teşekkürler. Ben yalnız gidebilirim." Kaşlarını çatmasından başını çeviremeden bir şey hatırladı ve parmaklarını şaklattı. "Bekle. Sana sormak istiyordum. Bu mülkte şarap mağarası var mı?"

"Şey. . . Evet." Bileğini alnında gezdirdi ama kaşlarını çattı. "Evet, etkinlik ambarının arkasında bir giriş var. Veya olay ahırı ne olacaktı .

"Bir etkinliğiniz oldu."

"Ve negatif üç şişe şarap sattım. Bu matematiğin nasıl mümkün olduğundan bile emin değilim."

"Bir tanesinin yarısı yüzüne geldi."

"Eksi üç buçuk. Senin yürüyüşüne geliyorum."

El salladı. "Mağarayı kendim bulabilirim."

"Aylardır oraya gitmedim, ama ışıklandırma olmadığını ve merdivenlerin dik olduğunu hatırlıyorum..." Koltuk altlarını yelpazelemeye başladı. "Mağarada yalnız seni düşünmekten terliyorum. Bana burada toparlamam için bir saniye ver.

"Saçmalama. Bir mağarada yolumu biliyorum ve el feneri uygulamam var."

"Beni bekle," diye homurdandı.

"HAYIR."

Tüm bu tartışmanın gizli bir anlamı varmış gibi hissetmeye başlamıştı ve bu sabah ikinci kez uyanmış ve ilişkilerini karmaşıklaştırmaya karar vermişti. Bununla birlikte, August'la ne kadar çok zaman geçirirse, birbirlerine karşı sorumlulukları o kadar dolambaçlı hale geliyordu. Ve yirmi dört saatten daha kısa bir süre önce evlenmişlerdi.

Tanrı bizi korusun.

İki ambar arasındaki toprak yolda onu takip etti, yürürken eldivenlerini ve deri önlüğünü çıkarıp onları yerde bıraktı. Saçma.

Hızını artırdı.

O eşleştirdi.

Ve şimdi koşuyorlardı çünkü artık hiçbir şeyin anlamı yoktu.

"Lanet olsun, Natalie."

Olay ahırının köşesini döndü ve paslı metal tırabzanlı beton merdiveni gördü. "Neden arkadaş istemediğimi anlamıyorsun?"

"Çok kötü. Anlıyorsun."

"Mağaradayken yalnız kalmayı seviyorum." Bu ifade kendi kulaklarına kafa karıştırıcı geldiğinde, açıklamaya çalıştı. "Vos'takini kastediyorum."

Artık tam arkasındaydı. Sadece adımlar. "Orada ne kadar zaman geçiriyorsun?" Artık bileydiler, kahretsin uzun bacakları. "Peki ne için?"

"Önemli değil."

"Önemli gibi görünüyor."

"HAYIR." Aniden merdivenlerin başında durdu ve ona bakmak için döndü. "Demek istediğim . . . Önemli değil. Aşağıda olduğumu. Gittiğimi kimse fark etmez."

" Fark ederdim , " diye bağırdı ona.

O an ona yumruk atmayı hayal etti. Zor. Gerçekten yaptı. Bu kadar şefkatli ve koruyucu olabilmesi, ancak onu kederinden, şarap yapımından uzak tuttuğunda ne kadar yandığını hala fark edememesi - sinir bozucuydu. Ve ne zamandan beri onun üzerinde bu güce sahip olmasına izin veriyordu? Nasıl onun içine gizlice girmeyi ve her şeyi yeniden düzenlemeyi başardı?

"Düşündüğün kadar fark etmiyorsun," dedi, onu bir adım geri iterek, sonra da beton merdivenlerden mağara girişine doğru ağır adımlarla indi. Bir an sonra onun adımları onu takip etti ve arkasını dönmeden zavallı erkek beyninin fazla mesai yaptığını hissetti. Neredeyse bir acıma izi hissetti. Neredeyse.

Natalie kapıyı yavaşça açtı ve toprak ve küf kokusunu karşıladı. Bu mağara bir süredir kullanılmadığına göre, bayat havada dışarı çıkan daha fazla toz vardı ama yine de soğuk, tanıdık karanlık hoş karşılanıyordu. El feneri uygulamasını açıp önüne tuttu ve August'un haklı olduğunu fark etti. Merdivenler tehlikeliydi. Ama kuruydular ve tırabzan dışarıda olduğu gibi paslanmamıştı. İçeri girip yavaşça yer altına inecek kadar güvende hissediyordu kendini.

Natalie. . . dedi August kalın bir sesle. "Devam etmek. Sanırım önce ben gitmeliyim."

"Sana söz veriyorum, sorun değil. Bir ya da iki yarasadan korkmuyorum."

"Yarasalar mı?"

"Elbette. Mağaraları severler. Burada bütün bir koloniye sahip olabilirsin—"

"Çok hızlı gidiyorsun. Yavaşla."

Natalie onun tuhaf ses tonunu duymazdan gelerek el fenerini sola çevirdi ve uzun, oval biçimli bir odayı ortaya çıkardı. Duvarda örümcek ağlarıyla kaplı raflar vardı, boş ve atılmış şarap şişeleri taş zemine saçılmıştı. Ötede, ikinci, daha küçük bir oda gibi görünen yerde daha fazla karanlık uzanıyordu . "Aman Tanrım, bu inanılmaz, August. Bunu düzeltebilir ve burada özel partiler verebilirsin. Ya da bir depo yapabilirsin. Çok farklı teknikler var. . "

August'un ona bir süredir cevap vermediğini fark edince sustu.

Merdivenlerin ortasında durup yüzünü aydınlatmak için fenerini kullanarak döndü ve onu bir hayalet gibi bembeyaz buldu. Gözleri kapalıydı, alnına ter yapışmıştı.

"August," diye soludu, alarm nefes borusunu sıkıştırıyordu.

"Üzgünüm. Bu hoşuma gitmedi. Yapmıyorum . . " Sanki orada bir şey olmasını beklermiş gibi göğsünün ortasına uzandı. Sonra beline, uyluğunun dış kısmına bir şaplak attı. Silah aradığını fark etti. Belli ki boş geliyor.

İşte o zaman içinde bulundukları durum farklı bir şekilde kayda geçmeye başladı. Neredeyse tamamen karanlıktaydılar, tanıdık olmayan bir uzaya seyahat ediyorlardı. Bu ona savaşta olduğunu hatırlattı mı?

Bu ona şunu mu hatırlattı? . . Sam'e ne oldu?

Natalie, sadece buradan gitmene ihtiyacım var, tamam mı? diye duraksadı.

"Evet. Evet tamam."

Olabildiğince hızlı bir şekilde merdivenlerden yukarı geri çekilmeye başladı, ama August onu yarı yolda karşıladı ve onu kollarının arasına alarak mesafenin geri kalanını ve güneş ışığına doğru koşturdu. Dış

beton basamakları ikişer ikişer attı, bu noktada bacakları pes edecek gibiydi. Onu hâlâ kollarında tutarken, gölgeli bir çimenlikte diz çöktü ve Natalie içgüdüsel olarak onun etrafına kıvrıldı. Bu titreyen adamın etrafına mevcut tüm uzantıları sardı ve gözlerinde nem birikerek sarıldı.

"Üzgünüm. Aman Tanrım. yapmadım . . mağaranın kötü anıları geri getirebileceği hiç aklıma gelmemişti—"

"Tabii ki senin aklına gelmedi. Olmamalı." Sesi bir şekilde onun omzunda çözüldü. " Böyle korkunç şeyler düşünmeni istemiyorum . "

Natalie kollarını onun boynuna doladı ve yavaşça, yavaşça onları çimlere yan yatırdı ve tişörtünün terden sırlıslıkla olduğunu, kalbinin hâlâ saatte bir milyon mil hızla attığını hissedebiliyordu. "Oraya kadar yoluma devam etmemeliydim. Sadece yolumda olmayacağım bir yerde yardım etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordum.

Saçlarına sert bir nefes üfledi ve onu kendine çekti. "Yoluma engel değilsin ama bunu takdir ediyorum."

Parmak uçlarıyla sırtını okşadı ve adam içini çekti, kaslarındaki gerginlik hafifçe azaldı. "Bu daha önce oldu mu?"

"HAYIR." Kafatasının arkasını avucunun içine aldı ve sanki bu onu rahatlatıyormuş gibi yüzünü daha güvenli bir şekilde boynuna bastırdı. Hayır, Sam öldükten sonra takımdan ayrıldım. Daha fazla çatışma görmedim. Yapamazdım. Ara sıra rüyalar görülür, ancak geçmişe dönüşler veya panik ataklar olmaz. Hiç bir şey . . . bu berbattı.

"Bu berbat bir şey değil," diye fısıldadı hararetle.

Ona inanmıyormuş gibi bir ses çıkardı. Uzun bir dakika geçti, nabızı yavaşlamaya başladı. Sonra, "Şarapçılık onun kalbiydi. Bunu çok fena istiyordu. Ve ben zaten. . . Onu bir kez hayal kırıklığına uğrattım, Natalie. Ölmesine izin vermemeliydim. Onu korumam gerekiyordu." Ağır bir yutkunma. "Bunun bana olmasına izin vermezdi."

Natalie'nin gözyaşları şimdi tişörtünün omzuna ıslanıyordu, ortasında eziyetli bir rüzgar vardı. "Ben asker değilim August ve savaş hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama senin karakterini biliyorum. Ve biliyorum ki sevdiğin birine karşı en ufak bir tehdit hissetseydin bunu durdurmak için bir şeyler yapardın. Yarın güneşin doğacağını bildiğim gibi biliyorum ." Onun tuzlu tenini öptü. Senin hatan değildi.

Öğleden sonra güneşinde birbirlerine sımsıkı sarıldılar, zaman ölçüsüzce akıyordu. Natalie, August'un yardımını reddetmesiyle ilgili hissettiği bitmeyen üzüntüyü, sempati ve anlayışla bastırarak olabildiğince uzaklaştırdı. Ve daha önce hiç yaşanmamış, adını koyamayacağı kadar ürkütücü, tecavüz eden bir duygu.

Bölüm Onsekiz

Kayınvalidesinin evine yemeğe gitmek .

August onun bu kadar heyecanlanacağını hiç düşünmemişti.

O ve Natalie birlikte evden çıkarken ve kediye veda ederken gündelik iş kıyafetleri giymişlerdi. August, Natalie'nin yolcu koltuğuna oturup kucağındaki ev yapımı turtayı dengeleyebilmesi için arabanın kapısını açtı. Bu, evliliğin gerçekmiş gibi hissettirdiği türden bir akşamdı ve lanet olsun ki buna bayılıyordu, özellikle de dünden beri pek dokunmadan veya konuşmadan birbirlerinin etrafında döndükleri için.

Onu şarap mağarasında kaybettiğinde.

Evet, etkinlik ambarının dışında saatlerce birbirlerine yapışıp nefeslerini içlerine çektiklerinden, onun kalp atışlarını karanlıkta takip edebileceği bir şarkı gibi geçirdiklerinden beri pek fazla konuşma olmamıştı. Ancak çok fazla bakış vardı. Bir sürü mutfakta ya da banyoya giderken yolda birbirinin yanından geçiyor ve bakıyor. dokunmak istemek.

August, Natalie'nin bir hamle yapmasını beklediğini çok iyi biliyordu ve inanın, onu yatağa götürmemek tam anlamıyla bir işkenceydi, ama dün ona bir şey kanıtlamışsa, o da Natalie'nin kalıcı olarak hayatında olmasına ihtiyacı olduğuydu. Bu zaman dilimini ciddiye almalı ve onun tüten sıcak, türünün tek örneği rafıyla dikkatini dağıtmamalıydı. Ona altmış dakika değil, altmış yıl boyunca ihtiyacı vardı. Onun yaralanması fikri, vücudundaki her bir molekülün yanlışlıkla tiyatroya girip It oynayan bir çocuk gibi çılgılık atmasına neden olduğunda başka neye inanması gerekiyordu ?

O mağaraya inmek, üç yıl önce Sam'le birlikte saklanma yerine girmeye ürkütücü bir şekilde benziyordu. Aynı tozlu çürüme esintisi, hepsinin sessizliği ve zifiri karanlığı. Ve tek düşünebildiği onu da kaybedemeyeceğimdi. yapamam .

Sevişmek ve evlilik mutluluğuna giden yollarındaki tüm engelleri unutmak çok tatmin edici olurdu, ama o yolu seçerse, bir gün uyanacak ve New York'a gidecekti. Onun aleti iyi bir egzersiz yapmış olurdu. Ama onu tekrar sevmeye daha yakın olmayacaktı. Ya da mesafe kat edebileceklerine inanmak.

Bu hızla sevimsiz seksenlerin şarkıları kendi kendilerine yazıyordu, ama yolcu koltuğunda bu kadar muhteşem görüldüğünde, sol dizini pastayı alt üst etmekle tehdit eden gergin bir hareketle aşağı yukarı zıpladığında kim onu suçlayabilirdi?

"Hey." Sağ elini direksiyondan çekti ve parmak boğumunu onun dizinin dış kısmına sürttü, ki bu büyük bir hataydı, çünkü her şeye kadir Tanrım, o pürüzsüzdü ve diz kapağı tam avucunun içine sığacaktı. Odak. "Ingram Meyer orada olacağı için gergin misin? Çünkü bizde bu var, Natalie. Gecenin sonunda, aşk için evlendiğimize o kadar emin olacak ki, bize ikinci bir düğün hediyesi gönderecek. Parmaklar bir çikolata çeşmesinde geçti.

Gözlerini devirmek üzereydi ama onun yerine sinsi bir bakış attı. "Biliyorsun, Williams Sonoma'dan gelen fondü kabı olarak ikiye katlanıyor."

Direksiyona vurdu. "Kimsenin bize onlardan almadığından emin miyiz?"

"Hallie hediyelerimizi eve götürdü, açtı ve düzenledi. Peynir kazanı görevi gören tek bir çikolata çeşmesi bile yok ama yine de, Julian'ın kız arkadaşının kendisi için çalmasını da göz ardı etmem. Bir keresinde güpegündüz bir peynir dükkanını soydu." Adamın inanılmaz kaş kaldırmasına ciddiyetle başını salladı. "Meyer'i ikna edeceğimize nasıl bu kadar eminsin?"

Çünkü o adam göremiyorsa senin için ölürüm, o kör.

"Yemekli partilerde harikayımdır. Kansas'ta bunlara barbekü diyoruz.

Gülüştü biraz şaşkındı. "Annemle resmi yemek odasında yediğimiz akşam yemeği, birinin arka bahçesinde soğuk bir yemek yemekten çok uzak."

"O kadar kötü ha?" Midesi ona bir sonraki soruyu sormaması için yalvardı ama kahretsin, yine de yaptı. "Eski nişanlını hiç akşam yemeği için eve getirdin mi?"

Morrison? HAYIR."

"Evet, lanet olsun." Yumruk pompası o kadar istemsizdi ki neredeyse kamyonun tavanına bir delik açacaktı. Geri çekil kaplan. "Demek istediğim, aileni o heriften ayırmanın tüm yapışkan sürecini de yaşamak zorunda kalmadığına sevindim. Sen gidişatın nasıl olacağını biliyorsun. Birinden öylece ayrılmıyorsun, onların ailesinden ve arkadaşlarından da ayrılıyorsun. Tam bir karmaşa."

Natalie baktı.

Her an onu yumruk pompası ve ardından gelen saçmalıklar için arayacaktı. Bunun yerine, "Sen... . nasıl gidiyor biliyor musun? Ciddi kız arkadaşların oldu mu?"

August bir şekilde bunun tehlikeli bir konu olduğu hissine kapıldı. "Babam, kadınların gerçekten cevaplanmasını istemedikleri sorular sorduklarını söylerdi ve bizim işimiz hangilerinin güvenli, hangilerinin güvenli olmadığına karar vermek. Ve her zaman yanılmış olacağız."

Natalie buna gülerek pastayı kucağında düzeltti. "Ne ima ediyorsun? Eski kız arkadaşlarını gerçekten bilmek istemediğimi mi?"

"Anlatabilirim prenses. Taşaklarıma bir zimba tabancasının doğrultulmasını istediğim kadar, bu Morrison hıyarı hakkında bir şeyler duymak istiyorum."

"Sen sordun."

"Artık bir kadınla yaşıyorum. Belki de bana bulaşıyordur."

"Her neyse. Sadece soruya cevap ver." Kıkırdadı.

Oh hayır. Bu kıkırdama aldatıcıydı.

Sezgilerine güven oğlum.

Yoksa onun siki miydi? Çünkü aleti Natalie'ye bilmek istediği her şeyi söylemeni söyledi. Gecikmeden ona her istediğini ver.

"Evet, ciddi bir kız arkadaşım vardı," dedi yavaşça. Dikkatlice. "Bir. Lisede. Yan evde yaşıyordu. Aslına bakarsan, sanırım o hâlâ evde, annemle babamın yanında."

"Nasıldı?"

Tamam aşkım. Natalie hala gülümsüyordu. Bu iyi görünüyordu. Carol? O tatlı, mütevazı bir Kansas kızı. Turşusu eyalet fuarında mavi kurdele kazandı."

"Ah." Gülümseme şimdi biraz zorlama görünüyordu. "Vay. Kulağa tam zıttım gibi geliyor.

Gecikmek. İşler iyice karışyordu.

"Neden ayrıldınız?"

Natalie, turtanın kucağında çok sıcak olmadığından emin misin? Yapabilirim-"

"Yani, eğer o kadar tatlıysa , ne oldu?"

"Tatlı mı dedim?" Annesi Carol'a hep böyle derdi . Tatlı, mütevazı bir Kansas kızı. Sıkışmış olmalı. "Kuyu. Hemen yerleşip bir aile kurmaya başlamak istedi ve ben buna hazır değildim. Hizmet etmek istedim." Bu gerçekleri çok ağır ağır okudu. "Böylece bana sınıf yüzüğümü geri verdi ve şimdi kilise papazıyla evli. Annem beni en son bilgilendirdiğinde dört çocukları oldu."

"Ah." Natalie koltuğunda geriye yaslandı. "Ve onun için mutlu musun?"

"Elbette öyleyim. Neden?"

"Kaçan oydu sanki."

"Hayır, o benim bir sonraki kız arkadaşımdı." Ona göz kırptı. "Şaka yapıyorum prenses."

"Biliyorsun, elimde bir turta var," dedi sakince. Birkaç vuruş geçti ve bu konuşmanın tehlikeli doğasından henüz emin olmadığını hissetmeye başladı. "Ama turtadan bahsetmişken, ben sadece... . meraklı. konusunda çok iyisin. . . Biliyorsun. Kendinizi küçük bir turta ile şımartın. Peki tüm bu uygulama ne zaman oldu—"

Zaten başını sallıyordu. Natalie . "

"Sadece söylüyorum, papazın turşucu karısı olamaz."

"Bu konuşma artık sona eriyor. Benim gözüm sadece senin turtanda."

"Sadece söyle bana," diye kandırdı.

"HAYIR."

"İkimiz de yetişkiniz!"

"Aman Tanrım, ben. . . Evet tamam. İyi. Bekaretimi yirmi iki yaşımdayken kaybettim. Biraz geç ve on üç yıl önce , Natalie. Kız, bir arkadaşımın kız arkadaşının arkadaşıydı ve adını bile hatırlayamıyorum ama o... . ona baktı ve, O şeyi karışıma katmayı düşünmeden önce bir kadını nasıl aptallaştıracağını öğrensen iyi olur , dedi . Bana birkaç numara gösterdi ve ben de dinledim. Tamam aşkım? Ve bu konuşmanın sonu budur ."

"Adını hatırlamadığına emin misin?" Hayal kırıklığına uğramış gibi görünme cesaretini göstermişti. "Ona bir Noel kartı göndermeyi umuyordum."

"Çok komik." Yüzü alev alevdi. "Sana bunu söylediğime inanamıyorum."

"Neden?"

"Çünkü sen benim karımsın . İlk günden beri sadece senin için var olduğuma inanman gerekiyor." Kendi kendine yönlendirdiği öfkeyle başıboş bir top haline gelmişti ve artık patlamaktan kendini alamıyordu. Belki itirafının Natalie'nin kafasına şüpheler soktuğundan endişeliydi ya da belki de gerçeği kendine saklamaktan bıkmıştı. Ama her ne sebeple olursa olsun, bağırsaklarını dökmek için Vos malikanesinin dışına çıktıkları anı seçti. "Ve sana baktığımda, yemin ederim ki öyleyim. Bunca zaman sadece senin için var oldu. sahipmişim gibi hissettiriyor."

O anda son derece güzel ve savunmasızdı.

Ayrıca solgun ve dehşet dolu.

Mükemmel.

"Sadece sen misin? . . Ingram Meyer'in önünde rol yapmaya hazırlandığımız için mi yöntem oynuyorsun, yoksa—"

"Hayır. Söylediğimi kastetmiştim." Bu yetersiz bir ifadeydi. Büyük bir tane. Ama gözle görülür korkusu ona dizginlemesini söylüyordu. Sana karşı hislerim var Natalie.

Ağzını açtı, sonra kapattı. Omzunun üzerinden evin ön kapısının açıldığını duyabildiği yere baktı. Yaklaşan ayak sesleri. "Bunu daha sonra konuşabilir miyiz?"

Sana karşı hislerim var.

Natalie, pastayı mahvetmemek için umutsuzca çabalayarak çocukluk evine girdi. Sahte kocası az önce ona karşı hisleri olduğunu itiraf etmişti. Ne tür duygular? O kadar ileri gitmediler. Şehvet mi demek istedi? Onu umursadığını mı kastetmişti? Çünkü o zaten bunların ikisini de hissetmişti ama bunun hakkında yüksek sesle konuşmamaları gerekiyordu. Bu onu gerçek yaptı. Bu, başa çıkmaları gereken bir şey haline getirdi.

"Pastayı taşımamı ister misin?" diye sordu August, parmak uçlarını onun küçük sırtına dayayarak. Sonuç olarak ensesindeki tüyler diken diken oldu ve kısmen itirafına kadar yaptıkları konuşma sayesinde kirpikleri kırıştırdı. Baş aşağı bir hız treni döngüsünden daha hızlı bir şekilde kıskançlıktan tahrik olmuştu. Belki azınlıktaydı, ama bir kadının öğrenciden ustaya giden seks konusundaki tavsiyelerini dinleyen bir adam? Hangi şekilde dilimlense dilimlesin, bu affedilemeyecek kadar sıcaktı.

gözlerim sadece senin turtanı görüyor gibi ifadeler yüzünden midesinin bulanması gerekmiyordu . Yine de burada duruyordu. Çırpınıyor, kızarıyor ve hayatındaki bu büyük varlıkla uzlaşmaya çalışıyor, şimdi her şeyin üstünde ona karşı hisler besliyor.

Belki de ona karşı kendi hisleri bile. Büyük, ürkütücü olanlar.

"Hayır, sorun değil," diye fısıldadı. "Anladım."

ve turtayı taşımamı ister misin ? Bu topuklar rahatsız görünüyor.

Kısaca aşağı baktı. "Haftanın her günü böyle ayakkabılar giyerdim." Turtayı , biri Ingram Meyer'e ait olan seslerin duyulabildiği ilerideki yemek odasını işaret etmek için kullandı. "Topuklu ayakkabılar kendimi daha güvende hissetmemi sağlıyor. BEN . . . aile yemeklerinde biraz güvene ihtiyaç duyar."

August onun gözlerine baktı, başını salladı ve Natalie, onun kafasının içinde yukarıda neler olup bittiğini tam olarak gördüğüne dair garip bir duyguya kapıldı. "Seni yakaladım prenses."

Ona gözlerini kırptırdı. "Beni yakaladın mı?"

"Ben evlilik yeminimde ne dedim? Benimle olmadığı sürece, her tartışmada senin tarafını tutacağım. Dinliyor muydun yoksa orada bir tanrıça gibi dikilip duruyor muydun?"

Artık çok hızlı yanıp sönüyordu. "Dinliyordum."

"İyi." Eğildi ve kendi alnına dürttü. "Anladım."

Natalie'nin yemek odasına birlikte yürüdüklerini anlaması biraz zaman aldı ama uzun süren sessizlik sonunda duyuldu. Gözlerini hemen birbirlerinden ayırmamışlardı ve şimdi herkes -Corinne, Julian, Hallie ve Ingram- onları merakla izliyordu. Yavaş, isteksiz bir bakıştı ve öpülmeden onun ağzına bu kadar yakın olduğu için neredeyse çılgına dönmüştü. August'un sonunda masanın başında metanetle durup ona sırttan Corinne'e odaklanmasını izledi. "Merhaba anne."

Natalie, Corinne gözlerini devirmeden önce bir gülümsemenin hayaletini yakaladı. İçeri gelin. Yemek neredeyse hazır. Kuzu yiyoruz." Elini solunda oturan ve kafasına bir kez olsun hasır şapka tünememiş olan adama doğru uzattı. "Eminim Bay Meyer'i düğünden hatırlayacaksınız."

Kredi memuru şarap kadehiyle tembel bir selam verdi. "Seni yeniden görmek ne güzel."

"Aynı şekilde," dedi o ve August aynı anda.

Corinne, Natalie'nin elindeki turtayı işaret etti. "Bunu kim yaptı?"

August, dedi Natalie. "Açıkça. Ya da kalıntılarını kilitli bir çantada taşıyor olurdum."

August'un ona kaşlarını çatıldığını ancak belli belirsiz fark etti. Neden? Hayatını kurtarmak için yemek yapamadığı bir sır değildi. Bunu yapmaktan kaçınarak, herkesinkini kurtardı. Ve daha dün mutfak becerilerinin olmaması konusunda onunla dalga geçmemiş miydi?

Corinne August ayına kadar ayakta kaldı ve Natalie masada yan yana oturdu, sonra herkes oturdu.

Hallie öne doğru eğilerek, "Yani," diye yarı ciyakladı. "Düğünden beri birlikte ne yapıyorsunuz?" Corinne öksürdü ve Julian gülümseyerek şarabından bir yudum aldı ve kıvırcık saçlı sarışın hemen soruyu yanıtladı. "Yani demek istediğim... . . karı koca olarak birbirimizi daha iyi tanımanın yanı sıra . . ." Çukuru sadece daha derine kazdığını fark ederek yüzünü buruşturdu. "Demek istediğim-"

"Kuyu. Fermantasyon tekniğim üzerinde çalışıyorum," diye yumuşak bir şekilde araya girdi August. "Natalie dizüstü bilgisayarında çalışmadığı zamanlarda araziye araştırıyor. Düzen kurmak."

Bu, kredi memurunu ölümsüz aşklarına ikna etmek için harika bir başlangıç değildi ve August bunu hemen fark etmiş görünüyordu. Masanın altında kimsenin göremeyeceği bir yere elini uzatıp sıktı, düşünceleri arasında sıkışıp kalmış gibi görünüyordu.

Bu sırada Ingram Meyer, bardağındaki yakut kırmızısı içindekileri döndürdü. "Natalie teknik olarak artık Zelnick Cellar'da bir çalışan, değil mi? Engin şarap yapımı bilgisi ile size çok yardımcı olmalı.

Natalie'nin köprücük kemiğinin altında bir burukluk hissetti ve suyuna uzandı. Büyük bir yardım mı? Olası değil. Kapıdan girmesine bile izin vermiyordu. August onun su içişini kaşlarının arasında derin bir olukla izledi, sonra gözle görülür bir şekilde cevap vermek için kendini silkeledi. "O . . . evet, sunacak çok bilgisi var. Çok şanslıyım."

Corinne, "İşlerin idari kısmında daha çok yardımcı olacağına eminim," diye sözünü hiç kaçırmadan sürdürdü. İki kadın aceleyle mutfaktan çıktı ve her ayarda daha küçük tabaklardan birine salata ayırmaya başladı. Corinne içlerinden birine bir şeyler söyledikten sonra dikkatini Ingram'a verdi. "Kızımın rakamlara karşı bir kafası var ve bunun Zelnick Cellar için büyük bir avantaj olacağına eminim. Üretim tarafında, şirket unvanı muhtemelen resmi lezzet testçisi çizgisinde ilerleyecektir.

Natalie az önce salatadan bir lokma almıştı ama herkes Corinne'in şakasına kıkırdarken duraksadı, oysa August'un gülmediğini fark etti. Hiç. "Bu doğru. Kendi şeridimde nasıl kalacağımı biliyorum. Özellikle de şarap dükkanındaki ödeme şeridiyse." Daha fazla kahkaha. Ama August'tan hiçbiri. "Zelnick Cellar, Vos'a birkaç yıl içinde sıkı bir rekabet sağlayabilir."

Corinne, August'a kaşını kaldırdı. "Bu bir şey olmaz mıydı?"

"Kesinlikle olur," diye onayladı Ingram. "Eminim bir küçük işletme kredisi bu geleceği gerçeğe dönüştürmek için uzun bir yol kat edecektir."

Corinne, Natalie'ye anlamlı bir bakış attı.

Natalie, Ingram'a, "Evet," dedi. "Olurdu." August hiçbir şey söylemeyince, elini masanın altından sıktı ve onunla göz göze gelmeden bir kez başını salladı. Ona ne oluyordu? Bu yemeğin önemli olduğunu biliyordu. Eh, eğer bunu saymayacaksa, ikisi için de gelirdi. "Aslında o kadar da abartılı değil. Emrinde bu kadar az aletle kendine şarap yapma sanatını öğretmeye kendini bu kadar adanmış birini hiç görmemiştım. August, St. Helena'ya bir rüya ve ciddi bir iş ahlakıyla geldi, pek çoğu ise sadece milyonlarca Silikon Vadisi doları ve son teknoloji ekipmanlarla geldi ve içinde meydana gelen daha ince dönüşümleri asla gerçekten anlamıyorlar. üzüm. Ancak August denemeye, başarısız olmaya ve tekrar denemeye devam ediyor ve sonunda başaracak. O olduğunu biliyorum. Ve yaptığında inanılmaz olacak çünkü bunu elle yapıyor. Alnının teriyle. Paradan daha fazla bir şey ifade edecek."

Konuşmasına o kadar dalmıştı ki Ingram'ın kadehini masaya indirdiğini ve onunla ciddi bir şekilde ilgilendiğini fark etmemişti. Bir kere olsun gülümsemeyi kaldır. "Sizin kocanıza inandığınız gibi bize inanan biri olduğu için hepimiz çok şanslı olmalıyız Bayan Vos."

"Bayan. Cates," diye düzeltti telaşlı bir gülümsemeyle. Ve August, onu daha yakına çekmek için elini tuttuğunda, fiziksel olarak onu kucağına çekmekten başka bir şey yapmadığında telaşlanmamanın hiçbir yolu yoktu. Kes şunu, diye fısıldadı.

"HAYIR." Sesi kalınlaşmıştı. "İnsanlar mangalda başkalarının kucağına oturur."

"Sana söyledim, bu bir barbekü değil," diye fısıldadı, sesinde kahkaha vardı. "Barbekülerde salata tabağı olmaz."

"Salataları kabul etmiyorum. Hiçbir şey görmüyorum."

Şimdi tamamen kıkırdayan Natalie, onun çekiştiren eline bir tokat attı ve August sonunda sandalyelerini birbirine bastırarak dış

uyluklarını aynı hizaya getirmeye karar verdi. Doğaçlama oyun dövüşlerini bitirdiler, gözlerini birbirlerinden ayırdılar ve odayı perçinlenmiş buldular.

Natalie ciddi bir tavırla, "Her neyse," dedi, "harika şeyler öngörüyorum."

August, ona tepeden bakarak, "Ben de," diye onayladı.

Ama aynı şeyden bahsetmediklerini hissediyordu ve bu ihtimal kalbini küt küt attırıyordu. Ona doğrudan bakmayı zorlaştırıyordu. O çoktu .

Corinne, arkalarında bıraktıkları uzun sessizliğı nihayet bozdu. "Ee, Ingram. Julian ve ben havadan ekin izlemenin değerini araştırıyoruz. Tabii bunun mevsimi olduğundan emin değilim. Ne de olsa bir yeniden yapılanma yılındayız."

Julian içini çekti ve şarabını bıraktı. "Evet, yeniden yapılanma yılındayız, ancak bu, teknolojiyi kullanmak için daha da fazla bir neden. . "

Natalie canlandı. Julian, VineWatch'tan bahsettiğinden beri şirket geçmişini inceliyor, sayılar ve istatistiklerle oynuyordu. Dürüst olmak gerekirse, yaklaşan müşteri toplantısı için strateji üzerinde çalışması gerekirken bu araştırmayı yapıyordu. Cuma günü New York'ta gerçekleşecek olan - bundan dört gün sonra. Yine de büyülenmeden edemedi.

"Natalie," dedi August aniden, "son birkaç gündür dizüstü bilgisayarında takip ettiğın şirketten bahsetmiyorlar mı?"

Herkesin dikkati Natalie'ye çevrildi.

yapardı. . . dizüstü bilgisayarında ne yaptığını fark ettiniz mi?

"Şey. . " August, masanın altında elini onun uyluğuna koydu ve sıcaklık bir şekilde tam da ihtiyacı olan şeydi. "Evet. VineWatch'a baktım.

Peki senin düşüncelerin neler? diye sordu Julian, açıkça merakla.

Corinne, "Natalie burada, Vos'ta olup bitenler konusunda pek bilgili değil," dedi. "Teknoloji son teknoloji olabilir ve daha başarılı bazı şarap imalathaneleri için doğru olabilir, ancak henüz buna hazır değiliz."

, "Kusura bakma ama anne, hazır olduğun zaman yetişmek zorunda kalacaksın," dedi, kendi kendine şoka girerek. Kendi ifadesini el sallamaya başladı ama August bacağını tekrar masanın altına sıkıştırdı ve ona bir kez başını salladı. Yavaşça çatalını bıraktı ve dudaklarını ıslattı. "VineWatch, suyu koruyarak ve önemli atıkları ortadan kaldırmaya yardımcı olacak şekilde gübre tahsis ederek şarap imalathanesinin çevresel etkisini azaltmanın bir yolunu sunuyor. Potansiyel olarak bölgeye yayılabilecek ve diğer şarap imalathanelerini etkileyebilecek hastalıkları tespit ediyor." Durdu, hâlâ herkesin dikkatini çekmesine biraz şaşırmıştı. "Bence Vos'un yeniden inşa etmesi harika, ancak doğru bir şekilde yeniden inşa edilmesi gerekiyor ve buna yeni bilimi benimsemek de dahil. sorumlu bilim Bana kalsaydı, onları sadece bir hizmet sağlayıcı olarak görmezdim, yatırım yapmak isterdim çünkü çok yakında bir gün, bu tür bir teknoloji şarap üreticileri için eğlenceli bir seçenek değil, bir gereklilik olacak. " Su bardağını düzeltti. "Baş operasyon sorumlusu ile temasa geçtim. Olduğu gibi, zaten bir yatırımcı getiriyorlar. Senin bir rakibin. Yeşil şirketlere sağlanan vergi indirimleri tek başına yatırımlarının değerini on katına çıkaracak ve diğer herkes gerçeğin peşinden koşarken onlar vizyoner olarak adlandırılacak.

Natalie suyunu yudumladı.

Birkaç saniye kimse bir şey söylemedi.

Başını kaldırıp August'a baktı ve onun... . şaşkın mı? Corinne'in çenesi salata tabağının yarısına kadar açıktı ve halüsinasyon görmediği sürece, Julian gururunu saklama zahmetine katlanmıyordu. Hallie neşeyle herkesin kadehini dolduruyordu.

Çocukluğunu geçirdiği evde ilk kez kendini çocuk gibi hissetmiyordu.

"Kuyu." Kocasını elini masaya vurdu. "Artık karımın çok zeki olduğuna hepimiz ikna olduğumuza göre, sakıncası yoksa bebeklik fotoğraflarını dağıtmanın zamanı geldi."

Yeterince bebek fotoğrafı yoktu.

Bir cimri albüm? İnce bir tane mi?

August öfkeliydi.

Kötü saç kesimleri ve Küçükler Ligi fotoğrafları neredeydi? Annesi, Natalie'yi bir hafta boyunca çalışma odasındaki kanepesinde, hayatının her yılını düzenli bir şekilde filmde geçirirdi ve Natalie de aynı düşüncüyü hak ediyordu. Corinne'in takdirine göre, güzel bir şekilde yaramaz bir kız olması gereken şeyin fotoğrafik kanıtının olmaması onu duraksatmış gibi görünüyordu.

"Daha fazlası olmalı," dedi kayınvalidesi, yemek bittiğinden beri Ingram'ın şarabını üçüncü kez yeniden doldurmaya çalışırken. Açıkça söylemek gerekirse, adam sarhoştı. Ana rotadan önce onu kazanmışlardı ve gardını indirmişti ama gecenin sonuna yaklaştıkça, August'un muhafızları daha çok ters yöne gidiyordu.

Ingram yeniden doldurmayı reddedip ayağa kalkıp hasır şapkayı kafasına vurduğunda, herkes onun yanında yer aldı. August dışında herkes.

"Bu gece her zamanki gibi bir zevkti," dedi Julian'ın elini sıkarak. Corinne'i öpmek. "Daha iyi olabilecek tek şey Dalton'un varlığıydı. Helena kesinlikle o adamı özleyiyor. Er ya da geç onu İtalya'dan geri çekeceğimizi umuyorum."

Corinne, eski kocasından söz edildiğinde gülümsemesini sürdürdü. Bu sırada Natalie, August'a göz devirdi ve buna bayıldı. Kanepede yan yana oturmalarına, kolunu onun omuzlarına dolamasına bayılıyordu ve şimdi ona küçük öfke külçeleri hediye ediyordu. Yine de korkusu devam etti ve bir an sonra nedenini anladı.

"Bunun iki namuslu genç arasında güçlü bir eşleşme olmasından oldukça memnunum. Keşke Dalton burada olup bunu kendi gözleriyle görseydi," dedi Ingram şapkasını eğerek. "Natalie'nin vakıf fonunu serbest bırakmak için sabah gerekli evrakları hazırlayacağım."

August, Natalie'nin kendisine teşekkür etmesini bekliyordu. Ayağa kalkıp neşelendirmek için. Bir şey.

Bunun yerine, göğsü bir aşağı bir yukarı hareket ediyor gibiydi. "Ve . . . küçük işletme kredisi hakkında konuşmak için August'la bir toplantı mı? Bu da ayarlanabilir mi?"

"Evet, tabii ki," diye yanıtladı Ingram, August'un artık bir krediye ihtiyacı olmadığına dair hiçbir fikri yoktu. Hayır, CO'sundan gelen yatırım o sabah tam olarak gelmişti, değil mi? "Takvimim bu hafta dolu olmasına rağmen. Yarın sabah bankaya vardığımda programıma bir göz atacağım."

Sonunda Natalie nefes verdi. "Teşekkür ederim."

August'un boğazı yanıyordu. Planları işe yaramıştı. Natalie parasını alacaktı. Onun istediği buydu. Ama bu onu artık ona ihtiyaç duymamaya bir adım daha yaklaştırdı.

Natalie ona göz kırpıp usulca adını söylediğinde, August onun uzaya baktığını, o gittiğinde içinde yaşayacağı ıssız dünyayı hayal

ettiğini fark etti. Güven fonunu alacak ve bir ya da iki yıl içinde onun adını unutacaktı, oysa o hâlâ kaçan gerçek kişiye takılıp kalmıştı .

Meğer ki.

Cuma'dan önce bir araya gelmelerinin harika olduğuna ikna etmenin bir yolunu bulamazsa . New York'a gitmeden önce. Çünkü o yatırımcı cebine girince her şey bitecekti.

Yenilgiyi hiçbir şekilde kabul etmeye hazır değildi, Natalie'yi kucağına çekti, çenesini kafasına dayadı ve bebek resim albümünün başına döndü.

"Tekrar."

Bölüm Ondokuz

tezattı , ancak diğer yönlerden inatla onu savuşturmaya devam etti. Dün gece annesinin evinde, birbirlerinin tek kişilik reklam ekipleri olmuşlardı. Dokunuşlarla birbirlerini teselli etmişlerdi. . . Tanrım, bir noktada gerçekten kocasını aileye tanıtıyormuş gibi hissetmeye başladı. Ingram geceyi geçirmek için ayağa kalkana kadar anlaşmalarını unutmuştu.

Eve dönerken unutmak istemişti ama sessizlik çok sağır ediciydi.

Duygularının geri döndüğünü açıklamasını mı bekliyordu?

Onu gerçek kocası olarak istediğini açıklamasını mı bekliyordu?

Bu sabah ahırda kapısı kapalı çalışırken August'u okumak neredeyse imkansızdı, bu da dışarıda kalması için açık bir işaretti. Orada hoş karşılanmadı. Ve nasıl büyüdüğünü çok fazla hatırlatıyordu. Sadece diğer herkes için uygun olduğunda ve hata yapma şansı olmadığında katılmasına izin verildi.

Belki de operasyonunu, olduğundan da beter bir şekilde alt üst edecekti.

Ne de olsa, New York'ta parlak bir şekilde parlamıştı.

Kasıtlı olarak onu incitiyorsa, belki de ona kızacak kalbi bulabilirdi.

Ama gerçekte, sadece hedefi gören, ona ulaşmak için kimin üzerine tırmandığı hakkında hiçbir düşünceden kaçınmayan inatçı, kararlı bir adamdı. Ve ona kızmak yerine onu özledi. Dün gece yaptığı gibi onunla omuz omuza oturmayı özlemişti. Kocaman, iğrenç gülüşünü özlemiştim - üstelik sadece bir gün olmuştu.

Kendini koruyarak ve duygularını dile getirmeyerek onu incitmiş ya da o onu dışlamış olsa da, yine de o kahkahayı duymak istiyordu. Onunla bu zamanı istiyordu ve bunu sonuna kadar yaşamak istiyordu çünkü bu... . henüz itiraf edemediği bir şekilde hissetmesine neden oldu. Gelecek için vizyonunu sorgulamadan olmaz.

Natalie'nin dikkati dizüstü bilgisayarından mutfığa kaydı ve ocağın üzerindeki kurabiye paketine takıldı. August'a yemek hazırlamalı mı? Ondan bekleyeceği en son şeyin ona bir şeyler atıştırmak olduğunu Tanrı bilirdi.

Aklıma bir fikir geldi. Gülüşünü tekrar duymanın mükemmel bir yolu.

Dizüstü bilgisayarını kapattı ve kapının kilitli olduğundan emin olduktan sonra sonraki kırk beş dakikayı planlarını harekete geçirmekle geçirdi.

Bir zamanlar bu kasabada eşek şakası kraliçesi olarak biliniyordu. Ama şaka yapmayalı uzun zaman olmuştu. Şakalar dizisinin onu bir milyar dolarlık finansmanı garanti etme şansından daha fazla heyecanlandırması komik, ama bu başka bir gün için bir sorundu. Şimdilik, kendisi ve August arasındaki gerilimi umutsuzca hafifletmeye ihtiyacı vardı. Ve bu süreçte, onu düğünlerinde "Brick House" şarkısında dans ettirdiği için geri alacaktı.

Yaklaşık bir saat sonra, Natalie üzerinde çalıştığı kurabiyeleri tabaklara koydu , yüz hatlarını düzeltti ve ahıra doğru yürüdü. Kapının hemen önünde durdu ve August'un bisikletini çalmış gibi üzümleri toz haline getirmesini izledi. Başını sallayarak tabağın sağ kenarındaki kurabiyeyi aldı ve kemirdi ve dikkatini çekmek için kalçasını gıcırdayan ahır kapısına vurdu.

Döndüğünde, Natalie onun biraz bitkin görüldüğünü görünce hazırlıksız yakalandı. Özellikle de onu gördüğünde ve canlandığında, tüm yorgunluğu iz bırakmadan yok olduğunda, tasarladığı tüm planı iptal etmeyi düşündü. Sanki o da burada, tıpkı onun mutfak masasında olduğu kadar dengesiz hissediyormuş gibi.

"Hey," dedi arka cebinden bir bez çıkarıp alnını silerek. Heyecanlı bir adım. "Oreo zulamı buldun."

"Mmm." Elindekinden düzgün bir ısırık aldı. "Ben paylaşmıyorum. Bunları buraya seninle alay etmek için getirdim."

Alışılmış lafıyla, rahatlamanın tüm vücudundan aşağı kaydığını gördü ve bu midesini ağrıttı. O haklı. Burada da aynı derecede kötü hissediyordu.

"Bana bir şeyler atıştırdın prenses. Bu yemek pişirme sayılır."

Gözlerini devirdi. "Hayır, değil."

"Bir tabağa koyduğunuz her şey bir mutfak eseridir."

"Kötü aşçı hakaretlerine karşılık vermeye çalışmayı bırak. Çalışmıyor."

Gülümsüyorsun. İşe yarıyor." Yaklaştı ve tabaktan Oreolardan birini kaptı. "Buna ne dersin? Bizim evde tabakta olursa ana yemek sayılır."

Natalie çok kendini beğenmiş görünmemeye çalışarak içini çekti. "Eğer ısrar ediyorsan."

"Evet." Düz beyaz dişlerini Oreo'ya batırdı ve çiğnedi. "Hey, bu bir haftadan kısa bir süre içinde ikinci 'yapıyorum'..." Dondu kaldı. Biraz daha çiğnendi. Sonra ikiye katlandı ve çiğnenmiş topakları yere tükürdü. Tanrım, ne yaptın? Buzlanmayı diş macunu ile değiştirmek mi?

"Eski Colgate değiş tokuşu," diye onayladı onun kuru iniltileri arasında. "Çok kolay."

"Bunu yemek boruma söyle," dedi boğularak.

Ağzından bir kahkaha çıktı.

August başını kaldırıp gülümsedi, dişleri kurabiyeye yapışmış, onun kahkahası tüm vücudunu bir kahkahaya çevirmişti. "Bir savaş kışkırttığının farkındasın," dedi.

"Evet efendim. Bir Navy SEAL'i yenebileceğim ve yeneceğim tek savaş."

Başını geriye attı ve noktali bir ha sesi çıkardı . "En çılgın rüyalarında değil."

Manikürünü kontrol etti. "Umarım iyi bir tıbbi tedavi geçirmişsindir."

"Tatlısın, Natalie. balkabağı. Çavdar. ekşi maya Kızarmış ekmek. "

Ahırın girişinde durmuş, aptallar gibi birbirlerine sırtlıyorlardı. Natalie şimdiden ne kadar sakin hissettiğini kabul etmek istemedi. Yani yapmazdı. Onları rahatsız eden şeyin diğer tarafına geçene kadar her zaman ahıra gidip ona düşman olma seçeneğine sahip olmayacağı gerçeğini de kabul etmeyecekti.

Ancak şimdilik. . . Tanrıya şükür yaptı.

Çünkü başka bir yerde olma düşüncesi onu ürpertiyordu.

Bunu aşması gerekecekti. Başka bir gün.

Natalie döndü ve hızla eve doğru yürüdü, baş dönmesinden neredeyse bayılacakmış gibi hissediyordu. Nefesinin altından kıkırdamasını engelleyemedi, göğsündeki hafiflik onu neredeyse yerden kaldıracaktı. Şaka olmalı. Şaka olmalıydı.

"Biliyorsun, lise yıllığımda, El Dezenfektanını Tutkalla Değiştirmesi En Muhtemel Seçilmişim."

August'un kahkahası ön bahçeden gümledi. "Ah evet? Lise yıllığımda, bana oy verildi—"

"Sınıf Palyaçosu. Osuruk Şampiyonu. Guy En Azını Özleyeceğiz."

"Yanlış, prenses. Büyük olasılıkla Sizi Şaşırtacak." Kısa bir duraklama oldu. "Sanırım bu, eskiden gizlice insanların arkasına geçip osurduğum ama yine de osurduğum gerçeğiyle ilgiliydi."

Eve çıkan merdivenlerin yarısında durmak zorunda kaldı, çünkü neşe gözyaşları yüzünden neredeyse kör olmuştu. Yüzünden aşağı akıyorlardı, yanları titriyordu. Bu kesinlikle beş Oreo'nun kremasını yalamak için harcadığı zamana değdi. Özellikle de bir an sonra August onun peşinden eve girip banyoya doğru döndüğünde. "Duş alacağım ve sonra başlıyorum. August Cates'in en iyisini alamıyorsun. Koridorun yarısına kadar gitti ve durdu. "Duşa bir şey yapmadın, değil mi?"

"Biri duşa ne yapabilir ki?" diye sordu masum bir şekilde, diz üstü bilgisayarının başına otururken. "İşe geri dönüyorum."

Gözler yarıklara kısıldı, August tekrar döndü ve bir saniye sonra banyo kapısını kapattı. Natalie alt dudağını sertçe ısırды ve sanki dışarı fırlayan bir yilandan korkar gibi onun dolapları açıp duş perdesini yavaşça geri çekmesini dinledi. Hatta onun şampuan şişesinin kapağını açıp içindekilerden derin bir nefes aldığını duydu ki bunun oldukça akıllıca olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Fazla tahmin edilebilir.

Sakince masadan kalktı, plastik ambalajın bulunduğu çekmeceyi açtı, uzun bir parça kopardı ve koridor girişinin karşısına yapıştırdı. August'un tam boyunu anlamak için gözlerini kıstı ve plastiği orada öylece bırakarak bekledi. Tam o sırada duşun başladığını duydu, sıçrayan yağmur adamın geniş gövdesi tarafından kesildi.

Ve yankılanan "Ne oluyor ? " kediye bir karanlık delikten diğerine savurarak evin içinden geçti.

Heyecandan patlamaya hazır olan Natalie masaya oturdu ve daktilo yazıyormuş gibi yaptı ama bir gözünü koridordan ayırmadı. Gerçekten de August bir an sonra banyodan fırladı, kalçalarına gelişigüzel bir şekilde havluyula sarılmış, onun duş başlığına sakladığı tavuk bulyon küpü yüzünden gözleri kör olmuştu. Ve tıpkı bir rüya gibi, doğrudan plastik ambalajın içine girdi, film, onu yırtana kadar sümüksü hatlarına yapıştı.

"Bir sorun mu var tatlım?" sahte bir endişeyle sordu.

"Sen . . " diye kekeledi, yüzünü silmek için kullanabileceği bir şey için yakın çevreyi ararken onun sesine doğru döndü. "Sen bir suçlusun."

Natalie'nin nefesi kesildi. "Gelinle böyle konuşulmaz."

"İyi. Sen bir suçlu gelinsin. Bu sonbaharda CBS'ye geliyor.

Pekala, bu bir kağıt havluyu hak ediyordu. En son ne zaman bu kadar gülmüştü? Yoksa geleceğin belirsizliği yüz kiloluk bir balık bağırsağı çuvalı gibi başının üstünde asılıymış gibi hissetmiyor muydu? "İşte," dedi biraz nefes nefese, ayağa kalktı ve August'a tezgahın üzerinde tuttuğu kağıt havlu rulosunu verdi. "Bence yeterince içtin. Şimdilik."

Öte yandan sen. . " Aceleyle yüzünü sildi, gözlerini ona yırtıcı bir bakışla sabitleyecek kadar temizledi. "Gazabı hissetmeye bile başlamadım."

" Oooh, bana bak. Titriyorum."

"Olmahısın."

Natalie'de, hayatında hiç kimseye bu kadar çekici gelmemesine neden olacak korkunç bir yanlışlık olmalıydı - ve şu anda tavuk aromalı slime sürüyordu ve ağzının tadı muhtemelen naneli gibiydi. Ama o anda onu öpseydi, onu bir kalp atışında tavuk kasabasına götürmesi için inliyor olurdu.

Bunun aşağılayıcılığını yutkunarak, tornavidayı tezgahta bıraktığı yerden aldı ve verdi. "Duş başlığı için." Omuz silkti. "Gururunu düzeltecek kadar büyük bir araç yaptıklarını sanmıyorum."

Yavaşça başını salladı. Ağzından sıcak bir çekiş çıkmasını bekliyordu. Bunun yerine, "Sam sana bayılırdı" dedi. Bakışları, hatlarını ezberler gibi yüzünde gezindi. "Bu bir şaka değil."

"Teşekkürler. Teşekkür ederim," diye kekeledi, çünkü aklına başka bir şey gelmiyordu. Veya içinde bir erozyon meydana gelirken düşünceleri kelimelere dönüştürün.

August kendisi de bir nevi kaybetmiş gibi görünerek topuklarının üzerinde döndü ve gıcırdayarak banyoya doğru yürüdü. Kapıyı kapatmadan önce "Tek gözün açık uyu prenses" diye bağırdı.

Kapanmadan hemen önce onun gülümsemesini yakaladı.

August, yatak odası kapısının diğer tarafında bir şeyler pişiriyordu. İnanılmaz kokuyordu.

Güvenmedi.

Şaka Savaşı'nın birinci raundundan sonra savaş istasyonlarına çekilmişlerdi. Dışarı çıkıp bir süre lastiğini takla attıktan sonra mutfağı o kadar meşgul etmişti ki, o kalın, belalı vücutla tezgah arasında kaymak, tezgahı terk etmek gibi aptalca bir şey yapmaktan kendini alıkoymak için bir korkak gibi kaçmıştı. kadere bırak.

Dışarısı kararıyordu ve gün batımı ile libidosu arasında bir ilişki var gibiydi. Lanet şeyin artık bir kişiliği vardı ve neden düğün gecelerinden beri şımartılmadığını öğrenmek istiyordu. Kazara tekrar bir şey olabileceğini umarak kesinlikle ölünceye kadar pul pul dökülmemiş ve kendini losyonlamamıştı . Tabii ki değil.

Savaşın ortasındaydılar!

İlk hamlesi ne olacaktı?

Şaka tarzını henüz bilmiyordu. Ya kaşlarından birini tıraş ederse? Bu tam da kocasının yapacağı türden inceliksiz bir hareketti. Çok mu derine inmişti? Heyecan neden karnında bir dönme dolap gibi dönüyordu? Kim sahte bir kocadan bu kadar zevk alır? Yanlış mı yapıyordu?

Açıkçası evet.

Dizüstü bilgisayarındaki bir ping, gelen bir e-postanın sinyalini verdi. Claudia'nın adını fark ettiğinde bunun bir reklam olduğunu varsaymanın eşiğindeydi. İş ortağı ona neden bu kadar geç e-posta gönderiyordu? Konu satırı olmadan mı?

Natalie kaşlarını çatarak e-postayı açtı ve kısa bir mesaj buldu: Sana ilk söyleyen bensem özür dilerim, sadece bu hafta gafil avlanmanı istemedim. Bu şifreli ifadenin altında bir New York Times makalesinin bağlantısı vardı .

Hayır, bir nişan duyurusu.

Morrison ve yeni kız arkadaşı için.

Tüm vücudu bir kez çarptı, başının tepesinde bir karıncalanma oldu. Çoğunlukla şoktan. Bundan sonra kıskançlığın yükselip onu altına çekmesini bekledi.

Asla olmadı.

Ekrandaki iki hayali karakter gibiydiler, gülümsüyorlardı , iki boyutlu ve çok uzaklardı. Bu iki kişi eğlenmek için ne yaptı? Muhtemelen bir şaka savaşı değil. Düğünlerinde kesinlikle “Brick House” eşliğinde dans etmezlerdi. Ancak bu etkinliklerin kendi versiyonlarına sahip olduklarını umuyordu. Gerçekten yaptı. Vay canına. Aslında kendini gerçekten mutlu olacaklarını umarken buldu. Bu ne kadar gelişmişti?

Haber verdiği için teşekkürler , Natalie cevap yazdı. Meyve sepeti göndereceğim.

Gönder'e bastı ve bir an daha yatağın kenarına oturdu, hâlâ Morrison'ın nişanlanması konusunda verdiği bokların tamamen yokluğu konusunda biraz temkinliydi. Bu ne anlama geliyordu?

Mutfakta söylenen "Aşk Treni"nin sert yorumu dikkatini çekti. Dizüstü bilgisayarını komodinin üzerine koydu ve hemen haberleri unuttu. Kaderiyle yüzleşme zamanı gelmişti. Artık ertelemek yok. Geleceği ne olursa olsun, onu bir kadın gibi kabul edecek ve hemen intikam planları yapmaya başlayacaktı. Bir akşam kahvesinde tuz yerine şeker olur mu? Ya da belki eski usul bir boğmaca yastığı. Augustun şapırtısı— _

Yatak odasının kapısını açar açmaz bir kova su ters döndü ve başına yağmur yağdı. Flashdance'deki o ünlü sahne gibiydi , tek fark seksi bir tek parça streç giysi giymemesi ve mutlak ıslanmanın gönüllü olmamasıydı. Hiçbir sinema değeri yok.

Ocağın başında durup psikozlu bir sırtlan gibi gülen August, telefonuyla bir fotoğraf çekti. "Fotoğraflı kanıt. Bahse girerim bunu düşünmüş olmayı isterdin."

Natalie hâlâ tufandan dolayı dili tutulmuştu. Utancının artık dijital olarak ölümsüzleştirilmesinden bahsetmiyorum bile. Ancak kova kapı çerçevesinden çıkıp karesini kafasına indirdiğinde, iki eliyle hızlı bir intikam alma fırsatını yakalayarak ayakları üzerinde düşündü.

"Ah." Eli boş kovanın birleştiği noktaya gitti ve sanki gözyaşlarını tutuyormuş gibi hızla kırıştıtararak titrek bir nefes aldı. Ah, başım. Ah."

August bir heykel gibi hareketsiz kaldı, yüzünden kan çekildi. "Aman Tanrım." Telefonunu düşürdü ve telefon masanın altında zıplayarak kaydı ama o bunu fark etmemiş gibiydi. "Yaralandın mı? Seni incittim mi?"

Uzun, cesur bir şekilde burnunu çekti ve sanki kan görmüş gibi yüzünü buruşturarak eline baktı. "BEN . . . Bilmiyorum. Muhtemelen sadece birkaç dikişe ihtiyacım var."

Dikiş mi? diye kükredi August, tökezleyerek masaya çarptı ve tuzluğu alt üst etti. Zavallı adam bayılmak üzereymiş gibi görünüyordu. Sarsıntılı hareketlerle ocakları söndürürken elleri titriyordu, bir bulaşık bezine uzandı ve göğsü inip kalkarak ona doğru tepindi. "Gel buraya presnes. Kahretsin, çok üzgünüm. Kovanın düşmemesi gerekiyordu."

"Kendimi biraz baygın hissediyorum," diye hırıldadı, bir yana doğru sendeledi ve yatak odasının kapı pervazına tutundu. "Sence beyin sarsıntısı mı?"

"Hayır," diye nefes aldı, dehşet içinde. Bir çarşaf kadar beyaz. "Hayır hayır hayır . . ."

Tamam aşkım. İş bitti. Adam yeterince acı çekmişti.

Başının üstündeki var olmayan yarayı incelemek için elini çekmesinden hemen önce, Natalie gülümsedi. "Yakaladım, bebeğim."

Bir şişme yatağın hızlı çekimde sönmesini izlemek gibiydi. Hava ondan dışarı fırladı ve ellerini dizlerinin üzerine koyarak iki büklüm oldu. "Bu hiç komik değil, Natalie," diye hırıldadı. "Kafanı yarıp parçaladığımı sandım."

"Siz yapıyorsunuz. Ama sadece migrenle."

Başını kaldırdı, ten rengi hâlâ solmuştu. "Gerçekten iyi misin?"

Aniden kalbi dört yüz pound ağırlığındaydı.

Ve kabaca bir karpuz büyüklüğündeydi, her şey kaburgalarını ayırıyor ve göğsünden dışarı çıkıyor gibiydi. Belki de bir ambulansa ihtiyacı vardı. "Evet ben iyiyim. Ben sadece seni geri alıyordum."

"Beni yenilmiş say."

Bir nefes egzersizine başladı - içeri, içeri, dışarı, içeri, içeri, dışarı - onu sakinleştirmek için tasarlandığından şüpheleniyordu. Ve zar zor çalışıyordu. Bir düşününce, o da nefes almakta oldukça zorlanıyordu, kalbi bir Derbi galibi gibi dört nala atıyordu.

Kocama düşünüyorum.

Sert ve hızlı.

Hatta geçmiş bile olabilir. . . onun için düşmüş bölge.

Kahretsin.

Ve aniden doğrulup onu kapı aralığına sıkıştırdığında, başının üzerindeki ıslak saçlarını nazikçe fırçalayıp yukarıdan ona baktığında, kalbine biraz daha derinden kıpırdandı. "Sadece kendimi kontrol etmem gerekiyor," dedi, sıcak nefesi onun alnındaydı. "Hiçbir şey"

görmüyorum. Tanrıya şükür." Gözlerini kapattı, alınlarını birbirine bastırdı. "Hayatımdan kırk altı yıl korkuttun."

"Bu çok özel bir sayı," diye fısıldadı, adamın ağzına bakarak.

Her zaman çok lezzetli görünüyor muydu?

Evet. Her zaman.

Neredeyse kendi kendine, "Tanıştığımızdan beri yaptığımız kavgaların sayısı bu," dedi, dudakları onun alnında oyalandı. Merkezi öpmek ve orada uzun saniyeler kalmak. " Tesadüfen, daha sonra kendimi kaç kez tekmelemek istedim. Ve kötü haber, yakın zamanda dersimi öğrendiğimi görmüyorum. Ben cezaya obur biriyim." Saçlarını omzundan geriye doğru taradı. "Seninki."

Dizleri sanki yere düşecekmiş gibi titriyordu. "Bunu dışarıda tutmak için elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"İyi."

Natalie'nin kafasına bir kova su düşmesine rağmen kavrulan dudakları ıslaktı. "Bu ıslak kıyafetleri çıkarsam iyi olacak." Başını geriye doğru eğdi, böylece ağızları üst üste gelecekti ve öylece nefes almakta zorlanıyorlardı. "Bana yardım etmek ister misin?"

August sesli bir şekilde yutkundu, sonra uzun bir nefes aldı ve burnundan verdi. "Bu bir istemek meselesi değil. Seni her zaman istiyorum. Her dakika, günün her saati." Kadın onu öptüğünde kelimeler daha ağzından çıkmamıştı, derinlerden gelen karşılıklı iniltileri. Ama sana evlendiğimiz gece söyledim. Oraya gitmeden önce, pişmanlıklarla uyanmayacağını bilmek istiyorum. Sakın yarın yatağымda dönüp bu tek gecelik bir ilişkiymiş gibi davranma. Öyle değil."

"Nedir?" diye fısıldadı, neredeyse cevaptan korkarak.

Komik, hiç korkmuş görünmüyordu. Sadece kararlı. "Öğreneceğiz." Kararlılık bir dokunuşla titreşti ve bir miktar kırılğanlık parladı. Benim hakkımda ne hissettiğini söyle, Natalie.

Kalp atışları tüm vücuduna yayıldı, her uzuvda, her kıl kökünde nabız gibi atıyordu. "Aman Tanrım, kim birini böyle bir yere koyar?"

"Merak etmekten bıktım." Yavaş adımlarla onu yatak odasına götürdü. Ağız ağıza. Parmak uçları yavaşça yüzünün kenarlarında, boğazında gezindi. Sonra tişörtünün yakasını tuttular ve tam ortasından yırtarak onu ağlattılar. "Her saniye seni takıntı haline getirmekten ve senin de beni takıntılı olup olmadığın hakkında hiçbir fikrim yok."

Şok içinde yırtık gömleğine baktı, gözleri onun giderek yoğunlaşan gözleriyle buluşmak için tekrar yukarı fırladı. "Seninle ilgilenmemi ister misin?"

"Evet. Dişlerini gıcırdatarak sutyeninin önünü açtı ve kollarından aşağı doğru çekip gömleğinin kalıntılarıyla birlikte odanın diğer tarafına fırlattı. "Belki geçmişte bir boku etiketlemek ya da bağlanmak istemeyen erkeklerle birlikte oldun. Bu ben değilim. Sana gelince değil. Benim gibi tekrar aynı havayı soluyana kadar dakikaları saymanı istiyorum.

Ayaklarının altında hareket eden ve onu emmeye hazırlanan bataklık kumu vardı. "B-biz sadece para için evlendik..."

Ağzı bir açıyla onunkine bastırdı ve o kendi duygularının varlığını protesto etmekten onu hevesle öpmeye, onun sahiplenici diliyle sızlanmaya başladı. "Git o yalanı başka yerde sat, prenses," diye tısladı, yoga pantolonunu ve külotunu dizlerine kadar indirdi, gözlerinin içine bakmak için burnunu yukarı doğru karnının üzerinden ve göğüslerinin arasından sürükledi. "Şimdi sana yine kafa mı veriyorum? Yoksa hayvanlar gibi sevişelim diye benim hakkımda ne hissettiğini kabul edecek misin?"

Cinsiyeti, ikincisi lehine çok dramatik, çok coşkulu bir yumruk verdi. Ama hayvanlardan bahsetmişken, kalbi hala tavşan gibi atıyordu. Sadece nasıl hissettiğini kabul ettin mi? Bunu kim yaptı? Açıkçası, hiç bir Hayır teşekkürü almayan insanlar , geçerim _

Natalie bir kanyonun kenarında dikilmiş, gergin bir ipi diğer tarafa yürümesi isteniyor. Ama onun arayan gözlerine ne kadar uzun süre bakarsa, ip tam teşekkürllü bir köprüye dönüşene kadar o kadar sağlamlaştı. "Ben de yapıyorum," diye fısıldadı aceleyle. "Tekrar aynı havayı soluyana kadar dakikaları sayıyorum."

"Tamam aşkım." Kollarını ona doladı, rahatlamış nefesi saçlarını birkaç yöne savurdu. "Lanet etmek. Tamam aşkım. Bu o kadar da zor olmadı, değil mi?"

"O? Bal bulaşmış ormanda durmak gibiydi.

Gülmesi kesiliyordu. "Cesur Kız." Avuçlarını çıplak kalçalarından aşağıya, göğüs kafesinin yanlarına doğru düzeltti, dudakları boynunun yanında hareket ediyordu. " Kızım ."

O anda, gerçek buydu. Vücudu ona aitti. Kalbi savunmasız yatıyordu.

Sadece hırpalanmayı istemek.

Güçlü elleri nihayet göğüslerini kavradığında, Natalie'nin boynu gücünü kaybetti ve nefes nefese inleyerek başı geriye doğru eğildi. Tek bir hızlı hareketle, ipli ön kolu onun küçük sırtına dolandı ve şiltenin üzerine diz çökerek onu altına bıraktı. Yoga pantolonu dizlerinin etrafındaydı. Gözlerini ondan hiç ayırmadan, pantolonunu ve iç çamaşırını geriye kalan mesafeye kadar çekti ve ıslak bir şekilde yere çarpmalarına izin verdi. Meme uçlarını yalarken, eskiden gömleği olan paçavrayı birleştirdiler. Sadece bir kez ve titriyordu .

"Sana son zamanlarda göğüslerinin deli olduğunu söylemiş miydim?" diye mırıldandı iki tümseğin arasındaki vadiye doğru, başparmakları buruşuk tepelerin çevresinde daireler çiziyordu.

"Düğün günümüzde."

Başını kaldırdı, sırtıttı. "Sinirleri kaldırdı, değil mi?"

Geri gülümseme. yapma...

Çok geç. Bir far gibi parlıyordu. "Önceliklerimi değiştirdi. Bayılmamaya çalışmaktan sizi çöplüğe atmamaya çalışmaya kadar.

"Hırsızım çok minnettar." Gözleri parlayarak ona göz kırptı. "Ve seni hurdam için derinden minnettar yapacağıma söz veriyorum."

Kahkaha onu yakalayamadan dışarı kaçtı. "Tam bir salaksın."

"Ben senin salağınım." Kelimeler yarı boğuktu çünkü ıslak ağzını onun sağ meme ucunun çevresine kapattı ve hafifçe emdi. Dili aynı anda sürtüşme sağlıyordu ve Tanrım, Tanrım , bacakları onun kalçalarına dolandı, sırtı yarım ay şeklinde kavislendi. Adam ağzını göğüslerinde o kadar uzun süre kullandı ki, hafifçe ısırıp ısırdı ve göğüs uçlarına dokundu, kadın ona neredeyse seks konusunda anlaştıklarını hatırlattı. Ama ısınmaya ve heyecanlanmaya başladığında -bir kez daha- bu adamın ne yaptığını tam olarak bildiğini fark etti.

"August."

Eli yukarı kaydı ve yüzünü avuçladı, dili hala çalışıyor, çalışıyor, şişmiş göğüs ucunu çalıştırıyor ve şimdi. . . söz konusu meme başı ile çekirdeği arasında bir çeşit çekme ipi vardı. Titredi ve uğuldadı, tüm vücuduna yankılar gönderiyordu. "Hmm?"

"Yapabilirsiniz lütfen."

"Lütfen?"

"Şimdi içimde olur musun?"

Dilinin hareketleri o kadar yavaş ve iştah açıcıydı ki, başını kaldırdığında hazırlıksız yakalandı ve gözbebeklerinin neredeyse tüm irislerini kapladığını gördü. "Kraliçe Natalie'ye saygılarımı sunmadan saraya girmiyorum," dedi nefes nefese.

"Bu ne anlama geliyor ?"

"Anlamı . . " Boğazını ağzına kadar yaladı ve onu ateşli bir öpücükle yakaladı. "Sana bu şekilde sahip olma şansımı kaçırdığımı sanıyordum. Yaşamaya nasıl devam edebildiğimden emin değilim. Hala bir gizem." Parmaklarını onun saçlarına daldırdı, başını eğdi ve beynini karıştıran birkaç çekik öpücükle ağzını aldı, bu sırada tamamen giyinik büyük vücudu onu şilteye sıkıca tutturdu, kalınlığı bir alay gibi karınları arasında sıkıştı. . "Sonuç olarak, hevesli, genç bir köpek yavrusu gibi içeri girmiyorum. Kot pantolonumun fermuarını açıp sana cehennemi yaşatmak ne kadar kötü olsa da, prenses, sonunda sikimi içine soktuğumda hayatın gözlerinin önünden geçmezse, kendime kocan demeyi hak etmiyorum.

Natalie zihinsel olarak sarsıldı.

Fermuarı açmanın ve cehenneme göndermenin olumsuz bir şey olduğuna katılmamak için ağzını açtı.

kası- çıkarmış ve sırtüstü dönmüştü. "Buraya gel." Dilini alt dudağında gezdirdi, o geniş göğüs gitgide daha hızlı kabarmaya başladı. "Yalamama izin ver."

Beyni çevrimdışı olmuştu. "Anlamıyorum."

August ya onu duymuyordu ya da kafa karışıklığını görmezden gelmeyi seçiyordu çünkü dişleri artık o parlak alt dudağa batıyordu, avucu kotunun sırtını okşuyordu. "Tanrım, sadece senin yüzümde oturduğunu düşünmek bile beni bitirebilir."

"Beni istiyorsun..."

"Yalvaracak halim yok."

Bunu daha önce hiç yapmadığı gerçeğini unut. En üst konumdan değil. Ama düğün gecelerinde August'un dili olan doğanın gücünü deneyimlemişti ve anılar sadece muhteşem değil, aynı zamanda tazeydi. Yalvarmasına gerek yoktu. Ona iki kez sormasına bile gerek yoktu. Adam onun poposundan iki avuç dolusu avuç alıp onu ağzına götürdüğünde sızlanarak onun göğsü olan mil genişliğindeki sıradağların üzerinde ata bindi.

Sürüklenen.

Onu orada öğütmek. Sert dilinde.

Ve şimdi, bayanlar ve baylar, meme ucunun uyarılmasının etkilerini bir daha asla hafife almayacaktı. Aşağıdan zevk alma eyleminde garip bir an ya da gevşeme olmadı. Onu bu kadar ıslatıp, bu kadar hassaslaştırmışken değil . Sadece kalçalarının çaresiz kıvranırları, boğazından çıkan sığ, hıçkırık sesleri, August'un inlemeleri ve doruğa ulaşmak için duyduğu vahşi aciliyet vardı.

Diliyle içine girdi, olabildiğince derine itti - ve rahmi daraldı, kalçaları lastik gibi oldu. "Aman Tanrım. Aman Tanrım. " Orta parmağı onun arka girişiyle dalga geçti, o büyülü dil içeri, dışarı, içeri girdi - ve elveda gerçek , o artık yıldızların bir sakiniydi. Samanyolu üzerinde gökkuşağı tek boynuzlu atına bindi ve bir astronota el salladı. Vücudu hâlâ yatak odasında idi, kalçaları August'un başının yanlarını sıkıyordu, parmakları titreyerek yatak başlığını kavrarken, zevk dalgaları vücudunun alt kısmında roket gibi hareket ediyor, kaslarını gerip serbest bırakıyor, ona mümkün olan en iyi şekilde gaddarca davranıyordu.

Orgazm doruğa ulaştıktan ve diğer tarafa geri döndükten sonra bile hâlâ titriyordu, cildi terden benek benek olmuştu. Görüşünü tekrar hizalamak ve August'un yüzüne bakmak için aslında birkaç kez

göz kırpması gerekti. Ve onun yaptıklarına verdiği tepki onu o kadar tahrik etmişti ki, gözle görülür bir şekilde o kadar hararetiydi ki, bir şekilde, her şeye rağmen, kendi şehveti yüzeye çıktı. Vücudundan geriye doğru kaydığı ve onun fermuarını çoktan indirmiş olduğunu fark ettiğinde ağzından tanınmayan, istekli sesler çıktı. Şaftını eline aldı.

"Hap mı dedin?"

"Hap. Evet. "

"Doktor iyi olduğumu söyledi, Natalie."

"Aynı."

"Prezervatif yok?"

Tek yapabildiği başını sallamaktı.

O zaman otur , diye homurdandı dişlerinin arasından.

Hevesli genç yavrulardan bahsetmişken, yaptığı tam olarak buydu - eve kadar onun kalınlığını aldı, adını haykırana kadar durmadı.

Derin, çok derin.

Gözlerinin arkasında ışık parçaları patladı, kalçaları kendi iradesiyle hareket etti. Bir saniyede, hayvanlar gibi düzüşme vaadini yerine getiriyorlardı, onun cinsiyeti hayatında asla ıslanmıyordu, onu tekrar tekrar içeri sokuyorlardı, poposu adamın kalın, kıllı baldırlarının üstüne tokatlıyordu.

"Durma, lanet durma," diye soludu, parmak uçları onun popo yanaklarının etini kazıyordu, vücudunun alt kısmı onun nefessiz kalan kalçalarıyla buluşmak için yukarıya çarpıyordu. "Geldiğinde dilimin etrafını o kahrolasica sıkarsan, o aleti nasıl kavradığını hissetmek için sabırsızlanıyorum. Ben öğrenene kadar ona bineceksin."

"HI-hı. Evet, August."

Ah evet. Görünüşe göre bu yeni kadındı. Herkes gibi itaatkar.

Bu adam, esir tutulduğunu bile bilmediği zevk sırlarını açığa çıkardığında başka nasıl davranması gerekiyordu? O sihirdi. Ve ereksiyon halindeki penisi, Tanrı yardımcısı olsun, kusursuzdu. Normalde Natalie buna çok büyük derdi. İlk bakışta öyle demişti . Ama ön sevişme - annenin canını sıkın ön sevişme bunu dönüştürdü. . . sekiz? Dokuz inç mi? . . . canavar bir orman jimnastiğine. Ve içinde bir eğri vardı. O hafif kavise uyum sağlamak için aslında kalçalarını geriye atmak zorunda kaldı ve bunu yaparken klitorisi onun cinsiyetinin sağlam, çok sağlam tabanına sürtündü ve onu inleyen, terleyen bir karmaşaya dönüştürdü.

"Güzel yüzünde çok şey oluyor ama ağzından hiçbir şey çıkmıyor." Adam aniden doğruldu ve kadın sızlandı çünkü bu adam her hareket ettiğinde kendine mutlu bir şekilde işkence etmek için daha yeni, daha iyi bir aç buluyordu. "Bana ne düşündüğünü söyle," diye onun ağzına doğru talepte bulundu. "Beni bu kadar iyi becerirken, Natalie, aklından geçenleri söyle."

"Aletini seviyorum," diye aceleyle ağzından kaçırdı, daha da hızlı manevra yapabilmek için adamın omuzlarını tuttu. "Bayıldım."

Gözleri artık neredeyse siyahtı, üst dudağı kıvrılmıştı. "Bu konuda ne seviyorsun?"

Orgazm bile olmadığı halde neden bu kadar şiddetle titriyordu? Bu adam ona ön orgazm yaşattı mı? Bu mümkün müydü yoksa kendini bilime mi vermeliydi? "Onun . . . beni bunun için hazırladın," dedi nefes nefese. "Ağzınla."

"Memelerini emdiğimde mi?" Ona sert bir şaplak attı ve omzuna doğru çığlık attı. "Ya da amına dilimi soktuğumda?"

Gözlerinden gerçek nem taşmaya başlıyor, dişleri takırdıyordu. Çok iyi, çok iyi, çok iyi. "İkisi birden!"

"Bana gerçeği söyle. Seni misyonerliğe atacağımı, altmış saniye sonra gelip uyuyacağımı sandın. değil mi?"

"Evet. Hayır, diye geveledi, kucağında öfkeyle sallanarak.
"Bilmiyorum."

"Karımla değil." Hiçbir uyarıda bulunmadan, Natalie'yi sırtüstü çevirdi ve kalçasını vahşice pompalayarak onu yatağın üstüne çıkardı. "Bu kadar iyi amcığın içine girme hakkını her gün kazanacağım."

Orgazm bu sefer daha sert tokatladı ve o yükseldi, onu sevdi, aynı anda nesneleştirilmeyi, sikilmeyi ve saygı görmeyi sevdi. Onu öpmek için eğilme şekli, dilinin sevgi dolu vuruşuyla her şey bittiğinde onunla ilgilenmek için orada olacağını bilmesini sağlama şekliydi. Ona hayran olduğunu.

Bunu hissedebiliyordu.

ona hissettirdi .

Şimdi iyiliğini geri vermek istedi. "Hak ettiğinden fazlasını kazandın," diye fısıldadı, tırnaklarını adamın kafa derisine sürterek. Onları sırtından aşağı tırmıkladı ve gözleri parladı. Sonra bacaklarının arasındaki mahrem kasları kasti ve kontrolünün tökezlediğini, çenesinin esnediğini, adının kekeleyerek ağzından döküldüğünü izledi. "Rağmen . . "

"Evet?" diye sordu boğuk bir sesle, kalçaları daha hızlı hareket ediyordu. "Evet, prenses?"

Ağzını kulağına dayadı, tekrar esnedi ve tırnaklarını onun sırtına geçirdi. "Gelmeni bu kadar çok isterken gerçekten bir şey kazanmaya ihtiyacın var mı?"

" SİKİŞ " diye haykırdı, sol eliyle yatak başlığını kavradı ve diğer eliyle onun sağ dizini yukarı çekti. Altlarındaki yatak uğursuzca gıcırdadı, daha hızlı, daha hızlı, o da son hamlelerini yapmaya çalışırken, sonunda hırlayarak onu dümdüz etti ve içini sıvı ısıyla doldurdu. Kıçını yanaklarından tuttu ve kulağına mırıldanarak onu daha sıkı çekti. Yenilenmiş bir dizi pompaya küfretti, nefes nefese kaldı ve inledi, etleri birbirine bağlanıp şapırdadı, elleri satın almak için dokunmak için çabalıyordu. Yukarıdan, onun iri vücudu, hayatının geri kalanında can atacağını içgüdüsel olarak bildiği bir şekilde küçük bedenine hükmediyordu.

Dakikalar sonra terli uzuvlardan başka bir şey değildiler, küçük odada zor nefes alıp vermeleri yavaşlıyordu. August'un ağzı onun omzunun eğiminde gezindi ve parmakları onunkilere dolanırken onu kulağının altından öptü. "Kahretsin," diye mırıldandı, sesi tamamen şaşkına dönmüştü. "Vay be."

"Hmm."

"Cidden, bu kadar uzun süre sert kaldığım için bir madalya almalıyım. Sen . . " Onu kendine yaklaştırdı ve ağzını boynuna bastırdı. " Sana ihtiyacım vardı . "

"Benim de sana ihtiyacım var," diye fısıldadı, gözlerinin arkasından bir sızı sızıyordu.

Kaşlarını çatmak için başını kaldırdı. "Düşen kovanın seni incitmediğinden emin misin?"

Natalie, bu adam için gelişen ve tamamen zıt amaçlarına rağmen durmayacak gibi görünen duyguların derinliklerine düştüğünü hissetti. Evlendikleri ve gittikleri farklı yönlelere rağmen, dışsal nedenlere rağmen. "Eminim."

Kalbi öyle güm güm atıyordu ki, aniden komodinin üzerindeki su bardağına uzandı, sırf elleriyle yapacak bir şey olsun diye. Bu sırada

dizüstü bilgisayarına çarptı ve ekranı parladı. İlk başta zar zor fark etti. August çıplak kalçasına vurana kadar değil. "Kim bu?"

"Kim kim?"

August, omzunun üzerinden New York Times'ın ekranında hâlâ açıkça görülebilen nişan duyurusunu işaret etti. Bir bardak su, Natalie'nin ağzına geldiğinde yarı yolda durdu.

Bölüm Yirmi

Ne zaman Natalie ile araları iyi gitmeye başlasa, bir yılan çimenlerin arasından kayarak zıplıyor ve onu testislerinden ısıırıyordu. Allah'a yemin ederim. Omuzları gerildiği anda bir şeyler döndüğünü anladı. Ve bundan hoşlanmayacağını biliyordu.

August'un önemli bir kısmı, fotoğraftaki takım elbiseli, gülümseyen altın çocuğun kimliğini doğrulamasını istemiyordu çünkü çoktan bir araya getirmişti. Arka planda yayılan Central Park onu ele verdi. Gördüğü en beyaz dişlere sahip o herif, Natalie'nin eski nişanlısıydı. O kadar inanılmaz sevişmişlerdi ki geldiğinde Beatles'ın "Lucy in the Sky with Diamonds" şarkısını çaldığını duymuştu ve bu her şeyi mahvedecekti, ha?

"Kim kim?" Sorusu havada asılı kaldı, gözleri ekrana kilitlendi, genişledi ve daha bir yudum alamadan su bardağı durdu. "Ah."

"Ah?"

Bardaktan büyük bir yudum aldı ve komodinin üzerine geri koydu. "Bu benim eski sevgilim Morrison ve onun yeni nişanlısı olurdu." Gülümsemesi gergin ve kısaydı. "İnternet takibi yapmıyordum. Birisi bana duyuruyu gönderdi."

"Ne zaman?"

Sarsıntılı omuz silkme. "Bilmiyorum, biraz önce."

Artık her şey üst üste geliyordu. Önce midesi kasıldı, ardından göğsünü kazıyarak içi boş kaldı.

Hayır, tamamen boş değil.

Sırtında kıskançlık taşıyan büyük bir yeşil duman dalgası içeri doğru esiyordu. Yapışkan, kirli ve kaçması imkansız. "Kısa bir süre önce, olduğu gibi, sen benden seks istemedenden hemen önce."

"Senden istedim. . " Ağızını açıp kapadı, burnu kırıştı. "Bununla nereye varmak istediğini anlamıyorum."

August yataktan fırlayarak ayağa kalktı ve uyuşmuş parmaklarıyla kotunun fermuarını geri çekti. "Senin için hecelememi ister misin?"

"Görünüşe göre öyle." Sesi, onunkine uyması için daha yüksek çıkmıştı. "Evet."

Morrison'ın gülen yüzünü görmeye bir saniye daha dayanamayarak yatağın diğer tarafına geçti ve dizüstü bilgisayarın kapağını kapattı. "Eski sevgilinin nişanlanması konusunda boktan hissediyordun ve ben de uygun bir ego patlamasıydım."

Bu, Natalie'yi ilk kez suskun bırakıştıydı.

beklediği kadar iyi hissetmedi .

Aslında, iyinin tam tersi hissettirdi. Berbattı.

Birkaç vuruş için ona baktı, sonra yüzünü başka tarafa çevirirken gözyaşlarını kırıştıtırır gibi oldu. "Odamdan çık."

Sesini bulması bir dakikasını aldı. "İnkar et."

"Hayır, tamamen haklısın. Sana karşı hislerim olduğuna dair söylediğim her şey, egomu yükseltecek bir seks yapmak için büyük, özenle hazırlanmış bir yalandı. Ayağa kalktı ve onu kapıya doğru itti

ama adam bir santim bile kıpırdamadı. Hiç hareket edemiyor gibiydi. "Tam bana göre değil mi?"

Hayır.

Hayır, kesinlikle olmadı.

Şimdi kendini bir yastıkla örtüyordu. Ondan saklanmak.

Özür dilemek. Hemen şimdi.

Bunun yerine, "New York'a dönme nedenlerinden birinin bu olmadığını söyle bana," diye homurdandı, çünkü besbelli ki tüm yetilerinin kontrolünü kaybetmişti. Göğsünün içinde gittikçe kalınlaşan yeşil duman, tüm savaş istasyonlarını yönetiyordu. Bu finansçı adam, August'un -bu arada aşık olduğu- karısı için son derece mükemmeldi ve seviştikleri süre boyunca, o pislik başka biriyle evlendiği için üzülmüştü.

O yatakta onu alt üst etmişti ve farklı bir sayfada olma olasılığı onu canlı canlı yiyordu.

Natalie dudaklarını zar zor hareket ettirerek, Sana hiçbir şeyi reddetmek zorunda değilim, dedi. Uh-oh. Şimdi taşaklarına saldıran bir yığın yılan vardı, dişleri dışarı çıkmıştı. "Aramızda hiçbir şey değişmedi. Orijinal anlaşma hala geçerli. Biz bu işte para için varız ve hepsi bu. Şimdi odamdan çık."

Kalbi ağzına geldi ve onu yuttu, tüm ağırlı kütlesi boğazına takıldı. "Ben çıktıktan sonra, beni tekrar içeri alman için seni ikna etmem gerçekten zor olacak."

Ah, hiçbir fikrin yok bok kafalı.

"Kıskanıyorum, Natalie," dedi boğuk bir sesle. "Kıskancım."

"Biliyor musun August? umurumda değil Belirli bir şekilde hissettiğin için istediğini söyleyemezsin. Bu hiçbir şeyi mazur

göstermez. Beyninizin size verdiği bilgileri almayı öğrenmeli ve önce ağzınızı yorumlamaktan vazgeçmelisiniz."

"Çünkü duygularını incitiyor."

"Evet," diye fısıldadı, sonra pişman olmuş göründü. "HAYIR. Dışarı. "

Her şeyden çok kendine kızmıştı o an. Haddinden fazla kızdım. Hüsran gitgide yükseliyordu, parmaklarından geriye kalan tüm kontrol ipleri kayıp gidiyordu. Hiçbir şeyi doğru yapamıyordu. Natalie'yi her seferinde birkaç dakikadan fazla mutlu edemezdim. Sam'in rüyasının hakkını veremedi. Anlaşılan beyin bokunu da yorumlayamıyordu. Kime ne faydası vardı?

Natalie'ye nefes alması için yer açmak muhtemelen yapılacak doğru şeydi ama kendini odadan çıkmaya zorlayamıyordu. Eli düşmenin üzerinde, cansız bir nesne olarak öylece orada kaldı. Hayır, çekip gidemezdi. Başından beri her dövüşün sonunda ikisinin de yaptığı buydu ve bu her seferinde ilişkilerini incitmişti.

Bir şey değişmezse onu kaybedecekti .

Onun yüzünden duyguları incinmişti ve onu öylece terk etmeyecekti.

August arkasını döndü. "Bunu daha iyi hale getirmek için ne yapabilirim, Natalie?"

Çenesi kalktı. "Kendini ateşe vermenin dışında mı?"

"Tercihen."

"Bilmiyorum August." İcini çekti.

"Bana şu anda nasıl hissettiğini söyle." Yatağa doğru temkinli bir adım attı. "Bu iyi bir başlangıç gibi görünüyor."

"Kızgın." Bir an için onu burada bırakacağını düşündü ama elini kaldırdı ve bırakmasına izin verdi. "Biraz boş."

Boğuk bir ses onu terk etti. Ve fırtına gibi uzaklaşmanın kesinlikle daha kolay olduğu aklına geldi. Bu işin zor kısmıydı. Neyi yanlış yaptığını ve onu nasıl incittiğini duymak. Bir evliliği kalıcı kılan bu muydu? Zor işleri mi yapıyorsun? "Neden boş?"

"Çünkü ben . . ." Dağınık çarşafı baktı. "Sana güvenmeme izin verdim ve sen bana güvenmedin. Zırhımı düşürmemi sağladın ve sonra, ne bileyim, bunun için cezalandırılıyormuşum gibi geliyor."

Sözleri içine cam kıymıkları gibi saplandı. Tanrım, bu düşündüğünden daha kötüydü. Tüm tartışmalarından sonra onunla böyle konuşsaydı şimdiye kadar ne öğrenirdi? Doctor Strange'den daha akıllı olurdu. Tanrım, üzgünüm.

"Biliyorum." Mizah olmadan güldü. Olay bu. üzgün olduğunu biliyorum. Verecek olsalar bile seçimlerinin çoğunun beni incitmek için yapılmadığını biliyorum."

Bu yüzden . . . seçimlerinin çoğu ?

Onu incitecek başka ne yapıyordu?

Hafıza bankasını zorladı ve hiçbir şey bulamadı. Natalie, ben neyim? . "Birdenbire, beyninin alt bölgelerini bir fikir aydınlattı. "Sana evlilik yeminlerimin geri kalanını okuyabilirim. Bu seni daha iyi hissettirecek mi?"

Hissettiği isteksiz ilgi miydi? "Dahası mı vardı?"

"Evet. Hareket etme." Şimdi bir görevde, evin içinde koştu, bu da Menace'i neredeyse histerik hale getirdi ve yatak odasının yarı açık kapısından içeri daldı. Onları nereye koydu? Nerede?

Komidin.

August sarı, çizgili kağıdı kaptı ve koşarak odadan çıktı ve birkaç saniye sonra Natalie'nin yatağının ayakucunda kayarak durdu.

Dramatik bir şekilde boğazını temizledi ama o henüz gülümsemeye hazır değildi. Haklısın. Okumayı bitirdiğinde gözlerindeki o boş bakışı kaybederse şanslı sayılırdı.

Bir daha onun duygularını incitme, seni orospu çocuğu.

"Nerede olursan ol beni arayabilirsin, gelirim. Orada bıraktım, değil mi?"

Başını salladı.

İyi. Onun sunakta söylediklerini tam olarak hatırladığını bilmek hoşuna gidiyordu.

"Tamam aşkım. Natalie Vos, üzgün olduğunda sana sarılmaya yemin ederim. Düştüğünüzde sizi cesaretlendirin. Ve bu, yatağa kızgın gitmememiz anlamına geliyorsa, kavganın suçunu üstlenin."

"Mümkün değil." Homurdandı. "Öyle demiyor."

Kâğıdı çevirdi ve yemini kelimesi kelimesine okuduğunu görebilmesi için uzattı. "Oku ve ağla prenses."

Sayfaya baktı, sonra tırnaklarını inceledi, en ufak bir ilgi parıltısını saklamaya çalıştı ama başaramadı. "Başka bir şey?"

"Evet." Bir dizini yatağa bastırdı. Sonra bir başkası. Omuzlarındaki artan katılığa rağmen ona daha da yakın yürüyordu. "Eğer seni ağlatırsam, bana mor bir emzik vereceksin. Burada kalın harflerle yazıyor."

"Ağlamıyorum."

"Yaklaştın," dedi sefil bir şekilde. "Ondan nefret ettim."

"Daha fazla yaklaşma. Seni besleyen mor değilim."

"Yeminler bunlar."

"Onları Tanrı'nın önünde söylemedin. Onlar sayılmaz."

"Az önce onları bir tanrıçanın önünde söyledim. Sayarlar." Kâğıdı bir kenara fırlattı ve onu ağlayacakmış gibi hissettiren ayı gibi kucaklayarak onu yatağa fırlattı. Eğer gitmiş olsaydı, kavgadan sonra çekip gitmiş olsaydı, şu anda ona sarılmayacaktı ve bu sonsuza kadar yanlış bir seçim olacaktı. Cehennemde ya da yüksek suda kollarını bu kadının etrafında tutması gerekiyordu.

Biraz burnunu çektiğinde, elini uzatıp aralarına kaldırdı.

Parmak uçlarını meme ucuna bastırıyor.

"Anlamlı kıl." Karısının hatırlatmaya ihtiyacı yoktu. İki parmak eklemine göğüs ucunun etrafına sabitledi ve o ciyaklayana ve göğüs kafesini rahatsız edene kadar vahşice büktü. "Ah, ah, ah, ah, ah."

Daha sert kıvrıldı.

Natalie! BOK. "

Sonunda bıraktı. Ve ona inanmadığını göstermek için başını kaldırdığında masum görünme cesaretini göstermişti. "Bunu sen istedin," dedi gözlerini kırpıştırarak. Gülümseyen.

Onu gülümsetmişti. Bir kavgadan sonra.

Bunun mutluluğu neredeyse acısını gölgede bıraktı. Neredeyse.

"Aşağıya bakıp meme ucumun hala orada olup olmadığını görmekten korkuyorum," dedi boğularak.

Esnedi. "Erkek meme uçları zaten bir işleve hizmet etmiyor."

Güldüler ve adam onu daha sıkı tuttu, onları yanlarına çevirdi ve onun kusursuz sırtına şekil verdi. Her kelimenin arasında yumuşak tenini öperek, "İşte bu," diye hırladı onun boynuna. "Bu gece benimle yatmalısın. Beni öldürmeye çalıştığın için cezan bu."

"Aman Tanrım." Kaburgalarına dirsek attı. "Bu kadar büyük bir bebekle evlendiğimi bilmiyordum."

"Muhtemelen kanamam var," diye mırıldandı, dizlerini onunkilerin arkasına sıkıştırdı ve kadın onu arkasına aldığıında gülümsedi. "İyi miyiz bebeğim?" Dudaklarını boynunun arkasına bastırdı. "Lütfen bana iyi olduğumuzu söyle."

Yavaş yavaş, kaslarındaki gerilim, onun kollarında tamamen gevşeyene ve karşılık olarak kalbi sıkışana kadar azaldı. "Biz iyiyiz August."

Ona inandı.

Ama aynı zamanda aletine/içgüdüsüne de inanıyordu ve bu ona ormandan çok uzak olduklarını söylüyordu. New York hâlâ ufuktaydı. Ona söylemeyi ihmal ettiği CO'sunun yatırımından bahsetmiyorum bile. Ve daha önce, seçimlerinin çoğunun beni incitmek için yapılmadığını bildiğimi söylememiş miydi ? Her ne demek istediye, gözlerinin artık ona daha açık olması gerekiyordu. Daha iyisini yapardı.

Çünkü sonsuza kadar ona sarılarak uyumak istiyordu.

Yirmi Birinci Bölüm

Bir gök gürültüsü patlaması Natalie'nin tüm vücudunu yatakta dikleştirdi, August'un ağır kolu omuzlarından çarşafıya indi. Saniyeler içinde o kaslı uzuv uyluğunun etrafında kıvrıldı, kocasından boğuk, anlaşılmaz mırıltılar geliyordu. Hiç şüphe yok ki, adam uyurken güzeldi. Bariz sabah odunu olan büyük, şirin bir hayvan. Daha azını beklemezdi—

Bir başka gök gürültüsü tüm evi sallamış gibiydi. Nefesi kesilerek bakışları pencereye kaydı. Fırtına arka bahçelerinden geliyormuş gibi geliyordu. Onun ıstırapı sonunda August'u uyandırmış olmalı çünkü o

çıplak göğsüyle, alnını endişeyle yontmuş, yatakta yanında oturuyordu. Anında alarmda.

Pencereye kısa bir bakış attıktan sonra yüzünü inceledi. "İyi misin?"

"Evet."

"Kötü bir fırtına," dedi, bir çift parmağını yatak başlığından geçirerek. "Bütün gün burada mahsur kalabiliriz." Aynı el yorganın altında kayboldu ve onun altında ne yaptığını tam olarak biliyordu. Ön kol kaslarının esnekliği onu ele veriyordu. "Kendimizi meşgul etmek için yapabileceğimiz tek bir şey düşünemiyorum. Yapabilir misin?"

Bir haftadan biraz daha uzun bir süre önce olsaydı, ona hemen bir yumruk atardı. Derhal tahliye talebinde bulunmak için polisi aradığını iddia etti. Ya da tayınları biterse şarabını içmeye zorlanıp zorlanmayacaklarını sahte bir korkuyla sorun. Ama şimdi, sadece ıslanmıştı, üzerindeki August'un ağırlığına, o hareket ettikçe sıcak sabah tenlerinin sürtünmesine hasret kalmıştı. İlk başta yavaş. Sonra zor. Sonra hızlı ve vahşi.

Ondan sonra konuşacaklardı.

Konuşmaları gerekiyordu.

Ya bu şekilde yatağa girmeyi bıraktılar, gerçek evli bir çift gibi davrandılar ya da... .

Veya planlarını bir aydan . . . uzun?

Boğazına kaz yumurtası takıldı. Sevgili Tanrım, bu fikir bile korkutucuydu.

Ya derin, karmaşık duygular beslediği bu adamla işini gerçekten yürütmeye çalıştıysa? Ya kalıcı olarak evli kalırlarsa? Çok fazla geçiş gerektirecektir . Beklentileri ve özlemleri ve . . . peki, her şey. Claudia'ya tüm zamanının ve sıkı çalışmasının karşılığını vermeli,

arkadaşının ortada kalmamasını sağlamalıydı. bulması gerekecekti. . . burada bir amaç Finans sektörü Napa'nın dışında faaliyet göstermedi. Şarap onun tek seçeneğiydi ve şimdiye kadar August, yardım etmesini engellemek için sadece barikatlar kurmuştu.

Günlük hayatında ona henüz bir yer ayırmamıştı. Her sabah, çalışırken onun yardımını kabul etmek yerine onu dışlıyordu. Onu içeri almak.

Belki de reddetmesi bilinçsizdi, ama yine de yaptı. Çekincelerini August'a açıklamak, onu yalnızca çok erken değişiklikler yapmaya zorlardı ve onun yas sürecini hızlandıramazdı. Ama sonunda onu içeri almasına izin vermesi üzerine tüm geleceğiyle kumar oynayabilir miydi? Ya yapmazsa ve o da büyüdüğü hayata benzer başka bir hayata kaydolursa? Her zaman Vos ailesinin çeperinde tutuluyorlar, iç çembere asla girmiyorlar.

August eğilip ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi. Onu çarşaflara doğru iterek ve üzerine inerek, endişelerine kurşun delikleri açan iniltili bir öpücüğü yalayarak. "Bacaklarının arasındaki o şey için aç uyandım." Boynuna doğru inledi. "Dün gecedен beri hâlâ biraz sinirli olup olmadığından emin değilim, bu yüzden çok kibar bir şekilde onu yiyebilir miyim diye soruyorum."

Vajinasından o şey olarak bahsettiği için ona gerçekten başka bir mor emzik vermeli . Ne yazık ki, ağzından çıkan tüm kelimeleri beğendi ve daha fazlasını istedi. Hemen. "Evet," diye mırıldandı, adamın ağzı hevesle aşağı doğru kayarken dizlerinin düşmesine izin vererek...

Natalie'nin komodinin üzerindeki telefonu çaldı.

" Hayır ," diye feryat etti August. Doğrudan cinsiyetine karşı. "Lütfen Tanrım, hayır."

Kıkırdamayı yakalamanın bir yolu yoktu. Başka bir zaman olsa aramayı görmezden gelirdi ama bir göz attı ve ekranda Julian'ın adını

gördü. Ağabeyi, iyi bir nedeni olmadıkça telefonu açmazdı. Cevap vermesi gerekiyordu.

Parmağını kocasının saçlarının arasından geçirerek, "Üzgünüm, bu benim kardeşim," dedi. August yenilgiyi kabul edip yüzünün her satırına ıstırap kazınmış halde yuvarlandığında, sonunda telefonunu alıp konuşmaya bastı. "Merhaba?"

"Hey, benim," diye geldi karşı taraftan kardeşinin sesi.

"Julian, selam..."

"Haberleri izliyor musun?"

*"Ne?" saate bakmak için bir an telefondan uzaklaştı. sabah DOKUZ _
"Hayır Yeni kalktım. Bir şey mi oluyor?"*

"Evet. August var mı Telefonuna cevap vermiyor."

Natalie kaşlarını çattı, ortasında garip bir perçinleme oluyordu. "O burada. Seni hoparlöre alacağım." Ekrana dokundu. "Tamam, ikimize de sahipsin."

Julian, "St. Helena'da ani bir sel oldu," dedi. Her zamanki gibi hareketli ama biraz dalgalı. "Haberlerde helikopter görüntüleri var. Koca bir yol nehre döndü ve ortasında bir minibüs kaldı." Durdurdu. "Çocuklar ve bir anne."

Natalie, "Aman Tanrım," diye soludu, çarşafı bir kenara fırlatırken, ayakları soğuk zemini buldu.

"Arama ve kurtarma, bölgenin her yerinde benzer durumlarla uğraşıyor. Diğer ilçelerden rezerv getiriyorlar ama yollar gecikmelere neden oluyor. Polis olay yerinde ama minibüse ilk ulaşma girişimleri başarılı olmadı—"

August pantolonunu çekti ve yatak odasından kayboldu.

Sadece bum . Gitmiş.

Ayakları mutfağın döşeme tahtalarında gümbürdüyordu. Koridorda açılıp kapanan bir kapının gıcirtısını, çamaşır dolabı olarak tanıdığı bariz bir klik sesini duydu. Duş mu alıyordu? Yoksa bu bir temenni miydi? Çünkü o, şimdilik sahte olan kocasının doğruca bir sele doğru gittiğine dair ani bir korkuya kapıldı.

"O . . . Ne yaptığını bilmiyorum. Devam etmek." Julian hala hoparlördeyken, Natalie aptal kalbi boğazına sıkışmış halde yatak odasından koşarak çıktı. "August?"

Onu koridorda buldu. Ama bu adam bir yabancıydı.

Golden retriever'ı gitmişti, dili dışarı sarkıyordu, gölde tembel biraları vardı. Yerine bir asker getirildi. İfadesi sert, odaklanmıştı, ellerinin hareketleri kesin ve etkiliydi. Ve birden çok kez açtığı keten dolabın bir yerinden devasa bir sırt çantası ortaya çıkarmıştı. Şimdi içindekileri kontrol etti, başını salladı, sırtına attı ve kapıya doğru yürüdü.

"Gidiyorsun?" Natalie onun ardından bir hayalet gibi hareket etti. "Gidiyorsun."

"Gidiyorum," dedi August durmadan.

"Gidiyor," diye tekrarladı Julian, sesi rahatlamış geliyordu.

Rahatlamak? Natalie, birisi göğsüne dinamit saplamış gibi hissetti. Ayakları zar zor çalışıyordu ama yine de August'tan sonra bir gecelikle çıplak ayakla koştu. Dıştan. Saniyeler içinde iliklerine kadar ıslanmıştı. August da öyleydi, yağmurda neredeyse evinde gibi görünse de eşofmanlı ve gömleksiz bir tür ölümcül suikastçı gibi yağmuru yarıp geçiyordu.

Selde mahsur kalan aileye yardım edecekti.

Aynen böyle.

Kalbi iki yönde parçalandı. Belli ki o çocukların ve annelerinin kurtarılmasını istiyordu ama doğanın neler yapabileceğini dört yıl önce yangın sırasında görmüştü. Taşkınlar tehlikeliydi. O tek bir adamdı - SEAL'lerden oluşan bir ekip değil.

İyileşecek miydi?

Natalie şakaklarında kanlar zonklayarak Julian'a telefonu kapattı. August'un kamyonunun sürücü koltuğuna oturmasını izledi ve hiç tereddüt etmeden yolcu tarafına atlayıp kendini araca attı.

"Dışarı," diye havladı, evi işaret ederek, tüm tanıdıkları boyunca ilk kez onun gözünü korkuttu. Ama onu cehennemden gelen fırtınaya doğru sürmesini izlemek için onu kamyonundan atmaya yetecek kadar değil.

"HAYIR. Geliyorum. Burada oturup iyi misin diye merak edemem . Ağlamanın çizgi film versiyonu gibi yanaklarından aşağı ılık, tuzlu nem sıçradı ve titreyen parmaklarıyla gözyaşlarını sildi. "Bana bunu yaptırma. Lütfen."

Natalie. . "Başını salladı, iki yumruğunu direksiyona dayadı. "Bu lanet dünyada seni veya kelimenin tam anlamıyla başka birini kurtarmaya gelirse, o sen olacaksın. sana odaklanacağım Başka bir şey düşünemeyeceğim."

"İyi olacağım. İyi olduğumdan emin olacağım." Parmakları uyuşmaya başladığı için emniyet kemerini güçlkle taktı. "Zaman kaybediyoruz."

Bir vuruş geçti.

Bir lanetle, kamyonu geri vitese aldı ve kalbi ön cam silecekleriyle aynı anda atarken ağaçların sıralandığı garaj yoluna ateş etti.

Hayal ettiğinden çok daha kötüydü ve kıyameti hayal ediyordu. En az iki düzine acil durum personeli aracı, su basan caddeye giden yol boyunca gelişigüzel açılarla park edildi. Bir helikopter tepelerinde daireler çizdi. Haber minibüsünün sakinleri, kordon altına alınan olay yerine girebilmek için polis memurlarıyla çatıştı. Ve tüm bu süre boyunca, tufan yağmaya devam etti, gök gürültüsü ve şimşek, bu fırtınanın ortasında olduklarını düşündürecek şekilde birbirleriyle tartışıyorlardı.

August kamyonu çığlık çığlığa polis bariyerinin önünde durdurdu, cam çoktan yarıya kadar indirilmişti. Astsubay Cates, eski SEAL 5. Timinden. Yardım edebilirim."

El salladılar ve gaza bastı.

"B-tam olarak nasıl yardım edeceksin? Bir planın var mı?"

"Hayır."

"Kahretsin ah kahretsin ah kahretsin."

"Hızlı su kurtarma eğitimi aldım, ancak durumu yer seviyesinden yakından değerlendirmem gerekiyor. Nasıl bir çevre ve insan gücüyle çalıştığımı görün. Ve sonra bir planım olacak. Frene bastı ve kamyonu parka fırlattı. " Planınız Natalie, bu kamyonda kalmak ya da Tanrı yardımcım olsun, şimdiye kadar yaptığımız en kötü kavga olacak," diye bitirdi bağırarak.

"Kavgadan korkmuyorum," diye karşılık verdi. "Yaralanmandan korkuyorum."

August onun yüzüne uzun uzun baktı, ilk kez dehşetini kaydediyor gibiydi. Ne kadar kibardı. Ve bir an için yumuşadı, yüzünün yan tarafını avuçladı. "Evlilik yeminlerime ekliyorum. incinmeyeceğim. Artık o da diğerleri gibi taşla yazılmış." Onu öptü ve son bir kez yüzüne baktı. "Tanrım, senin için deli oluyorum."

Bununla birlikte, sırt çantası bir omzunun üzerindeyken kamyonundan ateş etti ve onu sersemlemiş halde bıraktı, kalbi bolca kanıyordu. Ama bir saniye sonra içgüdüğü devreye girdi ve Natalie onun vücudunun geride bıraktığı sıcak noktaya hareket etti ve ön camdan onu izledi, silecek lastiklerinin sürtünme sesi birdenbire bir korku filminin müziğı haline geldi. Toplanmış bir grup adama bağırdı, onlara katıldı. Kısa bir değış tokuştan sonra, büyük bir birim olarak yolun tepesine doğru ilerlediler ve işte o zaman konumları nihayet tescillendi.

Hayatı boyunca bu kısayolu milyonlarca kez kullanmıştı. Kasaba turist trafiğıyle doluyken, bu yol bundan kaçınmanın bir yoluydu. Yükseklik açısından çevredeki alandan çok daha alçak olduğunu düşündü ama bu gerçek şu ana kadar hiç önemli görünmemişti.

İleride August, kurtarma ekiplerinin kalabalığı arasında yoldaki bir virajda gözden kayboldu ve kocası ortalıkta yokken içindeki her şey çığılıklar atarak kendisini kamyonundan atıp peşinden koşmak için bağırdı. Ama böyle tehlikeli bir senaryoda onun dikkatini dağıtmazdı. Kesinlikle hayır. Eğer bir hata yapıp onun yüzünden incinir ya da ölürse, kendini asla affetmezdi. Lanet kamyonette kalıyordu.

Ama kamyonun biraz ilerlemesini durdurmak için etrafta kimse yoktu.

Sırf gelişmeleri takip edebilmesi için.

August motoru çalışır durumda bırakmıştı, bu yüzden kamyonu çalıştırdı ve polis araçlarının ve onların yanıp sönen ışıklarının yanından yavaşça geçti ve aşağıda hızla akan suyun tepesi görüldüğünde durdu.

Ve kanı soğudu.

Minibüs yarıya kadar türbülanslı suya batmıştı.

Zelnick Cellar'ın tek müşterisi Teri Frasier ve üçüzleri minibüsün çatısında canları pahasına birbirlerine tutunmuşlardı.

İlk kez, olay yerinde omuzlarına bir battaniye sarılı, sırlıklam bir takım elbise giymiş gibi görünen bir adam fark etti. Histerik tonu yağmurdan ve ön camdan ulaştı ve ses boğuk olsa da Natalie bir şekilde onun Teri'nin kocası olduğunu biliyordu. Çaresiz, ailesinin etrafında suyun yavaşça yükselmesini izliyor.

"Oh hayır. Oh hayır." Natalie'nin içini bir ürperti kapladı ve titremesi eskisinden de şiddetli oldu. Cılız nefesleri ön camın buğulanmasına neden oluyordu, bu yüzden buz çözücüyü çalıştırdı, koltuğa çekildi ve dizlerini göğsüne çekti. "Lütfen, lütfen, lütfen August. Yakalayın şunları. Onları al ve iyi ol. Lütfen."

Birkaç dakika sonra, nehrin yukarısından sarı bir sal yaklaştı ve August, arkasında iki memurla onu yönetiyordu. August'a bir miğfer takmışlardı ama can yeleği besbelli onun devasa bedenine göre çok küçüktü, bu yüzden üzerinde gevşek bir şekilde asılı duruyor, rüzgarda kanat çırparak açılıyordu. Teri'ye bir şeyler bağırdı, gülümsedi ve Teri başını salladı.

Natalie, "Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Seni seviyorum. Hadi. Lütfen."

Zamanlama barbarcaydı. Adam hayatı tehdit edici bir şey yapmak üzereyken neden büyük kulpu sevdiğini fark etmesi gerekiyordu? Yumurta pişirirken ya da kediyle mantık yürütmeye çalışırken olmuş olamaz mı? Natalie, Morrison'ı sevmediğinden hiç bu kadar emin olmamıştı çünkü bu büyük, vahşi, ürkütücü duygu hayatında sadece bir kez başına gelmişti.

Şu anda. August için.

Şimdi anladı. Aşk, kalbi bir yüke çevirdi. Eğer ona bir şey olursa, o lanet şeyi bir daha asla düzgün bir şekilde yenemeyecekti. Şimdi onun için atıyor gibiydi.

August sular altında kalan yolun kenarına geldiğinde zaman donmuş gibiydi. Sırt çantasından neye benzediğini çıkardı. . . kısa mı? Onu yukarı kaldırdı ve yol boyunca uzanan toprak ve kaya oluşumuna gömdü, büküp toprağa vidaladı. Memurlardan biri saldan kayaların üzerine atladı ve ekli kabloyu birkaç kez ön koluna dolayarak salı daha da sağlamlaştırmaya çalıştı. August, fazla kabloyu yolun diğer tarafına fırlattı ve burada bekleyen bir memur onu yakalayıp aracının önüne bir mandal sabitledi.

Adam dönüp August'a baş parmağını kaldırır kaldırmaz azgın su akıntısına atladı ve Natalie neredeyse kusacaktı.

Onu birkaç metre batık minibüse doğru götürdü ve kadın, ellerinin topuklarını yanaklarının çukurlarına batırarak ağlamaya başladı . Acıtacak kadar sert. Ama August aniden durunca nefesi kesildi ve Natalie onun kendisini yola dik uzanan kablonun merkezine astığını fark etti.

Tamam, dedi nefes nefese, kontrolsüzce titriyordu. "Uygun mu? İyi mi?"

Saçma sapan sorularını duyacak kimse yoktu. Ya da tırnaklarını dizlerine, koltuğa geçirerek kocasının adını tekrar tekrar zikrettiğini duyun. Kamyonun bu kadar yoğun greyfurt kokması gerçeği yardımcı olmuyordu. Yoksa yardımcı olan tek şey bu muydu? bilmiyordu. August minibüse doğru ilerleyip Teri ve üç çocuğa minibüsün kısmen su altında kalan kaportasına tırmanmalarını söylerken nefesini ancak tutabildi.

Kadın tereddüt etti, suya adım atmakta gözle görülür şekilde gergindi, ama August ne derse desin onu rahatlatmış göründü ve sonunda devreye girerek üç çocuktan ilkini ona verdi. Can yeleğini çıkarıp küçük çocuğu kemerle olabildiğince sıkı sardı, ardından genci sırtına aldı ve el ele halat boyunca kendini çekerek yolun kenarına doğru ilerlemeye başladı. Natalie onun ağlayan çocukla konuştuğunu görebiliyordu ve her şeyden çok ne dediğini merak ediyordu.

Muhtemelen dünyadaki en iyi şeylerdi, çünkü o August'un Cates'i çıldırtmasıydı.

Çocuk babasıyla yeniden bir araya geldiğinde, Natalie tuttuğunu fark etmediği nefesini dışarı verdi, kalbi hâlâ bir sinek kuşunun kanatları kadar hızlı atıyordu.

"Ne oluyor be. Kaptan Amerika gibi bir şeyle evliyim." Burnunu çekti, sahne önünde bulanıklaştı. "Bunu üç kez daha izleyemem. Yapamam."

Ama yaptı.

Sırtına binme sırası Teri'ye geldiğinde, kadın artık endişeli görünmüyordu. Çocukları tehlikeyi atlatmıştı.

Ve sonra bitti. Yağmur kovalar halinde yağmaya devam etti ama bitmişti.

Bu noktada, Tanrı'nın elinden başka hiçbir şey Natalie'yi kamyonda tutamazdı.

Bölüm Yirmiiki

August, eşofmanı ıslanmış, suda yanından geçen enkazdan derisi sıyrılmış, güçlkle kıyıya çıktı. Acil durum çalışanlarından birinin battaniyesini aldı ve alkışları susturdu, Frasier beşlisinin yeniden bir

araya geldiğini görecektik kadar rahatlamış ve tatmin olmuştu. Ama aklında tek bir hedef vardı. Kamyon. Kadın.

Onu oradan çıkarıp güvenli olduğu evine geri götürmek.

Ve onun iyi olduğundan emin olmak için fazla beklemesine gerek yoktu, çünkü Natalie geceliğiyle ona doğru koşuyordu.

Hayatı boyunca gördüğü en güzel şeydi ve kolayca en korkunç olanıydı. Yağmur endişe verici bir hızla yağmaya devam ederken, hala değişken bir durumdaydılar. Arkasındaki yol saniyeler içinde sular altında kalabiliyorsa, üzerinde durdukları yol da sular altında kalabilirdi. Heyelanlarda, düşen ağaçlarda ve devrilen elektrik hatlarında onu çalıştırmayın.

"Kamyona geri dön," diye seslendi, sesi bağırmaktan kısılmıştı.

Tabii ki gelmeye devam etti. Hiç yavaşlamadı.

Geceliği üzerine yapışmıştı, siyah saçları nemli bukleler halinde boynuna ve yanaklarına yapışmıştı. Ayakkabı yok. Bu lanet güzel sabahı bir tetanos aşısıyla bitirmeyi mi umuyordu? Yoksa daha çok hipotermi kızı mıydı?

Keşke hayatında gördüğü en güzel manzara olmasaydı, belki de öfkesini kontrol edebilirdi. Ama onun dokunuşu için vücudunun her yeri ağrıyordu, çünkü kurtarma sırasında aynı düşüncüyü yinelemişti.

Ya onu son gördüğümde ona bağıırıyor olsaydım? Ya beni böyle hatırlıyorsa? Ne de olsa, ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, her görevde her zaman risk vardı.

August'tan yaklaşık on metre uzakta, ayak parmağını yola çarptı ve sonunda gece yarısı civarında yemeye başladıkları akşam yemeği neredeyse geri geldi.

"Natalie," diye homurdandı, her halükarda onunla birlikte olmak için yola çıkmışken güvenli kamyonu terk etmesi için onu uyarmaya

hazırdı. Ama bir hıçkırıkla onun kollarına atladığında, vücudu çamaşır makinesi gibi dönerken titrediğinde, ders boğazında düğümlendi. "Hey." Sesini olabildiğince yumuşak tuttu ama krep hamurundan daha kalındı. "Herkes iyi prenses. Herşey yolunda."

"Ne oluyor," diye boğazına fısıldadı. "Mesela, ne oluyor ? "

August onu kamyonun açık yolcu kapısına kadar taşıdı ama yavaş yürüdü çünkü kahrolası evrende bu kadını tutmaktan daha iyi bir şey yoktu, belki onu güvenli, kuru bir yerde tutmak dışında. "Sorun ne? Daha önce hiç ani sel görmedin mi?"

Daha sıkı sarıldı. "HAYIR!"

"Siviller." İçini çekti, kaburgalarını hafifçe gıdıkladı. "Fırtına sırasında bu yoldan uzak durun . Yükseklik onu dere yatağından daha alçakta tutuyor." Hiçbir şey söylemedi, bu yüzden onu dürttü. "Bana söz ver, Natalie."

"Tamam aşkım. Söz veriyorum." Biraz geriye yaslandı ve şiş gözleri ve kırmızı burunlu burnu onu neredeyse tökezletecekti. "Elbette, eğer orada mahsur kalırsam, bir emniyet kemeri takar ve gelip beni kurtarırsın. Tamamen sakın ve rahat, sanki mikrodalgada bir akşam yemeğini ısıtıyormuşsunuz gibi."

Boğazının dibindeki kaotik vızıltıyı, parmak uçlarındaki titreşimleri kataloglayarak vücudunun bir değerlendirmesini yaptı. Onun sözleriyle müthiş bir hıza ulaşan kalbinin dalgalanması. "Kayıt için sakın değilim. Bu kamyonu devirip belki de yarı maraton koşacak kadar bastırılmış adrenalinim var. Kurtarmam gereken kişi sen olsaydın, Natalie . ." Başını salladı ve muhtemelen delirmiş gibi görününceye kadar sallamaya devam etti. "Koşum takımını takacak kadar soğukkanlı olmazdım. Atlardım ve yüzerdim."

Kafasına çizdiği resim -hızlı bir akıntının ortasında mavi arabasının adasında mahsur kalmış hali- kollarını ve dizlerini zayıflattı, bu yüzden küçük düşürücü bir şey yapmadan önce onu yolcu koltuğuna

yan yatırdı. , yolun ortasında çökmek gibi. Damgalanan adrenalini dizginlemeye çalışıyordu ve onun ona nasıl baktığını fark etmesi bir dakikasını aldı. Yumuşakça, dişleri olan dudakları ve nemden ağırlaşan gözleri, göğüsleri bir aşağı bir yukarı titriyordu. Onu daha önce hiç görmediği bir şekilde savunmasızdı. Duvarlar yıkıldı.

"Artık bir ayın yeterli olacağını sanmıyorum," dedi duraksayarak, gözlerini silerek ve bir hava yutkunarak hıçkırarak. "Şartlarımızı yeniden müzakere etmemiz gerekebilir."

Kahretsin. İşte kalbi gitti. Bir top gibi patlıyor. Ne dediğini kastetmiş miydi ? Yoksa su kurtarma konusunda sarsılmış mıydı? Umursamadı. O sadece gelinini istiyordu. "Müzakereleri unutun." Eğilip alınlarını birbirine bastırdı. "Bana ait olduğunu bilmek için herhangi bir süslü dile ihtiyacım yok."

Ona ağlayacak kadar şüpheli bir bakış attı. "O kadar kolay değil."

Kolay istemiyorum , " dedi dişlerinin arasından. "Hiçbirimiz kolayı istemiyoruz."

"Bu yüzden . . . Ne? Sadece yapamam. . " Yağmur kamyonunun tepesinde o kadar şiddetliydi ki, sonraki kısmı anlamak için kulağını neredeyse onun ağzına dayamak zorunda kaldı. "Sadece yapamam. . . New York'tan vazgeç."

August'un ciğerleri o kadar hızlı oksijenle doldu ki, başı döndü. Bu sözleri söyleyiş şekli kulağa o kadar da kendinden emin gelmiyordu. Hayır, müzakereye açık görünüyordu. Doğuya dönmenin alternatifini mi düşünüyordu? Yüce cehennem. "Evet yapabilirsin. Senin için kendini sele atacak olan kocanla kalabilirsin."

"Bu. . " Nefes almakta zorlanıyor muydu? CPR yapmalı mı? "Bu son derece romantik, ama muhtemelen g-gun'u atlıyoruz çünkü az önce korkunç bir şey yaşadık."

Kafasını salladı. "Kalmayı düşünmeni sağlamak için gereken tek şeyin standart bir su kurtarma olduğuna inanamıyorum."

Ağzından sulu bir kahkaha çıktı. "Bu konuda standart bir şey yoktu. Kahramandın. Sen . . ." Boğazının kasları çalıştı. "Ölebilirdin."

"Ben? Hayır. Ben çok inatçıyım." Cevabı neden onu daha çok üzmüş gibiydi? Şimdi dudağı titriyor muydu? Tanrım, bundan hoşlanmamıştı. Hiç de bile. Onu güldür. "Meraktan söylüyorum, benimle yaşamak sana ne kadar korkutucu geliyor? Bir TV akşam yemeği ölçeğinde sel basması için."

Bir an bile tereddüt yok. "Arka arkaya ani seller gibi."

"Dürüstlüğün için teşekkürler," diye yanıtladı kuru bir sesle. "Ölüm olasılığı olmayan bir yaz fırtınasına kadar çalışacağız."

Dikkati adamın ağzına çevrildi ve lanet şey kurudu, sanki parmaklarını şaklatmış ve bunu dilemiş gibi. "Buna bayılıyorum," diye mırıldandı. "Aramızdaki fırtınanın bazı kısımlarını seviyorum." Uzun dakikalar boyunca birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Onunkiler kararsız ama umutluydu ve o kadar güzel, o kadar dipsizdi ki şahdamarının arkasına bir tavuk kemiği sıkışmış gibiydi. Ve bacakları koltukta çok hafifçe ayrıldığında, kalçalarının onun sıcaklığına yaklaşmasına izin verdiğinde boyutu yalnızca iki katına çıktı. "Gerçekten bir aydan fazla kalmayı düşünüyor muyum? Gerçek bir işim yok, ailem beni alabilir ya da bırakabilir ve sen. . . zar zor anlaşıyoruz—"

"Biz lanet olası rüya takımız ve bunu biliyorsun. Bunu aldık .

"Henüz değil. Tam olarak değil." Gözlerini kapattı. "Şu anda, tam da bu anda, ama yapıyoruz. seni yakaladım bana sahipsin Lütfen beni eve götürüp yatağa götürür müsün?"

hiç azalmadığını gördü . Hatta, Natalie'nin St. Helena'da kalmayı düşünebileceği çok gerçek bir ihtimal üzerine fırlamıştı. Evliliklerini

elverişli bir evlilikten uzun süreceğ bir evliliğe çevirme şansına gerçekten sahip olabileceğini.

Sonsuza kadar. Sonsuza dek , kalbine sorsan.

Ya da siki. Çünkü kahrolası şey sonsuza dek susturulmayacak bir arka koltuk sürücüsüydü. Natalie'nin sıcacık, ıslak amına gömölme önerisiyle, herif Jack'in sihirli fasulye sırığı gibi büyüyordu. Kahretsin. O şeye o kadar bayılacaktı ki, yatak başlığını ikiye ayıracaktı. Ne yazık ki, bu süreçte hayallerindeki kızı ikiye bölebilir. "Eve vardığımızda lastiğimi çevirmem için bana yirmi dakika vermelisin."

şaşkınlık alnını birbirine ördü. "Ha?"

"Artık adrenalin, Natalie. Önce bir kısmını çözmem gerekiyor ya da . " Onun çok pürüzsüz, çok yayılabilir kalçalarının tepesini işaret etti. "Kraliçeyi gücendireceğim."

Çift çekim yaptı. Bir gözü şaşı. "Bekle, yani ben prensesim ve vajinam kraliçe mi?"

"Ben de onun sadık kuluyum. Evet."

Sessizlik düştü.

Ama bir süre sonra onun gülüşüyle kesintiye uğradı.

Göğsünü bir düğüm gibi büken ve kendi ağzından boğuk bir kıkırdamaya zorlayan net, müzikal bir ses. Alınları kıpkırmızıydı, vücutları hâlâ şiddetli fırtınanın ortasında neşeyle titriyordu. "Sen tam bir tuhafısın," dedi nefes nefese.

"Bununla yaşamayı öğrenebilirsin."

Başını salladı, ciddileşti. "Belki." Parmak uçları gövdesinin önünden aşığı indi ve eşofmanının kemerinin içine soktuğunda gerçek yıldızları gördü. "Lastiği çevirmeni beklemek istemiyorum."

"Lastik çevirmek gerekiyor. Seni incitmek istemiyorum."

"Bunun beni geri çevirdiğini mi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Sadece sana karşı yüzde yüz dürüst kalıyorum ve en iyisini umuyorum."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, dudaklarını onun çene çizgisi boyunca gezdirerek. "Bu beni de tahrik ediyor. Eve bile gidemeyeceğiz."

Jack'in sihirli fasulye sırığı neredeyse tam yüksekliğe ulaşmıştı. "Yorulmak."

"Lastiği unut," diye mırladı, dilini onun kulak memesine dokundurarak.

Renkler ve şekiller gözlerinin önünde bulanıklaştı. "Ne lastiği?"

Ayak sesleri August'un sağından yaklaştı ve o içgüdüsel olarak Natalie'nin kalçalarının V kısmından geri çekilip dizlerini birbirine bastırarak ilerledi. Külotunu görme ayrıcalığına sahip tek bir kişi vardı ve o kişi tek heceli kelimelere indirgenmişti.

Biri sırtına tokat attı.

Yardıma için tekrar teşekkür ederim Cates.

August omzunun üzerinden arkasına baktı ve polis memurlarından birinin tokalaşmak için elini uzattığını gördü. Ancak fasulye sırığı tam olgunlaştığı için ancak kısmen dönerek elini memurun bekleyen avucuna tokatlayabildi. "Ondan bahsetme." Adam orada durup başını sallayarak ve sırtarak çizmelerinin içinde kıpırdandı. Ah dostum, August bu bakışı biliyordu. Kardeşlerle bir bira içmeye davet edilmesine birkaç saniye kalmıştı. "Karımı üşütmeden eve götürmeliyim."

Natalie parmak eklemine mutlu izinden aşağı koştı ve neredeyse dilini yutuyordu. "Yakalayacağım tek şey," diye fısıldadı sadece onun kulaklarına, "bu di-"

"Tamam, kendine iyi bak dostum. Bir ara bira içelim," diye ağzından kaçırıldı August, Natalie'nin bacaklarını kamyonu doğru iterken, kanı sıcak sos gibi koyulaşıyordu. Bu noktada, kadını on dakika içinde eve getirdiği sürece gafını kimin gördüğü umurunda bile değildi. Başucuna huzur içinde yat. Birkaç uzun adımda ön tamponun etrafından dolandı, sürücü tarafına daldı ve acil durum araçları labirentinde geri geri gitti. "Ah, alacaksın, Natalie kraliçe prenses Cates."

Kamyonunun ön sırasından zarafetle kaydı, ağzını onun omzuna bastırdı. Öpmek, yalamak. . . ve toplarını boğazına gönderecek şekilde ısırarak.

"Kahretsin."

"Evet lütfen." Eşofmanının ıslak malzemesinin arasından aletini kavradı ve koca, titrek bir nefeste kamyonun her bir camını buğuladı. "Ve beni hafife almana da ihtiyacım yok. Makyaj seksimiz bu sabah yarıda kaldı. Belki biraz olmalı . . ."

"Kaba." Homurdanarak buz çözücüyü aradı. "Canını ne kadar yaktığın hakkında hiçbir fikrin yok prenses."

O sihirli eli onu aşağı yukarı okşamaya başladı. Kenara çek ve bana göster.

"Natalie," diye inledi, gözlerinin önünde dönen minik ışık noktacıklarını kırptırmaya çalışarak. "Sanırım beynime kısa devre yaptırıyor olabilirsin."

"Üzgünüm," dedi, en ufak bir pişmanlık duymadan. Tanrım, sırada ne vardı?

Sırılsıklam geceliğini kafasından çıkardığında, cevabını almıştı.

Sadece bir külot parçasında, onu otuzbir çekmeye devam etti, ama bu sefer eli son bölgeye girmişti. Eşofmanının içinde Tanrı'nın işini yapıyordu, taşaklarıyla oynuyor ve baskıyı artıran, sonra sertleşen bir tutuşla aletini nazikçe çekiştiriyordu .

Kendini nefes almaya ve yola odaklanmaya zorlayarak, " Orospu çocuğu , " diye tısladı dişlerinin arasından. Yolcu koltuğunda Natalie varken kamyonuna çarpıyordu, muhtemelen sadece korkudan ölürdü. "Ormana çekemem Natalie. Sana yıldırım çarpması veya . . . Tanrım, bir başka su basmış yol—"

"Sen yanımda olduğun sürece güvendeyim."

Şimdi de mi onun egosunu okşuyordu? Bir savaşı ne zaman kaybettiğini bilecek kadar erkekti. "Çok haklısın prenses."

Eli kırılmak üzereydi şimdi. Birisi kamyonunun arka kabininde opera mı söylüyordu yoksa hepsi bu muydu? "Bunun hayatımda sahip olduğum en iyi el işi olduğunu bildirmek için tartışmamıza kısa bir ara veriyorum. Ve bunların yaklaşık yüzde doksan dokuzu, kendi sikimde bir uzman olan benim tarafımdan gerçekleştirildi. Kesinlikle başarıyorsun."

Bu dudaklar çenesinin üzerinde bir gülümsemeyle kıvrıldı, onun alçak perdeli mırıltısı içinde dolaşıyordu. "Neyin daha iyi hissettireceğini biliyorsun. . "

Amcığını mı? Evet, düşünebildiğim hemen hemen tek şey bu."

"Kenardan çek," diye kandırdı, toplarını alıp masaj yaparak.

August dişlerini gıcırdattı ve ağaçlarda bir mola aradı. Buralarda bir yerde bir tane vardı. Mağazadan kedi maması almayı unuttuktan sonra yüzlerce kez K dönüşü yapmak için kullanmıştı. Hadi hadi. Dönüşü olmayan nokta. Pantolonuyla gelecekti.

Orada.

Vücudundaki her zerre kan kucağındaydı, bu da aletini o kadar sertleştirdi ki kamyonu park edip sürücü kapısını açıp Natalie'yi koltuğa sürüklediğinde başı döndü. Yağmura doğru. Nefes alamıyordu, onun içine girmekten başka bir şey düşünemiyordu, sıcak ve ait olduğu yer ve onun zevk alacağı yer. Tanrım, bunu her şeyden çok istiyordu. Onu bu kadar zorlamak için bir hafta boyunca çılgına dönecekti. "Pekala hadi gidelim." Kapı kapandı, onu kapıya doğru kaldırdı ve orada sabitledi. Aracı sallayacak kadar sert. Onun iki katısın. "Natalie, ben . . . adrenalin . "

"Ne yaptığımı biliyorum," diye nefes verdi, sırtını bükerek. Ona göğüslerine uzun, ateşli bir bakış atıyor. O sert, pembe meme uçları. "Ne için burada olduğumu biliyorum."

"Yine de açıklığa kavuşturmak için. . " Penisim patlayacak. "Çok kaba seks. Benimle. Şimdi."

"Evet."

"Ön sevişme yok."

"Hayır," dedi, sesi tizdi. "Lütfen. Lütfen. Adrenalinden kurtulmak için beni kullanmanı istiyorum. Şimdi, August."

Külotu bir tarafa yırtılmıştı, eşofmanı aşağı itilmişti ve adam, kalçasını hızlı, yukarıya doğru tek bir yumrukla ona girdi. Ve hayatından bir dizi görüntü gözlerinin önünde parladı. Bisiklete binmeyi öğrenmek, Cehennem Haftası, koca ayaklarına gerçekten uyan çoraplar için alışveriş yapmak. Varlığının bir anı bile bununla karşılaştırılmaz. Kadını dolduruyor ve onu bir hamleden çıkmanın eşiğinde, sırlıklam halde buluyor. "Kahretsin prenses," diye homurdandı, bir dizi hızlı sürüşle kamyonun camını tıkırdatırken. "Ani sellerden bahsetmişken..."

"HAYIR."

"Üzgünüm."

Dudakları bir öpücüğe kilitlendi ve kadın boğazından onun ihtiyaçtan midesinin bulanmasına neden olan kırık bir ses çıkardı. Ve o da istemekten hastaydı. Nefes nefese öpüşürken gözlerini sımsıkı kapatmasından, bacaklarının kalçalarına öyle sıkı sarılmasından anlamıştı ki, onun bir parçası olmaya başladıklarına yemin etti. Neredeyse anında orgazm olması, gözleri beklentiyle dolup taşması, sonra tamamen boş kalması, başının pencereye düşmesi, kalçalarının kontrolsüzce titremesi. "Aman Tanrım, August, evet. Evet. Daha güçlü."

Bu kadın bir hazineydi. Kalçaları bir vuruş ritmiyle hareket ediyordu, siki bir tokmaktan daha sertti, kıcı kamyonetin ıslak kapısında aşağı yukarı gıcırdıyordu ve kadın daha fazlasını istiyordu. "İstediğin herhangi bir şey."

"Hayır, ne istersen ." Doruk noktasının ortasında o kadar sert titriyordu ki, neredeyse sözlerini seçemiyordu. "İstediğim bu."

"Ah evet?" İçindeki ip gevşedi ve dişlerini onun kulağına şaklattı. "Akıllı bir kız gibi eğilmeni istiyorum ki ben de arkadan pis bir şekilde vurabileyim. Peki ya bu?"

August, o anda ilişkileri hakkında bir şeyler öğrendi.

Bu kadın onun bir boktan paçayı sıyırmasına izin vermedi.

Ona orgazm vermediği sürece hayır.

Yani görünüşe göre bunu çok yapacaktı.

August, Natalie'yi kamyonun yan tarafından indirdi ve sürücü kapısını hızla tekrar açtı. Bacaklarını adamın belinden indirdi ve etrafında dönerek koltuğun kenarını kavradı, kalçaları yukarı kalkmış, külotunun yarısı yırtıktı. Bacaklarının geri kalan kısmını yırttı, yukarı çıkarken kıcının çatlağını yaladı, bu hayatının geri

kalanında her saat, özellikle de inleyip biraz daha geniş açtığında, yapmaktan çekinmeyeceği bir şeydi. Pürüzsüz sırtı bir aşağı bir yukarı şişerek adamın adını soludu. Ve kahretsin, o gergin yanakların arasına bastırarak ve dilini oraya sürterek o güzel buruşuk yeri biraz daha yalamaktan başka bir şey yapamıyordu. August . "

"Mmm."

Yüzüne karşı kıvrandı. Gerçekten çok güzel bir şeydi. August . "

Böyle devam ederse, hayatını kurtarmak için yavaş ya da nazik olamadığı bir zamanda, bugün denemeye kesinlikle almayacağı bir şeyi deneyecekti. "Geliyorum prenses."

Ayağa fırladı, Natalie'nin sırtına doğru bastırdı ve onu ayak parmaklarının üzerinde kaldırdı, kıcını bir rüya gibi kucağına sıkıştırmıştı. Sonra eğildi ve horozunu eve itti, kadının onu coşkulu karşılayışından ürperdi. Bağırdı ve poposunu kaldırdı, ona o kadar derin bir erişim sağladı ki, taşakları neredeyse yüksek sesle küfredecekti.

"Tanrım , seni becermeyi seviyorum," diye onun omurgasına doğru homurdandı, sağ eliyle kalçasını kavradı, sol eliyle direksiyonu tuttu. " Karımı becermeyi seviyorum . Onu göğsümde hissediyorum, biliyor musun? Hiç böyle olmamıştı. Hiçbirimiz için bir daha asla böyle olmayacak. Elbette? Biz onu bulduk." Ağzını onun ensesine bastırdı. "Kocanı becermeyi seviyorsun." Avucu kalçasından aşağı kayd, amıyla koltuğun kenarı arasına girdi ve iki parmağıyla klitorisine masaj yaptı. "Bana geri söyle."

Onun hızlı ve öfkeli pompalamalarıyla tanışmak için kalçalarını geri çekerek iki büyük nefes aldı. "Kocamı becermeyi seviyorum."

"Neden?"

"Bu çok iyi. Bu çok iyi."

"İyi olan tek şey bu değil, Natalie." Sol elini direksiyondan çekip saçlarına daldırdı ve başını geriye doğru çekti. Yukarıdan gözleri onunla kilitleniyor. "Yatağın dışı da güzel. olduğunu biliyorsun. Biz sadece çözüyoruz. BEN . . " Gizliden gizliye endişelendiği şey buydu, adrenalin patlaması yaşıyordu. Bu üç kelimeyi çok erken söylemek. Onu korkutmak. Çok yakında çok fazla zorlamayın. Karıma ihtiyacım var. Her zaman karıma ihtiyacım olacak .

Nefesi kesildi ve birkaç kez hızla gözlerini kırptırdı. Cevabı muhtemelen daha sonraya ertelenebilirdi. Sağanak yağan yağmur ve gök gürültüsü arasında çok şey oluyordu, tıpkı insanoğlu gibi onun vücuduna saplanması, onun serbest bırakma düğmesine basmasına bağlıydı. Ama onu şaşırttı, harekete geçirdi, sırtını onun göğsüne doğru itti, parmakları otomatik olarak yüzünü okşayacak şekilde gevşeyene kadar saçını avucunun içine aldı. "Benim de kocama çok ihtiyacım var."

Ah oğlum.

Bu yaptı.

Kalbinin çarpıntısı ve bacakları arasındaki baskı nedeniyle baş dönmesi arttı. Sistem aşırı yüküydü. Onu yanında götürmek için çaresizdi, bir daha asla onsuz hiçbir yere gitmek istemiyordu , klitorisini klitorisini ovuşturdu ve gözlerini tekrar kafasına yuvarlayacağını biliyordu - ve bir çift boğuk inlemeyle klitorisini kaybettiler. August yüzünü onun boynunun girintisine gömdü ve bir orospu çocuğu gibi geldi, kalçalarına sert yumruklar savurdu, çığlık atmasına neden oldu, o ikinci orgazmı sürücü koltuğunun ön tarafına sarkıtılmış bir yığın haline gelene kadar aşırı hızda tekmeledi. .

Kalan son gücüyle saçlarını öptü. "Bana ihtiyacın olduğu sürece Natalie, ben seninleyim. Neye karar verirsen ver, ne olursa olsun, ben senin kahrolası adamınım.

"Biliyorum."

Birkaç saniye geçti, her saniye göğsü şişti. "Bilmeni seviyorum." seni seviyorum _ Dudaklarını onun omzunun eğimi boyunca sürükleyerek bu kelimelerin ağzından kaçmasını engelledi. Ona ihtiyacı olduğunu, bir aydan fazla istediğini kabul etmişti. Minnettar ve sabırlı olması gerekiyordu. Şimdilik. "Seni eve -bizim evimize- götüreceğim ve unutmaman için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Natalie bunu August için söylendi.

Napa'da kalmak için çok ikna edici bir iddiada bulunuyordu.

Dün gece kaç kez seviştiklerinin sayısını unutmuştu -katıldığı tek maraton. O öğleden sonra su kurtarma operasyonundan döndükten sonra çıplak tenleri tepeden tırnağa birbirine yapışık halde yatağa yığılmışlardı. , hiç bırakmayacakmış gibi iç içe geçmiş uzuvlar. Saatler sonra, onun için yanıp tutuşarak uyanmıştı. Ağrıyan. O kadar kötüydü ki, parmakları onun saçlarına gömülmüş ve kıvrılmış, kalçaları birbirlerinin ağızlarında ziyafet çekerken yukarı doğru çarparak ona binerken gözlerinden yaşlar kaçmıştı.

Gecenin geri kalanı ve ertesi sabah -çoğu birlikte duşta geçirilmişti- bulanıktı. Ama bu değildi. Ahıra onsuz geri dönmüştü ve her seferinde canı daha çok acıyordu. Ve belki de olmamalı. Birkaç saat önce kapı eşiğinde tereddüt etmiş, iki katına çıkmış ve Corinne'in önerdiği gibi Zelnick Cellar'ın idari kısmına yardım etmesini önermişti. . . ama biraz yatıştırılmış gibi hissettirdi. Ya da dikkati dağılmış.

August'un kalbinin çoğu onurdan ibaretti ama hepsi Sam'in hatırasıyla karışmıştı. Arkadaşı adına şarap için uğraşma şekli . Emek onun kalbiydi . Ancak onu sürecin dışında tutmak, onun hala korunduğu anlamına geliyordu. Yol boyunca ona izin vermemek. Ve aşk söz konusu olduğunda yarım ölçülerle yetinmeyi gerçekten de bitirmişti. Ailesinden, arkadaşlarından, meslektaşlarından ve Morrison'dan aldığı şey buydu.

Artık ya hep ya hiçti. August ile.

Belki de bu, onu sevdiğinin bir başka kesin işaretiydi.

Kabul edebileceği tek şey tam bir güvendi.

Pozitif odaklanması gerekiyordu; ikisi de ilişki içinde gelişmeye devam etti.

En son kavgalarında fırtına gibi esmeden ortalıkta dolaşmıştı. yeminler etmişti. Güzel olanlar. Onu ailesinin önünde inşa etti. Kendisini güvende ve değerli hissetmesini sağladı. Onu güldürdü . Ona ihtiyacı olduğunu söyledi.

Onun adamı olduğunu.

Bu, Claudia'yı arayabileceği ve konseptlerini olduğu gibi kapatabileceği anlamına mı geliyordu? New York'ta kalan son arkadaşı, işinden ayrılmaya ve Natalie ile anlaşmaya söz verecek kadar sadıktı. Geçen ay bir sürü ayak işi yapmış, onları bir işletme olarak kaydettirmek için evrak doldurmuş, istekli yatırımcılar bulmak için bitmek bilmeyen telefon görüşmeleri yapmıştı.

Şimdi perşembe sabahıydı, potansiyel yatırımcı William Banes Savage ile planlanan toplantıdan bir gün önce. Bu onlar için bir kalkış olabilir. Ödeme.

Kanlarını, terlerini ve gözyaşlarını silmeye gerçekten hazır mıydı? . .

Aylardır hayalini kurduğu geri dönüşten bahsetmiyorum bile?

Gözleri ahırın kilitli kapısına takıldı, göğüs kemiğinde ıskalaması imkansız bir hançer dönüyordu. Orada ilerleme kaydediyor muydu? Dolambaçlı bir şekilde yardım edebilir ve bu süreçte hayatını değiştiren kararlardan dikkatini dağıtabilir mi? Evet. Bankayı arayacak ve Ingram Meyer ile kredi görüşmesini ayarlayacaktı. Bu, August'un ayağına basmaz, değil mi?

Sonra Claudia'yı arayacaktı. Kalıcı olarak New York'a dönme planının artık biraz daha az sağlam olduğunu ona bildirin. Bu şekilde, bir mucize eseri kalmaya karar verirse, Claudia gafil avlanmayacaktı. Geçim kaynaklarının korunduğundan emin olmak için zamanları olacaktı.

Planına güvenen Natalie telefonu aldı ve bankayı aradı.

"Merhaba. Ben Ingram Meyer adına Natalie Cates, lütfen?"

Bir dakika sonra Ingram'ın tanıdık sesi kulağını doldurdu. "Bayan. Cates—Senden haber alacağımı hissettim. Hesabınızdaki yeni sıfırları fark ettiğinizi varsayıyorum. Bir tür gecikme olmadıkça, para şimdiye kadar orada olmalı.

Sıfırlar.

Hesap.

Güven fonu. Aslında aktarılıp aktarılmadığını kontrol etmeyi unutmuştu.

Bu, Natalie'ye kalbinin burada, August'ta olduğunu söylemediyse hiçbir şey söylemezdi.

"Teşekkür ederim. Evet. Eminim iyidir." Ön bahçeye baktığında, August'un güneş ışığına çıktığını ve kafasına bir termos su döktüğünü gördü. Göğsünün tam ortasına beklenmedik bir şişlik vurdu, kalbi o kadar hızlı atıyordu ki derin bir nefes almakta zorlandı. Aşk. İyisiyle kötüsüyle aşıktı. "Aslında August için kredi randevusu için aramıştım. Bizi bu hafta gizlice içeri sokamayacağından emin misin?"

August, Natalie'nin evden yaklaşmasını izledi ve kafasındaki her şey bir an için sessizliğe büründü. Bir helikopterden zifiri karanlık suya düşmek gibi, kalbinin sesi dışında her şey kesildi. Boom Boom Boom. Önumüzdeki altmış yıl boyunca gelininin düzenli olarak kendisine

doğru yürümesini izleyecek kadar şanslı olsaydı,... . . mutlu bir adam olarak ölmek mi?

Hayır, pek değil.

O nefes aldığı sürece, üst kattaki adamla daha fazla zaman için pazarlık ediyor olacaktı.

Elbette Tanrı anlardı. Natalie onun en iyi şaheseriydi.

"Hey," dedi, onun böyle görünmesi karşısında tamamen dili tutulmuş hissederek. . . rahat. Önü altın düğmeli, gevşek bir kot elbise içinde yumuşak, her an dökülebilecek gibi görünen bir tür düğümlenmiş saç. Belki onu öpseydi, aşağı yuvarlanırdı? Cehennem evet. Ona harika bir fikir gibi geldi.

Onu seksten uzak durması için ikna edemezsin.

Ana bileşen neydi? Ona veremediği neydi? Cevap hemen ulaşabileceği bir yerde gibi görünüyordu, ama anlaşılması zor olan şey her zaman o tanımlayamadan kayıp gidiyordu.

Gülümsemesiyle onu bu sıkıntılı düşüncelerden uzaklaştırdı. "Harika haber. Zelnick'in kredisi hakkında Ingram'la görüşmek için yarın sabah bize randevu aldım. Sekiz otuz. Günün geri kalanında toplantıları olduğu için bizi mesai saatlerinden önce gizlice içeri sokacak.

Ve August'un midesi kire çarptı.

Sağ.

Ona CO'nun yaptığı yatırımdan hâlâ bahsetmemişti.

Bankadan sermayeye hiç ihtiyacı olmadığını.

Başından beri bu, Natalie'nin ihtiyacı olanı almasıyla ilgiliydi. Yine de, hayatındaki onca erkek onu kontrol etmek için parayı kullandıktan

sonra buna inanır mıydı? August, Natalie'nin onun hakkında böyle düşünmekten daha iyi bildiğine güvenmek istedi. Onun farklı olduğunu. Ama şu anda, Napa'da kalmayı düşünmesini sağlamışken, ona yalan söylemenin sırası değildi. Doğu Yakası'nı son kararı vermesine neden olabilecek herhangi bir şey. Bir anlaşma yapmışlardı - ve o başından beri ihmal ederek yalan söylüyordu.

Şimdi, ortak bir zemin bulmaya bu kadar yakınken giderse, adam yıkılırdı.

Peki burada ne yaptı?

Toplantıya giderlerse, Ingram banka hesabına bakar ve CO'su sayesinde sayıları zaten sağlıklıken neden paraya ihtiyacı olduğunu sorardı. Toplantıya gitmezse, Natalie onu sorgulardı .

Hadi evren.

Kalıcı olarak onun olduğundan emin olmak için biraz daha zamana ihtiyacı vardı.

"August?" diye sordu, gülümsemesi şaşkına döndü.

"Evet, prenses. Yarın sabah sekiz buçuk kulağa iyi geliyor."

August'un ne yapacağı hakkında hiçbir fikri olmadığına Sam'den tavsiye isteme alışkanlığı vardı. Demek sabahın erken saatlerinde gittiği yer orasıydı. Gezegendeki en inanılmaz kadını yatağında çıplak uyurken bıraktı - bu arada acı vericiydi - ve banka randevusu için geri dönmek için yeterince zaman ayırdığından emin olarak mezarlığa gitti.

Eğer kabul ettiyse ve Natalie'yi iptal etmesi için aramadıysa. Belki de tanıkların önünde ona gerçeği söylemek akıllıcaydı.

August, arkadaşının üzerine oturmak istemeyerek Sam'in mezar taşından tam olarak beş fit ve dokuz inç öteye oturduğunda güneş ufukta görünmeye başlamıştı. Hiç vakit kaybetmeden başını ellerinin arasına aldı ve düşün sabahından beri olan her şeyi ağzından kaçırdı. "Bir dileğim olsaydı, onunla tanışman olurdu, dostum. O tam bir baş belası. Tanrım, iyileşiyordu. "Gibi hissettirir . . . bir yanlış adım ve onu kaybedeceğim. Umarım sonsuza kadar bu kadar riskli hissettirmez, ama hissetseydi bile, yapıştırmacı gibi yapıştırdım. Sonsuz bir mayın tarlasında yürümeye değer." Bir nefes verdi. "Bana bu banka toplantısı hakkında ne yapacağımı söyle, dostum."

Genellikle, Sam'in sesini yoktan var edebilirdi. Arkadaşının ne diyeceğini bir düşünün. Ancak bu kez hayal gücü buna uymadı. Arkadaşının sesi gitgide zayıflıyordu; tonu doğru bir şekilde tutturamıyordu, Sam'in ona nasıl bir tavsiye vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve Sam'in güven eksikliği ve hafızasındaki bulanıklık her şeyin üstündeydi.

Çimlere uzandı ve duygularının onunla birlikte kaçıp gitmemesi için derin nefesler alarak gözlerini kapadı. Bu sabah orada olması gerektiğinde değil, çünkü tek odak noktası Natalie ile evliliğini kurmaktı.

Ama gözlerini kapattığında, kararsızlığın stresi onu yakaladı.

Ve Natalie'nin gülümsemesini hayal ederek uykuya daldı.

8:52.

August yok.

Natalie telefonunun ekranına baktı ve aramalarına cevap vermesini istedi. Ya da gönderdiği sayısız mesajdan biri. Ingram'la olan kredi toplantısına geç kaldılar ve dürüst olmak gerekirse, şimdi içeri

girmeye bile tenezzül etmeseler iyi olur. Ingram'ın ayırabileceği yalnızca otuz dakikalık bir zamanı vardı ve artık bunun çoğu gitmişti.

Bu ona göre değildi.

Sonra tekrardan . . . belki öyleydi?

Henüz altı günlük evlilerdi. Belki de o uyanmadan önce hiçbir uyarıda bulunmadan gitmek tamamen onun karakterindeydi. Ve sadece lastiğini itmek için değil, gitmek için de. Mülkün dışında. Onu evin içinde ve her iki ahırda aramaya gitmişti, midesindeki huzursuzluk her an daha da artıyordu. Bir sorun mu vardı? Acil bir durumu var mıydı? Neden yardım etmek için onu uyandırmadı?

Sonunda en sevdiği kahve kupasına iliştirilmiş notu bulmuştu.

Sam'i görmeye gittim.

O ana kadar, August'un onu Sam'i görmeye ne zaman getirebileceği konusunda hiç tahmin yapmamıştı. Ya da isterse. Ama dün ve dün gece ne kadar yakın olsalar da, ona karşı bu kadar savunmasız olduğu için, August'un tek başına mezarlığa gitmesi biraz dışlanmış gibi hissettiriyordu. Tekrar. Belki mantıklı bir tepki değildi ama bunu kalbine batan bir güneş gibi batarken söyle. August, hayatının özel bir parçasına, kederine sahipti ve onu bir aslan gibi korudu.

Onun asla dokunmayacağı bir parçasıydı. Sadece bunu kabul etmesi gerekiyordu.

Kendini bu adama şimdi sadece isim olarak değil, duygusal olarak da vermişti.

Bir günden kısa bir süre sonra, kendisini güvenlik ağı olmadan düşürmüş gibi hissetti.

İstemeyerek arabasını çalıştırdı ve bankanın önündeki park yerinden çıktı. Yine de eve gitmek istemiyordu. August'un evine. Orada o yokken çok sessizdi ve daha fazla soru değil, biraz güvence arıyordu.

Adil olmak gerekirse, gitmesi gereken son yerin Vos malikanesi olduğunu bilmeliydi. Belki bir mazoşistti ya da Corinne ile ilişkisinin güçlendiğine dair ufacık bir umudu vardı. VineWatch üzerine yaptığı araştırmayla annesini şaşırtmıştı, değil mi? Artı, o ve Corinne herhangi bir konuda birbirleriyle ilişki kurabiliyorlarsa, bu onları hayal kırıklığına uğratan bir adamdı. Böylece, göğsünde bir umut ürpertiyle eve gitti.

Dairesel garaj yoluna girdiği ve dışarıda park etmiş iki hibrit gördüğü anda sıırıslıklam olmuştu. VineWatch logosu pencerelerine serigrafi ile işlendi. Haki ve lacivert polo tişörtlü iki erkek ve bir kadın araçlardan yeni inmişti. Julian ve Corinne el sıkışmak için onlara yaklaşıyorlardı.

Belli ki toplantılarını mahvetmişti.

Onsuz yaptıkları bir toplantı. Sanki şaşırmayı gerekiyormuş gibi.

Yine de öyle miydi? Açıkçası, hala ailesi tarafından incitilme kapasitesine sahipti, çünkü midesi tamamen döndü ve tek yapabildiği bakmaktı.

Julian onu görmüş olmalı ki birdenbire sürücü tarafı camının yanında durup ona camı aşağı indirmesini işaret etti.

Hey, dedi sıcak bir sesle. Corinne'in sizi toplantıya davet etmeye karar vermesine sevindim. Ona söyledim-"

Natalie donuk bir sesle, "Beni davet etmedi," dedi. "Tasadüfen buradayım."

Her şey hakkında, tüm gün, belki de tüm hayatı hakkında, tam da bu anda nasıl hissettiğini bu özetlemediyse, hiçbir şey özetlemedi.

Julian açıkça kafası karışmış halde kravatını düzeltti. "Anlıyorum. İş ile evli bir çift olarak ilk haftanızı bölmek istemedi. Bilgin olsun, burada olmak isteyeceğini biliyordum—"

"Önemli değil, Julian," dedi, sesi uyuşmuş geliyordu. İçi boş hissetmek.

Bu aptal kasabada ne işim var?

Hiçbir şey değişmemişti. Her zaman tuhaf olan o olacaktı. Ailesinde. evliliğinde. Başkaları için değer verdiği tek yer New York'tu. Katkılarına değer verilen tek yer orasıydı .

Burada değil.

Burada asla.

"Bu gece New York'ta bir iş toplantım var, bu yüzden birinin bana ihtiyacı olursa Scarpetta'da bir teknoloji milyarderi yiyip içeceğim," dedi, arabayı geri vitese alarak ağabeyinin kalıp konuşma isteğini boşa çıkardı. Eve giderken de çalmaya başlayınca telefonu görmezden geldi. August. Annesi de aramaya başlayınca cihazı tamamen kapattı. Ve iyi hissettirdi. Kendisinden başka kimseye ihtiyaç duymadığı yirmili yaşlarının başındaki zihniyete geri dönmek iyi hissettirmişti. Natalie dünyaya karşı.

Onu özlemezlerdi bile.

Tanrıya şükür, William Banes Savage ile görüşmesini iptal etmek için Claudia'yı hiç aramamıştı.

Natalie, August'un evinin kapısından girer girmez dizüstü bilgisayarını açtı ve öğlen uçağını New York'a giden bir sonraki olası uçakla değiştirdi. Aylardır ilk kez kontrolün kendisinde olduğunu hissederek biniş kartını telefonuna gönderdi ve dizüstü bilgisayarını çantasına koydu. Havaalanına gitmek için ayrılmasına bir saat vardı ve August hâlâ evde değildi. Sam'i ziyaret ederken zor zamanlar mı geçiriyordu?

Benim sorunum değil. Bunu netleştirdi.

Acı, ona yalancı diyerek göğsünden bir dilim oymuştu. Küçük el çantasını toplarken nefes alabilmek için bir an duraksadı. August'tan kendini soyutlamak kolay bir süreç olmayacak gibi görünüyordu. Daha önce olduğu gibi değil, eski sevgiliyle. Her eski sevgiliyle, gerçekten. Ayrılıklardan kurtulmak Olimpik bir spor olsaydı, tüm yarışmalarda madalya kazanırdı. Gerçeğin üzerine atlama. Sorumluluktan kaçmak.

August bayrak yarışında o kadar kolay altın kazanamazdı.

Göğsü bir çöplük ateşiydi. Ve vedalaşmadan havaalanına gitmek ona istediği haklılığı vermeyecekti. Onun oradan geçeceğini umarak evin ön kapısına bakıp durması bunu açıkça ortaya koyuyordu.

Ahır pencereden gözüne takıldı. Sınırlandırılmış. Oraya girip onun fermantasyon sürecini bozmasına izin verilmedi.

Çok kötü.

Natalie ayaklarını birkaç daireye bastırdı ve yatak odasından çıkıp ön kapıya giden kedinin üzerinden atladı. August'un kamyonunun dışarıda park halinde olmasını ummaktan nefret ederek, göğsünü kabarttı. Değildi. Yağ lekeleriyle süslenmiş boş bir beton levhadan başka bir şey yoktu.

Yüreği ağzında, ahıra doğru yürüdü. August'un yasak atölyesine ne kadar çok girerse, göğsünün içindeki kırılganlığın o kadar gevşediğini görünce şaşırdı. Elbette, onun orada, eşyalarının arasında olmasına açık rızası yoktu ama onu kendisine aşık etmesine asla rıza göstermemişti, sadece bölümlere ayrılması için. mesafede tutuldu. Yakın ama çok yakın değil, ailesinin onu tutma şekli.

August'un da ona bunu yapmaması gerekiyordu.

Natalie, bir gözyaşı perdesinin ardından sıra sıra meşe fiçılara baktığını fark etti. Burnu yanıyordu ve bu alevler gazyağı izini

göğsünün ölü merkezine kadar takip ederek o hüzünlü, acı çeken organı yakıp küle çevirdi. Kısmen.

Bir kısmı atmaya devam etmiş olmalı, çünkü burnunu sildi ve ilk namlunun tıpasını çıkardı, filtreleme ihtiyacını hemen fark etti.

Kimse onun yardımını istemiyordu, özellikle de August.

Bu çok kötüydü, değil mi?

Uyuya kalmışım. O beni beklerken nasıl uyuyabilirdim?

nasıl yapabilirim ?

August evin dışında her zamanki yerine geldiğinde, midesi çoktan fokurdayan bir asit kazanı olmuştu. Aramalarına cevap vermediği için doğrudan sesli mesaja yönlendirildiler ve şimdi mavi hatchback'i gitmişti. Natalie'nin arabası. Gitmişti.

Kamyondan indi ve bir an bile kaçırmadan, " Natalie," diye bağırmaya başladı. "

Evin içinde değildi. Bunu biliyordu, çünkü o civarda herhangi bir yerde olsaydı, o hoşgelden varlığını hissedirdi. Bu sezgiye rağmen, neredeyse evin kapısını tekmeleyecekti , çünkü parmakları kapıyı açacak kadar iyi çalışmıyordu ve sürekli onun adını bağıırıyordu.

İçeri girdiğinde ortalık çok sessizdi. Menace bir yemek odası sandalyesinin kenarına tünemiş oturuyordu, ifadesi dar bakışlı bir suçlamadan başka bir şey değildi. Paniği artarak telefonunu çıkardı ve Natalie'yi aradı, telefon tekrar sesli mesaja gittiğinde mavi bir çizgiye küfretti. Belki de Vos Vineyard'a gitmiştir? Belki de ona bazı eşyalarını misafirhaneye taşıyacak kadar kızmıştı? Çünkü, evet. Karısı yatak odalarında ya da banyoda değildi ve kahrolası diş fırçası da gitmişti ki bu, nefes borusunun bir iğne deliği boyutuna küçülmesine neden oldu.

"HAYIR. Hayır hayır hayır . . "

Konukevine gitmiş olsaydı Julian bilirdi.

Julian'ı arayacaktı.

August, Natalie'nin erkek kardeşinin numarasını tuşlayana kadar elinin titrediğini fark etmedi. "Evet?" Profesör ikinci çalışta cevap verdi.

Natalie orada mı? August ahizeye havladı.

"O idi. Ama gitti." Uzun bir duraklama, biraz gıcırtı. "Bu iki saat önceydi. Aramalarınıza da cevap vermiyor mu?"

"Öyle olsaydı seni aramazdım!"

İyi bir nokta, dedi Julian ve August, normalde soğukkanlı olmayan bu herifin sesinin endişeli çıkmasından gerçekten ama gerçekten hoşlanmamıştı. "Elbette. Derin bir nefes al. Belli ki üzgündü, gerçekten ayrılacağını düşünmemiştim -"

"Bu sabah bankadaki toplantımızı kaçırdığım için üzgün. Biliyorum. Sam'i ziyarete gittim ve artık onu duyamadım ve uyuyakaldım. Yine de toplantı yüzünden gitmeyecekti . Yapar mıydı? Benimle savaşmak için burada olacaktı. Burada olması gerekiyordu .

Julian biraz fazla uzun süre sessiz kaldı.

"Ne?" diye sordu August, kanını donduran korkuyla.

"Corrine ve ben bu sabah VineWatch ile bir toplantı yaptık. Sabah dokuzdan HEMEN sonra başladı . Natalie garaj yolunda görüldüğünde, toplantı için burada olduğunu varsaydım. Ama annem onu davet etmemişti." Bıyık altından küfretti. "Bunu kendim yapmalıydım."

August mutfak zemininin ortasında donmuştu. "Neden Natalie'yi VineWatch ile bir toplantıya davet etmiyorsun? O şirketin içini dışını biliyor. İkinizin bir araya gelmesinden daha iyi."

"Haklısın. O yapar."

Göğsünde duran elli tonluk bir örsle nasıl hala nefes alıyordu. "Bu yüzden . . ." Yutkundu. "Yani bana bankadaki randevuyu kaçırdığımı söylüyorsun. Sonra Vos'a geldi ve onsuz bir toplantı yaptığınızı öğrendi."

Karım.

Karım.

Onu ezdik. Onu ezdim.

August şimdi tekrar dışarıdaydı ve paniğin soğuğu şah damarını ve her iki ciğerini de sımsıkı tutmuştu. Ahır. Ahırda olmayacaktı ama yine de bakması gerekiyordu.

Oraya girmemesini rica etmişti. Şimdi onu içeride bulmak için çaresizdi.

Her şeyin bu kadar hızlı değişebilmesi komik.

Hayır. Hiç komik değildi. Arkadaşının onuruna şarapçılık ritüelini gerçekleştirdiği bu yerden uzak durmasını istemişti ondan. Tıpkı ailesi gibi, onu da dahil etmeyi reddetmişti. Fiziksel ve duygusal olarak yaklaşmasını beklerken, onu önemli olduğu yere itti . bu arada . . .

Bariyeri kuran o olmuştu .

"Aman Tanrım, tam bir salağım."

"August . . ." Julian içini çekti. "Sana en kötü kısmı söylemedim. New York'a gideceğini söyledi. Scarpetta diye bir yerde yemekli bir toplantı

yapmak. Bazen Natalie'nin ciddi olup olmadığını anlamak zor ama belli ki... . . gitti."

İsa. Hayır. Ahırın ortasında August'un bacakları zayıfladı. Elini yüzünden aşağı sürükledi ve ahır ve tüm ekipmanını ham, cesur gözlerle inceledi.

Şarabımın berbat olmasına şaşmamalı. Ona ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacım vardı.

Ailesinden daha iyi değildi. İçeri girmek, onlar için önemli olmak için çok uğraşmıştı, ta ki sonunda pes edene kadar. Onun adına çok öfkelenmişti. Bu kadar inanılmaz, zeki, dinamik ve canlı birinden kim uzak durabilir ki? . . ?

Bu arada o da aynı şeyi yapmıştı.

Onun yardımını reddetmişti. Onu reddetmişti . Karanlıkta kendi yolunu yalnız hissetmekte ısrar ettiği için onlara daha yakın olma şansı vermedi. Kenara çekip yön sormayı reddeden bir adam gibiydi, ama yüz kat daha kötüydü, çünkü değer verilmek, dikkate alınmak... . . Natalie'si için çok şey ifade ediyordu. Onun güvenli yeri olması gerekiyordu ama başından beri onu incitiyordu.

Şimdi gitmişti.

August bir şekilde daha varil sırasına ulaşmadan bir şeylerin değiştiğini anladı ve birkaç tıpayı çektikten sonra fark barızdi. Şarap, bulanıklığını büyük ölçüde kaybetmişti. Daha az durgundu. Ve tat yüzde 100 iyileşme değildi - çok erken değil - ama Tanrı aşkına, çok daha iyiydi.

Başından beri yardım ediyor olabilirdi. Ve aptal gururu onu dışarıda tutmuştu.

Berbat ettim, diye mırıldandı telefona, dirseklerinin üzerine düşerek. "Gitmek zorundayım."

"August, bekle." August, telefonu kulağına dayayacak gücü zar zor buldu. "Hallie'yle aramı neredeyse mahvedecek kadar uzun zaman önce değildi. Şu anda kesinlikle bok gibi hissediyor olmalısın biliyorum. Tanrı biliyor ki ben..."

August anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı.

Annem ve ben Natalie'ye ciddi bir özür borçluyuz. Ama şu anda ona ulaşması gereken sensin. Hallie ile yaptığımdan daha erken hareket et. Kazmak için daha az çukurun olacak."

"İlk günden beri bir çukur kazıyorum, dostum. Bu noktada Çin'e ulaştım."

"Şimdi oradan çıkmaya başla." Julian duraksadı. "Kadınlar, erkeklerin hiçbir zaman tam olarak kavrayamayacağı bağışlama ve şefkat kapasitesine sahiptir. Hayatını bağışlamaya karar verebilir.

Tam olarak böyle olurdu. Hayatını bağışlamak. Onu yavaş yavaş terk ederek yaşama isteğini şimdiden hissedebiliyordu. "Kardeşine aşığım. Ben onu çok seviyorum."

"Bunu belirledik."

"Yalnızca kısa bir süre önce gitti ve ben onu şimdiden çok özledim..."

"August, bu giderek tuhaflaşıyor."

"Tamam aşkım. Üzgünüm." Boğazını temizledi, sesine biraz çelik koymaya çalıştı ama kuşkulu bir şekilde burnunu çekiyormuş gibi geldi. "Sonraki adam."

"Hoşça kal August. Ve iyi şanslar."

August cihazı düşürdü ve başını ellerinin arasına aldı. "Allah kahretsin."

New York'a gitmişti. Ulaşamayacağı üç bin mil uzakta.

O halde havaalanına gitsen iyi olur , diye kükredi Sam'in sesi, her zamankinden daha yüksek bir sesle. Muhtemelen fazladan diz mesafesi olmayan koltukları kalmamıştır, ancak hayatta kalacaksınız.

August bu kelimeleri eterden çekip alıp göğsüne bastırabilseydi, asla bırakmazdı. Tabii ki Sam sessizleşmişti. August'un vicdanı muhtemelen bu zihinsel yankıların ortaya çıkmasını engellemiştir.

Hadi, August, bunu düzeltebilirsin. Sana inanıyorum.

En iyi arkadaşından gelen o son özgüven, eve doğru koşmak için tam da ihtiyaç duyduğu şeydi. Karısı karşı kıyıda, onun da orada olması gerekiyordu.

Bölüm Yirmi Dört

Natalie'nin kafasının arkasında hafif bir vızıltı duyuldu .

New York'a geldiğinden beri oradaydı. Park Bulvarı'nın hemen dışındaki otele giriş yaptığında ses hâlâ oradaydı ve potansiyel yatırımcı cilalı masanın üzerinden ona Mikonos'a yaptığı son geziden bahsederken ses daha da yükseliyordu. Bu toplantılar böyle oldu. Para ya da yatırım stratejileri hakkında konuşmadılar, son beş dakikaya kadar hepsi sosyal sohbetti. O ana kadar, saatin her tik takları, onun ilişki kurmak için bile yeterince yüksek bir sosyal standarda ulaşmış olduğunu belirlemekle geçiyordu.

katılmak zorunda bile değildi . Portföyü konuşmayı yaptı. Ancak bu yaklaşım artık işe yaramadı. Şirketi sessizce istifa etmesini isteyebilirdi, ancak uzun bir aradan sonra ve onu destekleyecek başarılı bir firma olmadığında, bir finansör olarak hissesi önemli ölçüde düşmüştü.

Yatırımcı, üstünde istakoz salatası olan bir tür crostini'yi çatırdatarak, "Suya inanamazsın," dedi. "Nerede bitip gökyüzünün nerede başladığını anlayamadık. Noel için geri dönmeyi düşünüyoruz . Aralık ayında New York'ta çok fazla turist var."

Araştırmasına göre Floridalıydı ama iyi. Sadece kokuşmuş bir tatil geçirmeye çalışan insanlardan nefret ediyorum.

Natalie parlak, ilgili bir ses tonuyla, "Aralık'ta Yunanistan," diye kendini zorladı. "Gitme zamanı, böylece sıcaktan kaçınabilirsin." Bu doğru muydu? Natalie bilmiyordu. Buradaki oyuna kafasını vermesi gerekiyordu ama konsantre olamıyor gibiydi. August ahırda yaptığı işi bulmuş muydu? Sınırını aştığı için kızmış mıydı yoksa... . belki de onun çözümünü daha önce kullanmamasına ve kendisi bulmasa bile kullanmaya başlamasına şaşırmıştı?

Hiç şansın yok. O çok inatçıydı.

Ve onu vücudu ağrıyacak kadar özlemek gerçekten çok saçmaydı.

Bu hafta ilk kez gerçekten birlikte mi yattılar?

Sanki bir asırdır sevişiyor gibiydiler.

"Ah!" Yatırımcı, omzunun üzerinden birine işaret vererek onun düşüncelerine daldı. "Meslektaşlarımdan birini barda görüyorum. Buraya yerleşip onlara katılacak mıyız?"

Tanrım, bütün bu gece ondan uzaklaşıyordu. Bu adamın parasının bir kısmını güvence altına almak için üç bin mil uçmuştu. Claudia, onu Natalie'ye bağlamak için onu yakalamıştı. Şimdi nihayet şansı olduğuna göre, onu mahvediyor muydu?

Natalie zihinsel olarak kendini silkeledi ve öne doğru eğildi. "Bunu yapmadan önce, Bay Savage - ve bu gece benden, tabii ki - sizinle yeni girişim hakkında konuşmayı çok isterim -"

"Dinleyin Bayan Vos, açık konuşacağım," diye sözünü kesti, beyaz bez peçeteyle ağzını sildi ve bir kenara koydu. Reddin geleceğini bir mil öteden görebiliyordu ve tek düşünebildiği, artık Bayan Vos olmadığını. Ben Bayan Cates. "Bu toplantıyı yapmak için Napa'dan

onca yolu gelmeni takdir ediyorum ama birlikte yatağa girmemizin benim için en iyi oyun olduğundan emin değilim."

Cümlesine açıkça öğürmemek fiziksel bir çaba gerektirdi. "Tereddütünü tamamen anlıyorum elbette. Bir süredir oyunun dışındayım ama bu bir dezavantaj değil, bir avantaj. Yeni bir bakış açısıyla geliyorum. Benden aynı bayat oyunlardan daha fazlasını alacaksın. Elbette, şirketim gençliğin özüdür, ama senin başına buyruk biri olarak bir itibarın var. Siz de kumar oynuyorsunuz. Kariyerinizin başlarında, bu tür bir teknoloji her portföye standart bir katkı haline gelmeden önce mikroişlemcilere yatırım yaptınız."

Sırıttı. "Kumarım işe yaradı."

Bu dört kelime bir şeyi acı verici bir şekilde apaçık ortaya koydu. Savage kovulduğunu biliyordu. Tabii ki yaptı. Bu tür haberler finans sektöründe sessiz kalmadı, özellikle de ortadan kaybolmadan önce bu kadar görünür bir güçken. Bu gece ilk kez finans dünyasından birinin yüzüne bakıp vefatını dile getirmişti. Hayal ettiğinden çok daha kolaydı. Neredeyse acı gitmiş gibi. Güçlü oyuncular tarafından saygı görmek artık hayatındaki en önemli şey değildi. Neydi?

Veya daha spesifik olarak. . . DSÖ?

Natalie bir yalnızlık dalgasıyla nefes aldı.

"Evet. Sonuç verdi. Ama son zamanlarda işini garantiye aldın. Bardaki şu adamları görüyor musun? Bir an omzunun üzerinden baktı ve midesi bulandı. Morrison oradaydı. Eski nişanlısı yeni sevgilisi için bir tabure çekmişti, barmen güzel çiftin önüne kokteyl peçetelerini koyup ikisini de güldürecek bir şeyler söyledi.

Aman Tanrım, neden farklı bir restoran seçmemişti?

Bu, analistler için tipik bir musallattı. Bardaki birkaç yüzü tanıdı.

Natalie yüzünün fuşya rengi olmaması için dua ederek arkasını döndü. Konuşmaya devam et. "Bu adamlar için güvenli, durgun demektir. Nakit akışı olup olmadığını merak etmelerine neden olur. Ya da bir yerlerde çürüyen, miras alınmayı bekleyen tozlu yığınlardan başka bir şey değil. Benimle yatırım yapmak bir kumar mı? Evet. Ama aynı zamanda köpekbalıklarına gereğinden fazla paranız olduğuna dair bir işaret. İstersen ateşe vermek için para. Belki de bu benimle yatırım yapmakla eşdeğerdir. 'Risk alıyorum, senin bilmediğin bir şey biliyorum' diyen bir zili mi çalıyorsun? Daha çok kapı açar. Yüzyılın yatırımına kimi getireceklerini düşünüürken, birinin ağzına adını sokar. Seni taze yapar.

Natalie sandalyesinde arkasına yaslandı.

Barda tanıdık yüzler bakıyordu. Sırtında sıcaklık hissedebiliyordu. Eski eşi ve müstakbel eşiyle aynı kurumda olduğunu yavaş yavaş fark ediyorlardı. Havai fişek görmeyi umuyorlardı. Büyük olasılıkla, onun bu adamın nüfuzunu kazanmak için orada olduğunu da biliyorlardı ve sonuçtan bir ipucu almayı umuyorlardı. Köpekbalıkları, gerçekten.

Konuşması işe yaramış mıydı? Söylemesi zordu. Savage artık sırtıtmıyordu ama onun konuşmasından ilham almaktan çok sinirli görünüyordu. Natalie'yi yakından incelerken, gereksiz yere ağzının bir köşesini siliyordu. "Düşünmek için biraz daha zamana ihtiyacım var," dedi sonunda peçeteyi yere atarak.

Tamam aşkım. Bu, düpedüz bir hayırdan daha umut vericiydi .

Zafer duygusu neredeydi? Hatta umut?

Tamamen yok, orası.

Sahada elinden gelenin en iyisini yapmıştı. Kendisi için. Claudia için.

Yine de kabul edebilir. Hayır diyeceğini umuyordu.

"Teşekkür ederim," dedi, elini sıkıca sıkmak için uzanarak. Garson, hesabın bulunduğu deri kitapçığı önüne koydu ve o da bilerek fiyata bakmadan kartını üstüne düşürdü, bu da yüzünün tekrar sırtmasına neden oldu. Makbuz imzalandıktan sonra ikisi de masadan geri çekildiler ve ayağa kalktılar. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim, Bay..."

"Şarap ülkesine uçmadan önce bir şeyler içmek için bize katılacaksın, değil mi?" Omzunun üzerinden bir bakış atarken tek kaşını kaldırdı. "Kaçmak istediğin biri yoksa?"

Belli ki eski sevgilisinin gelişini görmüştü. Bu ya cesaretini ölçmek içindi ya da Natalie'ye akşam yemeğinde risk almadığını söylediği için borcunu ödemek istiyordu. "Rahatsız edici durumlardan kaçınmayı alışkanlık haline getirseydim, şu anda burada olmazdım."

Kanıtla der gibi başını eğdi .

Topuğunun üzerinde dönerek, "Bir içki o zaman," dedi sertçe.

Beklediğinden daha kötüydü. Mekandaki bütün gözler ona dikilmişti. Yıllar boyunca bu analistlerin ve portföy yöneticilerinin çoğuyla dirsek temasında bulunmuştu ve onlar müşteri listelerinin tadını çıkarırken onlara gülümsüyordu. Hatta birkaçının düğününe katıldı. Artık yarının ofisteki dedikodularından başka bir şey değildi.

Morrison'la göz teması kurmak kaçınılmazdı ve herkes bunun nasıl olacağını görmek için izliyordu. Bununla nasıl başa çıkarsa çıksın, hikayeyi süsleyecekler ya da onu küçümsemiş ve kıskanç biri olarak yeniden şekillendireceklerdi. Ama şu anda önemli olan tek kişi, etkilemeye çalıştığı yatırımcıydı. Yine de, Tanrım, bu herif tarafından sınanmak yorucu olmaya başlamıştı. Bunun neden önemli olduğunu gözden kaçırmaya başlamıştı.

Ayrıca gerçekten, gerçekten August'a evine gitmek istiyordu.

Boğazındaki bir avuç raptiyeyi yutan Natalie, William'ı bara kadar takip etti ve bakışlarının Morrison'ın nişanlısıyla oturduğu yere kaymasına izin verdi. Onlara el sallayıp gülümsemek beklediği kadar zor olmadı. Aslında bu biraz iyi hissettirmişti . Kapanış gibi. Ama bu, etrafındaki herkesin fısıldamasını engellemedi. Tek malt viskilerinde kıs kıs gülüyorlar. Onun pahasına bir kez daha gülmek...

Düşünce, bara başka biri girdiğinde başlangıçta öldü.

August.

August?

Hayır, gözleri ona oyun oynuyor olmalıydı.

Nasıl . . . ?

BT . . . gerçekten oydu. Devasa eski SEAL'i başkasıyla karıştırmak mümkün değildi. Geniş omuzlarına lacivert bir ceket giymişti, saçları geriye doğru taranmış ve yarı nemli, yüzü temiz traşlıydı. Ekstra büyük bir elektrik süpürgesi gibi tüm istenmeyen ilgiyi Natalie'den çekip aldı. Barın üzerine çömelmiş olan adamlar, sanki emredilmiş gibi, August'un boyu ve havasıyla rekabet etmeye çalışarak şimdi daha dik duruyorlardı.

Sevgili Tanrım, havalı.

Sanki herkesin ona yüz dolar borcu varmış gibi içeri girdi ama tahsil edemeyecek kadar tembeldi.

Üç normal bedenli erkeğe sığacak kadar büyük bir takım elbise dikebilecek bir terziyi nereden bulmuştu? Ve bu onu iki kalın, lastik takla atan bacak üzerinde seks yapıyormuş gibi göstermiyormuş gibi davranmanın da bir anlamı yoktu. Baştan ayağa, eti kızardı ve sıkı döndü .

Telaşlandım. Aslında kocam tarafından telaşlandım.

Muhtemelen onu son gördüğünde orgazmlarını şeker gibi beslediği içindi. Onları Mentos gibi ağzına atıyor.

Daha fazla, lütfen, efendim.

Beklemek.

Natalie silkindi. Burada ne yapıyordu?

August'la göz göze geldiğinde zaman oldukça yavaşladı. Barın köşesini dönerek aşırı ukala bir şekilde tam ona doğru ilerlemişti ve şimdi o gece ilk kez gerçekten kıskanıyordu. Çünkü o takım onun güçlü vücuduna istediği gibi yapışmıştı - her santimini sarmış, düğüm atmış ve yıpranmıştı.

Ancak August'a birkaç metre kala, şehvetin içinden başka bir şey dalgalandı.

Neşe.

Onu görmenin mutluluğu.

Helena'ya dönmek için beklemek zorunda kalmayacağını. O buradaydı.

Başından beri burada olmalıydı. Birlikte olmalıydılar .

Kafasının içindeki uğultunun ona söylemeye çalıştığı buydu.

Natalie, kocası tam önünde durduğunda nefesini tuttu. Bar alanındaki yüksek sesli konuşma uğultuya dönmüştü. Ya da belki Natalie'nin kafasına çarpan dalgalar sesi bastırıyordu? Ve August eğilip yanağını öptüğünde, eli sahiplenici bir tavırla kalçasına düştüğünde daha da yüksek sesle çarptılar. Sessiz iletişimde sıkma. Seni özledim. Yoksa öngörüyor muydu?

"Bana bir dakika izin verin, Bay Savage," diye başardı, onları potansiyel müşterisinin duyamayacağı bir mesafeden uzaklaştırarak.

Natalie'nin üzerine greyfurt kokusu yayıldı ve onu açgözlülükle yuttu. "Burada ne yapıyorsun?" diye fısıldadı, bedenleri arasında en az bir inçlik mesafe bırakmaya dikkat ederek onu ceketinin yakalarından kendine doğru çekerek. Hızlı nefes alıp vermeleri herhangi bir göstergeyse, ikisinin de belli ki bir santimi ortadan kaldırmaya hevesliydi.

Gerçeği mi istiyorsun? Burnunu saçlarının arasına alıp derin bir nefes aldı. "Cehennem Haftası'ndan geçtim, yaralanmalar, beni neredeyse öldüren eğitim, Advil kadar olmasa da kendime dikiş atıyordum. Ve bunların hiçbirisi Natalie, senden uzakta olmaktan daha kötü bir fiziksel işkence değil.

Kan kulaklarına hücum etti ve zonklamaya başladı. Etraflarındaki hareketler, tamamen grenli ve uzak bir rüyada oluyor gibiydi. Aralarındaki mesafe, artık yok olana kadar küçüldü, vücutlarının ön kısımları buluşuyor, baskı yapıyor, onun kalp atış hızı üçe katlanıyordu. "Yarın evde olurdum."

"Bu yeterince erken değil. Bir saat daha yeterince erken olmazdı."

Kendini hemen zırhlandırmazsa aşağı iniyordu. RIP Natalie. "Toplantıyı kaçırdığın için sana hala kızgıyım. İçin-"

"Seni kapatıyorum. İyi. Olmalısın. sıçtım. Seninle en başından beri boka batıyorum. Yumruğu elbisesinin arkasında kıvrıldı. "Üzgünüm. Mazeret uydurmuyorum ama dün Sam'i görmeye gittim ve her zamanki gibi değildi. Genelde orada benimle konuşuyormuş gibi yapabilirim ve bu sefer yapamadım. Ben sadece . . . kapat."

Reddetme ona bir kamyon gibi çarptı. Ah . . . HAYIR. Bunu halletmesi için onu yalnız mı bırakmıştı?

"Öyleyse ben de üzgünüm, August." Restorandaki herkes onlara mı bakıyordu? Nasıl olamazlar? Ama meraklı gözleri August'un vücudunun duvarıyla korunduğundan, küçük bir umrumda değil

kozasının içindeydi. "Bu takım elbiseyi giyerken buna odaklanmak zor."

Çevresinde, onun gözünün köşede kırıştığını, dudaklarının seğirdiğini gördü. Düşün smokinimden bile daha mı iyi?

Greyfurttan bir nefes daha çekti, sonra onu hafifçe itti. İkinci kez düşündüğünde, onu biraz daha yaklaştırdı.

aklımı kaybediyorum

August tek kelime etmeden kararsız bileklerini tuttu ve ağzını kulağının hemen üzerindeki boşluğa indirerek, "Bebeğim," diye gürledi.

Bu, bir balona iğne takmakla eşdeğerdi. Az önce boşalttı. "Yatırım alacağımı sanmıyorum ve... iş yerine başka bir adam beni dans ettirmek için para kullanıyormuş gibi geliyor, anlıyor musun? August'un boğazındaki yumrunun bir aşağı bir yukarı hareket etmesini izledi. "Herkes bana bakıyor. Benim bir şaka olduğumu düşünüyorlar. Ve Morrison birdenbire müstakbel eşiyle barda oturup beni akşamın canlı eğlencesi haline getirdi.

August, eski sevgilisinin bahsi geçince kaskatı kesildi. "Onu görmek konusunda ne hissediyorsun?"

İçeri girdiğinde ona gerçeği söyleyerek kendini savunmasız bırakmıştı. Şimdi iyiliğe karşılık vermekten başka bir şey yapamıyordu. "Hiçbir şey hissetmiyorum."

Göğsü bir aşağı bir yukarı titriyordu, iri yarı vücudundaki gerginlik azalıyordu. "Ya içeri girdiğimde?"

"Düşündüm... başından beri burada olmalıydın.

Gırtlak kasları belli bir düzende hareket ederken, boğuk bir ses onu terk etti.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama Savage onları yarıda kesti.

"Peki bu kim olabilir?" potansiyel yatırımcıya sordu. Onun hayal gücü müydü yoksa sesinin seviyesini birkaç oktav kasten mi düşürmüştü?

"Bay. Savage, seni kocam August Cates ile tanıştırmak istiyorum.

"Koca?" Adam biraz şahlandı ve barda arkasındaki birkaç adamla bir bakış attı. "Bir kasırga romantizmi olmalı." Tokalaşmak için elini August'a uzattı. Kocas, selamlaşmayı yapacak kadar uzun süre gitmesine izin verdiği için pek heyecanlı görünmüyordu. "Bana William deyin, lütfen. Tanıştığımıza memnun oldum. Akşam yemeğini yapamadığın için üzgünüm."

August başını salladı. "Ben de çok memnun oldum."

Savage kocasını inceledi. "Bir tür atlet falan mısın?" diye sordu, omuz silkerek.

"Ben bir SEAL'im. Üç yıldan biraz daha uzun bir süre önce emekli oldu."

"Beni beceriyorsun! Bir Donanma SEAL'i. Adam, en yakın patronun ceketine sıçradığının farkında olmadan içkisini bara düşürdü.

"Çocukken SEAL olmak istiyordum. Yüzüm mavi olana kadar bunun hakkında konuştum. Hatta babam arka bahçede engelli parkurlar kurdu ve buna yürümeye başlayan çocuk eğitimi adını verdi. Bazı savaş hikayeleri duymayı çok isterim."

Kocas ona tepeden baktı. "Yine de bu gece Natalie'den pek çok şarkı duyduğuna eminim, değil mi? Finans dünyası hakkında pek bir şey bilmiyorum ama Wall Street'teki bir kadının herkesten daha çok mücadele etmesi gerekir sanırım."

Vahşi güldü. "Bir SEAL'den daha mı zor? Bunun hakkında emin değilim."

August'un gözleri bir gölge gibi karardı. "Farklı bir dövüş türü. Ve neredeyse hiç destek almadan buraya kadar geldi. Kimse onu yapması için cesaretlendirmiyor. İçindeki gücün nereden geldiğini yalnızca Tanrı bilir, ama sana bir şey söyleyeceğim, bu benim sahip olduğumdan daha fazla. Hiçbir ödül almadan kendini ortaya koymaya devam etmesi yeterli ve bu kadar cesaretli birini ciddiye almayan biri için üzülüyorum."

Gözyaşlarına boğulmamak Natalie'nin her şeyini aldı. Haklıydı. Kıcı tekmeliyor ve geri dönmek için çabalıyordu ve bu çaba kabul edilmemişti. kimse tarafından. Ve insanların daha fazlasını beklemesi için günlük hayatını sürdüren tek kadın o değildi , bu yüzden tüm kadınların o anda onunla kutlandığını düşünmeyi seviyordu. Kocasını nihayet aldığı anda . Sonunda onu gördüğünde.

Yatırımcı, August'un konuşması sırasında şakadan düşünceliye dönmüştü. Şimdi dikkatini ona çevirdi. "Sana paramı emanet edersem, ilk oyunun ne olur?"

Natalie derin bir nefes aldı ve akmasına izin verdi. "Açıkçası, klasik bir uzun/kısa hisse senedi stratejisiyle gidiyoruz. Bizi öne geçiren ve bize oyun alanı sağlayan akıllı yatırımlar yapıyoruz ve ardından cesur tahminlere ve piyasa trendlerine dayalı olarak teknolojileri, ilaçları, petrolü açığa satıyoruz. Ve sadece Amerika Birleşik Devletleri'nden bahsetmiyorum. Pazarları ve dünyanın her yerindeki her coğrafi bölgede tüketicilerin nasıl tepki verdiğini izleyeceğiz, her şeyi lanet olası hava modellerine kadar hesaba katacağız. Paranız ilk çeyrekte üç katına çıkmazsa, ilk yatırımınızın her kuruşunu size geri vereceğim."

Savage'ın yanağında bir kas zıpladı. August'un gururu vücudunun her noktasından belliydi ama ona bakma riskini alamazdı, yoksa soğukkanlılığını kaybederdi.

"Bazı numaraları değiştirip Pazartesi günü seni arayacağım," dedi sonunda Savage, August'tan bir kez daha el sıkışmak için elini

uzatarak, ardından Natalie ile bir kez daha içki değiş tokuşu yaptı ve bardaki arkadaşlarına katıldı.

"Kahretsin, bu inanılmazdı," diye fısıldadı August ona ağızının kenarından.

"Rahat ol. Her zaman böyle gidiyormuşum gibi davran.

"Tamamlamak. Ama hadi gidelim buradan prenses," dedi derin bir nefes vererek. "Bu pantolon top bölgesinde çok dar."

Natalie, kocasının yanından hızla geçip çıkışa doğru yolculuğuna başlayan ürkütücü eğlenceyi gizlemek için başını salladı. "Yalnızca sen romantik bir jest yaparak ülkeyi boydan boya uçar ve sekiz saniye gibi bir sürede saçma sapan konuşarak her şeyi mahvedersin."

August onu o kadar yakından takip etti ki, elbisesinin yapışkan kumaşından onun vücut ısını hissedebiliyordu. "Bir erkeğin testis dolaşımı olmadığında sekiz saniye bir ömürdür."

"Bu bir hile mi?" omzunun üzerinden sordu. "Odama vardığımızda, tıbbi olarak pantolonunu bir an önce çıkarman gerektiğini mi söyleyeceksin?"

"Eh, şimdi değil , çünkü beni bu konuda aradın. Bu fikri bir dahaki sefere saklamam gerekecek."

"Bir dahaki sefer?"

Homurdandı.

Natalie'nin eski sevgilisi ve nişanlısının yanından geçiyorlardı. İkisi de içkilerini yudumladılar ve yanlarından geçerken Natalie ile August'a soğuk soğuk baktılar. Ya da belki sadece ihtiyatlıydılar? Eğer doğru hatırlıyorsa ortağının kızıyla şirket görevlerinde çok iyi anlaşmışlardı. Durumun kendisi garipti. Sadece Natalie için değil. Nedense çiftin yanında durup elini sırtlarına koyarak ve yürekten tebrikler söyleyerek kendini tamamen rahat hissetti. Morrison'ı hiçbir

zaman gerçekten sevmemişti, o halde onun aşkı başka bir yerde bulunduğu gerçeğine gönülsüzce bakmanın ne anlamı vardı?

Eski sevgilisi niyetine gülümsedi. Geri gülümsedi. Aynı anda Natalie'ye teşekkür ettiler.

Sonra August'un elini tuttu ve biraz çekiştirdikten sonra -August açıkça eski sevgilisine bir şeyler söylemek istiyordu- onları sokak seviyesine indirecek olan asansöre doğru devam ettiler. "Ona ne söyleyecektin?" diye sordu içeri girer girmez, altın renkli kapılar önlerinde birbirine çarpıyordu.

"Bilmiyorum. Tek düşünebildiğim, Julia Roberts'ın Pretty Woman'daki repliği idi . Bilirsin? Büyük hata. Büyük. Büyük. Ama sonra tüm bu lanet şey hakkında olgun olmaya karar verdin. Bir nevi beni hazırlıksız yakaladı." O büyük omuzlarını silkti. "Muhtemelen bu iyi bir şey. Rambo gibi bir şeyden alıntı yaptığım için hatırlanmayı tercih ederim . Ya da Mutlu Gilmore ."

"Vay. Gerçekten tüm kişiliğinizi iki filmde özetlediniz."

Ona sırtıttı. "Senin sıran."

Natalie başını geriye attı. Uçağa bindiğinden beri oluşan katılık gitmişti. Eğlence. Eğleniyordu. Bu adamla tartışırken bile hep eğleniyor muydu? " Duvar Sokağı . Ve nedimeler ."

Bam. Çok güzel yapılmış."

"Teşekkür ederim."

August hiçbir uyarıda bulunmadan onu asansörün duvarına yasladı, ağzı onunkinin sadece bir fısıltısının üzerinde durdu. "Senin liderliğini takip etmeye ve olgun olmaya çalıştığımı biliyorsun, ama aslında eski sevgilinin suratına bir yumruk atmak istedim, değil mi?"

Derinlerde, o vardı. Bunu kendi adını biliyormuş gibi biliyordu. "Evet," diye nefes verdi.

"İyi. Sadece temiz olalım diye."

"Hmm."

Beyni, Seks dedi. Tam burada ve şimdi seks.

Ne yazık ki, asansör kapıları açıldı ve bir düzine insanın geriye baktığını ortaya çıkardı.

August mırıldandığı bir küfürle onun elini tuttu ve onu insan kalabalığının arasından sokağa doğru götürdü. "Nerede kalıyorsun?" diye sordu, onu binanın cam kapısından geçirip kaldırıma çıkarırken. Kasabanın zaten pek fazla barın bulunmadığı bir bölgesinde bir Cuma gecesi idi, bu yüzden yayaların çoğu ofiste geç saatlere kadar kalmış, işe yaramayanlardı. Ancak trafik her zamanki aşırı hızında kükredi, küfürler bipleyen kornalar, araba camlarından sarkan müzik, telefonlarında sohbet eden yoldan geçenler.

Sokak gürültüsünün arasından, "Bir blok aşağıdayım," diye seslendi ona.

"Ah." Başını salladı ve kaldırım trafiğinde kaşlarını çatarak gezinmek için onu kendine çekti. "Tam doğudayım."

Natalie hayal kırıklığıyla mücadele etti. "Sen . . . bir oda ayırttın mı?"

"Evet, bununla ilgili," diye yanıtladı yavaşça. "İnanın bana, keşke sizin odanızda kaldığımı varsayabileceğim bir yerde olsaydık. Kahretsin. Hiçbir fikrin yok. Sikim şu anda bir hokey sopasının ucu gibi. Zor olduğunda nasıl kıvrıldığını hatırlıyorsun. . "

"Evet," dedi neredeyse nefes nefese. "Ben hatırlıyorum."

"İyi." Gülümsemesini bastırmak istercesine dilini bir saniyeliğine yanağına bastırdı ama aynı hızla gülümsemesi düştü. "Yaptığım doğru değildi." Oteline geldiklerini belirtmek için elini çekiştirdi ve birlikte lobiye daldılar. Şehir seslerinin yerini konuşmaların ve piyano

müziğinin yumuşak mırıltıları aldı. Ama August'un sesi ve kalbinin atışları dışında neredeyse hiçbir şey duyamıyordu, özellikle de August onu lobinin sessiz bir köşesine götürüp ona büyük bir ciddiyetle bakarken. "Senden her şeyi bırakıp Napa'da kalmanı istedim. Ben aynısını yapmaya istekli olmadığımda, benim için savunmanı bırakmanı istemiştim. Şaraphanedeki asıl sorunumu çözmeme yardım etmene izin vermeyerek seni dışarıda tutuyorum. Bunu şimdi görüyorum, Natalie. Ve sanki bu ilişkinin sonunu tamamen çözmüşüm gibi gerçekten üstün davrandım. yapmadım Ben zayıf halkaydım. Ve üzgünüm. Üzgünüm."

Ellerini ağzına götürdü ve parmak boğumlarını öptü, kalbi boğazında çılgınca çırpınırken bıraktı. Dokunuşunun üzerinde. Onun sözleri. Onların algısı.

Onu yine hafife almıştı, değil mi?

"Seninle üst kata gelmeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin. Dürüst olmak gerekirse, lobideki herkes yetişkin bir adamın ağıladığını görmek üzere. Sikim vücudumdan atlayabilir, insan şeklini alabilir ve suratıma yumruk atabilir. Ama... ." Uzun bir nefes verdi. "Seni bu gece o barda gördüm ve doğru yerdeymişsin gibi görünüyordun, tamamen şık, kendinden emin ve gösterişliydin. O orospu çocuğunun çoraplarını söktün. Hiçbir şey olmasa bile ait olmak istediğin yer burası . En başında seni dinlemeliydim. Belki... . belki senin için en iyi şey değilim . Natalie . " Eğildi, ağzını nazikçe öptü, orada kaldı ve bir an derin derin nefes aldı. Sonra, sesli bir şekilde yutkunarak bir adım geri çekildi, her bir yüzüne keder yazılmıştı. "Burada daha derine inmekten kendimi korumalıyım çünkü gideceksin , belki de gitmelisin . Ve ne zaman bir araya gelsek, sen ve benim ayrı olmamız gitgide daha da düşünülemez hale geliyor."

Ayrı olmak mı? Napa'dan ayrılma kararının verildiğini varsaydı. Kalıcı olarak.

Buradaki uçak yolculuğunda pusulasının gösterdiği yer orasıydı. New York.

Temelli olarak.

Şimdi o kadar emin değildi. Adam bu gece içeri girip sırf var olarak onu tekrar bir araya getirmişken, nasıl olur da bu adamın hayatından çıkabilirdi? August Cates'e derinden aşıktı ve bu, onun için bir geri dönüşten daha önemli olmaya başladı.

çok daha fazlası

Kararsızlığı onun acı çekmesine neden oluyordu, bu yüzden bir seçim yapması gerekiyordu. Şimdi. Bu akşam.

Ve bu adama baktığında, gerçekten verecek bir karar yoktu, değil mi?

- Yirmi Beş

İşte bu aşk.

Acılı bir orospu çocuğu.

O eski söz, Birini seviyorsan, bırak gitsin , aslında gerçek hayatta uygulamaları vardı ve en hafif tabirle sinir bozucu ve korkunçtu. Ama İsa, söylediği gerçektir. Kahvedeki şeker gibi bu gece milyonlarca dolu o bara sığırdı. Acılık arasında çok ihtiyaç duyulan bir tatlı dozu. Muhteşem ve dünyaya meydan okumaya hazır - tam orada, yüzündeydi.

Takım elbisesinin içine tıktırılmış halde orada yürüyen bir ahmak gibi hissetmişti kendini. Avuç içleri terliyor.

Neden geldiği gerçeği ağzından çıkmıyordu. Natalie'ye onun hakkında ne hissettiğini anlatmak, nefes almak için yapması gereken bir şey haline geliyordu. Ama yakında bir gün bu şehre döneceğini ve

kalacağını bile bile onu yatağına götürmek? Ağrı kesiciler olmadan ona açık kalp ameliyatı da yapabilir.

O süslü otel asansörleri onları üst kata çıkarırdı. Gerçekten güzel bir yatağı olan bir odaya ve evet, giydiğı resmi resmi elbise çok kolay çıkar. Sadece zemine doğru kaydırın. Dizlerinin üstüne çöker ve başı dönene kadar onu yerdı. Onunla işi bittiğinde o kadar parlak olmayacaktı.

"August, söylediklerin hakkında. . . diye başladı, sonra bir kaşını kaldırmak için duraksadı. "Ne düşündüğünü anlayabiliyorum."

August ereksiyonunu düzeltme dürtüsüne direnerek içini çekti. "Bundan şüpheliyim."

Masumca gözlerini kırptırdı. "Beni aşağılamayı düşünmüyor musun?"

Şimdi göz kırpması sırası August'taydı. Ve yaptı. Yaklaşık doksan altı kez. "Az önce söylediğim tek kelimeyi duymadın mı? Kendimi korumakla ilgili mi?"

"Evet yaptım." Uzun bir nefes aldı. "Seni duydum ve anladım. Haklısın. Yatakta ne kadar çok zaman geçirirsek, yollarımızı ayırmak o kadar zor olur."

Bu yukarı çıkmak için oldukça iyi bir sebep gibi geldi, değil mi?

August azı dişlerini gıcırdattı ve aynı zamanda gülümsemeye çalıştı.

Her şey acıtıyor. Kalbi, beyni ve siki bir sefalet üçlüsüydü.

"Sen yukarı çıkarken ben burada bekleyeceğim." Ona ulaşmamak için iki elini de cebine soktu. "Kapı kilitliken odanın içindeyken beni ara. Ve kapının altına bir de sandalye sıkıştırılmış prenses. O küçük emniyet mandallarını açmanın ne kadar kolay olduğuna inanamayacaksınız."

"August-"

"Lütfen, Natalie, gitmelisin. Kararımı kaybediyorum. Şu anda sana ne kadar ihtiyacım olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

Çünkü, Tanrım, o çok güzeldi. Bütün lobi karısına bakıyor olmalıydı. Bir saniyeliğine gözlerini ondan ayırabilirse, onaylayabilirdi. Sırf onun sesini duyabilmek için, hayatının geri kalanında kıyılar arasında gidip gelirdi . Ayrıca aralarındaki uzak mesafe ilişkisinin asla yürümeyeceğini de biliyordu çünkü ondan ayrı geçirdiği her saniyeye içermişti ve hâlâ Sam'e karşı bir sorumluluğu vardı. Ve şimdi komutanına.

Komutanının hatırlatması onu, Natalie'nin barda söylediklerini hatırlamaya zorladı. Yatırımı alacağımı sanmıyorum ve . . . iş yerine, başka bir adam beni dans ettirmek için para kullanıyormuş gibi geliyor, anlıyor musun?

New York'a hatalarını onun önüne sermek için gelmişti ama ona iki yüz bin dolarlık bir yatırımı sır olarak sakladığını söyleyemedi. Büyük olasılıkla onu çoktan terk ediyordu, gerçekten ondan da nefret etmesi mi gerekiyordu? Onu babası, yatırımcısı ve eski nişanlısıyla aynı kategoriye mi koyuyorsunuz ? Kalbi darbeye dayanamadı.

Şu an kafasında neler dönüyordu? Kaşlarının arasında bir oluk oluşmuştu ve bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışıp kalmış gibi görünüyordu. Bu muydu? Her şeyi burada ve şimdi mi bitirecekti?

"August, beni odama götürmene ihtiyacım var..."

Natalie. . " Dili ağzının içinde kalınlaştı ve elleri onun üzerinde olmadığı için aptal gibi hissetti. "Bunu yapıp içeri girmeden yapamam."

Düğün gecelerini düşünme.

yapma...

Çok geç.

O gece dünyadaki son anlarında onun ağzını düşünecekti.

Ancak şu anda birkaç dakikayı daha atlatması gerekiyordu. Daha sonra bir taksiye binip otele geri dönecek ve olabildiğince hızlı bir şekilde odasına gidecekti. Sonra sosyal medyadan film rulosuna eklediği o fotoğrafları çıkarıp birini gelinlikli Natalie'ye fırlatırdı. Bu, bu kadına takıntılı hale geldiğinin bir işareti değilse, hiçbir şey değildi. Gerçekten de, onun herkesin içinde eşi olmaya yemin ettiği anı hatırlayarak oradan ayrıldı. Bu normal olamazdı.

Natalie kollarının en etli kısmını kavradı ve onu sarstı. "August. Biliyorum. İçeri girmeden benimle odama kadar yürüyemeyeceğini biliyorum. Avuçlarını yukarı, omuzları boyunca ve daha yükseğe kaydırarak yüzünü kucakladı. O kadar inanılmaz bir duyguydu ki inlemesini bastırmak zorunda kaldı. "Kendini korumak zorunda değilsin. Sana söylemeye çalıştığım şey bu. Seninle eve geliyorum. Helena'ya. Orada kalıyorum. Seninle. senin yüzünden ."

Ne?

August'un ciğerleri aniden boşaldı, lobideki sesler onun etrafındaki bir fısıltıya dönüştü.

Birisi ona uçakta bir Ambien vermiş ve tüm bu senaryoyu hayal etmişti çünkü Natalie'nin onunla eve geleceğini söylediğine yemin edebilirdi.

Tüm vücudu tek bir büyük nabız atışıydı ve çıkardığı gümbürtü sesinden dolayı düşüncelerini zar zor toparlayabiliyordu.

"Anlamıyorum. Bir pislik olmama rağmen, kalmak için geri mi geliyorsun? Güven fonuna sahip olduğun halde mi? Ya yatırımcı?"

"Sen tüm bu şeylerden daha iyisin," diye fısıldadı, gözleri parlayarak.

İki büklüm oldu, ellerini dizlerine dayadı, Şüphe sonunda yerini çılgın bir yangın gibi içine yayılan neşeye bıraktı. "Bana Şaka yapmasan iyi edersin."

"Beni yukarı götür ve   ren."

Aynı anda birbirlerine doğru dev bir adım attılar, Natalie küçük, zarif elini onun büyük elinin içine soktu. Parmakları birbirine geçirildi ve tutuldu.

Tanrım, ne büyük bir ayrıcalık. Bu oluyordu. Aslında oluyordu.

Natalie'nin katına giden asansör yolculuğu bulanıktı. Onu öpmek için beyin gücünü bile toplayamıyordu çünkü tamamen rahatlama, Şok ve mutlulukla meŐg ld . Çok fazla mutluluk. Kapılar açıldı, ayaklar halı kaplı bir koridorda ilerledi ve onun odası g r n rdeyken, resmi buluŐmaları yakinken, sonunda, ne mutlu ki, beyni tekrar devreye girdi. Çoğunlukla.

Onu ne zaman kapıya dayamıŐtı? Ağızları dokunmaktan bir nefes uzaktaydı, g   sleri onun g   s ne yaslanmıştı. Ona orgazm verme ihtiyacıyla diri diri yanıyordu . Taleplerini duymak, parmaklarının onun saçlarında kıvrıldığını hissetmek, amını kısırmak...

"Bunu düşünmeyi bırak, August ve yap." Yavaşça ağzını yaladı ve alt dudağını dişlerinin arasından geçirdi. "Beni içeri al. Beni duvara yasla."

O anda bir otel konu u gelseydi, Natalie'nin soyuldu unu varsayarlardı, o kadar hızlı çantasına uzandı. "Anahtar, prenses. Anahtar."

Kadından çaresiz bir ses çıktı, ikisi de el yordamıyla çantasının tokasını açıp kartı bulmaya  alıŐıyor. Yeşil ışık yandığında inleyerek sensöre vurdu ve onu odaya götürerek kapıyı arkalarından kapattı. August ne kadar azgın olsa da, onun duvarda seks yapma isteğiyle teşvik edilerek, saldırganın kendisi olmasını bekliyordu.

O yanılıyordu.

Natalie ceketi omuzlarından itti ve kravatını çözmeye başladı, işini yarıda bırakarak kemeri üzerinde çalışmaya başladı ve kravatı boynunda sarkık halde bıraktı. Spoiler: başka hiçbir şey sarkmıyordu. Natalie'nin birkaç saniye sonra sineğinin fermuarını açıp elini içine sokup August'un aletine doladığında keşfettiği bir gerçek.

"Aman Tanrım," diye inledi, avucunu onun boyunda aşağı yukarı gezdirerek nabzını atmasına neden oldu. Onu inanılmaz derecede kalınlaştırıyor. "Bu noktada fazlalık olduğumu biliyorum ama seni tanımana ihtiyacım var. . "

Onu duvara yasladı, ağzını çılgınca bir öpücüğün içine sürükledi. Kadınımı öpüyorum. Tanrıya şükür. "Ne?" dedi hava almak için kırılarak. "Neyi bilmeme ihtiyacın var?"

Gözleri cam gibi, sersemlemişti. Muhtaç. "En iyi aletin var," diye fısıldadı. "Yani, bunu uçakta düşünüyordum. Bir iş yemeği sırasında. Bu şeyin bir kalıbını toplu olarak üretseydiniz, pek çok insan daha az sinirlenirdi."

"Hayır, ama sadece senin, Natalie," diye gürlledi, kaba elleriyle elbisesinin eteğini yukarı tırmanırken, o kadar tahrik olmuştu ki şimdi neredeyse acı çekiyordu. Aletini ne kadar çok sevdiğinden bahsetmeye devam ederse, erkek onun elinde delirecekti. Öpücüklerinin arasında, "Aslında bunu başka kimseyle paylaşmak istemiyorsun," dedi, kalçaları şişiyor, vücudunu onun kusursuzca sıkı olan yumruğundan içeri ve dışarı doğru itiyordu. "Öyle mi bebeğim?"

Külotunu dizlerinin üzerine çekti ve ayak bileklerine kadar düşmesine izin verdi.

"Hayır," dedi titreyerek. "Asla."

Kabul edildikten sonra savunmasız görünüyordu, bu yüzden kendi adımını attı, içinde bir şey adım adım onunla eşleşmesini istedi.

Duygusal olarak, fiziksel olarak. Her zaman. Kendimi hayatımın geri kalanında seninle ilgili anılarla yaşamaya hazırlıyordum. Beni öldürecekti .” Önünde diz çöktü, sağ dizini yukarı çekti ve ayağının kemerini omzuna yerleştirdi. Onun yerine senin sayende yaşadığıma inanamıyorum. Yaşamama izin verdiğine inanamıyorum .”

Gözlerindeki şefkat onu baş dönmesi noktasına getirdi. "Burada izin yok. Sen şimdiye kadar verdiğim en iyi kararsın."

August'tan huysuz bir ses çıktı, bu kadınla birleşmek için duyduğu çaresizlik acı noktasına ulaştı. Kendini duygusal ve fiziksel olarak ona kilitlemek istiyordu. Herhangi bir şekilde mevcut. O onun karısıydı ve onun ağzını, sikini bekleyerek sıırıslam olmuştı. Teslim etme, ona zevk verme ve her ikisinin de yaralarını iyileştirme sorumluluğu, August'un öne çıkıp höyüğünü öpmesine neden oldu. Daha alçak seyahat. Diliyle etini nazikçe ayırdı ve o tomurcuğu buldu, onu dikkatle selamladı, ardından iniltileri arttıkça ve parmakları onun saç tellerini yırttıkça daha da güçlendi. August . ”

"Biliyorum," diye homurdandı bir sonraki yalamaya. "Bunu sevdiğini biliyorum."

Sağ elinin parmak uçlarını sol uyluğunun iç kısmında gezdirerek arkasında tüyler ürpertici bir iz bıraktı. Nefes almak için mücadele ederken, orta parmağıyla amının dikişini takip etti, sonra dilini klitorisine hafifçe vururken derine soktu. Ve bir şekilde duvara yaslandı, eti onun parmak eklemine kenetlendi ve ikinci bir parmak için yalvardı. Bu yüzden onu sahiplenircesine bir itişte ona verdi, sonra o ayakta dururken parmaklarını onun içine ve dışına pompalamaya devam etti, aç bir öpücükle yukarıdan ağzını aldı.

"Duvara karşı, değil mi?" diye sordu. "Bunu mu düşündün?"

"Evet. Çünkü sen çok güçlüsün," dedi hemen başını sallayarak. "Bunları neden yüksek sesle söylediğimi bilmiyorum."

"Yapmaya devam et." Onu kaldırdı ve duvara sabitledi, alınlarını birbirine bastırdı ve gözlerinin içine baktı. "Benden asla saklanma."

"Yapmayacağım," diye soludu, dizlerini kaldırıp onun kalçalarına yerleştirerek. "BEN... yapamamak."

Zafer, sevinç ve milyonlarca başka duygu August'u sarstı.

Karım. Karım.

Kalçalarını yukarı doğru yumrukladı ve derinlere battı, kadın ilk orgazmını yaşarken başının yanındaki duvara inledi. "Seni bunun için hazırladım, değil mi? Dilimle sikişmemi seviyorsun."

"Evet. Baldırları onun kalçalarının etrafında titriyor, o altın rengi gözleri onunkilere kilitlenmişti. "Daha fazla. Senden daha fazla."

"İhtiyacın olduğu kadar." Kollarını dizlerinin altından geçirdi ve hızla sürmeye başladı. Hızlı. "Benim de ihtiyacım olduğu kadar. Bu gece seni alt üst edecek, sonra da seni ait olduğun yere, California'ya kadar taşıyacağım. Evimizde. Adamınla."

"Evet." Kalçalarını onun kaburgalarının etrafına sımsıkı bastırarak hıçkırdı, adam onları daha genişçe çekip itişlerinin hızını artırdığında haykırdı, her hamlesinde onu duvara doğru itiyordu, göğüsleri elbisesinin yakasında zıplıyordu. "Aman Tanrım, çok iyi."

"Benimki iyi mi?" Boynunun yan tarafını ısırıldı. "Bu sıkı eş amcığı için lanet olası ülkeyi aştım." Bu itiraf karşısında sımsıkı sarılması, onun sürüş etinin etrafında giderek ıslanıp ısınması, onun kendini korumanın son kalıntıları da yakıp yok etti. Sadece o vardı. Hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu tek şey oydu ve bunun gerçeği, onun gerçeği, akıyordu. "Siktir et, sana takıntılıyım. Olmadığım bir zamanı hatırlamıyorum. Bana orgazm ver. Onu bana ver prenses. senin. Hadi. Buna ihtiyacım var."

Natalie parmaklarını onun saçlarına geçirdi ve onu vahşi, neredeyse hayvansı bir öpücük için kendine çekti, boğazından hevesli küçük sesler geliyordu. Yakındı, çok yakındı - ve sonra titremeleri bir depreme dönüştü, dudakları haykırmak için onunkileri serbest bıraktı, vücudu hâlâ duvara toslamıştı. Homurtuları homurdanmaya dönüştü, kalçaları onun kalçalarının arasından yukarıya doğru şaplak attı, hevesle onunla birlikte onun orgazmını yaşıyordu. Karısının zonklaması ve sıkışması .

"Siktir, siktir, siktir ." August'un doruk noktası, geceleri okyanusa paraşütle atladıktan sonra karaya ulaşmak gibiydi. Orada bir süre öleceğini düşündü ve ardından rahatlama geldi. Rahatlama o kadar derindi ki, yarı yolda bacakları neredeyse pes ediyordu ama vücudu durmasına izin vermiyordu. Kıçını duvara delip tuttu, o kadar sert sallıyordu ki dişleri takırdadı, kasları gerilimden çığlıklar atıyordu. Natalie. Tanrım. Tanrım! . . Seni seviyorum. seni seviyorum ."

Sözleri söyledikten sonra neredeyse göğsü çökecekti ama onları tutamadı çünkü onlar ona aitti. O ona aitti ve bunu bilmeliydi. Belki de henüz tam olarak karşılık verememişti. Ve bu iyiydi. Uzak tuttuktan sonra tereddüt etmesini beklemeli . Gerekirse sonsuza kadar, hayatının geri kalanında ondan gelecek bu üç kelimeyi bekleyecekti. Şimdilik, eve geldiği için minnettar olmalıydı.

Tamamen bitirir bitirmez, Natalie'yi kollarında güven içinde, yarı uyumuş bacaklarıyla tökezleyerek yatağa attı ve uzanıp onu mümkün olduğu kadar kendine çekerek saçlarının arasından öptü. Sıcak nefesi boğazını yıkadı ve kollarını daha sıkı sararak yorganı yarı çıplak vücutlarının etrafına, onlar yorganın üstündeyken elinden geldiğince çekti. "August, buraya kadar gelmenin benim için ne anlama geldiğini anladığını sanmıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Bunun bana kendimi ne kadar değerli ve önemli hissettirdiğinin farkında olduğunu sanmıyorum. Teşekkür ederim."

Boğazındaki yan kalemi yutması bir dakikasını aldı. Sen benim hayatımdaki en önemli insansın Natalie. Her zaman olacaksın."

Parmak uçları bir an için onun göğüs kıllarıyla meşguldü, sonra onlar sakinleşti ve yavaşça nefes verdi. "Teri Frasier ve çocuklarını selden kurtardığın gün. . . işte o zaman sana aşık olduğumu anladım ama bu gece içeri girdiğinde, ben... . kocam gibi hissettin İlk defa gerçek kocam oldun ve seni çok sevdim. Seni çok seviyorum-"

"Aman Tanrım." August'un bedeni kendi kendine hareket etti, onu yastıklara sıkıştırdı ve tüm vücudunu onunkiyle kapladı. Kelimeler uçup gitmeden önce onları tuzağa düşürmek istercesine onu aşağıda tutuyordu. Kalbi artık göğsünde atmıyordu. Bulutların arasında bir yerlerdeydi. Onu eziyor olma ihtimali güçlüydü ve bu ironik olmaz mıydı? Kadın erkeği sevdiğini itiraf eder, hemen boğularak öldürülür. Ama kendi bedeni üzerinde kontrol sahibi değildi. Çok titriyordu, çok alçakgönüllü, minnettar ve aşıktı. O yüzden aşıktı, tek bir vücudun, koca kışlı bedeninin bile her şeyi taşıyabileceğini bilmiyordu. "Beni seviyor musun, Natalie?"

"Kesinlikle. Tamamen. Seni seviyorum August ."

Sıcak bir merhem yayıldı ruhuna. Şarap imalathanesini birlikte işletmek için eve gidiyoruz, tamam mı? Sam'in olduğu kadar bizim de. Daha iyisini yapacağım."

Yüzünü ellerinin arasına aldı, nemli gözleri onun eşit derecede nemli gözlerine bakıyordu. "Ben de daha iyisini yapacağım. Kusurlu olan tek kişi sen değilsin."

"Katılmamayı kabul et." Onu sertçe öptü. "Bana tekrar gerçek kocan olduğumu söyle."

Sen benim gerçek kocamsın, dedi, yanağından bir damla yaş süzülürken. "Şimdi beni izle."

Dönüp çıplak kıcını kucağına bastırduğında, daha fazla cesaretlendirmeye ihtiyacı yoktu. Yaşadığı sürece ona her gün gösterecekti.

Yirmi Altıncı Bölüm

ertesi sabahı havanın tadı daha tatlı, göğsü daha hafif ve uzun zamandır hiç olmadığı kadar iyimserdi. Finans dünyasının basamaklarını tırmanmaya çalışmakla gelen umutsuz, keskin bir iyimserlik değil, ama... . . doğru yerde olduğuna dair sakin bir his. Kendini defalarca kanıtlamak zorunda kalmadan kendi başına yeterli olabileceğini.

Natalie, JFK'de uçağa binmeyi beklerken Claudia'yı arayıp her şeyi açıklamış ve şirketin açılışında harcadığı tüm zamanı ona tazmin etmeyi teklif etmişti. Elbette kabul etmişti, çünkü zeki akıllıydı. Natalie'nin sadık arkadaşı, August'la evliliğinin devam edeceği için biraz mutlu görünmüş bile olabilir. Bunu asla kabul etmeyeceğinden değil. Natalie ayrıca Savage'ın asistanına, artık yatırıma ihtiyaç duymayacaklarını bildiren bir mesaj bırakmıştı. Parasını tek yıldızlı Yelp derecesine sahip bir şarap imalathanesinin arkasına yatırmayı düşünmediği sürece.

Henüz bir kelime yok.

Napa'ya geri döndükleri konusunda August'tan bir mesajla uyarıldıklarında, August'un garaj yolunda bekliyorlardı . Annesi aslında özür diledi ve Natalie tamamen yanılmıyorsa bunu kastetmişti. Annesi, "balayında" Natalie'yi işle ilgili gerçekten rahatsız etmek istememişti ama bundan sonra onu VineWatch ile tüm etkileşimlerine dahil edecekti.

"Yalnızca bu da değil, katkılarınız için minnettar olacağım," demişti annesi.

Evet. Bugün hava farklıydı. Nefes almak daha kolay.

Natalie üretim ambarının önünde durdu.

August'un artık şarap imalathanesinin hiçbir bölümünün kendisine yasak olmadığına dair güvence vermesine rağmen, yine de öylece içeri girmeye kendini ikna edemiyordu. Kocasının ahırın içine girdi ve beyaz tişörtünün üzerine deri bir önlük giymiş, loş iç kısımdan ona el salladı.

"Günaydın prenses."

Sesindeki boşuk tanıdıklık onu bir sıcaklık kapladı ve boğazına oturan yumruyu atlatmak için zorla kahvesinden bir yudum almak zorunda kaldı. "Sabah."

Onu gözden geçirirken, gereğinden çok daha uzun süre ellerini bir bezle sildi. "Bugün burada bana yardım edebileceğini umuyordum."

Parmakları kahve kupasının etrafında esnetildi, mutluluk boğazının altında baloncuklar gibi patladı. "Eminsin?"

"Evet," dedi huysuzca, dikkati bir an şarap fıçılarına kaydı, sonra yeniden gözlerine döndü. "Sana ihtiyacım var."

Natalie başını salladı. "Beni içeri almak için biraz zaman ayırabilirsin, August."

Bu cevaba hazırlıklı görünüyordu çünkü ifadesi bir nebze olsun değişmemişti. Sesi bir çaba gerektiriyor gibi görünse de sesi sakindi. "Kazandın, Natalie. Derinlerdesin ve orası seni istediğim yer. Bunu Sam için tek başıma yapamam. Benimle olmana ihtiyacım var. Başından beri sana ihtiyacım var." Durdurdu. "Muhtemelen bu yüzden geçen gün onu duyamadım. Kafamı kışkımdan çıkarana kadar bana sessiz davranıyordu. Şimdi geri döndü."

Natalie çok dikkatli bir şekilde nefes alıp verdi, çok büyük bir nefesin onu ikiye böleceğinden emindi. "Çok sevindim, August," diye fısıldadı düzensiz bir şekilde. "Geri döndüğüne sevindim."

"Sam'i kurtaramadığım için tüm bunları kendim yaparak suçluluğumu yenmeye çalışıyordum ama gerçek şu ki... . bunu asla istemezdi. Sanki ilk kez görüyormuş gibi ahırın içine baktı. "Rüyasını gerçekleştirmemi asla istemezdi. . . senin pahasına." Gözleri tekrar ona döndü. "Çünkü sen benim hayalimsin. Burayı istediği kadar benim de sana sahip olmamı isterdi. Ve . . . Hala burada olan benim. Bana boku kesmemi, suçluluk duymayı bırakmamı ve bu rüyayı karımla yaşamamı söylerdi."

O anda bırakın doğru sözcükleri, sözcükleri bulmak bile zordu, o yüzden sadece yürekten konuştu. "Sam'e sahip olduğun için şanslısın, August. Ama sana sahip olduğu için de şanslıydı."

"Teşekkürler." Boğazını temizleyerek paçavrayı aceleyle cebine soktu. Tanrım, şimdi burada benimle olmanı o kadar çok istiyorum ki, senden dışarıda kalmanı istediğime inanamıyorum, Natalie.

"Tamam, geliyorum," dedi nefes nefese, adam onu parçalayacak son bir şey söylemeden önce onun sözlerinin akışını durdurmak için çaresizce. "Tamam aşkım." Kupasını göğsüne yasladı ve ona yaklaştı, August'a ve onun büyük deri önlüğüne yaklaştıkça nabızı asi bir ritimle atıyordu. "Bu kadar dramatik olmana gerek yok."

"Senin için tamamen dramatikim. Başa çıkmak."

Onun yanından geçip üretim tesisine girdi, vücutlarının ön kısımları birbirine sürtünerek nefeslerini tuttu. "Senin dramana ben uğraşmak zorundaysam, sen de benim üzümün incelikleriyle ilgili konuşmamla ilgilenmelisin."

"Tamamlamak." Natalie'yi takip etti ve ona neredeyse nefes alacak yer bırakmadı. "Can kulağı ile dinliyorum. Ve kaslar, çünkü belli ki. İnceliklerini bana yükle, prenses."

Natalie rafa kaldırılmış fiçilerin önünde durdu ve August'un sabahı Cuma günü yapamadığı şeyleri süzerek geçirdiğini hemen fark etti.

Kollarını kavuşturmuş, yüzünde ciddi bir ifade bulmak için August'a baktı.

Sadece sözde hizmet etmiyordu, aktif olarak liderliğini takip ediyordu.

"Hmm. . " Aniden kuruyan dudaklarını ıslattı. Nabızı neden bu kadar hızlı atıyordu? "Kuyu. Üzümün karakteri birçok faktöre bağlıdır. İklim, toprak, asmaların stresli veya düşük stresli olup olmadığı, toplandıkları ve depolandıkları sıcaklık. Eminim artık tanenlerin farkındasıdır. Doku sağlarlar. Şarap yapısını veriyorlar." Arkasında artık kullanılmayan ekipmana baktı. "Şaraba daha yüksek bir sıcaklıkta kısa bir yumuşama süresi vermişsiniz gibi görünüyor. Bu tanenleri çıkarmak için iyi bir uygulama. Yanlış yaptığınız yer, fermantasyon dönemidir."

"Filtreleme işe yaradı," dedi August dikkatini onun yüzünden ayırmadan. "Birazını tattım ve kıvrılıp ölmek istemedim. Ama yine de çok çalışmaya ihtiyacı var."

"Evet. Bakterileri ve fazla mayayı kaldırdık. Ama şarabımızı karıştırmaya devam etmemiz gerekiyor. Yeterince oksijen verilmedi."

"Bir nevi sembolik, değil mi?" İçeri daldı ve boynunun yan tarafını öptü, orada daha ıslak bir saniye daha kaldı. "İki hayatın harmanlanması. . "

"Hep böyle romantik mi olacaksın?" Dudakları sıcak bir şekilde kulağının üzerinde gezinirken nefesi kesildi. "Yoksa tüm bu bakteri konuşmaları seni heyecanlandırıyor mu?"

"Sana katlanabileceğin tüm romantizmi vereceğim, Natalie kraliçe prenses Cates." Gülümsemesi ağzının üzerinde çapkındı. "Ama esas olarak, hepsi 'şarabımız' ve 'harmanlamaya devam etmemiz gerekiyor' konuşması . Bu bizi bir takım gibi hissettiriyor."

"Biz böyleyiz," diye fısıldadı, duyguları bir diyapazon gibi titreşiyordu. "Değil mi?"

Hayır, Natalie. Sana söylediğim gibi . . " Alnı onunkine düştü. "Biz rüya takımız."

Öpüşmelerinin hemen ardından gülümsedi. "Sanırım az önce ilk mahsulümüzün adını verdin."

"Birçoğunun ilki."

Birkaç gün sonra, deliksiz August çorapları satın alıp eve giderken - cidden, sağlam tek bir çifti bile yoktu- Natalie de kenara çekip çiçek almak gibi çılgınca bir dürtüye kapıldı. Alışveriş gezisi, St. Helena'nın birçok şarap dükkânından birine ÖĞLEDEN sonra dört civarında uğramak şeklindeki olağan rutininden oldukça farklıydı . bir şişe - ve yedek şişe - Cabernet için. Yavaş yavaş dönüştüğü bu kişi kimdi? Bu sabah saçlarına fön bile çekmemişti, sadece duş almış ve gelişigüzel dalgalar halinde kurumasına izin vermişti çünkü August'la çoktan kalkıp çalıştığı tesiste buluşmak için sabırsızlanıyordu.

Her sabah kahvesini içerken evin penceresinden onu izliyor, her yuduma gülümsüyordu ve o sürekli omzunun üzerinden bakıp onun yanına gelmesini bekliyordu. Suç ortağının ahırda yanında olması için gözle görülür şekilde istekli. Sırf izlemek için sabahları fön çekmekten seve seve vazgeçmişti. Onun arkadaşlığını ne kadar istediğini gözlemleyin. Onu her zaman yanında ne kadar çok istiyordu.

Şimdi, Natalie tozlu banketi çekti, park etti ve indi. Arabanın arkasında bakkaliye vardı, bu yüzden August onlara bu akşam yemek hazırlayabilsin, çünkü bazı şeyler asla değişmeyecekti. Şarap tüccarı olmanın yanı sıra şef de olmayacaktı. Dün acınası yumurta denemesinden de anlaşılabacağı gibi, ailede sadece bir aşçı vardı. Tarla tayınlarıyla hayatta kalmaya alışkın bir adamla evlenmek dahice bir

hareketti - adam onları gözünü bile kırpmadan midesine indirmişti ve sonrasında hafiften deniz tutmuş gibi görünüyordu.

Çiçekçiye giderken kalbi o kadar şişti ki tüm göğsü komik bir kemiğe çarpmış gibi hissetti. Yapışkan his parmak uçlarında eridi ve orada karıncalandı. Ve eve gitmek isteyerek daha hızlı yürüdü.

İçinde bir şeyler hızla iyileşiyordu, sadece onu toynaklarının altında tamamen ezen bu aşk kaçıışı yüzünden değil. Ama tam olarak ihtiyaç duyduğu ve hak ettiği şey için çabaladığı için. Daha azını ve ödülü kabul etmemişti . . .

Yol kenarındaki tezgâhın her köşesinden fışkıran yabani çiçekleri hatırlattı ona. Renkli. Güzel. Buketlerden birine her baktığında yeni, farklı bir şey görüyordu. Reddedilme korkusuyla bir duvarın bir tarafında uzun zaman geçirmişti ve August farklı bir duvarın arkasındaydı. İkisi de tırmanıp ortada buluşana kadar birbirlerini göremediler . Bir çiçek denizinde.

Ya da olduğu gibi üzümber.

“Ne olacak? Güller mi, zambaklar mı?”

Natalie'nin kafası kalktı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Henüz iki seçeneğe kadar daraltmamıştı. Çiçekçi onunla mı konuşuyordu?

Daha önce fark etmediği bir beyefendi, omzun diğer ucundan yaklaşmıştı. Beklemek . . . adamı tanıdı. August'un CO. Komutanı Zelnick'ti. Helena'da ne yapıyordu?

Komutan Natalie'ye göz ucuyla baktı ve kibarca başını salladı, ama onu tanımadığı açıktı ve bunda şaşılacak bir şey yoktu. Adamla son tanıştığında etek ve bluz giymiş, mükemmel şekillendirilmiş saç ve makyaj yapmıştı. Şu anda üzerinde bol bir boyfriend kot pantolon, askılı bir üst ve sütyen yoktu, yanakları güneşten yanmıştı ve bir rüzgar tüneline yeni çıkmış gibi görünüyordu.

Kendini yeniden tanıtmaya ve onu St. Helena'ya neyin geri getirdiğini sorma niyetiyle yavaşça CO'ya yaklaştı, ama önce satıcıyla konuştu. "Emin değilim. Onunla sadece bir kez karşılaştım ama bence o daha çok gül tipi."

mümkün müydü. . . August'u ziyarette gelmişti ve o çiçekler onun için miydi? Mümkün olandan daha fazla. Olasıydı. Bu adam, ikamet etmediği bir kasabada başka kimi bilebilirdi?

Çiçek satıcısı gülleri kağıda sarmaya çalışırken, Natalie usulca boğazını temizleyerek yaklaştı. Affedersiniz, Komutan Zelnick. Benim. Natalie. August'un karısı." Bu sözleri söyledikten sonra ağzına yayılan gülümsemeyi durdurmanın bir yolu yoktu , bu yüzden gülümsemenin büyümesine izin verdi ve tokalaşmak için elini uzattı. "Sanırım bana çiçek alıyorsun?"

Bir anlık net bir kafa karışıklığından sonra, sadece hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Üzgünüm." Elini bir kez, sıkıca sıktı. "Seni tanıyamadım."

Bu aralar kendimi tanıyamıyorum.

En azından tüm yeni, iyi parçalar.

Natalie başını salladı. "Ben de o kadar düşündüm." Tozlu kotunu işaret etti. "Bugün bağda çalışarak, toprağı işleyerek biraz zaman geçirdik. Akşam yemeği için birkaç malzeme almak üzere markete koştum - üç kişiye fazlasıyla yetecek kadar. Sanırım August'u görmeye gidiyorsun?"

"Ben. Bir askeri tetikte tutmak zorundayım." Satıcıdan buketti aldı, tereddüt etti, sonra hafifçe kızarak ona uzattı ve onu güldürdü.

"Güzeller. Teşekkür ederim. Ve haklısın, ben kesinlikle gül tipiyim.

"Harika." Tezgâhın arkasındaki adama bir yirmilik verdi ve üstünü saklamasını söyledi. "Sanırım birkaç dakika içinde Zelnick Cellar'da

görüşürüz. August'un yatırımımından nasıl yararlandığını görmekle ilgileniyorum. Belki bazı yeni ekipman veya . . ”

Natalie'nin bir cevapla araya girmesini bekleyerek sustu. Onun yoktu.

Yatırım?

Kadının şaşkına döndüğünü anlamadığı belli olan adam, pantolonunun cebinden arabasının anahtarlarını çıkarırken yoluna devam etti. "Sadece birkaç hafta olduğunu biliyorum, ancak hangi iyileştirmelerin yapıldığını görmek için can atıyorum."

Bir kaç hafta.

Komutan August'a para mı vermişti? Bağ için mi?

New York'tan döndüklerinden beri öyle bir mutluluk sisi içindeydiler ki Ingram'la bankada kaçırdıkları randevu hakkında gerçekten konuşmamışlardı. Yeniden planlamak için hiçbir adım atmamışlardı. August konuyu açmamıştı bile. Komutanı August'a haftalar önce bir yatırım vermişse, en başta hiç banka kredisine ihtiyacı olmuş muydu?

O da sır mı saklıyordu?

Onunla evlenmeye ihtiyacı var mıydı ?

"Ne yatırımı?" diye gakladı.

August arka cebinden paçavrayı çıkardı ve terli alnına sildi, evin önünde bir arabanın durduğunu duyduğunda dudaklarında bir gülümseme belirdi. Tatlım, ben evdeyim . Natalie'ye bu cümleyi sadece bir kez söylemesi için yalvarmıştı ve Natalie bunu reddetmişti ama sonunda ondan öğrenecekti. Belki bu akşam. Belki şimdi _

Tişörtünü çıkardı.

Arka kapiya gitti ve kaslarını patlatacağını umarak kapi çerçevesine birkaç şınav çekti. Karısı bu göğüs kasları için enayiydi ki bu adildi, çünkü kendisi onun için enayiydi. New York'tan döndüğünden beri geçen hafta sadece hayatının en mutlusu değildi, aynı zamanda herhangi birinin hayatının en mutlusuydu ve aynı fikirde olmayan herkesle savaşırdı.

Sanki kendi içinde bir yumruk atmaya yetecek kadar sinir bulabilirmiş gibi. Bugünlerde boyundan aşağısı güneş ışığı ve güvercin gibiydi. Karısı gerçekten onun karısıydı. Onunla mutluydu. O da onu gerçekten seviyordu , bu insan sanat eseri. Her geçen gün onun hakkında da daha fazlasını keşfediyordu. Gıdıklanan noktaları, dokuz farklı ürün içeren duştaki çok hassas rutini, hepsi lanet olası cennet gibi kokuyordu, kedinin duyamadığını düşündüğü zamanlarda onunla konuştuğu aptal ses.

Yeniden bağlantı kurmaya devam ederken ailesi hakkında umutlu konuşması, dikkatle dinlemesi, onun sırdaşı olmak için sabırsızlanıyormuş gibi, bazen sadece saçı için bir lastik tokaya ihtiyaç duyması. Cidden, küçük siyah bantlardan oluşan bir koleksiyonu bileğinde tutmaya başlamıştı, çünkü evin her yerinde olmasına rağmen bir tane bulamıyor gibiydi . Bazen onu gülümsetmek için tek yapması gereken, saçını o çılgın düğümlerden birine atabilmesi için ona bir lastik bant vermesiydi. Bu ilk olduğunda, ona The Voice'ta sandalyesini onun için çevirmiş gibi bakmıştı .

Televizyon kumandasının kontrolü için kavga ettiler.

Birçok şey için savaştılar .

Bok için yemek pişiremezdi.

Ve onu bin güneşin ateşiyle sevdi.

Bu da o kavgaların çok çabuk bitmesine neden oldu çünkü göğsü yanmaya başladı ve tek istediği onu tekrar mutlu etmektir. Artık onunla kavga etmekten hoşlanmamasına da yardımcı oldu. Bu sabah kahvesinden önce ona huysuzlanmış ve iki dakika sonra yemek masasında özür pckleriyle kucağına oturmuştı. Özür seks yol açar. Taşakları şu anda yeniden düğümlenmişti, sadece onun ağzına nasıl somurtarak özür dilediğini, üstüne bindiğini düşünüyordu.

Kucağında sadece bir kez sallanıyor ve beynini sıvılaştırıyor.

Onunla tekrar evlenmek mümkün müydü? Yoksa yeminlerini yenilemek için belirli bir yıl beklemesi mi gerekiyordu?

, içinde var olduğunu bile bilmediği engelleri gizlice aştı. Sam'in rüyasını hayata geçirmesi için ona yardım etmeye başlamıştı. . . ve yavaş yavaş onların da hayali haline geliyordu. Evet, onların olmaya başlamıştı ve bu iyiden de teydi. Bu artık onun hayatıydı ve umutsuzca onu sonsuza kadar yaşamaya devam etmek istiyordu.

August birkaç kez daha sınav çektikten sonra kapı çerçevesinden aşağı indi, ikinci bir arabanın gelişiyle kaşları çatılmıştı. O kimdi?

Ahırdan çıktığında, görmesi gereken kişi Natalie'ydi ve o da öyle yaptı. Kısaca. Kollarında bir demet glle eve girip kapıyı arkasından kapatırken yüzünde tuhaf bir ifadeyle ona baktı. Bu da neydi böyle?

Onun peşinden koştu ve komutanı ikinci arabadan indiğinde kısa süre durdu.

"Kediler."

Her zaman olduğu gibi, komutanının sesini duyunca omurgası irkildi ama akli onu takip etmedi. Bu sefer değil. Karısına bir şey olmuştu. Boynu neden tehlike yaklaşıyormuş gibi karıncalanıyordu?

Komutan Zelnick ellerini arkasında kavuşturarak yaklaştı. "Seni böyle şaşırtmaya devam etmek istemiyorum Cates, ama Coronado'dan

arabayla gelmek için ne zaman yeterince boş zamanım olur bilmiyorum." Ahıra başını salladı. "İşlerin düzelme yolunda olduğuna inanıyorum."

"Evet, efendim," dedi otomatik olarak - ve bu doğrudu - ama midesine yüz kiloluk bir ağırlık çökmüştü ve bir şey bilincinin kenarlarını dürtüyordu. "Efendim, ben karımı çözene kadar biraz burada bekler misiniz?"

Kulağa gülünç gelmesini istememişti ama ağzı beyniyle bağlantı kurmuyordu. Çiçek almak için mi durmuştu? Evleri için mi ? Bu neden göğsünün içinde bir patates çuvalı yarışıyor muş gibi hissetmesine neden oluyordu? Ve neden ona gülümsememişti?

Bir sorun mu vardı?

Evet. Bir şey yanlış.

Mutlu oldukları hafta boyunca bunu düşünmekten kaçınmıştı ama komutanının ortaya çıkmasıyla, Natalie'den sakladığı anıtsal şey ayağa fırladı ve dişlerini şahdamarına geçirdi. Ne zaman ona yatırımdan bahsetme cesaretini topladığını düşünse, babasının ve eski nişanlısının banka hesaplarının içeriğiyle onu nasıl manipüle ettiğini hatırlıyordu. Ya da güven fonu. New York'ta tanıştığı yatırımcıdan bahsetmiyorum bile. Para konusunda açık sözlü olmayı reddetmelerine ne kadar içlerlemişti.

Biraz daha , diye düşünmeye devam etti. Son beceriksizliğimin üzerinden biraz zaman geçtikten sonra ona yatırımdan bahsedeceğim. Gerçekten de, onu ülkenin diğer ucuna kaçmaya göndereli bir haftadan biraz fazla olmuştu. Çok mutluydular. Eksi tarafına para konusunda aldatıcı şeyler eklemekten önce, profesyoneller sütununda evlilikleri hakkında daha fazla şey istemişti .

Gardiyan gülerek, "Tabii ki gidip karınızı selamlayın," diye yanıtladı. "Onu çiçek standında tanıyamadım. Farklı görünüyor. İyi farklı. Daha mutlu."

"Teşekkür ederim," diye başardı August, nabızı hızla atıyordu. "Yaptın mı . . . yatırımdan bahsetmedin değil mi? Ona henüz söylemedim.

Adam sadece şaşkın görünüyordu. "Neden?"

"Karmaşık." August bir nevi iki büklüm oldu, ellerini dizlerine dayadı ve düzensiz bir nefes verdi. "Ona söyledin. O bilir."

"Geldi, evet."

"Kahretsin."

"Kateler mi?"

"Üzgünüm. Kahretsin, efendim."

Bu kötüydü. Bu çok kötüydü.

Dalağının patlamasına saniyeler kalmıştı ve dalağının nerede olduğunu bile bilmiyordu. Veya işlevi.

Düzelt. Şimdi tamir et.

Nefes nefese, "Natalie ile biraz zamana ihtiyacım var, efendim," dedi. "Cam kırılması veya kapı çarpma sesi duyarsanız endişelenmeyin, bu buralarda normal."

"Daha sonra gelmeli miyim?"

August eve doğru yaptığı yolculukta derin bir nefes aldı. "Muhtemelen bu iyi bir fikir, efendim."

Komutan, sert bir baş sallamayla, sanki bir savaş bekliyormuş gibi arabasına doğru yürüdü.

Ve oldu. Büyük olan.

August bunu neden bu kadar uzun süre ondan saklamıştı? Şimdiye kadar daha iyisini bilmiyor muydu?

*August eli kapı tokmağında bir an duraksadı, sonra kafasına bir tabak ya da kızartma tavası uçarsa diye kapıyı dikkatle açtı.
"Prenses?"*

Cevapsız.

Bok. mahvoldum

Natalie'nin sessiz muamelesi tartışmaktan çok daha kötüydü çünkü Natalie onun sesini duyamıyordu ve bu, Natalie'nin duygularının incindiği anlamına geliyordu. Tam bir işkence.

*"Natalie," dedi evin içinde rahatlayarak, "özür dilerim. Gidiyordum .
."*

August kapının hemen önünde durdu, çünkü onu beklemediği bir manzara karşıladı. Natalie mutfağın ortasında ellerini ovuşturarak duruyordu . O göründü. . . gergin? Neden?

İnsanlar boşanma talebinde bulunmadan önce gergin olur muydu?

Muhtemelen.

Asit organlarını o kadar yoğun bir şekilde doldurdu ki, tadı ağzında alabiliyordu.

*"Üzgünüm," dedi tekrar, sesi paramparçaydı. "Sana söyleyecektim ama çok mutluyuz ve beni baban, Morrison ve Savage ile aynı kefeye koymanı istemedim. Beni dinle, düşündüğün gibi değil. Evet, Sam'in babasından bir yatırım kabul ettim. Ama banka kredisi konusunda yardımını istemediğim için değildi. Şarabımızı yaparken yaptığım gibi seni reddetmiyordum. Bu hiç de öyle değildi, Natalie. Sadece istedim . .
" Öne çıktı ve omuzlarını tuttu, göz hizasına gelecek kadar eğildi, onunkinin gözyaşlarıyla dolu olduğunu görünce kelimelerle anlatılamayacak kadar paniğe kapıldı. İsa aman Tanrım. Onu bir*

daha asla ağlatmayacağıma yemin ettim. "Güven fonunu almanı istedim. Çünkü buna ihtiyacın vardı ve ben seni seviyorum. Anlaşma tek taraflı olsaydı benimle evleneceğinden emin değildim. Seninle evlendim çünkü ilk tanıştığımızda kalbimi bir köpek torbasında eve götürdün ve bir daha geri vermedin. Onu asla geri istemiyorum ."

Daireler halinde konuşuyordu. Birlikte alın. "Bu sırrı saklamak gururla ilgili değildi. Ya da şarap imalathanesini kendi başıma başarıya ulaştırmak hakkında. Sabahları yataktan kalkma sebebim olan kadın için önemli bir şey yapmak istiyordum. Hepsi aşktandı. Başka hiçbir şey."

Birkaç saniye sessizlik içinde geçti.

Sonra şaşırarak başını salladı.

"Ben de sana bir şey söylemeliyim," diye fısıldadı, onun ellerinde ciddi bir sıkıntıya neden olacak şekilde titreyerek. "Aman Tanrım, August. . "

"Nedir? Her şeyin üstesinden gelebiliriz."

Derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. "Düğün günü babam aradı ve vakıf fonumu serbest bırakmayı teklif etti." Gözyaşları kendi gözlerinden damlamaya başladığında onun gözlerine baktı. "Hayır dedim. Gururumdan da değil, ama... . . çünkü seninle evlenmek istiyordum . O zamanlar senin hakkında hissettiklerime bir isim koyamadım ama... . " Gözlerini sildi, bir hıçkırık kaçtı. "Seni sevdim - bunu şimdi biliyorum. Bunu çok derinden biliyorum.

Hayal edilemez bir mutluluk dalgası esti ve onu yere serdi.

"Özür dilerim, bekle." August yanlamasına yemek odası sandalyelerinden birine düştü, mobilya parçası ani ağırlık akışı altında yüksek sesle kaydı. "Nefes alamıyorum."

Natalie onun önünde diz çöktü ve sanki bir yaralanma var mı diye kontrol etmek istercesine parmaklarını üzerinde gezdirdi. Bulamayınca yüzünü ellerinin arasına aldı. "August."

"Buradayım. Ağlamak mı yoksa kusmak mı istediğimi bilemiyorum."

"Bunların hiçbirini yapma."

"Anladım." O da hayretle onun yüzünü ellerinin arasına aldı. Bu kadına hayret ediyorum. Muhtemelen bundan yüz yıl sonra bile onun beklenmedik itiraf armağanı karşısında sersemlemiş olacaktı. Ve onu tutmak için orada olduğu sürece, bu gayet iyi olurdu.

Sersemlemiş görünerek başını salladı. Yani teknik olarak evlenmek zorunda değildik. Biz sadece . . . yapmayı istedi?"

"Yanlıı. Seninle evlenmek zorunda kaldım .

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Seni sevdiğimi biliyorum," diye sertçe öptü, karısının gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü ve ondan yayılan şefkati ezberledi. "Nasıl olursa olsun, doğru olduğunu biliyorum. Seni sevdiğim için nefes alamıyorum ve seni sevmek nefes alabilmemin tek yolu."

Yerden, ait olduğu yere, kucağına fırladı, yüzünün her yerine öpücükler kondurdu; Tanrım, eğer dinliyorsan, lütfen, lütfen bana bunun gibi bir yüzyıl ver. "Ben de seni çok seviyorum, August Cates," dedi sonunda, onun dudaklarına doğru. "Kavgalara rağmen. Hatta belki onlar yüzünden. Çünkü uğrunda savaşmaya layık kimse yok."

Hayatının aşkı olan karısı onu gözlerinde yaşlarla öptü.

Ve sonunda dünya anlam kazandı.

Sonsöz

sekiz yıl sonra

Sekiz yıllık evlilik boyunca Natalie, August'u pek çok kez çılgına çevirmişti . Her zaman çabuk sinirlenen bireyler oldular ve olmaya devam ettiler ve birlikte başarılı bir şarap imalathanesi işlettiler. Elbette tartıştılar. Güzellik affetmedeydi ve affetmeyi gerçekten iyi yaptılar. Şarabın sıcaklık yönetimi veya ekim stratejisi için mücadele etseler de, uzun süre kızgın kalmadılar. İçlerinden biri genellikle beş dakikalık sessiz muameleden sonra pes etti. Ve kelimenin tam anlamıyla "mağandı" demek istedi, çünkü şarap mağarası genellikle çalışanlarının duyma mesafesi dışında çılgınca özür dilemeye başladıkları yerd.

Evet, August'u çok kızgın görmüştü. Ama hiçbir zaman, kızlarının dans partnerinin bir resital için gelmediğini öğrendiği günkü kadar sinirlenmemişti.

"Beş aydır pratik yapıyorlar ve o resitale gelmiyor mu ? " August, bir avuç parmağını, artık şakaklarında bir miktar kırılmış olan rüzgarda savrulan saçlarının arasından geçirerek volta atmaya başladı. "O nasıl? O mu? . " Ellerini dev bir X işaretiyle salladı. "Prenses, bana onun ağladığını söyleme."

Büyük bir grup halinde okul konferans salonunun dışındaydılar. Natalie, August, Hallie, Julian, Corinne ve yeni kocası. Büyük gece için Kansas'tan uçakla gelmiş olan August'un ailesi de oradaydı. Gerçeği söylemek gerekirse, August'un anne babasını Napa'dan uzak tutmak zordu . Cabernet için hayatlarının sonlarında bir tutku keşfettiler ve artık yazlık çarşafların ve hasır şapkaların gururlu sahipleriydiler ve yerel halkla kusursuz bir uyum içindeydiler. August'un annesi onun sık yeni kıyafetinden "şarap pantolonu" olarak söz etti ve Natalie kadına sonsuz hayranlık duydu. Ne de olsa Natalie'nin hayatının aşkını büyütmüştü. Kız babası olmak için doğmuş gibi ebeveynliği benimsemiş bir adam.

Bu çok iyi bir şeydi çünkü üç taneleri vardı.

Parker, en büyüğü yedi yaşında. Kısaca parklar.

En küçüğü Elle, iki yaşında.

Her ikisi de şu anda bir bebek bakıcısıyla evdeydi - August'un Natalie'yi eşiğin üzerinden geçirdiği ev. Oda eklemeye devam ettiler.

Kedi hala onları cezalandırıyordu.

Ortanca kızları Samantha çok ciddi bir beş buçuk yaşındaydı ve bu gece onun caz resitali vardı. Ablası Parker spor yaptı. August, ekiplerine koçluk yapmak için çok zaman ayırdı. Samantha dansa ilgi duyduğunu ifade ettiğinde, ortanca kızının ilgi alanlarına aynı düzeyde ilgi göstermesi konusunda çok kararlıydı, böylece kız kendini hafife alınmış hissetmeyecekti. Dans dersi vermekten çekinebilirdi ama provalarda o kadar çok soru sormuştu ki öğretmen sonunda elini kaldırdığını duymazdan gelmeye başladı.

Natalie elini August'un koluna koyup onu kendine çekerek, "Doğal olarak biraz üzgün ama eğitimle biraz kurabiye ve meyve suyu içtik, bu yüzden cesaretini geri kazandı," dedi. O iyi. İdeal değil ama yine de partneri olmadan dans edebiliyor."

"İkinci geçiş sırasında bir düşüş var, Natalie." August ona uzun uzun ve sert bir şekilde baktı. "Kendini batıramaz."

Yüreği boğazına kadar geliyordu. "Biliyorsun, o bunu atlatacak. İyi bir ders olacak. Hayat bize bazen limon verir..."

Görünür bir gücenmişlikle, "Kimse benim kızlarıma limon vermez," dedi. Karım için bu iki katına çıkıyor, dedi, onu öpmek için eğilerek. "Kimse sana limon vermese iyi olur."

"Kimse bana limon vermiyor."

Ağzı, onu elindeki sorundan uzaklaştırıyor gibiydi. "Bu gece deli görünüyorsun, biliyorsun değil mi?" dedi alçaltılmış bir sesle, bakışları bordo ipek şal elbisesinin önünde gezinirken, sağ eli kalçasını sıkmak için kaldırdı. "Vardığımızda sana söyleyecektim ama bütün bu kayıp

ortağı üzerime yıktın. Kahretsin, bacaklarına bak. Kelimenin tam anlamıyla seni canlı canlı yiyebilirim.

"Bütün ailemiz buradaymış gibi görünüyor," diye fısıldadı, ona sesini alçaltmasını işaret ederek, "... bu daha sonraya kadar beklemek zorunda kalabilir.

"Zihnimi okudun. Bu gece mağara randevusu mu?"

"Bu noktada oraya bir yatak koysak iyi olur."

"Akıllı ve ateşli." Dudaklarını alnının ortasına bastırdı, kollarını ona ayı gibi sardı. "Nasıl bu kadar şanslı oldum?"

Greyfurt kokusundan derin bir nefes aldı ve bir an için ikisinden başka hiçbir şey ve kimse yoktu. Çıkar evliliği kisvesi altında evlendiği ama başından beri aşık olduğu bu adam. Onun en iyi arkadaşı, iş ortağı, en büyük destekçisi ve ortak ebeveyni olan bu adam. Onlar birbirlerinin başına gelen en iyi şeydi ve ikisi de bunu hafife almadı.

Geriye dönüp baktığında sekiz yıl ses hızında geçmişti ama yine de her an o kadar canlıydı ki onları ağır çekimde tekrar oynatabiliyordu. Neredeyse o aziz anıları iki kez yaşamak gibiydi. İlk mahsullerinden bir şişe açtıkları ve gerçekten de iyi tadı olan bir akşam mı? August, Natalie'yi sırtına almış ve açık kabı tutarken bağdan koşmuştu. Ayın altında yere yığılıp seviştiklerinde şaraba bulanmışlardı, burnuna üzüm ve toprak kokusu dolmuştu. İki yıl süren sıkı çalışmanın ardından, şarapları iyiden iyiye akmaya başlamıştı ve iyi bir zamanlamaydı çünkü Samantha'ya hamile olduğunu yeni öğrenmişti.

Komik, kendini asla bir anne olarak tasavvur etmemişti. Ona korkusuz olduğunu hatırlatan biriyle tanışana kadar hayır. Bir takım oldukları için ona gücünün iki katını aşıl原因an biri. Her şeyin içinde. Natalie'yi bir ailenin o kadar hayati bir parçası gibi hissettirdi ki, onu genişletmeyi hayal etmeye başladı. Çocuk sahibi olma konusunu açmasına August'un tepkisi?

Prences, hiç sormayacaksın sandım.

Tam kırk sekiz saat yatak odalarından çıkmadılar.

On ay sonra, August doğumhanede sempati sancılarında bayıldı ve kafasını metal bir arabaya çarparak on dokuz dikiş atıldı.

Hala yara izi vardı ve bunun onu daha da çekici yaptığını iddia etti.

Natalie kesinlikle aynı fikirde olamazdı. Kocasının kalbinde bilincini kaybedebilecek kadar empati ve sevgi olduğunun hatırlatılmasından kim hoşlanmazdı?

August ayıydı. Empati, aşk. . . ve koşulsuz destek. VineWatch'ta hisse satın almak için güven fonunu kullanmak istediğinde, onu sorgusuz sualsiz desteklemiş ve yatırımın bir yıl içinde dört katına çıkmasını gururla onun yanında izlemişti. Corinne ve Julian'ı da aynısını yapmaya ikna etmeyi başarmıştı, onun çocukluktan beri gizlenen derin bir yarayı iyileştireceğine olan inançları. Vos ailesi o zamandan beri kesinlikle yakınlaştı. Kızları sayesinde aile yemekleri daha dağınıktı. Julian ve Hallie ayrıca beş yaşındaki ikiz erkek çocuklarından oluşan güzel bir setin ebeveynleriydi. İçlerinden biri çok ciddiydi ve köpekbalıklarına karşı derin bir takıntısı vardı. Diğeri iliklerine kadar vahşiydi ve bir keresinde Corinne's'deki yemek odası avizesinde asılı bulunmuştu.

Çok da uzak olmayan bir gelecekte bir gün bu kuzenler St. Helena'yı kırmızıya boyayacaklardı.

Şimdilik bir dans resitali krizi yaşadılar.

Sence gidip onunla konuşmalı mıyım? diye sordu August, Natalie'nin saçını düzeltirken. "Yoksa daha kötü mü yapacağım?"

"Sen sadece her şeyi daha iyi hale getiriyorsun," dedi otomatik olarak.

Başını neredeyse utangaç bir gülümsemeyle eğdi. "Geçmişini geri sardığın ve bana karşı duygusallaştığın o şeyi mi yapıyorsun?"

Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve başını salladı. "Belki."

Gülümsemesi yerini yavaş yavaş ciddi bir ifadeye bıraktı. Bir dileğim olsaydı, seninle geçirdiğim zamanı yavaşlatmak olurdu, Natalie. Yüz yıl yeterli olmayacak."

Bunu devam ettirirlerse, ya bayılacak ya da tüm ailenin önünde ağlayacaktı. Büyük bir nefes alarak gömleğinin yakasını düzelitti. "Git Samantha ile konuş. Sana ihtiyacı var."

Uzun adımlarla uzaklaşmadan önce, sanki her bir özelliği ezberliyormuş gibi, onun yüzünü uzun bir süre inceledi. Natalie onu neyin takip ettiğini bilmiyordu. Belki su işleri yeniden başlarsa ebeveyn desteği sağlamak istemiştir. Ya da belki de sadece August ile ortanca kızları arasındaki bir ana tanık olmak istemiştir. Ama her ne sebeple olursa olsun, onun ardından sahne girişine doğru süzüldü ve kapının aralığından içeri baktı.

Natalie'nin o yaştaki tıpatıp aynısı olan Samantha, zümrüt yeşili payetli elbisesi ve uyumlu mini silindir şapkasıyla August'un dizinde oturuyordu. Natalie'nin korktuğu gibi alt dudağı yine titriyordu. Odaya girip bebeğini rahatlatma dürtüsü ne kadar güçlü olsa da, Natalie olduğu yerde kaldı. Augustta bu vardı.

"Biliyor musun?" Natalie'nin kocası iki omzunun üzerinden abartılı bir bakış attı. "O çocuğun burnunda hep sümük vardı zaten."

Samantha kıkırdayarak burnunu çekti.

"Suçiçeği olduğunu söyleyecekler ama biz gerçeği biliyoruz. Sana ayak yuduramadı."

"Hayır," dedi kızları, her zaman mantıklıydı. Yapabilirdi. Muhtemelen sadece su çiçeği."

"Öyle diyorsan," dedi August şüpheyle. "İşte bildiklerim. Seyircilerin arasında oturup senin ne kadar cesur olduğunu düşüneceğim. Hepimiz yapacağız. Çok cesursun , Samantha. Tıpkı annen gibi. Sana New York'ta takım elbiseli o kötü adamı kazandığıyla ilgili anlattığım hikayeyi hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Ya hayallerinin peşinden gidebilmek için koca bir aptalla evlenmesiyle ilgili olan?"

Samantha'nın nefesi kesildi. "Kocaman bir aptal değilsin."

"Ben ... idim. Hala bazen öyleyim. Siz kızların beni sevmesi iyi bir şey."

"Şarap mağarasını temizlerken bir yarasanın uçtuğunu hatırla. Çığlık attım ama annen kıpırdamadı bile. Cesaretini ondan alıyorsun."

Kızları uzun bir süre sessiz kaldı, minik boğaz kasları gerilmeye başladı. "Baba?"

"Evet?"

"Tek başıma cesur olmak zorunda mıyım?"

Natalie'nin kocası hiç tereddüt etmeden, "Hayır, yapmazsın," dedi.

Ve August, Samantha'nın resitaldeki ortağı olarak, kafasına iğnelenmiş minyatür yeşil, payetli bir silindir şapkayla ve her hareketi kusursuz bir şekilde gerçekleştirilen dansı böyle bitirdi. Natalie'nin hayatlarının geri kalanında tekrar tekrar oynayacağı başka bir anı.

Buraya yüklediğimiz e-book ve pdf kitap özetleri indirildikten ve okunduktan sonra 24 saat içinde silmek zorundasınız.

Aksi taktirde kitap'ın telif hakkı olan firmanın yada şahısların uğrayacağı zarardan hiçbir şekilde sitemiz zorunlu tutulamaz.
Bu kitapların hiç birisi orijinal kitapların yerini tutmamaktadır.
Sitemizin amacı sadece kitap hakkında bilgi edinip,fikir sahibi olmanızdır.